Στουπάθης

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 976

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
2
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 56 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 14
ΜΑΜΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 33 0 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 22 3 ΥΕΣΗ
ΥΓΡ ΟΛΙΓΗ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ Β ΜΕΤΡ ΔΙΑΦ
ΑΣΘ ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΑΓΜ ΙΟΝΙΟΝ ΓΑΛΗΝΗ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 757.3

ΟΨΙΜΟΣ ΣΥΝΕΣΙΣ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν, κατὰ τὰς Γενεύης τηλεγραφικὰς πληροφο- ς, ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ ς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἤκουσε ς εἰσηγήσεως τοῦ Τεχνικοῦ Συμ- λου τῆς νέας Τραπέζης τῆς Ἑλ- δος ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐργα- ν της κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον, ριστaμένου καὶ τοῦ παρὰ τῇ Τρα- ῃ ταύτῃ «παρατηρητοῦ» Συμβού- υ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν κ. λεσον. Καὶ εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἔκ- ιν, κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορί- ὑπεγραμμίζετο, ὅτι αἱ σχέσεις ς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης καὶ τῆς ούσης Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐξαίρετοι.

ὸ ἀνωτέρω γεγονός, ἀξιοσημείω- καθ' ἑαυτὸ διὰ τὴν διαπίστωσιν εἴδους τῶν σχέσεων μιᾶς ἐκδοτι- Τραπέζης μετὰ τῆς Κυβερνήσε- τῆς χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἴ- σις τῆς Τραπέζης ταύτης ἐτέθη ὅρος θεμελιώδης διὰ τὴν ἔγκρι- τοῦ τριμεροῦς δανείου, συνδυαζό- ν μὲ μίαν κυβερνητικῆς πηγῆς ροφορίαν, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν ραν τῶν ἀπογευματινῶν βενιζε- ῶν ἐφημερίδων, καθίσταται ἔτι λον ἀξιοσημείωτον. ἀλλὰ καὶ ικτικὸν περὶ νέων τινῶν μεθό- , ἀναγομένων εἰς τὴν σφαῖραν πολιτικῆς ἠθικῆς.

ατὰ τὴν ἐν λόγῳ κυβερνητικὴν ροφορίαν, «εἰς τὴν Κοινωνίαν Ἐθνῶν οὔτε νύξις ἐγένετο πρὸς ποποίησιν τοῦ πρωτοκόλλου,οὔτε θὰ γίνῃ οἱαδήποτε ἐνέργεια κα- τὴν παροῦσαν σύνοδον.»

ρόκειται, ὡς εἶνε αὐτονόητον, τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης τὸ τριμερὲς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ιον τοῦ πρωτοκόλλου, δυνάμει ὁποίου ἱδρύθη καὶ ἡ Τράπεζα τῆς λάδος. Καὶ δὲν ἐλησμονήθη παρ' νὸς ὅτι τὸ καιριώτατον ζήτημα, ποῖον ἐχρησίμευσεν ὡς πρόφασις τὸν κ. Βενιζέλον πρὸς νέαν ἐμ- σιν εἰς τὴν πολιτικὴν κονίστραν ἡ ὄψιμος διαφωνία του πρὸς τὸν ργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τῆς προ- χου Κυβερνήσεως διὰ τὴν κυρι- α τῶν καλυμμάτων τῆς ἀναγ- τικῆς κυκλοφορίας.

πὶ τοῦ ζητήματος τούτου αἱ μαι τῆς ἐφημερίδος ταύτης εἶνε γνωσταί, γνῶμαι ἀντικείμεναι τὰς τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ ἐν καιρῷ διεξοδικῶς ἐκτεθεῖσαι. Ἀλλ' εἶνε ἐπίσης γνωστὸν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ὅτι, ὅταν ὁ κ. Βενιζέλος, ἀναλαβὼν τὴν ἐξουσίαν, ἐπευφημεῖτο ὑπὸ τῶν βενιζελικῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων ὡς μέλλων νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπὴν τροποποίησιν τοῦ πρωτοκόλλου ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ὀψίμους γνώμας του, ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ ἐτόνισεν ἐπανειλημμένως ὅτι εἶνε βαρυτέρα τῆς ἐκ τῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος τούτου ζημίας τοῦ Δημοσίου ἡ ἠθικὴ ζημία, ἡ ὁποία θὰ προκύψῃ ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἐμφανισθῇ ἀναιροῦσα τὴν ὑπογραφήν της εἰς τὸ πρωτόκολλον καὶ ἐπανερχομένη ἐπὶ τῶν καλῶς ἢ κακῶς, ὁριστικῶς ὅμως συμπεφωνημένων.

Ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ κ. Βενιζέλος, παρελθούσης τῆς πρώτης ἐντυπώσεως ἐκ τῆς περὶ τὰ καλύμματα πολεμικῆς του κατὰ τοῦ Καφαντάρη, θὰ ἐφρόντιζε ν' ἀποσιωπήσῃ σωφρόνως τὸ ζήτημα, ὥστε, συντελοῦντος καὶ τοῦ δαγκείου, νὰ λησμονηθῇ, δὲν ὑπῆρχε καμμία ἀμφιβολία εἰς τοὺς ψυχραίμους καὶ ἐν γνώσει προσώπων, μεθόδων, ἀλλὰ καὶ πραγματικοτήτων κρίνοντας.

Καὶ τὰ χθὲς ἐν Γενεύῃ γενόμενα καὶ ἡ ταυτόχρονος ἀνακοίνωσις,καθ' ἣν οὐδεμία κυβερνητικὴ νύξις ἐγένετο πρὸς τὴν Κοινωνίαν διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ πρωτοκόλλου, ἀποδεικνύουν τὴν ὀρθότητα τῆς πεποιθήσεως ταύτης.

Τὸ νὰ διαπιστοῦται εἰς τὴν ἔκθεσιν μιᾶς Τραπέζης πρὸς τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅτι αἱ σχέσεις τοῦ ἱδρύματος μετὰ τῆς Κυβερνήσεως εἶνε ἄρισται, ἐὰν δὲν εἶνε ἀσφαλῶς τονωτικὸν τοῦ κύρους τῆς Κυβερνήσεως ταύτης, εἶνε ὅμως ἀναπόφευκτος συνέπεια τῆς ἀπερισκέπτου ἐπιθέσεως τοῦ κ. Βενιζέλου ἐναντίον ἱδρύματος ὀφείλοντος τὴν ὕπαρξίν του εἰς τὸ διεθνὲς πρωτόκολλον. Καὶ ἡ παλινῳδία τῆς Κυβερνήσεως, ἀποφυγούσης νὰ κάμῃ νύξιν εἰς τὴν Γενεύην περὶ τροποποιήσεως τοῦ πρωτοκόλλου, παρ' ὅλας τὰς προεκλογικὰς κραυγάς της, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθῇ ἄλλως, εἰμὴ ὡς ὁμολογία μιᾶς δημοκοπίας.

ΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ

ημοσιεύθη προχθὲς εἰς τὴν Ἐφη- α τῆς Κυβερνήσεως Διάταγμα διὰ ποίου ἕνας ὑπολοχαγὸς τοῦ Ἑλλη- Στρατοῦ ἤλλαξε τὸ ἐπίθετόν του. λλαχθὲν ἐπίθετον ἦτο ὁπωσδήποτε χον, ἀλλ' ὄχι καὶ ἀπὸ τὰ χειρότερα φέρουν οἱ Ἕλληνες. Μολαταῦτα ὁ χαγὸς ἀπεφάσισε νὰ τὸ μεταβάλῃ, ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶχε καμμίαν ὄρεξ- ὰ φέρῃ εἰς τὴν ράχιν του ἕνα πα- ῦκλι, ἐπειδὴ τὸ παρατσοῦκλι αὐτὸ όλλησαν ἄλλοτε εἰς τὸν πατέρα του πατέρας του τὸ ἐδέχθη καὶ σιγά- τὸ ἔκαμεν ἐπίσημον ὄνομά του. Ἰ- ιπὸν καὶ ἕνας Ρωμηὸς ἐντελῶς δι- ς ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους Ρωμη- Διότι τὰ κακόηχα ἢ ἀηδῆ ἐπίθετα οῦνται κατὰ ἑκατοντάδας χιλιάδων ν τόπον μας, ἀλλὰ κανεὶς δὲν σκέ- νὰ τὰ ἀλλάξῃ ἢ τοὐλάχιστον νὰ οποποιήσῃ ὥστε νὰ προκαλοῦν μι- ραν ἀηδίαν. Ὅλοι κολλοῦμε ἐπάνω ὄνομά μας σὰν στρείδια. Τὸ σπίτι ροντίζουμε νὰ τὸ κτίσουμε ὡραῖον, υαλέττα τῆς γυναίκας μας τὴν πα- λλουμε εἰς τὴν πλέον καλαίσθητον ραν, τὰ ναυτικὰ τοῦ γυιοῦ μας τὰ ε ἀμέμπτου κομψότητος. Ἐὰν ἤλ- ιπὸ τὸ χωριό, βγάζουμε ἀμέσως τὸ ράκι καὶ φοροῦμε κοστοῦμι τῆς αίας μόδας, λαιμοδετάκι μεταξωτὸ δομῆντα πέντε δραχμῶν καὶ σκαρ- τῶν τριακοσίων πενῆντα: «Τί διά- Σὲ κοντζὰμ πρωτεύουσα πρόκει- ζήσουμε!» Ἀλλὰ τὸ ἐπίθετον; Βάρδα μπένε! Λαιμοδετάκι, ναί. ινάκια, ναί. Κάλτσα μεταξωτή, άντια Σουέντ, μαντηλάκι στὴν τσέπη, ναί, ναί, ὅλα ναί. Ἐν τού- κύριος ποῦ ἀποφασίζει ὅλας αὐ- ς μεταβολὰς καὶ ὁ ὁποῖος εἰς τὸ ἐλέγετο Κατουρλῆς, παραμένει τὰς Ἀθήνας κ. Κατουρλῆς, ἡ κυ- υ κ. Κατουρλῆ καὶ τὰ παιδιά του, Κοκός, Λελές, Μπέμπης, Λιλή, Καίτη, πέρα γιὰ πέρα Κατουρ- Βλέπει καλὰ ποίαν ἐντύπωσιν κά- ιφερόμενον τὸ ἐπίθετόν του, ὅταν ιστοῦν εἰς κανένα: «Ἀπὸ δῶ ρουσιάζω τὸν φίλον μου κ. Γιάγ- τουρλῆν!» «Κατουρλῆν εἴπατε; πολύ». Καὶ τὸ γέλοιο μόλις συγ- αι. Ἐν τούτοις ὁ κύριος τοῦ ἀ- ύδους ἐπιθέτου δὲν θέλει νὰ ἐννο- ποτε. Παρουσιαζομένης μάλιστα ας, δὲν παραλείπει καὶ νὰ διαφη- ῦτο καταλλήλως, εἴτε διὰ τῶν ἐ- δων εἴτε καὶ προφορικῶς: «Νὰ ! Νὰ ξέρετε σὲ ποιὸν μιλᾶτε. εἰς τὸν κ. Γιάγκον Κατουρλῆν ς παρακαλῶ νὰ εἶσθε προσεκτι- ς». ἀντιλέγει κανεὶς ὅτι ἡ προσήλωσις εἰς τὰ πάτρια καὶ ὁ σεβασμὸς αὐτῶν ἀποτελοῦν μίαν ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῶν ἐπιγόνων. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἀκολουθοῦμε τὸν πατέρα μας ἢ τὸν παπποῦν μας εἰς κάθε εἴδους σαχλαμάραν. Ἐπειδὴ αὐτοὶ ἄλλοτε ἔπασχον ἀπὸ διαρκὲς συνάχι καὶ οἱ σύγχρονοί τους τοὺς ὠνόμασαν Μυξῆδες, τοῦτο δὲν ἐπιβάλλει καθόλου εἰς τοὺς ἀπογόνους των νὰ φέρουν τὸ ὄνομα Μυξῆς. Καὶ ἐπειδὴ οἱ γεννήτορες ἀπεκλήθησαν μιὰ φορὰ διὰ διαφόρους λόγους Ἀγκουρομύτης ἢ Πατατοκεφτές,, ἢ Σαλίγκαρος, αὐτὸ δὲν θὰ εἰπῇ ὅτι εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα οἱ διάδοχοι των πρέπει νὰ φέρουν τὰ ἀηδῆ ταῦτα ἐπίθετα. Γνωρίζω ἐπαρχιώτην καθ' ὅλα ἀξιοπρεπέστατον καὶ μορφωμένον ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Τσίρλης.

—Μὰ γιατί δὲν τὸ ἀλλάζετε τὸ ἐπίθετόν σας; τὸν ἠρώτησα κάποτε.

—Τοῦ πατέρα μου τὸ ὄνομα νὰ ἀλλάξω, βρὲ ἀδερφέ!

—Τὸ σπίτι ὅμως, τὸ ὁποῖον ἦτο καὶ αὐτὸ τοῦ πατέρα σου, τὸ ἐπεσκεύασες· τοῦ ἔβαλες λουτρὸ καὶ οὐῶτερ-κλόζετ. Τὰ ἔπιπλά του, τὰ ἀντικατέστησες, διότι δὲν μποροῦσες νὰ ἔχῃς στὴ σάλα σου τὸν καρυδένιο καναπὲ ποῦ εἶχε ἐκεῖνος καὶ τὴν κονσόλα. Τέλος εἶδα προχθὲς ὅτι ἐπωλοῦσες τὸ πατρικὸ κομὸ καὶ ἔπερνες σιφονιέρα. Ὅλα δὲ αὐτὰ ποῦ ἀντικατέστησες μὲ ἄλλα, εἶχαν μὲν τὴν ἰδιότητα νὰ εἶναι παλαιά, ἀλλὰ τοὐλάχιστον δὲν ἐμύριζαν ἄσχημα. Ἐνῷ τὸ ὄνομα....

—Τὸ πατρικὸν ὄνομα δὲν ἀλλάζει, φίλε μου, ποτέ!

Καὶ πράγματι κανεὶς δὲν τὸ ἀλλάζει εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκτὸς τοῦ ὑπολοχαγοῦ, ὁ ὁποῖος προεκάλεσε τὸ προχθεσινὸν Διάταγμα. Θὰ μοῦ ἀντιτάξῃ ἴσως κανεὶς ὅτι τὸ κακὸν δὲν παρατηρεῖται μόνον εἰς τὴν χώραν μας καὶ ὅτι πανταχοῦ τοῦ κόσμου τὰ ἐπίθετα, πολὺ ἢ ὀλίγον, εἶνε κατὰ κανόνα κακόηχα ἢ ἀηδῆ. Δὲν ἰσχυρίζομαι ὅτι καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἐκλεκτικώτεροι ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας προκειμένου περὶ τῶν ἐπιθέτων των. Τὸ ὀνόματα τῶν διαφόρων ζώων, οἱ ἀσκάθαροι, ὁ μπούρμπουλας, ἡ ἀλεποῦ, ὁ ποντικός, ὁ γάτος, ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ ὀνομάζουν ἐνδοξοτάτας οἰκογενείας. Ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν περιοριζόμεθα εἰς ἐπίθετα ἀπρεπῆ ἢ καὶ ἐξευτελιστικὰ τῆς νοημοσύνης μας. Ἐννοοῦμε μὲ τὸ ἐπίθετόν μας νὰ γεμίσουμε τὴν ἀτμόσφαιραν ἀπὸ ἀηδίαν. Ὑπάρχουν εἰς τὴν χώραν μας ἀναρίθμητοι Κωλοπανάδες, Κωλοντοῦροι, Κωλοστούπηδες, καὶ σχετικοὶ ἄλλοι. Ποία ἀνεξήγητος μανία εἶνε αὐτὴ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων νὰ θέλουν νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τὴν κοινωνίαν μὲ αὐτὸ τὸ ἀηδέστατον μέλος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος; Δὲν εὕρισκαν κανένα ἄλλο νὰ τοὺς ἐκπροσωπήσῃ;

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

Ο κ. ΦΡΑΓΚ ΚΕΛΛΟΓΚ ΟΜΙΛΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

"Ο ΠΡΩΤΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΥΨΗΛΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΝ„

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Αὔγουστος. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Φρὰνκ Κέλλογκ, ἐκάλεσε εἰς τὸ μέγαρον τῆς πρεσβείας τοὺς ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὰς τοῦ διεθνοῦς Τύπου, αὐτοὺς ποῦ θὰ σπείρουν εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὸ πνεῦμα τῆς Εἰρήνης, τὸ ὁποῖον ἐκπηγάζει ἀπὸ τὸ σύμφωνον τῆς καταργήσεως τοῦ πολέμου. Ἡ πρόσκλησις ἦτο καὶ προνόμιον καὶ ἀνάγκη. Προνόμιον, ὡς ἐπαφὴ μὲ τὸν πολιτικὸν ἄνδρα ποῦ ἔθεσε εἰς κίνησιν τὰς ὑπευθύνους κυβερνήσεις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ὑπὲρ τοῦ μεγαλυτέρου ἀνθρωπίνου ἰδανικοῦ καὶ Ἀνάγκη, ὡς ἐπεξήγησις μερικῶν ἐννοιῶν ποῦ συσκοτίζονται πίσω ἀπὸ τὴν συμβατικὴν φρασεολογίαν τῆς διπλωματίας.

Εἰς τὴν αὐλὴν μᾶς ὑπεδέχθη μία διμοιρία ὑπηρετῶν καὶ αἱ γαλάζιαι των λιβρέαι μὲ τὰ χρυσωμένα κουμπιά, μᾶς εἶχαν τρομοκρατήσει διὰ τὴν αὐστηρότητα τοῦ ἀμερικανικοῦ πρωτοκόλλου τῶν δεξιώσεων. Ἰδοὺ ὅμως εἰς τὸ μαρμάρινον σκαλοπάτι τοῦ μεγάρου, ἕνας πανύψηλος κύριος, μὲ ἄσπρο γιλέκο καὶ ἀναστατωμένα τὰ μαλλιά, τείνων πρὸς ὅλους μας τὰ χέρια του καὶ καλῶν χαρούμενα καὶ γελαστὰ τοὺς ἐπισκέπτας του. Εἶνε ὁ κ. Μύρων Ἕρρικ, πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸ Παρίσι. Ἕνας τύπος εὔθυμος καὶ ἀνοικτόκαρδος, ποῦ προσφέρει ὡς χειραψίαν διὰ τὸν καθένα καὶ τὰ δυό του γεροντικὰ χέρια καὶ ἔχει δι' ἕκαστον μίαν λέξιν ὑποδοχῆς καὶ μίαν φράσιν φιλοφρονήσεως. Ἐρωτᾷ διὰ τὴν ἐθνικότητα τοῦ καθενὸς καὶ προσπαθεῖ νὰ μαντεύσῃ ἀπὸ τὴν ἔκφρασιν, τὴν φυλὴν μερικῶν συναδέλφων. Εἶνε ἄλλως τε τόσον ὑπερήφανος διὰ τὴν ἰδικήν του, ποῦ τοῦ περισσεύει ὅλος ὁ θαυμασμὸς ποῦ χρειάζεται, διὰ τὰ ἔθνη ὅλου τοῦ κόσμου. Ποῖος Παρισινὸς ἐξέχασε τὴν χειρονομίαν τοῦ κ. Ἕρρικ, σφουγγίζοντος διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς τὰ δάκρυα τῆς χαρᾶς του καὶ διὰ τῆς ἄλλης δείχνοντος τὸν ξανθὸν Λίντμπεργκ πρὸς τὰ ἐνθουσιώδη πλήθη: «Αὐτὴ εἶνε ἡ ράτσα μας», εἶπε.

Ὁ κ. Φρὰνκ Κέλλογκ ποῦ μᾶς περιμένει εἰς τὸ μεγάλο χὼλ τοῦ πρεσβευτικοῦ μεγάρου εἶνε καὶ αὐτὸς ἕνα ἄλλο πρότυπον τῆς φυλῆς του. Τὰ 72 χρόνια του, μόνον ἀπὸ τὸ χιόνι τῶν μαλλιῶν του θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ τὰ μαντεύσῃ. Μικρόσωμος καὶ ἐλαφρῶς κυρτωμένος, διατηρεῖ μίαν ἐκπληκτικὴν σφριγηλότητα καὶ δὲν ἔχει μήτε μιὰ ρυτίδα εἰς τὸ ροδαλὸν πρόσωπόν του.

Εἶνε, λοιπόν, ἐμπρός μας ὁ ἄνθρωπος ποῦ φημίζεται ὡς ὁ σιωπηλότερος τοῦ κόσμου, (ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἀμερικανικὰ ρεκὸρ) ὁ διακηρύττων ὡς πρόγραμμα τῆς ζωῆς του τὴν ἁπλότητα καὶ τὸν θετικισμόν. Τίποτε δὲν τοῦ λείπει διὰ νὰ τὸν ἐκλάβῃ κανεὶς ὡς πουριτανὸν πάστορα. Ἡ ζακέττα ποῦ φορεῖ θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἶνε κοντήτερη δέκα πόντους καὶ ἂν δὲν συγκρατοῦσε μὲ τὰ δάκτυλά του τὶς ἄκρες τῶν μανικιῶν, θὰ ἔπεφταν καὶ θὰ ξεπερνοῦσαν τὸ δακτυλίδι του. Τὸ παντελόνι του ἀναπαύεται ἐν ἀφθονίᾳ ἐπὶ τῶν ὑποδημάτων του καὶ κάποτε-κάποτε θὰ σαρώνῃ ὀλίγον καὶ τὸ ἔδαφος. Καδένα στὴ μέση καὶ ἄσπρο σειρητάκι στὸ ἄνοιγμα τοῦ γιλέκου. Ἰδοὺ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀμερικῆς, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου συνεδέθη μὲ τὸ Σύμφωνον ἐναντίον τοῦ πολέμου.

«Τὸ Σύμφωνον τῆς καταργήσεως τοῦ πολέμου, μᾶς εἶπε εἶνε ἕνα σπουδαιότατον βῆμα πρὸς τὴν παγκόσμιον εἰρήνην. Δὲν εἶνε δημιούργημα ἑνὸς ἀνθρώπου ἢ ἑνὸς ἔθνους. Ἀποτελεῖ τὴν συνάντησιν τῶν αἰσθημάτων πολλῶν κρατῶν τὰ ὁποῖα ἀντελήφθησαν ὅτι πρέπει νὰ καταβληθοῦν ὅλαι αἱ δυναταὶ προσπάθειαι διὰ τὴν κατάργησιν τῆς βαρβάρου βίας. Τὸ Σύμφωνον εἶνε πρὸ παντὸς ἕνας σταθμὸς ὑψηλῆς ἠθικῆς πρὸς τὸν ἀπόλυτον πολιτισμόν. Εἴμεθα εὐγνώμονες πρὸς τὸν κ. Μπριὰν διὰ τὴν ἀρχικήν του ὑπόδειξιν, καὶ εἰς ὅλα τὰ κράτη διὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Συμφώνου. Ὁ πόλεμος πρέπει νὰ περικλεισθῇ εἰς ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια. Πρέπει νὰ παύσῃ ἀποτελῶν τὴν μέθοδον ἐπιβολῆς τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς καὶ τὸν τρόπον λύσεως τῶν διαφορῶν μεταξὺ τῶν κρατῶν. Εἶμαι εὐτυχὴς διότι ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀμερικανικοῦ Λαοῦ συμμετέχω εἰς τὴν καταδίκην τῆς βαρβαρότητος. Φρονῶ ὅτι τὸ Σύμφωνον θὰ κάμῃ κάθε Κράτος νὰ συλλογισθῇ πολύ, πρὶν ἀποφασίσῃ νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν πόλεμον διὰ νὰ λύσῃ τὰς διαφορὰς του μὲ τοὺς γείτονάς του.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποῦ ὁ κ. Κέλλογκ ἀπεφάσισε νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὰ κυριώτερα κράτη τὸ σχέδιον τῆς καταργήσεως τοῦ πολέμου, ἐξέθεσε τὴν ἄποψίν του εἰς μίαν νόταν καὶ μήτε μίαν γραμμὴν δὲν μετέβαλε ἔκτοτε ἀπὸ τὴν φρασεολογίαν του. Δὲν τοῦ ἀρέσει ἡ ρητορεία καὶ αἱ πομπώδεις ἐκφράσεις δὲν τὸν ἑλκύουν. «Ἦλθα νὰ ὑπογράψω τὸ Σύμφωνον τῆς καταργήσεως τοῦ πολέμου, λέγει. Καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ πόλεμος δὲν θὰ εἶνε εἰς τὸ μέλλον ἡ προχειροτέρα πολιτικὴ τῶν ἐθνῶν. Τὰ πολλὰ λόγια δὲν ὠφελοῦν. Καὶ τὸ Σύμφωνον εἶνε ἕνα θετικὸν ἀποτέλεσμα, δὲν εἶνε χίμαιρα.»

Ἔτσι περικυκλωμένος ὅπως εἶνε ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργός, ἀπὸ τοὺς τενόρους τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης, καταβάλλει προσπαθείας νὰ μὴ ἀλλάξῃ τὴν πολιτικὴν τῆς βραχυλογίας του. Δὲν συζητεῖ τὰς περιπτώσεις καὶ δὲν θέλει νὰ ἀκούσῃ τίποτε περὶ ἐγγυήσεων καὶ περὶ λήψεως τῶν μέτρων ποῦ θὰ καταστήσουν ἀπολύτως ἀπαράβατον τὴν κατάργησιν τοῦ πολέμου. «Θὰ τὸ συλλογισθοῦν καλὰ ὅσοι θέλουν νὰ κάμουν πόλεμον» λέγει. Καὶ ἡ δήλωσις αὐτὴ περικλείει ὅλην του τὴν πίστιν εἰς τὴν δύναμιν τῆς ὑπογραφείσης Συμφωνίας καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην του εἰς τὴν ἰσχυρὰν ἐπιρροὴν τῆς χώρας του ἐπὶ τῶν ἄλλων κρατῶν.

Καὶ ὅμως τόσαι ἀπορίαι καὶ τόσαι ἀνησυχίαι διετυπώθησαν εἰς τὸν κύκλον τῶν δημοσιογράφων ποῦ περιεστοιχίζαμεν τὸν κ. Κέλλογκ! Τόσαι ἀμφιβολίαι καὶ τόσαι ἀσάφειαι τοῦ Συμφώνου. Ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς δὲν ἠθέλησε μήτε μίαν στιγμὴν νὰ ἀπαρνηθῇ τὴν αἰσιοδοξίαν του καὶ τὴν αὐτοπεποίθησίν του.

—Εἶνε ὁριστικῶς πλέον ἀδύνατος ὁ πόλεμος, ἐξοχώτατε;

—Δὲν θὰ γίνεται πλέον εὔκολα πόλεμος, ἀπαντᾷ.

Σοφὴ ἀπάντησις, ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ποῦ ἐπραγματοποίησε τὴν ἕνωσιν τῶν Κρατῶν διὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἱστορικοῦ Συμφώνου. Ὁ πόλεμος πράγματι δὲν καθίσταται ἀδύνατος μὲ μόνην τὴν ὑπογραφὴν μιᾶς νέας συνθήκης, ἡ ὁποία ἤδη ἔχει τοὺς ἀντιπάλους της καὶ ἐχαρακτηρίσθη δημοσίᾳ ὡς «νέον κουρελόχαρτον». Ποῦ εἶνε πράγματι αἱ ἐγγυήσεις τῆς εἰρήνης; Ποῦ εἶνε τὰ μέτρα ἐξαναγκασμοῦ τοῦ παραβάτου νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν θέλησιν τῆς πλειοψηφίας; Τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἀναφέρει ἡ ὑπογραφεῖσα Συμφωνία, ἡ ὁποία ἔχει τὸν ἐπίσημον τίτλον «Γενικὸν Σύμφωνον παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ πολέμου.»

«Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δηλώνουν ἐπισήμως, ἐν ὀνόματι τῶν λαῶν των, ὅτι καταδικάζουν τὴν προσφυγὴν εἰς τὸν πόλεμον διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν διεθνῶν διαφορῶν καὶ παραιτοῦνται τοῦ πολέμου ὡς μέσου ἐθνικῆς πολιτικῆς εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν σχέσεις.»

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἐπίσημος διατύπωσις,τὴν ὁποίαν ἐξεῦρον οἱ νομομαθεῖς διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν ὅλας τὰς ἀπόψεις. Ἔπρεπε νὰ καταδικασθῇ ὁ πόλεμος κατακτήσεων καὶ νὰ μὴ δεσμευθῇ κάθε Κράτος ἐνώπιον τοῦ ἐπιδρομέως. Ὥστε ὁ ἀμυντικὸς πόλεμος ἐπιτρέπεται. Καὶ διὰ νὰ εἶνε ἕνα ἔθνος εἰς θέσιν νὰ ἀμυνθῇ τοῦ ἐδάφους του πρέπει νὰ ἔχῃ ὠργανωμένον τὸν στρατόν του καὶ ἄρτιον τὸν ἐξοπλισμόν του. Ἀλλοίμονον εἰς τὴν χώραν ποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπερασπίσῃ μόνη της τὸ ἔδαφός της. Κανεὶς ἀπὸ ἐκείνους ποῦ ἔθεσαν τὴν ὑπογραφήν των κάτω ἀπὸ τὸ Σύμφωνον τῆς καταργήσεως τοῦ πολέμου δὲν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ βοηθήσῃ τὸν ὑφιστάμενον τὴν ἐπίθεσιν, μήτε νὰ ἐγγυηθῇ ὁπωσδήποτε ὅτι θὰ ἐμποδίσῃ μὲ κάθε μέσον τὸν ἐπιδρομέα.

Τὸ Σύμφωνον ἔχει καθαρῶς ἰδεολογικὴν σημασίαν. Ἀποτελεῖ ἐκεῖνο ποῦ εἰς τὴν νεωτέραν φρασεολογίαν ὠνομάσθη «Ἰδέα—Δύναμις». Καὶ προσαρμόζεται τελείως εἰς τὴν κατάστασιν καὶ τὴν ἐποχήν μας, ὅπου ἡ εἰρήνη, κατὰ τὸν κ. Μπριάν, εἶνε μία «Ψυχολογικὴ κατάστασις». Τὸ Σύμφωνον ἔρχεται νὰ ὑποβοηθήσῃ αὐτὴν τὴν «Κατάστασιν» καὶ νὰ παγιώσῃ τρόπον τινὰ τὴν γενικὴν θέλησιν πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης. Πέραν τούτου, τίποτε ἄλλο δὲν προσφέρει τὸ Σύμφωνον Κέλλογκ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Οἱ ἐλπίσαντες ὅτι θὰ καταστῇ ἐπιτακτικώτερος ὁ ἀφοπλισμὸς καὶ εὐκολώτερον πραγματοποιήσιμος ἀπεγοητεύθησαν. Τὰ Κράτη ὑπόσχονται νὰ μὴ καταφύγουν εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ χρειάζονται καὶ τοὺς στρατούς των καὶ τοὺς στόλους των διὰ κάθε ἐνδεχόμενον.

Τὸ Σύμφωνον ποῦ ὑπεγράφη διαπιστοῖ ἁπλῶς τὴν «Ψυχολογικὴν Κατάστασιν» τῶν Λαῶν, οἱ ὁποῖοι ἀσφαλῶς πολλὰ ἐδιδάχθησαν ἀπὸ τὴν βαρβαρότητα τοῦ τελευταίου πολέμου. Ὁ ἐν Οὐάσιγκτων πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Παῦλος Κλωντέλ, ὁ γνωστὸς ποιητής, γράφει ὅτι τὸ Σύμφωνον Κέλλογκ ἐβασίσθη ἐπὶ δύο ἀρχῶν:

1ον) Ὅτι ὁ πόλεμος εἶνε κάτι ἀπολύτως κακόν, ἀνήθικον καὶ πρακτικῶς καταστρεπτικόν, γεγονὸς ἑπομένως τοῦ ὁποίου φέρει τὴν μεγάλην εὐθύνην ἐκεῖνος ποῦ τὸ προκαλεῖ.

2ον) Ὅτι εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς ἀνθρωπότητος δὲν ὑπάρχουν πλέον ἐθνικοὶ πόλεμοι. Ὅλοι οἱ πόλεμοι προκαλοῦν διεθνεῖς περιπλοκάς, προκαλοῦν ζημίας ὄχι μόνον εἰς τοὺς ἐμπολέμους,ἀλλὰ καὶ εἰς τρίτους, καὶ πρώτη μεταξὺ τῶν τρίτων εἶνε ἡ Ἀμερική. Ὁ κ. Κούλιτζ τὸ ἐδήλωσεν εἰς ἕνα λόγον του: «Τὰ συμφέροντα τῆς Ἀμερικῆς ἐπεξετάθησαν τόσον πολύ, ὥστε δὲν ὑπάρχει μέρος τῆς γῆς ὅπου ὁ πόλεμος δὲν ζημιώνει τὴν Ἀμερικήν. Οἱ «τρίτοι» λοιπὸν ποῦ ὑποφέρουν ἀπὸ τὸν πόλεμον, εἶχαν κάθε συμφέρον νὰ τὸν παρεμποδίσουν καὶ νὰ λάβουν μέτρα ἐναντίον του.»

Καὶ κατήρτισαν τὸ σύμφωνον, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν προβλέπει κανὲν μέτρον ἐναντίον τοῦ ἐπιδρομέως.

— Τὸ πρῶτον σπουδαῖον βῆμα, μᾶς εἶπεν ὁ κ. Κέλλογκ.

Ἂς περιμένῃ λοιπὸν ἡ ἀνθρωπότης καὶ τὸ δεύτερον βῆμα, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν θὰ χρειασθοῦν ἴσως μήτε αἱ φωταγωγήσεις τῶν δημοσίων κτιρίων, μήτε οἱ σημαιοστολισμοὶ καὶ αἱ μεγαλοπρεπεῖς τελεταί. Τὸ δεύτερον βῆμα θὰ εἶνε ἡ καταδίκη τοῦ πρώτου ἐπιδρομέως. Ἀξίζο εἰς τοὺς ἐρασιτέχνας.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Ὁ κ. Κέλλογκ μετὰ τοῦ ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ τῆς Ἀμερικῆς κ. Ἕρριῳ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ξένου Τύπου

ΑΙ ΓΑΛΛΟΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΤΟ ΦΑΣΜΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΙΟΥΛΙΟΥ ΧΙΡΣ

Ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων συμπληροῦνται δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Ἐν τούτοις ἀκόμη βλέπει κανεὶς εἰς τὴν Ρενανίαν γαλλικὰς καὶ βελγικὰς στρατιωτικὰς στολάς, ὁσάκις δὲ τίθεται ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα τῆς ἐκκενώσεως τῶν ἐν λόγῳ γερμανικῶν ἐδαφῶν, ἥτις θὰ ἦτο σύμφωνος πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν δημιουργηθεισῶν ἐσχάτως πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν κρατῶν τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας ἠπείρου,οἱ ἐν Γαλλίᾳ καταφεύγουν καὶ πάλιν εἰς τὸ παλαιὸν σύνθημα, εἰς τὸ «φάσμα τοῦ γερμανικοῦ κινδύνου.» Ὁ κ. Παῦλος Μπονκούρ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀποφάσεως τῶν Γάλλων σοσιαλιστῶν περὶ τῆς ἄνευ ὅρων ἐκκενώσεως τῆς Ρενανίας, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς μίαν εὐρυτάτην ἐπανεξέτασιν τοῦ ζητήματος τούτου.

Ὁ γερμανικὸς στρατιωτικὸς κίνδυνος εἶνε προφανὲς ὅτι δὲν ὑφίσταται, αὐτὸ δὲ δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ ἐλάχιστοι Γάλλοι νὰ τὸ ἀμφισβητοῦν. Καὶ ὅμως οἱ ἀμφισβητοῦντες τὸ γεγονὸς αὐτὸ Γάλλοι ὄχι μόνον ἐλάχιστοι δὲν εἶνε, ἀλλὰ καὶ πιστεύουν εἰλικρινῶς εἰς τὴν ὕπαρξιν τοῦ «γερμανικοῦ κινδύνου». Ἡ «fureur teutonique» ζῇ κατ' αὐτοὺς καὶ δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ ἐκδηλωθῇ μίαν ἡμέραν ἐκ νέου ὡς ἀναπότρεπτος ἀνάγκη τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ περισσεύματος τοῦ γερμανικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἡ αὔξησις τοῦ γερμανικοῦ πληθυσμοῦ ὑπῆρξεν ἐπὶ πεντήκοντα ὁλόκληρα ἔτη τὸ φόβητρον τῶν Γάλλων πατριωτῶν. Ἐνῷ ἀπὸ τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου ὁ πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας παρέμεινε στάσιμος, ὁ γερμανικὸς ηὐξήθη καταπληκτικῶς. Ὅταν ἐξερράγη ὁ παγκόσμιος πόλεμος καὶ ὁ γερμανικὸς στρατὸς ἐκράτει μετὰ πείσματος καὶ ἐξ ὁλοκλήρου μόνος ἕνα πολεμικὸν μέτωπον, οἱ Γάλλοι ἐσχημάτισαν τὴν γνώμην ὅτι αἱ προπολεμικαὶ στατιστικαὶ τῶν Γερμανῶν ὑπῆρξαν σκοπίμως ἐσφαλμέναι. Ἀσφαλῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων ἐν Γερμανίᾳ θὰ ἦτο μεγαλύτερος τοῦ ὑπὸ τῶν στατιστικῶν διδομένου, διότι εἰς τὴν πραγματικότητα ὁ γαλλικὸς στρατὸς ἐκράτει ἕνα μέτωπον ἕξη φορὰς μικρότερον τοῦ γερμανικοῦ. Κατὰ τοὺς Γάλλους, ὑφίστατο ἕνα γερμανικὸν μυστικόν, τὸ μυστικὸν τοῦ γερμανικοῦ ὑπερπληθυσμοῦ, τοῦ ὁποίου συνέπεια ἦτο ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπεκτάσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ φάσματος τῆς πείνης. Δυστυχῶς, ἡ ἀντίληψις αὐτὴ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἀκόμη καὶ σήμερον ἐν Γαλλίᾳ.

Ἀλλ' εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ αὔξησις τοῦ γερμανικοῦ πληθυσμοῦ βαίνει πρὸς τὸ τέλος της. Οἱ Γάλλοι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι ἡ ἀναλογία τῆς αὐξήσεως τοῦ γερμανικοῦ πληθυσμοῦ ἔχει κατέλθει εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον μὲ τὴν τῆς Γαλλίας καὶ ὅτι, ἐκτὸς αὐτοῦ, παρατηρεῖται μία σταθερὰ τάσις ἐλαττώσεως. Οἱ κατωτέρω ἀριθμοί, τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὁποίων οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ ἀμφισβητήσῃ, ἀποδεικνύουν καλύτερον παντὸς ἄλλου τὴν ἀνωτέρω ἀλήθειαν.

Ἐπὶ 1000 κατοίκων
Γερμανία

Ἔτος	Γεννήσεις	Θάνατοι	Περίσσευμα
1871)80	40,7	28,8	11,0
1885	38,5	27,2	11,3
1900	36,8	23,2	13,6
1913	26,9	14,8	12,1
1924	20,5	12,2	8,3
1925	20,7	11,9	8,8
1926	19,5	11,7	7,9
1927	18,3	12,0	6,3

Ἐπὶ 1000 κατοίκων
Γαλλία

Ἔτος	Γεννήσεις	Θάνατοι	Περίσσευμα
1871)80	25,4	23,7	1,7
1885	24,2	21,9	2,3
1900	21,4	22,0	—0,6
1913	19,1	17,6	1,5
1924	19,2	17,3	1,9
1925	19,6	18,1	1,5
1926	18,8	17,5	1,3
1927	18,2	16,6	1,6

Ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων ἐν Γαλλίᾳ ηὐξήθη κατά τι κατόπιν τῆς προσαρτήσεως εἰς αὐτὴν τῆς Ἀλσατίας καὶ τῆς Λωρραίνης. Εἰς τὴν Γερμανίαν εἶνε βέβαιον ὅτι παρατηρεῖται ἀκόμη μία αὔξησις πληθυσμοῦ, ἀλλ' ἡ αὔξησις αὐτὴ βαίνει διαρκῶς ἐλαττουμένη. Ὀφείλεται μᾶλλον εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν θανάτων, ἡ ὁποία ὅμως ἔχει κάποιαν φυσικὴν σχέσιν μὲ τὴν ἐλάττωσιν τῶν γεννήσεων.

Εἰς τὰς γερμανικὰς μεγαλοπόλεις ἡ ἐλάττωσις αὐτὴ εἶνε καταφανεστέρα. Ἰδοὺ ἡ σχετικὴ ἀναλογία ἐπὶ 100 κατοίκων:

Ἔτος	Γεννήσεις	Θάνατοι	Περίσσευμα
1925	14,7	10,.	4,3
1926	14,1	10,3	3,2
1927	14,0	11,6	2,4
1928(α' ἑξάμ)	14,0	11,4	2,6

Ἡ κατάστασις εἶνε πολὺ ὀλιγώτερον εὐχάριστος εἰς τὸ Βερολῖνον, τοῦ ὁποίου ἡ στατιστικὴ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναλογίας κατοίκων παρουσιάζει τοὺς κατωτέρω ἀριθμούς:

Ἔτος	Γεννήσεις	Θάνατοι	Περίσσευμα
1913	20,6	14,4	6,3
1925	12,5	12,0	0,5
1926	11,027	11,3	—0,03 !
1927	10,6	12,1	—1,5

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΑΙ ΘΕΟΜΗΝΙΑΙ

ΙΤΑΛΙΚΗ ΠΟΛΙΣ ΚΑΤΕΣΤΡΑΦΗ ΥΠΟ ΚΥΚΛΩΝΟΣ

9 ΝΕΚΡΟΙ—60 ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

ΡΩΜΗ, Αὔγουστος. — Κυκλὼν πρωτοφανοῦς σφοδρότητος ἠρήμωσε προχθὲς τὴν ἰταλικὴν πόλιν Μόντζαν. Στέγαι οἰκιῶν, καπνοδόχοι, ὑπόστεγα ἐργοστασίων παρεσύρθησαν ὑπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ κατασυνετρίβησαν.

Ἡ μανία τῶν στοιχείων τῆς φύσεως ἐξέσπασε τὴν 5ην ἀπογευματινὴν τῆς 28 Αὐγούστου ἐνῷ ἀκόμη οἱ ἐργάται εὑρίσκοντο εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ σχετικῶς ζωηρὰ ἦτο ἡ κίνησις εἰς τὰ καταστήματα καὶ τὴν πόλιν.

Κατ' ἀρχὰς ἐφάνησαν μαῦρα πυκνὰ σύννεφα νὰ ἔρχωνται μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα ἀπὸ τὸν Βορρᾶν. Ταῦτα ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ἐκάλυψαν τὴν πόλιν, ἐνῷ ὁ ἄνεμος ἤρχισε νὰ συμπαρασύρῃ εἰς τὸν τρελλὸν χορόν του τὰ πάντα. Ταυτοχρόνως ἐξέσπασεν ἐπὶ τῆς πόλεως ραγδαιοτάτη βροχή. Τόση ἦτο ἡ καταπεσοῦσα ποσότης τοῦ ὕδατος ὥστε ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν αἱ ὁδοὶ μετεβλήθησαν εἰς ὁρμητικοὺς χειμάρρους.

Τὰ τηλεγραφήματα τῶν ἀνταποκριτῶν τῶν ρωμαϊκῶν ἐφημερίδων δίδουν τρομακτικὴν εἰκόνα τῶν διαδραματισθέντων. Ὅλοι ὅσοι εὑρίσκοντο τὴν στιγμὴν τῆς λαίλαπος εἰς τὰς ὁδοὺς ἔσπευσαν νὰ κρυβοῦν ἐντὸς τῆς πρώτης τυχούσης οἰκίας ζητοῦντες ἄσυλον. Ὅταν τὰ νέφη ἐκάλυψαν τὴν πόλιν καὶ ὁ ἄνεμος οὔρλιαζε, ἐνῷ οἱ πρόχειροι χείμαρροι συνεχῶς ἐξογκούμενοι κατέκλυζον τὰ ὑπόγεια καὶ ἠπείλουν νὰ παρασύρουν καὶ αὐτὰς τὰς οἰκίας, οἱ κάτοικοι ἐνόμισαν ὅτι ἦλθεν ἡ τελευταία των στιγμὴ καὶ ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ὅλοι καὶ ὅλα εἰς οἰκτρὸν σωρὸν θὰ ἐσύροντο ὑπὸ τῶν ὑδάτων πρὸς τὴν θάλασσαν. Διεκόπη πᾶσα συγκοινωνία ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν. Οἱ χείμαρροι τῶν κεντρικῶν ὁδῶν παρεῖχον πρωτοφανὲς θέαμα: καρέκλες, τραπέζια, βαρέλια καὶ διάφορα ἄλλα εἴδη καὶ ἔπιπλα ἁρπαγμένα ἀπὸ τὰ καφενεῖα καὶ τὰ καταστήματα ἐκολύμβων μὲ μεγάλην ταχύτητα παρασυρόμενα ὑπὸ τῶν ὑδάτων.

Μεταξὺ τῶν ὑποστάντων ζημίας κτιρίων εἶναι καὶ ὁ καθεδρικὸς ναός. Ἕνα τόξον κατέρρευσε μετὰ μεγάλου πατάγου, ἐπενεγκὸν σημαντικὰς ζημίας εἰς τὰ ἀγαλμάτια τῆς ἐκκλησίας. Εὐτυχῶς ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς πτώσεως ἦσαν ἐλάχιστοι μόνον εἰς τὸν ναόν. Μόλις εἶδον τὴν πτῶσιν τοῦ τόξου τούτου, πανικόβλητοι ἐζήτησαν νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὸν ναόν.

Μεγάλας ζημίας ὑπέστησαν οἱ κῆποι τῆς πόλεως. Δένδρα ρωμαλέα ἐξερριζώθησαν ἐνῷ τὰ μικρότερα μὲ τὴν πρώτην πνοὴν τοῦ ἀνέμου ἤρχισαν νὰ στροβιλίζωνται ὡς ἄχυρα. Μεταξὺ τῶν ἐκριζωθέντων ἦσαν καὶ γιγάντια πεῦκα ὕψους 20 καὶ 30 μέτρων.

Ἡ ζώνη ἡ περισσότερον προσβληθεῖσα ἦτο ἡ τῶν ἐργοστασίων. Καπνοδόχοι ἐργοστασίων ὕψους 40 καὶ 60 μέτρων κατέπεσαν εἰς σωροὺς ἐρειπίων. Ὄγκοι τῶν καπνοδόχων κατέπεσαν εἰς τὰ ὑπόστεγα τῶν ἐργοστασίων προκαλέσαντες μεγάλας ζημίας καὶ ἀπερίγραπτον πανικόν. Τὰ ὑπόστεγα ὑπέστησαν καὶ χωρὶς τὴν πτῶσιν τῶν καπνοδόχων μεγάλας ζημίας. Πλεῖσται στέγαι ἀνηρπάγησαν καὶ ἐρρίφθησαν μακρὰν τῶν τοίχων. Οἱ ἐργάται πρὸ τῆς θεομηνίας ταύτης δὲν ἐγνώριζον τί ἦτο δυνατὸν νὰ κάμουν. Εἰς πολλὰ ἐργοστάσια λόγῳ τοῦ πανικοῦ ὀλίγον ἔλειψε νὰ σημειωθοῦν καὶ ἐκρήξεις λεβήτων καὶ πολλαπλαῖ ἄλλαι καταστροφαί.

Εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς ἑταιρείας Καμπιάγκλ κατέρρευσαν τρεῖς καπνοδόχοι ἐξ ὧν ἡ μία ἦτο ὕψους ἑξήκοντα μέτρων. Εἰς αὐτὰ παρ' ὀλίγον νὰ προκληθῇ καὶ πυρκαϊὰ ἐκ τῆς ἑνώσεως ἠλεκτρικῶν συρμάτων.

Μία ἀπὸ τὰς καπνοδόχους τοῦ ἐργοστασίου τούτου ἐπέπεσε κατὰ τῆς διερχομένης ἁμαξοστοιχίας προκαλέσασα μεγάλας ζημίας εἰς τὰ βαγόνια. Εὐτυχῶς ὅτι τὰ ὑποστάντα περισσοτέρας ζημίας δὲν ἦσαν ἐπιβατικά. Ἀπὸ τὰ ἐρείπια τῶν ἐργοστασίων αὐτῶν ἀνεσύρθησαν μέχρι τῆς στιγμῆς τέσσαρες νεκροὶ καὶ πολλοὶ βαρέως τραυματισμένοι. Μεταξὺ τῶν τελευταίων ἦτο καὶ μία ὡραία 17έτις ἐργάτρια, ἡ ὁποία ἐξαχθεῖσα ζῶσα μετὰ πολλὰς προσπαθείας τῶν ἄλλων ἐργατῶν ἐξέπνευσε κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν εὑρίσκετο μεταξὺ τῶν προστρεξάντων συγγενῶν της.

Μεγάλας ζημίας ὑπέστη καὶ τὸ ἐθνικὸν πιλοποιεῖον, ὅπου ἀπὸ τὰ συντρίμματα τῆς στέγης ἐφονεύθησαν δύο ἐργάται.

Ὅταν οἱ χείμαρροι ἐσταμάτησαν οἱ κάτοικοι ἀλλόφρονες ἐξῆλθον τῶν οἰκιῶν των καὶ ἔσπευσαν εἰς ἀναζήτησιν τῶν συγγενῶν των εἰς τὰ καταστήματα καὶ τὰ ἐργοστάσια ὅπου εἰργάζοντο.

Σκηναὶ ἀφαντάστου τραγικότητος διεδραματίσθησαν πέριξ ἰδίᾳ τῶν ἐργοστασίων ὅπου ἡ πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία καὶ οἱ προσφερθέντες ἰδιῶται εἶχον ἀρχίσει νὰ ἀνασύρουν ἀπὸ τὰ ἐρείπια τὰ θύματα.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐξήχθησαν 9 νεκροὶ καὶ πλεῖστοι τραυματίαι ἐκ τῶν ὁποίων πλέον τῶν 60 εὑρίσκονται ἐν κινδύνῳ. Οἱ τελευταῖοι μετεφέρθησαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ διαφόρους κλινικάς.

Ἐπὶ ὥρας ἠκούοντο σπαρακτικὰ τὰ κλάματα τῶν μητέρων καὶ τῶν συζύγων αἱ ὁποῖαι ἀναζητοῦν μεταξὺ τῶν ἐρειπίων τοὺς συζύγους καὶ τὰ τέκνα των.

Ὑπέστησαν ζημίας ἐκ τοῦ κυκλῶνος διάφορα μνημεῖα τῆς πόλεως μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ μνημεῖον ὑπὲρ τῶν πεσόντων.

Ἀκόμη καὶ εἰς τὸ νεκροταφεῖον ἐξέσπασεν ἡ μανία τοῦ κυκλῶνος. Ἐπιτάφιοι πλάκες μετετοπίσθησαν, καὶ σταυροὶ ξύλινοι καὶ μαρμάρινοι παρεσύρθησαν ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, ὁ ὁποῖος εἰς ἐπίμετρον ἐκριζώνων τὰ δένδρα ἐφόνευσε κατὰ τὴν ἐπὶ δέκα πέντε λεπτὰ δρᾶσιν του καὶ ἀρκετὰς χιλιάδας πτηνῶν.

Αἱ ζημίαι ἐκ τοῦ πρωτοφανοῦς τούτου κυκλῶνος ὑπερβαίνουν τὰ δέκα ἑκατομμύρια λιρεττῶν.

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Δὲν εἰρωνευόμεθα τὰ κυβερνητικὰ κατὰ τῆς λῃστείας μέτρα, ὅπως μᾶς κατηγορεῖ ἡ ἑσπερινὴ κυβερνητικὴ ἐφημερίς. Τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον καὶ δὲν τὰ γνωρίζομεν τὰ περίφημα αὐτὰ μέτρα. Σκέψεις ἀκούομεν ἀνταλλασσομένας μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν. Καὶ εἴπομεν, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν δέ, ὅτι μέχρις ὅτου καταλήξῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς ἀπόφασιν περὶ τῶν ἄλλων ληπτέων μέτρων, ἂς ἐντείνῃ τὴν δίωξιν τῶν λῃστῶν, ἐπιδιώκουσα τὴν σύλληψιν αὐτῶν καὶ ἀνακουφίζουσα, προσωρινῶς ἔστω, τοὺς πληθυσμοὺς τῆς ὑπαίθρου, τῶν ὁποίων ὁ βίος κατέστη ἀβίωτος ὑπὸ τὴν ἀποθρασυνθεῖσαν λῃστοκρατίαν. Ἔχομεν ἄδικον;

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΑ Ἐὰν ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τῆς ἑσπερινῆς βενιζελικῆς ἐφημερίδος, τηλεγραφῶν, ὅτι οἱ γαλλικοὶ διπλωματικοὶ κύκλοι βεβαιοῦν, ὅτι ἐπίκειται ἐπανάληψις ἑλληνοσερβικῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν σερβικὴν ἐμπορικὴν διέξοδον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην εἶνε καλῶς πληροφορημένος, οἱ γαλλικοὶ διπλωματικοὶ κύκλοι φέρωνται κάκιστα πληροφορημένοι περὶ τῶν Βαλκανικῶν ζητημάτων καὶ ἔχοντες τὸν ἐγκέφαλον ὡρισμένων κύκλων τῆς νοτιοσλαυϊκῆς πρωτευούσης. Διὰ τοῦτο προτιμῶμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι αἱ πληροφορίαι τοῦ ἐν λόγῳ ἀνταποκριτοῦ δὲν ἐδράζονται ἐπὶ ἀσφαλῶν δεδομένων. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει παράσχει πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς τὴν Νοτιοσλαυΐαν εἰς τὸν λιμένα Θεσσαλονίκης καὶ βεβαίως δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ προβῇ εἰς νέας παραχωρήσεις οὐσιώδους φύσεως. Πάντως ἐκκρεμῆ τινα ζητήματα δευτερευούσης φύσεως θὰ διηυθετοῦντο εὐκολώτερον ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ γαλλικοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀτόπως κάποτε ἐπιδειχθέν, δὲν συνετέλεσε βεβαίως εἰς διευκόλυνσιν μιᾶς συνεννοήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων.

Η ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟΝ *Χαρακτηριστικὸν εἶνε τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία, παρὰ τὰς ἐπιφυλάξεις της ἐν σχέσει πρὸς τὸ Σύμφωνον Κέλλογκ — ἐπιφυλάξεις ὀφειλομένας εἰς τὴν γνώμην της, ὅτι ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Συμφώνου ἔδει νὰ συνδυασθῇ μὲ τὴν ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως ἀφοπλισμοῦ—ἀπεφάσισε νὰ τὸ προσυπογράψῃ. Εἶνε τόση ἡ δύναμις τῆς παγκοσμίου συνειδήσεως ἐξ ἧς προέκυψε τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, ὥστε κανεὶς νὰ μὴ δύναται ν' ἀρνηθῇ ἀπροκαλύπτως τὴν ὑπογραφήν του. Καὶ τὸ παράδειγμα τῶν Σοβιὲτ θὰ παρασύρῃ βεβαίως εἰς προσχώρησιν πρὸς τὸ Σύμφωνον καὶ τὰ ἄλλα κράτη τῆς Κεντρῴας Ἀσίας—τὴν Περσίαν καὶ τὸ Ἀφγανιστάν.*

Η ΔΗΜΑΡΧΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Ὅτι εἶναι ἐξαιρετικαὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς πόλεως τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἀσυνήθεις, πράγματι, αἱ κρατοῦσαι ἐκεῖ συνθῆκαι, οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ. Παρὰ ταῦτα δὲν συμφωνοῦμεν μὲ τὴν γνώμην βενιζελικῆς ἐφημερίδος ὅπως θεσπισθῇ ἄλλος τρόπος ἀναδείξεως τοῦ Δημάρχου Θεσσαλονίκης καὶ ὄχι ὁ διὰ τῆς λαϊκῆς ψήφου. Ἂς μὴ λησμονῆται, ἄλλωστε, ὅτι τὸ γεγονὸς ἐξ οὗ ἐδημιουργήθη τὸ ζήτημα, ἡ ἐκλογὴ δηλ. τοῦ νῦν δημάρχου Θεσαλονίκης, ὑπῆρξε λαϊκὴ ἀπάντησις πρὸς ἐκνόμους καὶ παρασκηνιακὰς ἐνεργείας τῆς κρατούσης τότε δικτατορίας.

ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΛΛΟΣ *Δὲν ἔμεινεν ἄνθρωπος ἐν Ἀθήναις μὴ δοκιμάσας προληπτικῶς ἢ θεραπευτικῶς κατὰ τοῦ Δαγκείου τὸ φάρμακον τῶν δύο λεμονίων. Στοιχηματίζομεν ὅμως ὅτι οἱ περιστοιχίσαντες τὸν ἀπεσταλμένον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν δαγκειολόγον ἰατρὸν κ. Μάκενζι, ὅτι θὰ θεωρήσουν κατώτερον τῆς ἐπιστημονικῆς των ἀξιοπρεπείας νὰ τοῦ κάμουν σχετικὸν λόγον, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ σπεσιαλιτὲ λήγοντος εἰς ine. Ἂς τοῦ ἀναφέρῃ, λοιπόν, κανεὶς ἄλλος ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου, ἔστω καὶ ὁ καμαριέρης τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας», διὰ νὰ μάθωμεν τέλος πάντων τί φρονεῖ ἡ ἐπιστήμη περὶ ἁπλουστάτων τινῶν πραγμάτων συμβαινόντων πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας.*

ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΓΝΩΜΗΣ Δημοσιεύομεν εἰς τὴν στήλην τῆς Κοινῆς Γνώμης ἐπιστολὴν δικηγόρου ἔχοντος τὴν ἀντίληψιν, ὅτι τὸ Πρωτοδικεῖον δέον νὰ μὴ ἀνακηρύξῃ τοὺς ἐπιτυχόντας βουλευτάς, δι' οὓς νομικοὺς λόγους ἀναπτύσσει. Νομικῶς, πιθανόν, ἡ γνώμη αὐτὴ νὰ μὴ στερῆται βασιμότητος. Ἡ πολιτική, ὅμως, δὲν κινεῖται ἐντὸς τόσον στενῶν ὁρίων. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει λαϊκαὶ πράξεις, ὅπως ἡ ἐτυμηγορία τῆς 19ης Αὐγούστου, δὲν ἀναιροῦνται μὲ μίαν δικαστικὴν ἀπόφασιν. Παρὰ τὴν ἐπιφύλαξίν μας ταύτην φιλοξενοῦμεν τὴν ἐν λόγῳ ἐπιστολήν, διότι τὴν στήλην τῆς Κοινῆς Γνώμης ἱδρύσαμεν διὰ νὰ ἐκφράζωνται ἐν αὐτῇ ὄχι ἰδικαί μας, ἀλλὰ τῶν ἀναγνωστῶν γνῶμαι, οἱαιδήποτε καὶ ἂν εἶναι.

Η ΔΙΑΦΟΡΑ Ἡ χθεσινὴ καταιγὶς ἀπὸ τὴν ὁποίαν τόσα ἠλπίσαμεν ἀπεδείχθη ἁπλῆ θορυβοποιὸς ὡς ἡ Κυβέρνησις, ἀρχίσασα μὲ πολλὰς ἀστραπὰς καὶ βροντὰς καὶ λοιπὰς ὑποσχέσεις, καὶ καταλήξασα εἰς ὀλίγας σταγόνας βροχῆς, αἱ ὁποῖαι ὄχι μόνον δὲν ἐκαθάρισαν τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ νέας εἰς τὰς παλαιὰς προσέθεσαν ἑστίας μιασμάτων μὲ τὰ δημιουργηθέντα μικροτέλματα. Τοὐλάχιστον ὅμως δι' αὐτὴν δὲν ἐγράφησαν ἄρθρα ἐξαίροντα τὴν φιλόπολιν δραστηριότητά της καὶ τὰ λοιπὰ της κυβερνητικὰ χαρίσματα. Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ μόνη διαφορά της ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως μέριμναν.

ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ ΤΙΠΟΤΕ Συνεργάτης μιᾶς βενιζελικῆς συναδέλφ ἀναλαβ ναν εἰς τὰς ἀθηναϊκὰς συν ὅτι πρὸς καταπολέμησιν Δαγκείου καὶ βοήθει πλήκτων δὲν ἔγινε τίποτε, ἀπολύτως τίποτε. Δόξα τῷ Θεῷ, ὅτι ὁμολογεῖται καὶ ὑπὸ κυβερνητικῶν ἡ τελεία ἀνεπάρκεια, διότι τὰς ἰδικάς μας διαμαρτυρίας καὶ ἡ ἰδία ἡ δημοσιεύουσα τὴν ἔρευναν ἐφημερὶς ἀπέδιδεν εἰς διάθεσιν ἀντιπολιτεύσεως. Ἡ ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι της ὁμολογία αὐτὴ ἐννοεῖται δὲν τὴν ἐμποδίζει νὰ ἐξαίρῃ εἰς τὰς ἄλλας της σελίδας τὰ θαυμαστὰ καὶ κοσμοσωτήρια μέτρα τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τοῦ Δαγκείου...

ΕΣΠΕΥΣΜΕΝΗ ΑΠΟΛΥΣΙΣ Μᾶς κατηγγέλθη ὅτι οἱ φονεύσαντες προχθὲς εἰς Τζιτζιφιὲς ἕνα καταστηματάρχην ἀφέθησαν ὑπὸ τῆς Δικαιοσύνης ἐλεύθεροι. Ἀπεδείχθη τόσον γρήγορα ἡ ἐξ ἀμελείας τέλεσις τοῦ φόνου; Ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους προνοίας θὰ ἔπρεπε νὰ μείνουν εἰς τὴν φυλακήν. Πῶς νὰ προληφθοῦν ἀντεκδικήσεις ὅταν οἱ συγγενεῖς τοῦ φονευθέντος βλέπουν τοὺς φονεῖς περιφερομένους ἐλευθέρους;

ΤΟ ΦΑΣΜΑ
ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Δηλαδὴ εἰς τὸ Βερολῖνον ἔχομεν περισσοτέρους θανάτους ἀπὸ γεννήσεις. Δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία ὅτι τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον ἐκδηλοῦται μὲ μίαν σταθερὰν κατιοῦσαν ἀπὸ τεσσαρακονταετίας, πρόκειται νὰ ἐξακολουθήσῃ. Τὸ κακὸν αὐτὸ ἐξεδηλώθη τὸ πρῶτον εἰς τὴν Γαλλίαν, ἤδη δὲ ἡ Γερμανία ἀκολουθεῖ. Τὸ γεγονὸς τοῦτο κάθε ἄλλο παρὰ τυχαῖον εἶνε. Πρόκειται περὶ μιᾶς κινήσεως, ἡ ὁποία ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶνε βραδεῖα, πάντως εἶνε σταθερὰ καὶ παρατηρεῖται εἰς ὅλας τὰς πεπολιτισμένας χώρας τοῦ κόσμου. Πρόκειται περὶ τῶν πολυειδῶν ἐκδηλώσεων τοῦ νεο-μαλθουσιανισμοῦ, ὁ ὁποῖος μοιραίως μεταβάλλει τὴν μορφὴν τοῦ προβλήματος τῆς πρὸς τὰ «ἔξω τάσεως» τῶν λαῶν καὶ καθιστᾷ μικρότερον τὸν κίνδυνον τῆς πείνης, συνεπείᾳ τῆς ὑπερβολικῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ μιᾶς χώρας.

Ἐξ ἄλλου, ἐνῷ ὁ κίνδυνος τοῦ ὑπερπληθυσμοῦ ἐξαφανίζεται σὺν τῷ χρόνῳ, ἡ παραγωγικότης τῆς βιομηχανίας αὐξάνεται καταπληκτικῶς εἰς ὅλας τὰς χώρας. Κατὰ συνέπειαν, δὲν θὰ παρίσταται εἰς τὸ μέλλον ἄμεσος κίνδυνος τῆς πείνης καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ δημιουργουμένη ἀνάγκη τῆς ἐξευρέσεως διεξόδων, τῆς δημιουργίας νέων ἀκτίνων δράσεως καὶ ἐνεργητικότητος. Ἡ μηχανικὴ πρόοδος θὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς διατροφῆς. Ὀλιγώτεροι ἄνθρωποι ἀπὸ ἄλλοτε καὶ ὀλιγώτερα καματερὰ θὰ ἔχουν, συνεπείᾳ τῆς προόδου αὐτῆς, μεγαλυτέραν ἀπόδοσιν εἰς τὸ μέλλον. Ἡ μηχανοποίησις τῆς καλλιεργείας θὰ σημειώσῃ ἀναμφισβητήτως προόδους εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο.

Καθ' ἣν στιγμὴν θὰ ἐλαττοῦνται αἱ ἀνάγκαι τῆς διατροφῆς, θὰ αὐξάνεται καὶ ἡ παραγωγικότης τοῦ ἐδάφους καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐργασίας τῶν ἀτόμων, χάρις εἰς τὴν μηχανικὴν πρόοδον. Τὸ γεγονὸς δὲ αὐτὸ πρόκειται νὰ ἐλαττώσῃ σημαντικῶς τὸν κίνδυνον τῆς ἐλλείψεως αὐταρκείας τῶν λαῶν καὶ τὴν τάσιν τῶν ἐπεκτάσεων. Εἰς τὴν Γερμανίαν, καθὼς καὶ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἡ ἐλάττωσις τῶν ἀναγκῶν ἔσχεν ὡς συνέπειαν τὴν ἐγκατάλειψιν ἐκτεταμένων ἐδαφῶν, τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ἦσαν γεωργήσιμα. Συνεπῶς ὁ «γερμανικὸς κίνδυνος» ὑφίσταται ὀλιγώτερον ἀπὸ ἄλλοτε, ἢ μᾶλλον δὲν ὑφίσταται καθόλου. Τὸ πρόβλημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀντιμετωπίσωμεν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν εἶνε ἄλλο:

Ἐνῷ θὰ αὐξάνεται ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ ἐν Γερμανίᾳ, ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας, συμφώνως πρὸς πᾶσαν λογικὴν πρόβλεψιν, θὰ βαίνῃ ἐλαττούμενος, εἰς τρόπον ὥστε ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ὄχι μόνον ζήτημα ἀνεργίας δὲν θὰ ὑφίσταται, ἀλλὰ θὰ παραστῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξευρέσεως νέων ἐργατικῶν χειρῶν. Τὸ κῦμα τῆς μεταναστεύσεως, τὸ ὁποῖον ἠλάττωσεν ἤδη τὴν ὁρμήν του κατὰ τὰς δύο τελευταίας δεκαετίας, θὰ σταματήσῃ ἐξ ὁλοκλήρου. Εἶνε λογικὸν μάλιστα νὰ ἀναμένῃ κανεὶς ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἕνα νέον κῦμα μεταναστεύσεως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὴν Γερμανίαν.

Ὅποιος λοιπὸν ἐξετάσῃ προσεκτικὰ τὸ βιομηχανικὸν πρόβλημα τῆς Γερμανίας, θὰ κατανοήσῃ ὅτι ὁ «γερμανικὸς κίνδυνος», καθ' ὃν τρόπον τὸν ἀντιλαμβάνονται ἐν Γαλλίᾳ, ἔχασε πλέον τελείως τὴν σημασίαν του.

Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτοῦ, ὑπάρχει καὶ ἕνα ἄλλο ζήτημα ἐξ ἴσου σπουδαῖον: Ταχύτερον παρὰ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας χώρας τοῦ κόσμου, ὁ μιλιταρισμὸς εἰς τὴν Γερμανίαν ἔχασε τὴν παλαιὰν σημασίαν του. Κατὰ τὰ προπολεμικὰ ἔτη τὰ ἔθνη ἔζων μὲ τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ δημιουργία βιομηχανικῶν ἀξιῶν εἶχον ἄμεσον ἀνάγκην τῆς προστασίας τῆς ξιφολόγχης καὶ τοῦ τηλεβόλου. Ἡ ἀφωπλισμένη Γερμανία ἐργάζεται συναντῶσα ἀνυπερβλήτους δυσχερείας, τοῦτο εἶνε βέβαιον, ἀλλ' ἐργάζεται συστηματικῶς καὶ θετικῶς, ἐργάζεται χωρὶς τὴν προστασίαν τοῦ πολεμικοῦ παράγοντος. Χωρὶς τοὺς τεθωρακισμένους κολοσσοὺς καὶ χωρὶς τὰς πυροβολαρχίας τοῦ παρελθόντος, ἀκόμη χωρὶς τὴν διετῆ στρατιωτικὴν θητείαν, τὴν ὁποίαν ἀπῄτει ἄλλοτε ἡ λειτουργία τῆς στρατιωτικῆς μηχανῆς τῆς χώρας, τὰ ἡμερομίσθια βελτιοῦνται διαρκῶς εἰς τὴν Γερμανίαν, νέαι περιουσίαι δημιουργοῦνται καὶ ἡ βιομηχανία, πιθανὸν μὲ βῆμα βραδύ, ἀλλὰ σταθερόν, σημειώνει σημαντικὰς προόδους. Αἱ πρόοδοι αὐταί, τὰς ὁποίας οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ, ἔδωσαν πολύτιμα μαθήματα καὶ ἐνέπνευσαν νέας ἀντιλήψεις εἰς τοὺς κύκλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐθεώρουν τὴν βιομηχανικὴν ἀκμὴν τῆς χώρας ἀναπόσπαστον ἀπὸ τὴν στρατιωτικήν της δύναμιν. Ἐὰν ὑπάρχουν ἔθνη παρακολουθοῦντα ζηλοφθόνως τὰς βιομηχανικὰς προόδους τῆς Γερμανίας, ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ ἀδιστάκτως εἰς τοὺς ἐκπροσώπους των: «Ἀφοπλισθῆτε καὶ σεῖς διὰ νὰ μᾶς ἀκολουθήσετε εἰς τὸν δρόμον τῆς προόδου.»

Ὁ «γερμανικὸς κίνδυνος» εἶνε μία σκιά. Ὑπάρχει κανεὶς λόγος, ὑπάρχει κανένα πραγματικὸν συμφέρον, νὰ σπαταλᾶται ἕνα σημαντικὸν μέρος τῶν γαλλικῶν καὶ τῶν βελγικῶν ἐπανορθώσεων διὰ τὴν συντήρησιν στρατευμάτων κατοχῆς ἐπὶ τῶν γερμανικῶν ἐδαφῶν; Ἡ ἀπάντησις εἶνε εὐχερής. Διότι εἶνε πλέον ἡ προφανὲς ὅτι ἡ κατοχὴ τῆς Ρηνανίας δὲν προάγει τὴν ὑπόθεσιν τῆς συμφιλιώσεως τῶν λαῶν καὶ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, ἡ ὁποία, καθὼς φαίνεται τοὐλάχιστον, κατέστη τὸ ἰδανικὸν καὶ ἡ θρησκεία τῆς σημερινῆς ἀνθρωπότητος.

JULIUS HIRSCH

ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ
Θ. ΝΕΣΤΟΡΙΔΟΥ
(μετ' οἰκοτροφείου)
Ἐπτανήσου 32 ἀπέναντι ὁδοῦ Χανίων, στάσις Λεβίδου, ἐντὸς καταφύτου κήπου 3.000 τετρ. πήχεων. Περιλαμβάνει τέλειον Νηπιαγωγεῖον, Δημοτικὸν Σχολεῖον, Γ' Ἑλληνικοῦ καὶ τέλειον Γυμνάσιον. Ἐφέτος καταρτίζεται καὶ Δ' Γυμνασίου θηλέων, εἰς δὲ τὸ ἐν Ἀμπελοκήποις παράρτημα προσετέθη ἐφέτος καὶ Γ' Ἑλληνικοῦ. Ἡ Ἀγγλικὴ καὶ ἡ Γαλλικὴ καθ' ἑκάστην, προσωπικὸν ἔξοχον, ἄριστον, ἐπίβλεψις ἰατρικὴ καὶ οἰκογενειακή. Αἱ ἐγγραφαὶ ἤρχισαν καὶ συνεχίζονται 10-12 π.μ. 3-6 μ.μ. ὥρ. Τηλεφ. 11—19 παλαιόν. Τὰ μαθήματα ἄρχονται τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου.
Ὁ Διευθυντὴς
Θ. ΝΕΣΤΟΡΙΔΗΣ
"ΦΑΜΑ„

ΡΕΚΟΡ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ
ΤΟ "PURGOCANDI„ ΔΡΟΣΙΖΕΙ & ΑΝΑΚΟΥΦΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΔΑΓΚΕΙΟΠΑΘΕΙΣ
PURGOCANDI
Τὸ «Purgocandi» εἶνε καθάρσιον ὑπερτεροῦν ἅπαντα τὰ ἐν χρήσει καθάρσια. Τὸ προϊὸν τοῦτο εἶνε, ἐν τῇ πραγματικότητι, κρυσταλλωμένος ὑγιεινὸς ὀπὸς φρούτων, ἔχων ἄξια πολλοῦ ἐνδιαφέροντος πλεονεκτήματα. Ἐνεργεῖ ἐντὸς ὡρισμένου ἐκ τῶν προτέρων διαστήματος χρόνου. Ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν ἐντερικῶν ἀδένων γλυκαντικῶς, ἀντισηπτικῶς, ἀντιφλογιστικῶς καὶ τονικοῦ εγερτικῶς. Δὲν κουράζει τὸν στόμαχον. Δὲν προκαλεῖ ἐρεθισμόν, ἐμέτους, κωλικοπόνους οὔτε πύρεσιν. Τὴν ἐνέργειαν τοῦ καθαρσίου τούτου δὲν συνοδεύουν οὐδεμιᾶς φύσεως δευτερεύοντα δυσάρεστα φαινόμενα.
Τὸ «Purgocandi» εἰς μικρὰν δόσιν ἐνεργεῖ εὐπεπτικῶς. Εἰς δόσιν ἐπηυξημένην ὡς τὸ κράτιστον τῶν ὑπακτικῶν καὶ εἰς καθωρισμένην δόσιν μεγαλειτέραν ὡς καθάρσιον ἀληθῶς ἰδεῶδες.
Διατηρεῖ τὸ ἄρωμα, τὴν γεῦσιν, τὴν δροσιὰν καὶ τὴν γλυκύτητα φρούτων καὶ εἶνε κατὰ πάντα τρόπον λαμβανόμενον εὐχάριστον.
Ἡ χρῆσις καὶ ἡ πρὸς παρασκευὴν αὐτοῦ προχειρότης ἀποτελοῦν ἐπιτυχίαν ἄνευ ὁμοίας προγενεστέρας. Χωρὶς καμμίαν εἰδικὴν προπαρασκευήν, τὸ «Purgocandi» ρίπτεται ἐντὸς λεμονάδας. Ἐπίσης γάλακτος, οἴνου, μπύρας, σοκολάτας, ἢ καὶ ὕδατος, ἀφιεμένης τῆς ἐκλογῆς τῆς μορφῆς αὐτοῦ εἰς τὸν μέλλοντα νὰ τὸ πίῃ. Τὸ εἰς πᾶσαν στιγμὴν παρασκευαζόμενον τοιουτοτρόπως ἐξαίρετου γευστικότητος ποτὸν ἀναταράσσεται ζωηρῶς καὶ πίνεται ἐφ' ἅπαξ ψυχρόν.
Τὸ «Purgocandi» δὲν ἔχει οὔτε ἀντενδείξεις, οὔτε ἀσυμβασίας, διὰ τοῦτο καὶ ἀναμιγνύεται μὲ οἱονδήποτε ὑγρόν.
Καθάρσιον τοιαύτης ἐπιτυχίας, ἀποτελεῖ ἕνα θρίαμβον τελειοποιήσεως τοῦ καθαρσίου, μέχρι τοῦ νὰ ἀποβῇ τοῦτο ἐν ἡδονικὸν ὅσον καὶ ὑγιεινὸν σάκχαρον.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΛΙΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΑΛΕΞΙΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑ

Διὰ τὸν δάγκειον
RHODINE
"ΓΚΡΕΚΑ"

Ἐν τῇ τελειοτάτῃ Ὀφθαλμολογικῇ Κλινικῇ ΜΙΧ. Π. ΓΕΩΡΓΑΡΙΟΥ. Εἰδικὴ θεραπεία τῶν ὀφθαλμικῶν νοσημάτων. Ὁδὸς Πειραιῶς Πλατεῖα Ὠδείου Τηλέφ. 1—13

ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΛΒΕΤΙΑ
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ

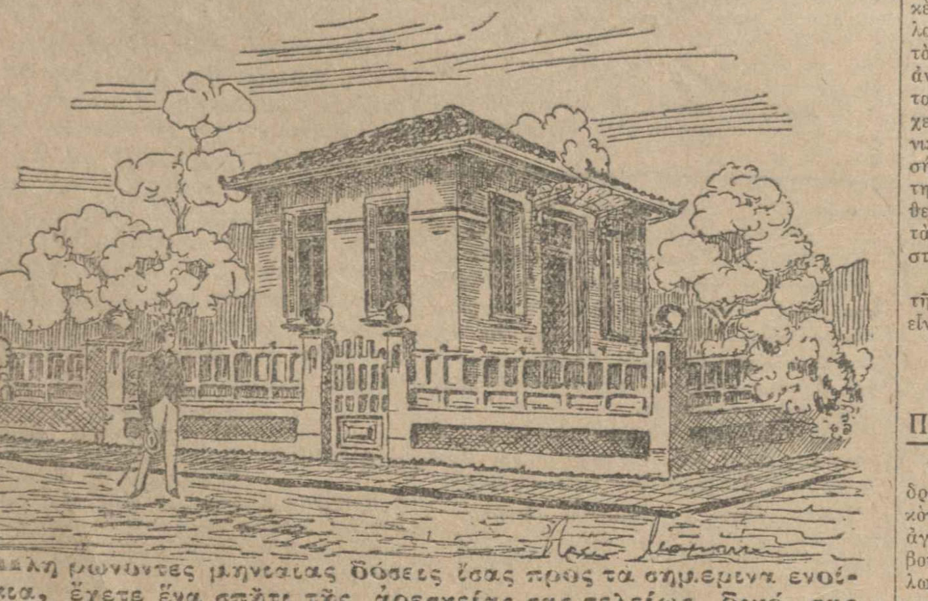

Πληρώνοντες μηνιαίας δόσεις ἴσας πρὸς τὰ σημερινὰ ἐνοίκια, ἔχετε ἕνα σπίτι τῆς ἀρεσκείας σας τελείως δικό σας σὲ πέντε χρόνια.
Πληροφορίαι: Γεωργίου Γενναδίου 4α Πάροδος Φειδίου— Ἀκαδημίας.

ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΔΑΜΒΕΡΓΗ
«Ὅλων τῶν πηγῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν κυριωτέρων τῆς Εὐρώπης. Χρῆσις κατ' οἶκον, ἐνέργεια ἀσφαλής. Συνιστώμενα παρὰ τῶν ἐξοχωτέρων ἰατρῶν»
ΚΕΙΟΝ Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 51 ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΑΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Ἀναχρονισμὸς

Ἄγριες φωνὲς συνετάραξαν ἔξαφνα τὴν γειτονιά, φωνὲς δερομένου, κρότος χαστουκιῶν καὶ ξεφωνητὰ θυμοῦ, ἔπειτα ὀρόντησε μιὰ θύρα καὶ ἕνας μικρὸς ξεπετάχθηκε καταδιωκόμενος ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπον ἔξαλλον, τὸν πατέρα του προφανῶς, ποῦ συνέλαβε σὲ λιγάκι τὸν μικρόν, καὶ ξανάρχισε τὸ ξυλοκόπημα, ἐνῷ ἐκεῖνος οὔρλιαζε σὰν σφαζόμενον γουρουνόπουλο.

Ἡ περιέργεια, καὶ ἡ ἐλπὶς τῆς σωτηρίας τοῦ μικροῦ μ' ἔκαναν νὰ πλησιάσω.

—Ἄστο, μαστρο-Κώστα, τὸ μικρό. Τί σοῦ κανε; Ὅ,τι καὶ ἂν σοῦ κανε παιδὶ εἶνε!...

—Τί μοῦ κανε, λέει, τὸ ἄτιμο; Ἄμ θέλω καὶ χειρότερο, κύριε; Τὸ τσάκωσα, νὰ μοῦ κλέβῃ, κύριε, ἕνα εἰκοσιπεντάρικο ἀπ' τὴν τσέπη. Ἂν τ' ἀφήσω τί θὰ γίνῃ σὰν θὰ μεγαλώσῃ; Νὰ τὸ σκοτώσω, καλύτερα!

Δὲν τὸ ἐσκότωσε, ἀλλὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ τοῦ δίνῃ διάφορες σωφρονιστικὲς κατραπακιές, ἐνῷ μιὰ ἀπολογία τοῦ μικροῦ διεμορφώνετο μέσα μου.

—Ὤχ! ἀδερφέ!.. Σπουδαῖα τὰ πράγματα! Νὰ τὸ σκοτώσῃς γιὰ ἕνα εἰκοσιπεντάρικο; Ἄστο βρὲ ἀδερφὲ τὸ παιδί. Αὐτὰ εἶνε πράγματα τοῦ παληοῦ καιροῦ. Τώρα, ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι, θὰ ἐφαρμόσῃς παιδαγωγικὰς μεθόδους, ποῦ ἔχουν χρεωκοπήσῃ ἀπὸ καιρό; Στὸ καιρὸ τοῦ μπαμπᾶ σου βρισκόμαστε!.. Κλέβει τὸ παιδί σου καὶ τὸ μαλλώνεις; Εἶσαι ἀνάξιος τῶν προγόνων μας Σπαρτιατῶν, ποῦ ἐμάθαιναν τὰ παιδιὰ νὰ κλέβουν, καὶ ἀκόμη πιὸ ἀνάξιος καὶ αὐτοῦ τοῦ Καραγκιόζη, ποῦ στὴν ἐρώτησι τοῦ ἰησουΐτη Χατζηαβάτη: «Βρὲ σύ... Δὲν ντρέπεσαι!.. Μαθαίνεις τὸ παιδί σου νὰ κλέβῃ;» ἀπαντᾷ:

—«Ἄμ, τί; νὰ ἀφήσω τὸ παιδί μου στραβό;» Τί θὰ γίνῃ ἅμα μεγαλώσῃ; Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ!.. Γι' αὐτὸ σκοτίζεσαι; Θὰ γίνῃ σπουδαῖος ἄνθρωπος, κανένας ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, τῆς Περιθάλψεως, σὲ καμμιὰ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως τῶν Γηγενῶν προσφύγων — γιατὶ ὡς τότε θὰ εἶνε οἱ γηγενεῖς πρόσφυγες—κανένας Δικτάτωρ, καὶ τόσα ἄλλα ἐπίζηλα ἐπαγγέλματα, κατάλληλα γιὰ τὸ ταλέντο του, σπουδαῖος, τρανός, παρασημοφορημένος.

Ἂν ἀκολουθήσῃ τὰς συμβουλάς σου, ἄθλιε καὶ ἀνόητε ἄνθρωπε, θὰ γίνῃ ἕνας φτωχοκακομοίρης, ποῦ θὰ βασανίζεται ὅλη του τὴν ζωὴ γιὰ τὸ καρβέλλι, ἕνας ἔντιμος ἄνθρωπος, ἄξιος ἐμπτυσμοῦ, γιὰ τὴν κουταμάρα του, ποῦ θὰ ψοφήσῃ μιὰ μέρα, χωρὶς ἄλογα μὲ φτερὰ στὸ κεφάλι, φρακοφόρους στεφάνια καὶ λοιπά.

Καὶ νὰ σοῦ εἰπῶ; Αὐτὸ δὲν θὰ εἶνε τὸ μεγαλύτερό του κακό.

Ἀλλ' ὁ ἀνόητος ἄνθρωπος, ποῦ δὲν ἐμάντευε τὴν σοφὴ συμβουλή μου, ἐξακολουθοῦσε νὰ σωφρονίζῃ κατὰ τὴν μέθοδόν του, τὸν μικρὸν παιστην.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Λογοτεχνικὰ σημειώματα

Αἱ Γαλλίδες ποῦ γράφουν

Ἡ γυναῖκα ποῦ «ἔβαλε παντοῦ τὴν οὐρά της» δὲν μποροῦσε νὰ μὴ παρασυρθῇ καὶ ἀπὸ τὸ μικρόβιο τοῦ «γράφειν». Ὅταν κατάλαβε πῶς μποροῦσε καὶ σ' αὐτὸ τὸ εἶδος ὄχι μόνον νὰ διαπρέψῃ, μὰ νὰ πάρῃ καὶ ξεχωριστὴ θέση καὶ νὰ ξεπεράσῃ μάλιστα πολλοὺς «φιλολόγους» τοῦ ἀσχήμου φύλου, δὲν δίστασε νὰ λάβῃ στὸ χέρι τὴν πέννα ἀντὶ τῆς βελόνας. Ἔτσι κοντὰ στὶς ἄλλες κατακτήσεις της, χάρις στὴ γοητεία τοῦ πνεύματός της, στὴν «ἔξη τῆς ὀμορφιᾶς της, ἡ γυναῖκα κατώρθωσε ὄχι μόνον νὰ καλλιεργήσῃ τὸ ἔμφυτο ταλέντο της καὶ νὰ διακριθῇ, μὰ νὰ προσθέσῃ στὴν παγκόσμια πνευματικὴ ἐκδήλωση μερικὰ ἔργα ποῦ τιμοῦν ἀληθινὰ τὸ φῦλον της.

Ὅλα τὰ ἔθνη ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν σήμερα τὰς λογίας των. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Ἑλλὰς ἔχει δύο-τρία ὀνόματα ποῦ θὰ μποροῦσαν ἀξιόλογα νὰ σταθοῦν κοντὰ σὲ μερικὰ ξένα. Μὰ ἐκεῖ ποῦ ἴσως, ἡ γυναικεία ἐπέδειξη περισσότερον εἰς τὴν λογοτεχνίαν ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος εἶνε εἰς τὴν Γαλλίαν.

Οἱ Γαλλίδες ποῦ γράφουν, ἀποτελοῦν σήμερα λεγεῶνα. Πρὸ ἐτῶν πολλῶν ἀκόμη ὅμως ὁ κόσμος δὲν εἶχεν ἐμπιστοσύνην στὰ «γραφτὰ» τῶν γυναικῶν. «Ἡ γυναῖκα εἶνε μονάχα γιὰ τὴν κουζίνα» καὶ ἡ πρόληψις αὐτή, ἢ μᾶλλον ἡ θεωρία, ἦτο τόσον ριζωμένη μέχρι τινός, ὥστε ἐθεωρεῖτο ἔγκλημα μία κόρη νὰ γράφῃ ποιήματα.

Ἐν τούτοις, εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἀναγεννήσεως, ἴσως καὶ παλαιότερα, ἀναφαίνονται αἱ πρῶται «λόγιαι». Ὑπενθυμίζομεν τὴν Μαρία τῆς Γαλλίας, τὴν Βασίλισσαν τῆς Ναβάρρας, τὴν Χρηστίνα Ντὲ Πιζάν, ὅλες σύγχρονοι τοῦ περιφήμου Ρονσάρ.

Ἀργότερα, ἐπὶ Λουδοβίκου XIV, λάμπει τὸ σπιθηροβόλον πνεῦμα τῆς Κυρίας Ντὲ Σεβινιέ, τῆς Κυρίας Ντὲ Λαφαγιὲτ καὶ ἄλλων. Κατὰ τὸν δέκατον ὄγδοον αἰῶνα, αἱ Γαλλίδες ἐπιδίδονται ἰδίως εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν μὲ διάφορα σημαίνοντα πρόσωπα τῆς ἐποχῆς των. Ἀναφέρομεν δύο, τὴν Μαρκησίαν Ντὺ Ντεφὰν καὶ τὴν Μαρκησίαν Ντὲ Σατελέ, τὴν διάσημον φίλην τοῦ Βολταίρου, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἄφησαν ἐπιστολὰς χαριτωμένας.

Ἡ Κυρία Ντὲ Στὰλ κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα δίδει πρώτη μὲ τὰ ἔργα της τὸ παράδειγμα ὅτι μία γυναῖκα, μὲ ταλέντο, μὲ μόρφωσιν, μπορεῖ νὰ γράφῃ ἄρτια καὶ νὰ κινήσῃ τὸ γενικὸν ἐνδιαφέρον.

Ἔκτοτε, αἱ γυναῖκες «ποῦ γράφουν» ἐπλήθυναν εἰς τὴν Γαλλίαν. Σήμερον ὄχι μόνον πολλαὶ ἐξ αὐτῶν ἐπεβλήθησαν, μὰ ἰδίως μερικαί, ὅπως ἡ Κόμησσα Ντὲ Νουάϊγ καὶ ἡ Ζεράρ Ντουβίλλ, θεωροῦνται δικαίως ὡς αἱ μεγαλύτεραι λυρικαὶ ποιήτριαι τῆς χώρας των.

Ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς Γεωργίας Σάνδη καὶ τῆς Λουΐζας Κολέ, αἱ γυναῖκες εἰς τὴν λογοτεχνίαν προσπαθοῦν νὰ συγχρονισθοῦν μὲ τὴν ἐποχήν τους καὶ ν' ἀντιμετωπίσουν στὰ ρομάντσα τους ἰδίως τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς ζωῆς. Ὁ ρωμαντισμὸς ἔσβυσε, τὸ διαρκὲς κλάψιμα, αἱ διαρκεῖς προσωπικαὶ ἐξομολογήσεις ἀ-λὰ Ρουσσώ, παρῆλθον. Σήμερον τὸ πνεῦμα τῆς λογίας Γαλλίδος στρέφεται ἀνήσυχον πρὸς τὴν ζωὴν καὶ ἐν παρασύρεται ἀπὸ τὰ ὀνειροπολήματα. Βεβαίως ὑπάρχει πάντοτε κατὰ βάθος τὸ ὄνειρον μιᾶς ἰδανικωτέρας κοινωνίας καὶ κάθε μία γυναῖκα σήμερα, ποῦ γράφει δὲν ἔπαψε ἐπὶ τὸν καιρό της νὰ τὸ συνθέτῃ ἱστορίες μὲ προσπαθεῖ νὰ ὑποδείξῃ εἰς αὐτὴ κάποιαν λύσιν εἰς τὰ μεγάλα προβλήματα ποῦ προβάλλουν μπροστά μας.

Ποῖαι εἶνε αἱ κυριώτεραι «λόγιαι» σήμερον τῆς Γαλλίας; Πολλαί, μερικαὶ δὲ ἐξ αὐτῶν εἶνε μεγάλαι, πολὺ μεγάλαι συγγραφεῖς.

Ἀλλὰ περὶ αὐτῶν εἰς ἄλλο σημείωμα.

ΓΕΩΡΓ. Α. ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

Προκήρυξις

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐράνων διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀνδριάντος Ν. Σκουφᾶ προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Φιλικῶν. Οἱ βουλόμενοι νὰ λάβουν μέρος δέον ν' ἀποστείλωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. τὰς προτάσεις των ὡς καὶ σχέδιον τοῦ ἀγάλματος μετὰ πίνακος ἐμφαίνοντος τὰς διαστάσεις αὐτοῦ.

Ἐν Ἄρτῃ τῇ 27 Αὐγούστου 1928.

Ὁ Πρόεδρος

Ἀθλητισμὸς
Ἐπὶ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Ρινοπούλου

Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ἑλληνικῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς κ. Μ. Ρινόπουλος διερχόμενος ἐκ Παρισίων κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἐξ Ἄμστερδαμ ἔδωσε συνέντευξιν εἰς συντάκτην τῆς γαλλοφώνου «Ἐφημερίδος τῶν Ἑλλήνων» σχετικῶς μὲ τοὺς ὀλυμπιακοὺς τοῦ Ἄμστερδαμ.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ συντάκτου «ποῖαι εἶνε αἱ ἐντυπώσεις σας ἐπὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν ὀλυμπιάδα τοῦ Ἄμστερδαμ» ὁ κ. Ρινόπουλος ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

«Ἀπολύτως ἱκανοποιητικαί. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἦσαν συνηθισμένοι εἰς τὰς τεχνικὰς συνθήκας τὰς ὁποίας εὗρῆκαν εἰς τὸ Ἄμστερδαμ καὶ παρὰ τὴν κακοκαιρίαν οἱ ἀθληταί μας ἔδειξαν μεγάλην ἱκανότητα καὶ μερικοὶ κατέρριψαν ἀκόμη καὶ πανελληνίους ἐπιδόσεις.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπεδείχθησαν ἀνώτεροι τῶν ἀθλητῶν Βαλκανικῶν χωρῶν Γιουγκοσλαυΐας, Βουλγαρίας, Ρουμανίας καὶ Τουρκίας. Ἐπίσης οἱ ἀθληταί μας ἀπέδειξαν ὅτι εὑρίσκονται εἰς ἐπαισθητῶς ἀνώτερον ἐπίπεδον τῶν Βέλγων, Δανῶν, Ἰσπανῶν, Πολωνῶν καὶ Πορτογάλλων καὶ ἄλλων ἀκόμη ἀθλητῶν τῶν μικρῶν χωρῶν.

Ἐννοεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ὁμὰς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀντεπεξέλθῃ ἐναντίον τῶν χωρῶν ἐκείνων εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἀθλητισμὸς ἔτυχε πολυετοῦς ἐξελίξεως καὶ τοῦ κρατικοῦ καὶ ἰδιωτικοῦ ἐνδιαφέροντος. Πρέπει ἐπίσης νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα τὸ ὁποῖον εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο παίζει σπουδαῖον ῥόλον.»

Συμφωνοῦμεν ὁπωσδήποτε μὲ τὸν κ. Ρινόπουλον ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιδόσεις τῶν ἀθλητῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἄλλος ὀλίγον ἄλλος περισσότερον ἔπραξαν ὅ,τι ἠδύναντο, ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὅμως ὁ κ. Ρινόπουλος νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι διὰ λόγους στοιχειώδους τάκτ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ γίνεται μνεία τῶν ὀνομάτων γειτονικῶν χωρῶν, μετὰ τῶν ὁποίων οὐδὲν ἀθλητικὸν προηγούμενον ἔχομεν. Οὔτε μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ τοὺς κατατάσσωμεν εἰς ὑποδεεστέραν ἀπὸ ἡμᾶς ἀθλητικὴν μοῖραν χωρὶς νὰ συναντηθῶμεν μὲ αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τῇ δικαιολογίᾳ ὅτι καὶ αὐτοί, ὡς καὶ ἡμεῖς, ἀπέτυχον εἰς τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Ἄλλως τε καὶ ἐὰν ἀκόμη ἡ ὑπεροχή μας εἶνε πραγματικὴ ἀπέναντι τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Δανίας καὶ τῆς Ἰσπανίας καὶ τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Πορτογαλλίας καὶ τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Τουρκίας καὶ ἀπέναντι τῶν ἀθλητῶν ἄλλων μικρῶν χωρῶν—ἐλπίζομεν ὁ κ. Ρινόπουλος νὰ ἐξαιρῇ τὴν Φινλανδίαν καὶ τὴν Οὐγγαρίαν—εἰς τί ὠφελεῖ ἡ πομπώδης διαπίστωσις τοῦ γεγονότος εἰμὴ τὴν δυσαρέσκειαν τῶν οὕτω πως κρινομένων ὑποδεεστέρων μας νὰ προκαλέσῃ. Καὶ τότε ποῦ εἶνε ἡ προσπάθεια πρὸς συναδέλφωσιν τὸ ὁποῖον διδάσκουν—ἢ ὤφειλον νὰ διδάξουν—οἱ ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες; Ποῦ εἶνε τὸ πνεῦμα τῆς ἀθλητικῆς ἱπποτικοφροσύνης; Διότι καὶ οἱ ἄρχοντες ἀκόμη τοῦ ἀθλητισμοῦ μας νὰ προσπαθοῦν νὰ συγκαλύψουν μίαν φυσικὴν ἀποτυχίαν μας εἰς τὸ Ἄμστερδαμ μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι εἴμεθα ἀνώτεροι κρατῶν τοὺς ἀθλητὰς τῶν ὁποίων δὲν ἔσχομεν κἂν τὸ εὐτύχημα νὰ γνωρίσωμεν ἐκ τοῦ πλησίον καὶ νὰ δημιουργήσωμεν δεσμοὺς φιλίας; Πιθανὸν ὁ κ. Ρινόπουλος νὰ ἐγνώριζε—πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀμφιβάλλομεν—ὅταν προέβαινεν εἰς τὰς δηλώσεις του ὅλα τὰ ἰσπανικὰ καὶ τὰ πολωνικὰ ρεκόρ, ἀλλὰ ἡ πρόσφατος πεῖρα μᾶς ἐδίδαξεν ὅτι ὁ στίβος παρουσιάζει ἐκπλήξεις. Διατί λοιπὸν νὰ διατυμπανίζωμεν ἀσκόπως τὴν ἀμφίβολον ὑπεροχήν μας;

Χθὲς ἀκόμη ἐν τῇ παρούσῃ στήλῃ ἀνεγράφετο ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ὡς μόνην δικαιολογίαν διὰ τὴν ἀποτυχίαν των εἰς τοὺς δρόμους ἔδιδον τὴν ἀθλητικὴν καὶ ἀξιομίμητον φράσιν: «Οἱ ἄλλοι ὑπῆρξαν καλύτεροι». Ἂς ὁμολογήσωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ὅτι μετέβημεν εἰς τοὺς ὀλυμπιακοὺς διὰ τοὺς ὀλυμπιακοὺς καὶ ὅτι «οἱ ἄλλοι ὑπῆρξαν καλύτεροι» καὶ ἂς ἀφήσωμεν ἡσύχους τὰς γειτονικὰς καὶ τὰς μεμακρυσμένας χώρας—ἀσχολουμένας ἤδη εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ ἀθλητισμοῦ των—μὲ τὰς ἀστείας μεταπολεμικὰς ἐπιδείξεις μας!

GEO

—Οἱ κολυμβητικοὶ ἀγῶνες τοῦ Π. Φαλήρου

Οἱ προκηρυχθέντες διὰ σήμερον κολυμβητικοὶ ἀγῶνες τοῦ Ἀθλητικοῦ Ὁμίλου Παλαιοῦ Φαλήρου ἀνεβλήθησαν λόγῳ ἀσθενείας ἐκ δαγκείου πολλῶν ἀθλητῶν καὶ τῶν περισσοτέρων μελῶν τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀγώνων.

—Τὸ ποδόσφαιρον ἐν Ἑλβετίᾳ

Τὸ ποδοσφαιρικὸν πρωτάθλημα δὲν ἤρχισεν ἀκόμη. Οἱ σύλλογοι ὅμως ἐπωφελούμενοι τῆς ἐνάρξεως τῆς περιόδου διοργανώνουν ποδοσφαιρικὰ τουρνουᾶ εἰς διαφόρους πόλεις. Ὁ σύλλογος «Κίκερ» ἐν Λουκέρνῃ, ὁ «Ἐτουὰλ» εἰς τὸ Σῶ-ντὲ-Φὸν καὶ ὁ «Καντανὰλ» εἰς τὴν Νευσατέλην διωργάνωσαν τουρνουᾶ τὰ ὁποῖα διεξάγονται μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας.

Εἰς φιλικὴν συνάντησιν ἡ «Σερβὲτ» ἐνίκησε τὴν «Σόλερ» διὰ 4:0 καὶ ἡ «Μπιέν» τὴν «Ἐτουὰλ Καρούζ» διὰ 5:0. Ἡ ἧττα τῆς «Ἐτουὰλ Καρούζ» δὲν ἀνεμένετο.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τουρνουᾶ ἡ ὁμὰς τοῦ «Καντανὰλ» ἐξῆλθεν ἰσόπαλος μετὰ τῆς «Γιάγκ Μπόϋς» διὰ 2:2 καὶ ἐγένετο παράτασις διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἀποτέλεσμα ἀλλὰ καὶ πάλιν τὸ «σκὸρ» παρέμεινε τὸ ἴδιον. Τότε ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ ἔθεσε κλῆρον καὶ ἡ τύχη εὐνόησε τοὺς «Γιάγκ Μπόϋς», οἵτινες καὶ ἐθεωρήθησαν νικηταί. Ἡ «Καντανὰλ» παρεδέχθη ἀμέσως τὴν ἧτταν της ἄνευ οὐδεμιᾶς διαμαρτυρίας. Ἰδοὺ πῶς ἀντιλαμβάνονται τὸ σπὸρ εἰς τὴν Ἑλβετίαν!

—Νέον γαλλικὸν ρεκὸρ

Κατὰ τὴν ἐν Στρασβούργῳ ὀργανωθεῖσαν ἀθλητικὴν συνάντησιν εἰς ἣν συμμετέσχον καὶ Ἑλβετοὶ ἀθληταὶ ὁ Γάλλος Νοὲλ κατέρριψε τὴν γαλλικὴν ἐπίδοσιν εἰς τὴν δισκοβολίαν ἐπιτυχὼν βολὴν 45.18 μ. Αἱ ἄλλαι ἐπιδόσεις τῆς συναντήσεως μέτριαι.

—Ὁ Τούνεη καὶ ὁ Σῶ

Ὁ γνωστὸς Ἄγγλος συγγραφεὺς καὶ χιουμορίστης Μπέρναρ Σῶ ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τὸν Τούνεη συγχαίρων αὐτὸν διὰ τὴν ἀπόφασίν του νὰ ἀποσυρθῇ τῆς πυγμαχίας, τὸ ὁποῖον ἔλεγεν ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς: «Συγχαίρω διὰ τὴν ἀπόφασίν σας νὰ ἀποσυρθῆτε τῆς πυγμαχίας ἐὰν πρόκειται νὰ νυμφευθῆτε». Τὸ τηλεγράφημα ἂν καὶ διφορούμενον—διότι εἶνε σὰν νὰ τοῦ λέγῃ νὰ μὴν ἀνακατευθῇ εἰς τὴν φιλολογίαν—ἔκαμεν εὐχάριστον ἐντύπωσιν εἰς τὸν Τούνεη.

—Ἡ περιοδεία τῆς «Μπρέστια»

Ἡ «Μπρέστια» συμβιβάσασα τὰς διαφοράς της μὲ τοὺς Ἀμερικανοὺς συνεχίζει τὴν περιοδείαν της. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συνηντήθη μετὰ τῆς μικτῆς ὁμάδος τῆς Νέας Ὑόρκης τὴν ὁποίαν ἐνίκησε διὰ 5:4 τερμάτων. Ὁ ἀγὼν ἔλαβε χώραν τὴν νύκτα ὑπὸ τὸ ἄπλετον φῶς τῶν ἠλεκτρικῶν τόξων εἰς τὸ στάδιον «Πόλο Γκράουντς» καὶ ἐνώπιον 2000 περίπου θεατῶν.

—Πυγμαχικοὶ ἀγῶνες ἐν Λονδίνῳ

Ὁ Σκῶτος Τζὼν Χὶλλ ἐνίκησε εἰς τὰ σημεῖα τὸν Ἀμερικανὸν πρωταθλητὴν βάρους μυίας Μπράουν εἰς ἀγῶνα λαβόντα χώραν ἐν Λονδίνῳ.

Εἰς ἑτέραν συνάντησιν ὁ Ἀμερικανὸς Τέδυ Μπάλντοκ ἐνίκησε τὸν Ἄγγλον Τζὼν Μπράουν εἰς τὸν δεύτερον γῦρον.

—Ἀποσύρεται καὶ ὁ Νοῦρμι;

Τηλεγραφοῦν ἐκ Παρισίων ὅτι μία βελγικὴ ἐφημερὶς ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ Νοῦρμι ἐγκαταλείπει τὸν ἀθλητισμόν. Ὡς δικαιολογία τῆς ἀποφάσεώς του φέρεται ὑπ' αὐτοῦ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐργασία του εἰς τὸ ἐργοστάσιον αὐτοκινήτων ὅπου ἐργάζεται ὡς μηχανικὸς δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ γυμνάζεται τακτικὰ διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν φόρμαν του. Νὰ εἶνε ἆρά γε ἀληθές;

—Ἰταλία—Ἑλβετία

Ὁ ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων Ἰταλίας—Ἑλβετίας θὰ λάβῃ χώραν ὁριστικῶς τὴν 14 Ὀκτωβρίου ἐν Ζυρίχῃ εἰς τὸ στάδιον τῶν «Γιάγκ Μπόϋς».

—Τὸ πρωτάθλημα Φινλανδίας

Τὸ ἀθλητικὸν πρωτάθλημα Φινλανδίας δὲν ἔδωσε ἐξαιρετικὰ ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόψεως ἀποτελέσματα ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς δρόμους ἡμιαντοχῆς καὶ ἀντοχῆς εἰς τοὺς ὁποίους οἱ Φινλανδοὶ διακρίνονται καὶ εἰς τὰς ρίψεις. Οἱ Νοῦρμι καὶ Ριτόλα ἀπέσχον.

Ὁ Λάρβα ἐπέτυχε νέον φινλανδικὸν ρεκὸρ εἰς τὸν δρόμον 800 μέτρων μὲ 1'53'' 7)10. Ἀντιθέτως ἡ ἐπίδοσις τοῦ πρώτου τῶν 1500 μέτρων Πούρζ πενιχρὰ (4'3'' 4)5). Εἰς τὸ πένταθλον ὁ ὀλυμπιονίκης τοῦ δεκάθλου Ἰργιόλα ἡττήθη ὑπὸ τοῦ συμπατριώτου του Ζεγκίνεν, δευτέρου εἰς τὸ δέκαθλον εἰς τοὺς ὀλυμπιακούς.

Εἰς τὴν δισκοβολίαν ὁ Κίβι ἐπέτυχε νέον φινλανδικὸν ρεκὸρ 47.45μ. Εἰς τὴν σφαιροβολίαν ὁ Βάνστερ ἐπέτυχε βολὴν 14.545.

—Οἱ ποδοσφαιρικοὶ Θεσ)νίκης

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Κατὰ τοὺς σημερινοὺς ἀγῶνας τῶν ὁμάδων «Ἡρακλῆς» καὶ «Τελπλίτσερ» (Τσεχοσλοβακίας) αὗται ἀνεδείχθησαν ἰσόπαλοι διὰ τερμάτων πέντε.

Θεατρικὰ

Εἰς ἀπογευματινὴν καὶ ἑσπερινὴν παράστασιν ὁ θίασος Κυβέλης θὰ παίξῃ σήμερον τὴν ὡραίαν κωμῳδίαν «Ἀζαΐς».

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ — Ἑσπεριναὶ)

ΙΝΤΕΑΛ. «Χαλιμᾶ».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Λίου ἡ Κοκκότα».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ Βαβυλωνία τοῦ 1928».
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Ἀζαΐς». Ἔναρξις.
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Γκαρσόνα Νο 2».
ΠΑΠΑ-Ι.ΩΑΝΝΟΥ. «Τὸ Κορίτσι τῆς γειτονιᾶς».

Ὑπαίθρια

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ἡ ἅμαξα ἀρι. 13».
ΑΚΡΟΠΟΛ. «Ἡ κόλασις τοῦ Δάντε».
ΑΛΣΟΣ. «Πύργος τοῦ ψεύδους».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Περιπλανώμενος Ἰουδαῖος».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ὁ Σεΐχης μὲ τὸν Βαλεντῖνο».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Ἔνοχος».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Σωτὴρ πλοίαρχος».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Χάρολδ Λόϋδ».
ΕΛΛΑΣ. «Τολμηρὸς τυχοδιώκτης».
ΕΝΤΕΝ. «Κορῶνα ἢ Γράμματα».
ΕΛΛΗΝ. ΣΚΗΝΗ. «Ἡ γυναῖκα τοῦ δρόμου».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Μία νέα Ἀτυμπαρύ».
ΘΗΣΕΙΟΝ. «Ἡ τὰν ἡ ἐπὶ τάς».
ΚΟΛΟΜΠΙΑ. «Ρασπουτίν».
ΚΟΣΜΙΚΟΝ. «Κάρμεν».
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Τὸ στερνὸ φιλί».
ΣΙΝΕ ΚΥΨΕΛΗ. «Καλόγηρος καὶ κοκόττα».
ΚΩΣΤΑΚΗ. «Ρουκέττα».
ΛΟΥΞΟΡ. «Ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν τάφων».
ΛΟΥΝΑ ΠΑΡΚ. «Ὁ σκακιστής».
ΜΑΓΕΙΑ. «Ἡ νυχτερίδα», ἐπιθεώρησις.
ΟΑΣΙΣ (Ζάππειον). «Ὁ κωμικὸς Ἀμόρ».
ΟΛΥΜΠΟΣ. «Ὁ Μασίστας».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Ἀργεῖ».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὁ Μασίστας».
ΣΙΝΕ ΑΛΣΟΣ. «Ὁ ἀετὸς τῆς Ἀριζόνας».
ΣΙΝΕ ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ. «Δεσποινὶς ὑπαστυνόμος».
ΣΙΝΕ ΛΟΥΞ. «Ἡ γυναῖκα τῆς ταβέρνας».
ΣΙΝΕ ΜΑΞΙΜ. «Δικαίωμα ἀγάπης».
ΣΙΝΕ ΠΑΡΙ. «Μαῦρος Παράδεισος».
ΣΙΝΕ ΡΕΓΚΑΛ. «Ἀρριβίστ».
ΦΑΡΟΣ. «Τιτὶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἀλητῶν».
ΔΙΑΝΑ (Φαλήρου). «Σεΐχης» Βαλεντῖνο.

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΔΑΓΚΕΙΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΑΙΜΟΣΤΥΡΟΛΗ "ΣΑΝΙΤΑΣ„ (HEMOSTYROL)
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Δ. Ι. Χριστάκου, Πειραιῶς 1β (Ὁμόνοια)
Μαθήματα καθ' ὅλον τὸ θέρος. Τμήματα πρωϊνά, μεσημβρινὰ καὶ ἑσπερινὰ τμηματικῶν καὶ διπλωματικῶν ἐξετάσεων. Καθηγηταὶ ἀρτιώτατοι καὶ ἐγγυημένοι.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον εἰς θέσιν Στροφίλι τῆς Κηφισσιᾶς ἐκ πήχεων 37.000 γωνιακόν, περιτοιχισμένον μὲ 1000 πεῦκα κλπ. εἰς συμφέρουσαν τιμήν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρα δικηγόρῳ Στοὰ Πεσμαζ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Διὰ τῆς ἀπὸ 11ης Μαΐου 1928 ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Χανίων ὑποβληθείσης αἰτήσεως τοῦ Μιχαὴλ Βαλῆ, ὡς ἐπιτρόπου τῶν ἀνηλίκων ὀρφανῶν γονέων Χαριδήμου, Ἀντωνίου, Ἐλευθερίου καὶ Ἄννης Ἡρ. Βαλῆ αἰτεῖται οὗτος νὰ κηρυχθῇ ἄφαντος ὁ ἐκ Χανίων Κρήτης καταγόμενος Ἡρακλῆς Χαριδήμου Βαλῆς τέως Τελώνης καὶ κάτοικος Χανίων λόγῳ τοῦ ὅτι κατὰ τὴν Ἐθνικὴν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ συμφορὰ τοῦ 1922 ἐξηφανίσθη οὗτος, ἐφ' ἧς αἰτήσεως ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 689 τοῦ 1928 ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου Χανίων δι' ἧς προσκαλοῦνται αὐτὸς οὗτος ὁ ἐξαφανισθεὶς Ἡρακλῆς Χαρ. Βαλῆς, ὡς καὶ πάντες οἱ γιγνώσκοντές τι περὶ τῆς ζωῆς ἢ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, νὰ καταστήσωσι τοῦτο ἐγγράφως γνωστὸν εἰς τὸν διορισθέντα πρὸς τοῦτο εἰσηγητὴν νεώτερον κατὰ σειρὰν διορισμοῦ Πρωτοδίκην τοῦ ρηθέντος Δικαστηρίου καὶ τούτου κωλυομένου, εἰς τὸν ἀμέσως προηγούμενον αὐτοῦ.

Ἐν Χανίοις τῇ 2ᾳ Αὐγούστου 1928.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος τοῦ αἰτοῦντος

ΙΩΣΗΦ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ
Διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου. Εἰδικὰ Γυναικολογικά, Μαιευτικά, Οὐρολογικά, Μεταδοτικὰ καὶ Χειρουργικά.
Ἀκτινοθεραπεία, Ἀκτινογραφία. Ἀκτινοσκοπήσεις, Ραδιοθεραπεία. Ἡ τελειοτέρα καὶ μεγαλυτέρα Κλινικὴ εἰς τὸ εἶδος της. Συνεργασία μετὰ τῶν καλυτέρων Παθολόγων καὶ Μικροβιολόγων τοῦ Κράτους.
Δέχεται 10—12 π.μ. 4—7 μ.μ. Ἁγίου Κωνσταντίνου 28.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΛΟΙΟΝ
Πωλεῖται τὸ πλοῖον «Προφήτης Ἠλίας» μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων, πετρελαιοκίνητον, ἐν καλῇ καταστάσει, χωρητικότητος 50 τόννων, μάρκας «Γκάντια», μὲ μηχανὴν 35 ἵππων ταχύτητος 7—8 μιλλίων, καραβόσκαρο ναυπηγηθὲν ἐν Σκιάθῳ, εἰς τιμὴν συμφέρουσαν. Διὰ πληροφορίας ἀπευθυντέον: κ. Κ. Παπαλεξάνδρου, Γραφεῖα «Πρωΐας» ὥρας 12—2 καὶ 7—9 μ. μ.

"ΒΟΤΡΥΣ"
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ
Κεφάλαιον Μετοχικὸν καὶ Ἀποθεματικὸν
ΔΡΑΧ. 60.000.000
Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1927
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ
Ὁδὸς ΑΘΗΝΑΣ 27α
ΟΙΝΟΙ ΧΥΜΑ: Λευκοί, ἐρυθροὶ γλυκεῖς, μοσχᾶτοι.
ΟΙΝΟΙ ΕΙΣ ΦΙΑΛΑΣ: Ἐπιτραπέζιοι, ἐπιδόρπιοι, ὁρμητικοί, τονωτικοί.
ΒΕΡΜΟΥΤ ἐκ παλαιοῦ μοσχάτου οἴνου.
ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗ ἀπαράμιλλος.
ΠΑΛΑΙΟΝ ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΟΙΝΟΥ ΒΟΤΡΥΣ ΤΥΠΟΥ ΚΟΝΙΑΚ ἐφάμιλλον τῶν καλυτέρων Γαλλικῶν Κονιὰκ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

Γνωστοποιεῖ, ὅτι ὑποβληθείσης μείζονος προσφορᾶς διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἐξαγορασθεισῶν ἁμαξῶν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ αὖθις ἡ δημοπρασία, βάσει τῆς τελευταίας τιμῆς τῶν δραχμῶν 260.000, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, ὑποβληθησομένων εἰς τὸ Ταμεῖον μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 3 Σεπτεμβρίου ἡμέρας Δευτέρας.

(Ἐκ τοῦ Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως)

ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ "ΧΑ'Υ'Δ,, ΣΠΟΡΟΥ ΚΑΙ
Σιδηρᾶ μὲ ἀνεμιστῆρα — Νέον μοδέλο
Τὰ τελειότερα ἐν τῷ κόσμῳ, ἐλθόντα πρῶτα κατὰ τὸν ταῖον διαγωνισμὸν τῆς ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ. Καθαρίζ λείως τὸν σῖτον εἰς ποιότητας καὶ τὸν ἀποχωρίζουν κριθὴν βρώμην, ἦραν, σκόνην, πέτρας κλ
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩ
ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΩΝ "ΧΑΫΔ,,
Μ. Κ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ ΥΙΟΙ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ—Ἀλιπέδου 3

ΠΕΙΡΑΪΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ
ΑΡΡΕΝΩΝ ΚΑΙ ΘΗΛΕΩΝ
ΟΘΩΝΟΣ ΡΕΝΤΖΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ - ΠΑΣΑ - ΛΙΜΑΝΙ
Τετραώροφον Μέγαρον — Ἄνωθι τῆς θαλάσσης
Οἰκοτροφεῖον οἰκογενειακόν. — Ἡμιοῦσιτοι καὶ ἐξωτ
Ἐπίβλεψις οἰκογενειακὴ παρὰ τοῦ συγκατοικοῦντος Διευ
Περιλαμβάνει πλήρεις Δημοτικόν, Ἑλληνικόν, καὶ Γυμν
Διδάσκουν οἱ ἄριστοι τῶν διδασκάλων.
Ἐγγραφαὶ καὶ μαθήματα ἄρχονται 1ην Σεπτεμβρ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡ 398.483
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Πειραιεῖ, Ἄργει, Πύργῳ, Ἰατρο, Κεφαλληνίᾳ, Ναυπλίῳ, Αἰγίῳ, Καλαμ, Χίῳ, Ἡρακλείῳ, Βόλῳ, Θεσσαλονίκ, Τρικκάλοις, Μυτιλήνῃ, Χανίοις, Σά, μαρίῳ, Ρεθύμνῳ, Τριπόλει, Κα, βάλλᾳ, Πρεβέζῃ, Καρλοβασίῳ καὶ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν σίων καὶ Θήρας, παρὰ τὴν πλατεῖαν
ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR E
4 LONDON WALL BUILDINGS EC 2
Μεθ' Ὑποκαταστημάτων ἐν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ & ΑΛ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡ
ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΝ ΕΡΓ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀπο εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο, ὑπὸ ὅρους συμφ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡ 75.000 5 0/0

ΚΟΙΝΩΝΙΚ

Γάμοι

Κώστας Ν. Κουτσοῦκος —
Ἀνδριτσάνου ἐτέλεσαν τοὺς
Βόλῳ τῇ 30 Αὐγούστου 1928.

Ἀφίξεις

Ὁ νευρολόγος καὶ ψυχίατρ
ρόπουλος ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ
δέχεται ὁδὸς Κεραμεικοῦ ἀριθ

Ἀναχωρήσεις

Ἀνεχώρησε διὰ Παρισίους
ΛΙΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΟΥ,
Πῖλοι Βουλῆς 26.
—Ἀνεχώρησε διὰ ὁ δεύτερ
ξείδιον εἰς Εὐρώπην ὁ ἀνθ
δι' ἀγορὰς τῶν νεωτέρων
πρὸς πλουτισμὸν τῶν καταστ

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον
θεῖον,

ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΦΟΥΝΤ

θανόντα ἐκηδεύσαμεν εἰς τὸν
Ἀναστάσεως.
Ἐν Πειραιεῖ τῇ 2ᾳ Σεπτ
Ἡ σύζυγος: Μοσχοῦλα Α.
ἀδελφοί: Νικόλαος Δ.
νη Ν. Λαμπαδαρίου, Ἀ
τούλη. Οἰκογένειαι: Ἐ
Βασ. Καψαμπέλη, Δημ.
τρου Καψαμπέλη, Εὐστ.
ρία Ἀθανασιάδου, Μαρία
Οἱ ἀνεψιοί.

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγ
ἀδελφόν,

ΓΕΩΡΓΙΟΝ Δ. ΚΟΚ

θανόντα χθὲς κηδεύομεν
τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὴν 11ην
Ἡ σύζυγος: Ἑλένη Γ. Κ
Ἀγησίλαος, Σαράντης,
δας, Ποτίτσα, Πολυ
λου, Σωτήριος Μ. Κυ
δελφοί: Μιχαήλ, Κλεο
Μιχαὴλ Σ. Κυφιλλόπουλ
(Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγ
φὸν καὶ θεῖον,

ΣΤΥΛΙΑΝΟΝ Γ. ΔΡ

θανόντα χθὲς κηδεύομεν
καὶ ὥραν 10 1)2 π. μ. ἐκ
δὸς Βασίλης ἀριθ. 8 εἰς
Ἁγίας Εἰρήνης.
Παρακαλοῦμεν τοὺς
ὅπως συνοδεύσωσι τὴν
Ἐν Ἀθήναις τῇ 1η Σ
Ἡ σύζυγος: Ἐλισσάβετ
Γεώργιος Δράκος,
Περικλῆς, Ἀνδρέας
Δράκου. Οἱ ἀδελφοί:
κος, Παναγιώτης Δρά
νίου, Εὐφροσύνη Δράκου,
Σταῦρος Ἀντωνίου,
Ἀγγελικὴ Τσέγκου,
νάσιος Τσέγκος. Οἱ

Τὴν ἀγαπημένην μας
μάμμην καὶ θείαν,

ΠΗΝΕΛΟΠΗΝ

θανοῦσαν ἐκηδεύσαμεν
Τὰ τέκνα: Νίνα Μ
κλιβέρας. Αἱ ἀδελφαὶ
νεψιοί.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ

Ἡ κυρία Τασία Θ.
γένειαι Κ. Π. Θ
Μ. Καλοῦ, Κ. Σπ
σα ἐκ τοῦ πλήξαντος
ἀπώλεια προσφιλεστάτου
δελφοῦ, θείου καὶ
εὐχαριστοῦσι θερμῶς
μετασχόντας εἰς τὸ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380 — ΕΞΑΜΗΝΟΣ „ 200 — ΤΡΙΜΗΝΟΣ „ 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2 — ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15 — ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ καὶ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω, δὲν ἀναγνωρίζονται.

Ὁ γῦρος τοῦ κόσμου ὑπὸ ἑνὸς μεγάλου μυθιστοριογράφου

Οἱ πτωχοὶ κάτοικοι μιᾶς πλουσίας χώρας

Ἡ ἀναχώρησις ἀπὸ τὴν Βομβάην.—Τὸ λάθος τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου.—Τὰ ἀμύθητα πλούτη μερικῶν Ἰνδῶν πριγκήπων.—Πῶς κυβερνᾷ ἡ Ἀγγλία.—Ἡ μανία τῶν Ἰνδῶν διὰ τὰς διακρίσεις.—Ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν αὔξησιν τῶν τιμητικῶν κανονιοβολισμῶν.—Ἡ ἀπερίγραπτος πεῖνα.

Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ διασήμου Ἰσπανοῦ συγγραφέως Βιθέντε Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ

28ον

Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν βασιλικὴν ἀποβάθραν τοῦ λιμένος τῆς Βομβάης, ἀναμένοντες τὸ μικρὸ βαπόρι ποῦ θὰ μᾶς μεταφέρῃ εἰς τὴν «Φραγκόνια». Τὸ καράβι μας εὑρίσκεται εἰς ἀπόστασιν δύο μιλίων. Τὸ βλέπομεν εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀχανοῦς ὅρμου μαζὶ μὲ ἄλλα πλοῖα τοῦ ἰδίου ἐκτοπίσματος.

Ἡ Βομβάη ὀφείλει τὸ ὄνομά της, συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν, εἰς τοὺς Πορτογάλλους θαλασσοπόρους, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐκάλουν «Μπὸν-Μπάχια», δηλαδὴ «Καλὸς Ὅρμος», ἐξ αἰτίας τῆς ἐκτάσεως τῆς κλειστῆς αὐτῆς θαλάσσης, ἡ ὁποία σχηματίζει ἕνα λιμένα.

Τὰ πλοῖα ὅμως τῆς ἐποχῆς μας εἶνε μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ πλοιάρια τοῦ 16ου αἰῶνος καὶ ἡ «Μπὸν-Μπάχια» δὲν ἔχει ἀρκετὸν βάθος εἰς τὰ ἐγγὺς τῆς ἀκτῆς σημεῖα διὰ νὰ προσορμίζωνται ἐκεῖ τὰ ἀπὸ τὸ Λονδῖνον ἢ τὴν Ἀμερικὴν ἐρχόμενα ὑπερωκεάνεια.

Δὲν μᾶς μένουν παρὰ μόνον ὀλίγαι στιγμαὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν Ἰνδιῶν. Κατὰ τὸ βραχὺ αὐτὸ διάστημα αἱ ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν χώραν αὐτὴν συνωθοῦνται εἰς τὴν μνήμην μας.

Τὸ ὄνομα τῆς χώρας αὐτῆς ὅπως καὶ τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς Κίνας δὲν ἔγινε γνωστὸν εἰς τὰ τριακόσια ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων ποῦ κατοικοῦν ἐδῶ παρὰ μόνον τώρα τελευταῖα. Τὸ ὄνομα Ἰνδίαι προῆλθεν ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ποταμοῦ Ἰνδοῦ, ὁ ὁποῖος βρέχει τὸ δυτικὸν ἄκρον τῆς χώρας ταύτης.

Ὁ Γάγγης καὶ ὁ Βραχμαπούτρα θὰ εἶχον περισσοτέρους τίτλους διὰ νὰ δώσουν τὸ ὄνομά των, ἀφοῦ αὐτοὶ διασχίζουν τὴν καρδίαν τῆς χώρας.

ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΤΟΥ ΚΟΛΟΜΒΟΥ

Ἐνῷ οἱ κάτοικοι τῶν Ἰνδιῶν ἠγνόουν τὸ ὄνομα τὸ ὁποῖον εἶχε δοθῇ εἰς τὴν χώραν των, αὐτὴ διήγειρεν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας τὰς φαντασίας εἰς τὴν Εὐρώπην. Εἰς τοὺς βασιλεῖς των ἀπεδίδοντο μυθικὰ πλούτη. Ὅταν ὁ Χριστόφορος Κολόμβος ἔπλεε πρὸς Δυσμὰς κάμνων ἕνα ἐσφαλμένον ὑπολογισμὸν τῶν διαστάσεων τοῦ ἡμετέρου πλανήτου, ἐνόμιζεν ὅτι ἔφθανεν εἰς τὰς Ἰνδίας κάθε φορὰν ὅπου συνήντα νήσους ἢ τὴν ἀκτὴν τῆς Ἀμερικῆς. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἀπεκάλεσεν Ἰνδοὺς τοὺς ἰθαγενεῖς τῆς Ἀμερικῆς καὶ Δυτικὰς Ἰνδίας ὅλας τὰς χώρας τὰς ἀνακαλυφθείσας ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν κατακτητῶν.

Εἰς κανένα ἄλλον λαὸν τῆς Ἀσίας δὲν εὑρίσκεται τόσον ἀναμεμιγμένος ὁ προοδευτικὸς σύγχρονος πολιτισμὸς μὲ τὴν προαιώνιον παράδοσιν. Ἕνα μέρος τῶν Ἰνδιῶν κυβερνᾶται κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὸν Ἄγγλον ἀντιβασιλέα. Τὸ τμῆμα αὐτὸ περιλαμβάνει ἐπαρχίας, ὅπως ἡ Βεγγάλη, τῆς ὁποίας ἡ ἔκτασις εἶνε μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν ἔκτασιν τῶν Βρεττανικῶν Νήσων καὶ τῆς ὁποίας ὁ πληθυσμὸς μέχρι πρό τινος ἦτο ἴσος πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ ἁπλῆ αὐτὴ λεπτομέρεια ἀρκεῖ διὰ νὰ καταδείξῃ τὸ μέγεθος τοῦ ἰνδικοῦ κόσμου.

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΚΗΔΕΜΟΝΙΑΝ

Ἕνα ἄλλο τμῆμα τῶν Ἰνδιῶν, αὐτὸ ποῦ περιλαμβάνει τὰ κράτη τῶν ἰθαγενῶν, διευθύνεται φαινομενικῶς ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τῶν παλαιῶν πριγκήπων, ἀλλὰ ὁ καθένας ἐξ αὐτῶν ἔχει κοντά του ἕνα Ἄγγλον ἐπίτροπον, ὁ ὁποῖος τὸν συμβουλεύει ἐπὶ ὅλων τῶν ὑποθέσεων καὶ κατ' οὐσίαν κυβερνᾷ.

Οἱ «Ραΐα» ἢ ἡγεμόνες περιορίζονται εἰς τὸ νὰ δείχνουν μίαν ἐξουσίαν τὴν ὁποίαν δὲν ἔχουν καὶ παρηγοροῦνται διὰ τὴν κατάπτωσίν των, κάμνοντες μίαν μεγαλοπρεπῆ ζωήν, χάρις εἰς τὰ μεγάλα εἰσοδήματα ποῦ ἔχουν ἀπὸ τὰ κτήματά των.

Οἱ ἰσχυρότεροι ἐξ αὐτῶν διετήρησαν ἰδιαιτέρους στρατούς, τὸ ποσὸν ὅμως αὐτῶν καὶ ἡ ποιότης των ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπατήρησιν τῶν ἀγγλικῶν ἀρχῶν, κατόπιν τῆς στάσεως τῶν Σιπαΐων, δηλαδὴ ἀπὸ τότε ποῦ ἡ Ἑταιρία τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν ἔπαυσε νὰ κυβερνᾷ καὶ ὁ λόρδος Καίνιγκ, ὁ πρῶτος ἀντιβασιλεὺς ἔδωκεν εἰς τὴν χώραν μίαν νέαν ὀργάνωσιν.

Οἱ «Ραΐα» θεωροῦν τοὺς στρατούς των ὡς ἕνα ἀντικείμενον πολυτελείας. Τὸν χρησιμοποιοῦν διὰ νὰ ἐπιδεικνύουν τὰ πλούτη των. Εἰς ἕνα πριγκηπᾶτον μοῦ ἔδειξαν ἕνα κανόνι ὁλόκληρον ἀπὸ χρυσόν, τοῦ ὁποίου καὶ οἱ τροχοὶ εἶνε ἐπίσης ἀπὸ χρυσόν. Περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ κανόνι αὐτὸ ποτὲ δὲν ἔρριψεν ἔστω καὶ ἕνα βλῆμα.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ...

Ὅλοι οἱ πρίγκηπες τῶν Ἰνδιῶν δὲν εἶνε ἰσχυροὶ καὶ πλούσιοι. Εἰς τὴν Ἰνδικὴν Χερσόνησον ὑπάρχουν 690 κράτη ἰθαγενῶν, ἑκάστου τῶν ὁποίων ἔχει καὶ τὸν βασιλέα του. Μερικοὶ πρίγκηπες βασιλεύουν ἐπὶ ἐκτάσεως 200,000 χιλιομέτρων, κατοικουμένων ἀπὸ δώδεκα ἑκατομμύρια κατοίκων, ἐνῷ ἄλλοι ἔχουν ἕνα ἢ δύο χωριὰ μὲ χιλίους ὑπηκόους. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ βασιλίσκοι ἐλησμόνησαν τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν προγόνων των καὶ ζοῦν ὑποτεταγμένοι εἰς τοὺς ἀντιβασιλεῖς.

Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις φροντίζει οἱ πρίγκηπες οὗτοι νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸ Λονδῖνον διὰ νὰ προσαρμόζουν τὰ ἔθιμά των πρὸς τὰς ἀγγλικὰ συνηθείας. Σήμερον οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν ἀσχολοῦνται μόνον μὲ τὸ πῶς θὰ λάβουν νέας διακρίσεις, μὲ τὰς ὁποίας θὰ φανοῦν ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς γειτονικοὺς πρίγκηπας.

Ἕνα ἀπὸ τὰ πράγματα, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ «Ραΐα» δίδουν τὴν μεγαλυτέραν σημασίαν εἶνε ὁ ἀριθμὸς τῶν κανονιοβολισμῶν οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ρίπτωνται πρὸς τιμήν των.

Η ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΑΜΟΙΒΗ

Τελευταίως οἱ πρίγκηπες, οἱ ὁποῖοι ἐβοήθησαν τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὸν τελευταῖον πόλεμον, στέλλοντες στρατὸν Ἰνδῶν εἰς τὰ διάφορα μέτωπα, ἔλαβον ὡς ἀμοιβὴν ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν τὴν κατὰ δύο ἢ τρεῖς αὔξησιν τῶν κανονιοβολισμῶν οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ρίπτωνται πρὸς τιμήν των.

Ἡ ζωηρὰ αὐτὴ ἐπιθυμία νὰ ἀποκτήσουν διακρίσεις ἀνωτέρας ἀπὸ τὸν γείτονα χαρακτηρίζει ὅλους τοὺς Ἰνδοὺς ἀπὸ τὸν «ραΐα» ἕως τὸν παρίαν καὶ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων διαίρεσιν των εἰς τάξεις.

Θεωρητικῶς ὑπάρχουν μόνον 4 τάξεις: 1) τῶν Βραχμάνων, ἡ ὁποία δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ τάξις τῶν διανοουμένων καὶ τῶν ἱερέων, 2) τῶν πολεμιστῶν, 3) τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν καλλιεργητῶν καὶ 4) τῶν παριῶν, ἡ ὁποία περιλαμβάνει ὅλας τὰς νικηθείσας καὶ ὑποδουλωθείσας φυλάς. Εἰς τὴν καθημερινὴν ὅμως ζωὴν ὁ ἀριθμὸς τῶν τάξεων δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λογαριασθῇ. Αἱ ἀρχικαὶ τάξεις ἔχουν διαιρεθῆ, κατόπιν ὑποδιαιρεθῆ ἐπ' ἄπειρον, ἀναλόγως πρὸς τὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὸν τρόπον τῆς ζωῆς. Ὁ κάθε ἰθαγενὴς ὁ ὀλίγον φιλόδοξος δημιουργεῖ ἕνα νέον ὅμιλον ἐντὸς τῆς τάξεώς του, διὰ νὰ ἔχῃ κάποιο γόητρον, τὸ ὁποῖον θὰ τὸν θέτῃ ὑπεράνω τῶν ἄλλων. Πρόκειται περὶ ἑνὸς φαινομένου, τὸ ὁποῖον ἐνθυμίζει τὴν ἐκδηλουμένην δρᾶσιν διὰ τοῦ ἀδιακόπου πολλαπλασιασμοῦ τῶν ζωϊκῶν κυττάρων.

Ὁ Ἰνδὸς τῶν πόλεων τοῦ ἐσωτερικοῦ μόλις γνωρίσῃ ἕναν Ἄγγλον ὑπάλληλον ἢ φαντασθῇ ὅτι ἕνας ταξειδιώτης εἶνε ἐξέχον πρόσωπον εἰς τὴν χώραν του, τὸν παρακαλεῖ νὰ τὸν δώσῃ ἕνα τίτλον, δηλαδὴ ἕνα χαρτί, τὸ ὁποῖον νὰ τὸν ἐξουσιοδοτῇ νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα ὅπως ἐπὶ παραδείγματι «Πυρσὸς τῆς ἐπιστήμης» ἢ «δένδρον τῆς φρονήσεως». Ἐκεῖνο ποῦ τὸν ἐνδιαφέρει εἶνε νὰ μπορῇ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς φίλους του ἕνα δίπλωμα, μὲ τὸ ὁποῖον νομίζει ὅτι στέκεται ὑπεράνω τῶν ἄλλων.

Ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν ἡγεμόνων, ἡ τάσις τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ λαὸς νὰ διαιρῆται καὶ νὰ ὑποδιαιρῆται εἰς νέας τάξεις κατ' ἀνάγκην ἐχθρικὰς ἀναμεταξύ των, ἡ δίψα τῶν φανταστικῶν διακρίσεων καὶ τὸ ἔντονον τῶν θρησκευτικῶν παθῶν, τοὺς ἐμποδίζουν νὰ ἑνωθοῦν διὰ μίαν κοινὴν δρᾶσιν διευθυνομένην ἀπὸ μίαν σκέψιν ἑνιαίαν καὶ εἰς τὰ 300 ἑκατομμύρια τῶν Ἰνδῶν.

Η ΠΕΙΝΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΝΔΙΑΣ

Μία ἄλλη βαθεῖα ἐντύπωσις, τὴν ὁποίαν ἀποκομίζει ὁ ταξειδιώτης ἀπὸ αὐτὴν τὴν χώραν, ἡ ὁποία περικλείει τόσα μεγάλα πλούτη, τὰ ὁποῖα ὅμως εἶνε τόσον ἀνίσως κατανεμημένα, εἶνε ἡ πεῖνα, ἡ σκληρὰ πεῖνα ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὑποφέρουν οἱ Ἰνδοί. Μπορεῖ νὰ εἴπῃ κανεὶς ὅτι οἱ Ἰνδοὶ εἶνε αἱ μόναι ἀνθρώπιναι ὑπάρξεις, αἱ ὁποῖαι ἐπραγματοποίησαν τὸ θαῦμα νὰ ζοῦν χωρὶς νὰ τρώγουν. Οἱ Ἰάπωνες δὲν τρώγουν καθόλου ἐπί τι διάστημα. Ἡ Κίνα ἐγνώρισε φοβερὰς σιτοδείας καὶ πεῖναν καὶ αὐτὴ ἡ κακοτυχία ἐπαναλαμβάνεται ἀκόμη καὶ σήμερον εἰς ὡρισμένας ἐπαρχίας ἀχανεῖς ὅπως τὰ βασίλεια. Ἀλλὰ ὅταν οἱ Κινέζοι εὑρίσκουν ἐκ τύχης κάτι νὰ φάν, ρίχνονται εἰς τὸ ποιὸς θὰ φάγῃ περισσότερον, ἀδιαφοροῦντες πρὸς τὰ διδάγματα τῆς θρησκείας.

Εἰς τὰς Ἰνδίας ἡ πεῖνα εἶνε ἐπιδημική. Κάθε χρόνο ἡ μάστιξ αὐτὴ ἐμφανίζεται εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ τμήματα τῶν Ἰνδιῶν καὶ προκαλεῖ ἀληθινὴν θραῦσιν.

Καθὼς διηρχόμεθα ἀπὸ μίαν πεινῶσαν ἐπαρχίαν παρετήρησα μίαν κατασκήνωσιν σκελετῶν, οἱ ὁποῖοι ἔζων ἀκόμα. Αἱ βρεττανικαὶ ἀρχαὶ περισυλλέγουν αὐτὰ τὰ ἀνθρώπινα πρόβατα, τὰ ὁποῖα φεύγουν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ φάσμα τῆς πείνης. Εἰς μερικὰς ὁδοὺς τῆς Βομβάης ὑπάρχουν πάντοτε οἰκοδομήματα ὑπὸ κατασκευήν. Παρετήρησα τοὺς κτίστας, οἱ ὁποῖοι μεσημέρι καὶ βράδυ τρώγουν τὸ φαγητόν των. Ἀποτελεῖται ἀπὸ μερικὰ φουντούκια ἢ μίαν μικρὴ φοῦχτα ρύζι τὸ ὁποῖον κρατοῦν εἰς τὴν παλάμην τῆς ἀριστερᾶς των χειρός. Διὰ νὰ κρατήσῃ περισσότερον ἡ γεῦσις τοῦ φαγητοῦ, ὁ πτωχὸς ἰθαγενὴς παίρνει ἕνα-ἕνα τοὺς κόκκους.

Αὐτὸ εἶνε τὸ πᾶν. Τὸ ἡμερομίσθιόν των συνήθως ἀποτελεῖται ἀπὸ μερικὰ ἄννας, νόμισμα ἰσοδυναμοῦν μὲ τὰ χάλκινά μας κέρματα. Εἰς τὰς Ἰνδίας ὑπάρχουν πάντοτε περισσότεροι ἐργάται ἀπὸ ὅσους ζητοῦν καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος ἐξ αὐτῶν εἶνε ἄνεργον τὰς περισσοτέρας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ τοὺς ἀναγκάζει νὰ φυλάττουν τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἡμερομισθίου των διὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς.

Οἱ λαοὶ τῆς Δύσεως δὲν γνωρίζουν ἀθλιότητα δυναμένην νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν ἀθλιότητα τῶν πτωχῶν τῶν Ἰνδιῶν. Οἱ πτωχότεροι τῶν πτωχῶν τῆς ὑπαίθρου μας, οἱ ζητιάνοι, οἱ πλέον ἀποκρουστικοὶ τῶν πόλεών μας, δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ ζήσουν οὔτε μίαν ἑβδομάδα κατὰ τὸν τρόπον ποῦ ζοῦν οἱ Ἰνδοί. Οἱ Λευκοὶ εἶνε ἀνίκανοι νὰ ὑποφέρουν τὴν πεῖναν μέχρις αὐτοῦ τοῦ σημείου. Ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ ἰθαγενεῖς οἱ ἀπειλούμενοι ἀπὸ παντὸς εἴδους ἐπιδημικὰς ἀσθενείας, οἱ δακνόμενοι εἰς διάφορα μέρη ἀπὸ δηλητηριώδη ἑρπετά, καταπιεζόμενοι πάντοτε ὑπὸ τῶν φυλάρχων των, ἀγνοούμενοι ἀπὸ τὰς βρεττανικὰς ἀρχάς, ἐπιμένουν νὰ ζοῦν, ἐξοικειούμενοι μὲ τὴν πεῖναν.

Ἴσως ἡ πεῖνα συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ εἶνε σχεδὸν πάντοτε ὁ λαὸς αὐτὸς σκλάβος. Ὁ ταξειδιώτης Ταβερνιὲ ὅταν ἐπεσκέφθη κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα τὴν Αὐλὴν τοῦ Μεγάλου Μογγόλου, ἀφοῦ ἐθαύμασε τὰ ὑπέροχα κοσμήματα, εἶδε τὴν θαυμασίως ἐνδεδυμένην σωματοφυλακήν. Οἱ 400 σωματοφύλακες τοῦ ἐφάνησαν ὡς κατασκευασμένοι διὰ νὰ τραποῦν εἰς φυγὴν πρὸ μερικῶν δωδεκάδων Εὐρωπαίων. Ὅταν παρευρέθη εἰς τὸ φαγητόν των εἰς τὰ ἐπιβλητικὰ ἀνάκτορα τῆς Ντέλχι κατώρθωσε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἀδυναμίας των. Ἐλάχιστον ρύζι ἀπετέλει τὴν ἡμερησίαν των τροφήν.

V. BLASCO IBANEZ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ «Φραγκόνια» εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν. — Οἱ προσκυνηταὶ τῆς Μέκας.

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Ὁ Ἑωσφόρος καὶ τὸ ἐπιτελεῖόν του εἰς τὸν ἐξώστην τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων

Ἑξήκοντα χίμαιρες μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Σατανᾶν, σύμβολα ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων.

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Αὔγουστος. — Σᾶς παρουσιάζω τὸν Ἑωσφόρον, ἀγαλματοποιημένον εἰς τὴν στάσιν τῆς συμφορᾶς καὶ εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀντεκδικήσεως, ἔτσι ὅπως τὸν ἐφαντάσθη ὁ ἀνθρώπινος νοῦς μετὰ τὴν τραγικὴν πτῶσιν. Δὲν ἠξεύρω νὰ ὑπάρχουν πολλὰ ἔκτυπα τῆς μορφῆς του καὶ ἡ περιγραφὴ του ὑπὸ τοῦ Ἀνατὸλ Φρὰνς ὡς κηπουροῦ εἰς τὰ παρισινὰ περίχωρα, δὲν θὰ τοῦ ἄρεσε καὶ πολύ. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ τέτοια καταστροφή, ὕστερα ἀπὸ μίαν ἰλιγγιώδη πτῶσιν, δὲν θὰ εἶχε ὄρεξιν νὰ καλλιεργῇ καμέλιες καὶ νὰ φυσᾷ τὸν πόνον του μέσα εἰς τὸν αὐλὸν πρὸς διασκέδασιν τῶν ἀρουραίων. Θὰ ἤθελε νὰ τὸν ἀφήσουν ἥσυχον νὰ σκεφθῇ, νὰ μελετήσῃ ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς συμφορᾶς του. Ἔτσι τὸν παρέστησεν ὁ ἀνώνυμος λαξευτὴς πρὸ ἑπτὰ αἰώνων καὶ ἔτσι τὸν βλέπομε σήμερα ἀκόμη, ἐπάνω σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ πέτρινου ἐξώστου τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων.

Ζωόμορφος καὶ πτερυγοφόρος, ἔχει ἀκουμπήσει τοὺς ἀγκῶνάς του εἰς τὴν πέτρινην ἔπαλξιν καὶ τὰ στενόμακρα δάκτυλά του στηρίζουν τὸ ἀποκαμωμένο κεφάλι, ποῦ τὸ βαρύνουν λιγώτερο τὰ κέρατα, ἀπὸ τὰ σφυρηλατήματα τῶν κροτάφων. Ὡσὰν φωτοστέφανος, γύρω ἀπὸ τὸ φουσκωτό του μέτωπο, προεξέχει μιὰ σειρὰ φουντωμένων μαλλιῶν, ποῦ χάνονται πίσω ἀπὸ τὴν πλατύχειλον χοάνην τῶν αὐτιῶν του. Ἡ μύτη καμπυλωτή, μὲ τὰ μακρόσχιστα ρουθούνια τοῦ τράγου, ἐγγίζει καὶ συγχωνεύει τὴν προεξοχή της εἰς τὴν καλοθρεμμένην στρογγυλότητα τοῦ ἄνω χείλους. Ἕνα κομμάτι γλώσσης κρέμεται εἰς τὸ κενόν. Βαθουλωτὰ ὅπως εἶνε τὰ μάγουλά του καὶ τεντωμένα ἀπὸ τὸ βάρος τῆς κεφαλῆς ἐπάνω στὸ στήριγμα τῶν δακτύλων, αὐξάνουν τὸ μυστήριον τοῦ ἀπλανοῦς του βλέμματος καὶ κάμνουν πειὸ θλιμμένην τὴν ἔκφρασιν τῶν συλλογισμῶν του. «Λουσιφέρ», ὁ Ἑωσφόρος, κυττάζει ἀπὸ τὸν ἐξώστην τοῦ ὡραιοτέρου Γοτθικοῦ Ναοῦ τῆς Γαλλίας, τὴν ὡραιοτέραν πόλιν τοῦ κόσμου, εἰς τὴν ὁποίαν μετῴκησε.

Ἡ λαιμαργία

Ἐκεῖ ἐπάνω σχεδιάζει τὰς πανουργίας του καὶ ἐπιβλέπει τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπεμβάσεώς του. Ἡ πόλις ὁλόκληρη εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ βλέμματός του. Ἀγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς ζωῆς της μὲ τόσον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν διαμόρφωσίν της, ὅσον καὶ ἡ Ἁγία Γενεβιέβη, ἡ προστάτρια τῶν Παρισίων, διὰ τὴν γαλήνην της. Ἡ προστάτρια ὅμως τῆς πόλεως δὲν ἔχει ἰδικόν της Ναὸν καὶ μήτε ἐσκέφθη κανεὶς νὰ στήσῃ τὸ ἄγαλμά της εἰς τὰς ἐπάλξεις ἑνὸς μνημείου. Μόλις τώρα τὴν ἐτοποθέτησαν εἰς τὴν κολῶναν ἑνὸς νέου γεφυριοῦ καὶ ἀμέσως ἤρχισεν ὁ καυγᾶς τῶν πιστῶν καὶ τῶν θεωρητικῶν καὶ τῶν δογματιστῶν περὶ τοῦ ἂν πρέπῃ νὰ κυττάζῃ πρὸς τὴν πόλιν ἢ νὰ ἔχῃ ἐστραμμένα τὰ νῶτα πρὸς τὴν Παναγίαν, διὰ νὰ ἐρευνᾷ μὲ τὸ βλέμμα της τὴν διεύθυνσιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπερίμενεν ἄλλοτε τὰ ἱστιοφόρα ποῦ ἔσωσαν τὸν πληθυσμὸν ἀπὸ τὸν λιμόν. Τί χρειάζεται ἄλλωστε νὰ «ἀγρυπνῇ ἐπὶ τῆς πόλεως ἡ σεμνὴ κόρη», ἀφ' οὗ ὑπεράνω τῆς παρισινῆς ἐκτάσεως ὑπάρχει ἡ ἐπίβλεψις, ἡ κατασκοπεία, ἡ παρακολούθησις τοῦ Ἑωσφόρου;

Αὐτὸς κανονίζει τὴν ζωὴν τῆς πόλεως ὅπως θέλει, καὶ ἔχει πρόχειρον πλάϊ του ὅλον τὸ ἐπιτελεῖον ποῦ τοῦ χρειάζεται. Ἑξήντα χίμαιρες, σύμβολα ζωόμορφα τῶν ἑωσφορικῶν δυνάμεων.

Εἰς αὐτὰς εἶνε ἀφιερωμένον τὸ δαντελλωτὸν ἀέτωμα τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων. Τί παράδοξα στολίσματα! Εἰς τὸν Ἅγιον Πέτρον τῆς Ρώμης ὑπάρχουν μόνον ἅγιοι καὶ ἄγγελοι καὶ εἰς τὸν Ἅγιον Μάρκον τῆς Βενετίας εἶνε ἀνθρώπινοι γίγαντες ἐκεῖνοι ποῦ σφυρηλατοῦν τὸ σήμαντρον τοῦ μεγάλου ὡρολογίου. Πῶς ἐγεννήθη ἡ ἰδέα εἰς τοὺς λαξευτὰς τοῦ γοτθικοῦ ρυθμοῦ νὰ δώσουν τὴν τιμητικὴν θέσιν τοῦ ἀετώματος εἰς τὸν ἐχθρὸν τῆς ψυχικῆς γαλήνης τῶν ἀνθρώπων

Ὁ Ἑωσφόρος

καὶ εἰς τὸ ἐπιτελεῖόν του; Σύμβολα ἢ ὑπόμνησις; Τιμὴ ἢ τιμωρία; Οἱ ἱστορικοὶ διαφωνοῦν καὶ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει νὰ τοὺς ὁμονοήσωμεν. Γύρω-γύρω εἰς τὰ ἀετώματα τῶν Ἀνακτόρων τοῦ Κεραμεικοῦ ὑπάρχουν ἕνα σωρὸ ἀγάλματα τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, τῶν ἐκλεκτῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Σύμφωνα μὲ τὴν θεωρίαν τῆς ὑπομνήσεως, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀγαλματοποιηθοῦν μερικοὶ «ξεβράκωτοι» καὶ μερικὲς «Πετρολέζες».

Κάθε χίμαιρα ἔχει τὴν ἔκφρασιν ἑνὸς ἀνθρωπίνου κακοῦ. Τὰ ἑπτὰ κεφαλαιώδη ἁμαρτήματα ποῦ διδάσκει ἡ ἐκκλησιαστικὴ κατήχησις, ηὐξήθησαν ἐδῶ καὶ ἐπληθύνθησαν εἰς τὸν συμβολισμόν των. Ἡ Λαιμαργία ἀπεικονίζεται εἰς ὅλα της τὰ στάδια. Ἕνα τέρας ποῦ ἔχει ἀνθρώπινον σῶμα καὶ κεφάλι τίγρεως, καταβροχθίζει μὲ πολλὴν ὄρεξιν ἕνα τρυφερώτατον ἀρνάκι τοῦ γάλακτος, τὸ ὁποῖ-

[illegible]

ον μεθοδικὰ κρατεῖ εἰς τὰ ἀνθρώπινα δάκτυλά του. Μία ἐξαγριωμένη ἀλεποῦ ἔχει λυγίσει ὅλο της τὸ κορμί, διὰ νὰ φθάσῃ τὸ στόμα της ἕως τὰς καλοθρεμμένες ρόγες τοῦ σταφυλιοῦ. Ἕνας γύψ κρατεῖ στὰ νύχια του ξεψυχισμένο καὶ ἀξιολύπητο ἕνα σκυλάκι. Ὁ ἀμνός, ἡ ἄμπελος, ὁ πιστὸς φύλαξ, τὰ θύματα τῆς ἀδηφαγίας.

Νὰ καὶ ἡ κατασκοπεία μὲ τὰς προφυλάξεις της καὶ τὴν προσήλωσίν της. Στρογγυλεμμένο τὸ μάτι καὶ τεντωμένα τὰ ζωώδη αὐτιά, μισάνοικτο τὸ στόμα εἰς τὴν ἀκινησίαν τῆς ἀγωνιώδους ἀναμονῆς, νά την ἡ ἔκφρασις τοῦ κατασκόπου, τοῦ βεβαιωμένου ἐκ τῶν προτέρων ὅτι τὰ θύματα θὰ πέσουν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ προδοτικοῦ βλέμματός του.

Ἡ δημαγωγία—κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει—εἶνε ἕνα τέρας ἀμφίβιον. Σῶμα ἀνθρώπινον μὲ λέπια ἕως τὸν λαιμόν. Μορφὴ σκυλανθρώπου γαυγίζοντος τὴν εὐφραδῆ ἀγυρτείαν του, μὲ ὀρθάνοικτες τὶς σιαγόνες καὶ φουσκωμένα τὰ μάτια ἀπὸ τὸν πυρετόν. Δὲν ὑπάρχει ὡραιότερον βῆμα ἀπὸ τὸν δαντελλωτὸν αὐτὸν πέτρινον ἐξώστην τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων, ἐμπρὸς εἰς τὴν μεγάλην πλατεῖαν, ὅπου τὸ ἄγαλμα τοῦ Καρλομάγνου χάνεται πίσω ἀπὸ μερικὰ πλατάνια. Καὶ εἰς τὸ βῆμα αὐτό, ἡ δημαγωγία ἔχει καταλάβει τὴν καλυτέραν θέσιν.

Ἡ ὀκνηρία συμβολίζεται μὲ ἕνα ἐλέφαντα, ὁ ἐκφυλισμὸς μὲ ἕνα πίθηκον, ἡ ὑποκρισία μὲ τέρας τοῦ ὁποίου μόνον τὸ ρύγχος διαγράφεται εἰς τὸν ὁρίζοντα, ἐν ᾧ τὸ σῶμα εἶνε σκεπασμένον μὲ καλογηρικὸν ἔνδυμα. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ὁμοιάζει μὲ τὴν ἀλεποῦ ποῦ ἔγινε καλόγηρος καὶ ἐκήρυττε εἰς τὸν ὀρνιθῶνα.

Ἡ ἀλαζονεία, τρομερὸν καὶ φοβερὸν τέρας. Ἕνα εἶδος ἱπποκάμπης φουσκωμένης καὶ ἐπιδεικτικῆς, μὲ τὴν γλῶσσαν ἀκουμπισμένην εἰς τὸ στρογγυλεμμένο στῆθος, μὲ τὴν χαίτην της ἀγκαθωτὴν καὶ μὲ συνωφρυωμένον τὸ βλέμμα. Ποιὸς τολμᾷ νὰ ἀντικρύσῃ τὴν οἴησιν. Ἀλλὰ καὶ ποιὸς δὲν γελᾷ μὲ τὴν σοβαρότητα τῆς πόζας ἑνὸς βωδιοῦ, τὸ ὁποῖον ἔχει προσλάβει τὸ ὕφος τοῦ ἱεροκήρυκος ἐπὶ τοῦ ἄμβωνος.

Ὅλα σχεδὸν τὰ ζῷα, τὰ θηρία καὶ τὰ πε-

Ἡ κατασκοπεία

τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἔχουν δώσει εἰς τὸ ἑωσφορικὸν ἐπιτελεῖον κάτι ἀπὸ τὴν μορφήν των καὶ τὴν ἔκφρασίν των. Ὑπάρχουν κάπροι καὶ ἱέρακες, τσακάλια καὶ ἀρκοῦδες, ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ σύμβολα.

Ἡ ἐνέδρα εἶνε συστηματοποιημένη εἰς προφύλαξιν καὶ ὁ σαρκασμὸς γειτονεύει μὲ τὴν ἠλιθιότητα. Ἡ πρόκλησις καὶ ἡ ἀποχαύνωσις, ἡ φιλαργυρία καὶ ἡ ψευδολογία ὅλα ἔχουν τὸν ἀντιπρόσωπόν τους εἰς τὴν σειρὰν τῶν πετρίνων συμβόλων. Κρώζουν οἱ γύπες καὶ οὐρλιάζουν τὰ θηρία. Μία ὕαινα ἀκροᾶται τὴν σιγήν, ὅταν βραδυάσῃ. Ἀπὸ κάτω κυλᾷ ὁ Σηκουάνας, βιαστικὸς ἐμπρὸς στὶς δύο διακλαδώσεις ποῦ περικυκλώνουν τὴν Παναγίαν τῶν Παρισίων, ὁρμητικὸς κάτω ἀπὸ τὰ πέτρινα φαντάσματα τῶν πύργων της. Ἐπάνω εἰς τὴν γοτθικὴν πέτρινην δαντέλλαν τοῦ ἐξώστου, δὲν ὑπάρχει οὔτε κύκνος, οὔτε περιστερά. Ὑπάρχει ὁ φθόνος εἰς τὸ βλέμμα τοῦ Ἑωσφόρου καὶ ὁ βρυχηθμὸς τῶν συντρόφων του, κατάντικρυ εἰς τὴν πόλιν. Εἶνε μία ὑπόμνησις διὰ τοὺς ἰσχυροὺς χαρακτῆρας ποῦ ἀντέχουν εἰς τὸν πειρασμόν. Οἱ ἄλλοι εἶνε οἱ προστατευόμενοι τῆς παραδόξου αὐτῆς χορείας τῶν δαιμόνων, ποῦ ἐπιβλέπει τὴν παρισινὴν ζωὴν μὲ τόσην ἀφοσίωσιν ἐδῶ καὶ κάμποσους αἰῶνας. Ὁ Θεὸς ἔχει κλεισθῇ εἰς τὸν Οἶκόν του καὶ ὁ Ἑωσφόρος κατέλαβε τὴν καλύτερην γωνίαν τοῦ ἐξώστου, φύλαξ καὶ προστάτης καὶ ἐμπνευστὴς τοῦ παρισινοῦ δρόμου. Ὅπου τοῦ χρειασθῇ στέλνει τοὺς ἐπιτελεῖς του, τὴν Πρόκλησιν, τὴν Ἐνέδραν, τὴν Ἡδονὴν καὶ τὴν Σαγήνην, ποῦ ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἀγαλμάτων μὲ μίαν μαστοφόρον γίδα. Ἔτσι ἐξηγοῦνται οἱ πειρασμοὶ τῆς παρισινῆς ζωῆς καὶ ἡ ὑποτακτικὴ δουλεία τῶν τόσων θυμάτων της. Ὁ Ἑωσφόρος ἀγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς πόλεως.

Μία περιπετειώδης ζωὴ

Ἀλεξάνδρα Κολλοντάϊ

Ἡ πειὸ χειραφετημένη γυναῖκα τοῦ κόσμου

Δὲν ὑπάρχει γυναῖκα εἰς τὴν ἐποχήν μας, ἡ ὁποία νὰ πλησιάζῃ τὸ μέγεθος, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὸ πολυκύμαντον τῆς ζωῆς τῆς Ἀλεξάνδρας Κολλοντάϊ, τῆς σήμερον πρεσβευτοῦ τῶν σοβιετικῶν δημοκρατιῶν εἰς τὸ Μεξικόν. Γεννηθεῖσα εἰς τὸ σπίτι ἑνὸς Ρώσσου μεγαλοκτηματίου, γόνος τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῶν Ντομοντόβιτς, ἡ Ἀλεξάνδρα δὲν παρηκολούθησεν ὡς κορίτσι μαθήματα εἰς δημόσιον σχολεῖον. Διὰ τὴν ἐκπαίδευσίν της οἱ γονεῖς της προσέλαβον κάποιαν Μαρίαν Στράχοβα, μίαν διδασκάλισσαν ἡ ὁποία εὑρίσκετο εἰς διαρκῆ ἐπαφὴν μὲ τὰ ἐπαναστατικὰ στρώματα τῆς Ρωσσίας καὶ ἡ ὁποία τὸ πρῶτον κατετόπισε τὴν νεαρὰν Ἀλεξάνδραν εἰς τὰ ζητήματα τῆς πάλης τῶν τάξεων. Εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν ἡ Ἀλεξάνδρα ἔδωκεν ἐξιτηρίους ἐξετάσεις εἰς τὸ Λύκειον τῆς Πετρουπόλεως, ἀπὸ τῆς στιγμῆς δὲ ἐκείνης οἱ γονεῖς της ἐστήριξαν τὰς καλυτέρας ἐλπίδας των ἐπ' αὐτῆς καὶ δὲν ἐβράδυναν νὰ τῆς προτείνουν ἕνα «γάμον πρώτης τάξεως». Ἡ Ἀλεξάνδρα ὅμως ἠρνήθη νὰ συνάψῃ γάμον ἐκ συνοικεσίου καὶ ὑπανδρεύθη τὸν ἐξάδελφόν της Κολλοντάϊ, μηχανικὸν ἀξιόλογον, ἀλλὰ στερούμενον περιουσίας. Ὁ γάμος αὐτός, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπέκτησεν ἡ Ἀλεξάνδρα ἕνα υἱόν, δὲν διήρκεσε παρὰ τρία μόνον ἔτη. Καθόλου φτιαγμένη διὰ τὴν οἰκογένειαν, ἡ κ. Κολλοντάϊ ἐστράφη καὶ πάλιν πρὸς τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα τῆς Ρωσσίας. Ἀδιάλειπτος μελέτη, συχναὶ ἐπισκέψεις εἰς τὰς ἐργατικὰς συνελεύσεις, συμμετοχὴ εἰς διαφόρους κοινωνικὰς ὀργανώσεις συνετέλεσαν ὥστε ἡ νεαρὰ Κολλοντάϊ νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὸν μαρξισμόν, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ 1893 μέχρι τοῦ 1896 ἤρχισε νὰ κάμνῃ τὰς πρώτας ἐμφανίσεις του εἰς τὴν Ρωσσίαν. Ὁ Γεώργιος Πλεχάνωφ ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ παρ' αὐτῷ ἐμαθήτευσαν ὁ Λενὶν καὶ ἡ Ἀλεξάνδρα Κολλοντάϊ, ἡ ὁποία, ἐνστερνισθεῖσα τὸν σοσιαλισμόν, ἐγκατέλειψε τὸν σύζυγόν της καὶ μετέβη εἰς τὴν Ζυρίχην διὰ νὰ σπουδάσῃ οἰκονομικὰς ἐπιστήμας. Τῷ 1899 ἐπιστρέφει εἰς τὴν Πετρούπολιν καὶ ἀναπτύσσει μίαν ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν ὡς συγγραφεὺς καὶ ὡς προπαγανδίστρια τῆς ἀριστερᾶς τοῦ σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος. Ἀξιοσημείωτοι εἶνε οἱ ἀγῶνές της ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Φινλανδίας. Τῷ 1903 ἐμφανίζεται ἕνα βιβλίον της περὶ τοῦ προλεταριάτου ἐν Φινλανδίᾳ, τῷ δὲ 1905 θεωρεῖται ὡς μία κορυφαία εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν. Ἤδη ἀρχίζει μίαν σύντονον προπαγάνδαν ὑπὲρ τῆς χειραφετήσεως τῆς γυναικός, τῷ δὲ 1906 δημοσιεύει ἕνα ἄρθρον, κατόπιν τοῦ ὁποίου συντελεῖται ἡ συνδικαλιστικὴ ὀργάνωσις τῶν ἐργατριῶν ἐν Ρωσσίᾳ. Τὸ φθινόπωρον τοῦ 1907 ἀνοίγεται τὸ πρῶτον κέντρον ἐργατριῶν τῆς Ρωσσίας, ἓν ἔτος δὲ βραδύτερον συγκαλεῖται χάρις εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Κολοντάϊ, τὸ πρῶτον πανρωσσικὸν γυναικεῖον συνέδριον. Ἅμα τῷ πέρατι τοῦ ἐν λόγῳ συνεδρίου, ἡ Κολλοντάϊ ἡ ὁποία εἶχεν ἤδη καταστῇ πολὺ ὕποπτος εἰς τὴν ρωσσικὴν ἀστυνομίαν, εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δραπετεύσῃ. Μεταβαίνει εἰς τὴν Γερμανίαν, ὅπου συνεργάζεται μετὰ τοῦ Λίμπκνεχτ καὶ τῆς Ρόζας Λούξεμπουργκ, δημοσιεύει ἕνα νέον ἔργον της περὶ τῆς «κοινωνικῆς θέσεως τοῦ γυναικείου ζητήματος», τὸ δὲ 1910 μεταβαίνει εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς Ἑλβετίας, διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ διεθνὲς σοσιαλιστικὸν συνέδριον τῶν γυναικῶν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀφιεροῦται εἰς τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς «μητρότητος καὶ τῆς κοινωνίας». Τῷ 1911 λαμβάνει μέρος εἰς τὴν ἀπεργίαν τῶν γυναικῶν ἐναντίον τῆς ἀκριβείας τοῦ βίου εἰς τὸ Παρίσι, τῷ 1912 δὲ εἰς τὴν ἀπεργίαν τῶν ἀνθρακεργατῶν τοῦ Βελγίου. Τῷ 1913 εὑρίσκεται εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου λαμβάνει μέρος εἰς τὴν διαμαρτυρίαν ἐναντίον τῆς δίκης Μπέϊλις, κατὰ τὴν ἔκρηξιν δὲ τοῦ παγκοσμίου πολέμου εὑρίσκεται καὶ πάλιν εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἀμείλικτος ἐχθρὸς τοῦ πολέμου, ἡ Ἀλεξάνδρα Κολλοντάϊ παρακολουθεῖται ἀγρύπνως ὑπὸ τῆς γερμανικῆς ἀστυνομίας καὶ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1914 καταφεύγει εἰς τὰς σκανδιναυϊκὰς χώρας. Ἐνῷ ἀναπτύσσει τὴν συντονωτέραν ἀντιπολεμικὴν δρᾶσίν της συλλαμβάνεται ὑπὸ τῆς σουηδικῆς ἀστυνομίας, ἐγκλείεται εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Κούγκσχολμ, ἐκεῖθεν δὲ μεταφέρεται εἰς Μαλμέ, διὰ νὰ ἀπελαθῇ εἰς τὴν Δανίαν. Καὶ ἐδῶ εὑρίσκεται ὑπὸ αὐστηρὰν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, τὸν δὲ Φεβρουάριον τοῦ 1915 καταφεύγει εἰς τὴν Νορβηγίαν καὶ σκηνοθετεῖ τὴν 8ην Μαρτίου εἰς τὴν Χριστιανίαν τὸ γνωστὸν διεθνὲς ἐργατικὸν συνέδριον, τὸ ὁποῖον διαμαρτύρεται διὰ τὴν παράτασιν τοῦ πολέμου. Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1915 προσχωρεῖ ἐπισήμως εἰς τὸ μπολσεβικικὸν κόμμα, γράφει ἄρθρα διὰ τὸν ἀριστερὸν Τύπον ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου καὶ τὸ φθινόπωρον τοῦ ἰδίου ἔτους μεταβαίνει εἰς τὴν Ἀμερικήν. Ἐπὶ πέντε μῆνας ἐκφωνεῖ ἐπαναστατικοὺς λόγους ὑπὲρ τῆς εἰρήνης εἰς διαφόρους γλώσσας, θεωρουμένη πότε ὡς κατάσκοπος τῆς Γερμανίας καὶ πότε ὡς πράκτωρ τῆς Ἀντάντ. Τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1916 ἐπιστρέφει εἰς τὴν Νορβηγίαν, ἐκεῖθεν δὲ ἀναχωρεῖ διὰ δευτέραν φορὰν διὰ τὴν Ἀμερικήν, ὅπου παραμένει μέχρι τῆς ἐκρήξεως τῆς πρώτης ρωσσικῆς ἐπαναστάσεως.

Ἡ Ἀλεξάνδρα Κολλονταΐ νέα

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1917 ἐπιστρέφει μαζὶ μὲ τοὺς πρώτους ἐμιγκρέδες εἰς τὴν δημοκρατικὴν πλέον Ρωσσίαν. Ὅταν περνᾷ τὰ σύνορα, ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῆς φιλοῦν τὰ χέρια. Ἐν τούτοις μετὰ τέσσαρας μῆνας μεταφέρεται εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Πετρουπόλεως ὡς «ἐπικίνδυνος μπολσεβίκα» καὶ ἀμείλικτος ἐχθρὰ τοῦ Κερένσκι. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν τολμᾷ νὰ τὴν εἰσαγάγῃ εἰς δίκην καὶ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους τῆς δίδουν πλήρη ἐλευθερίαν κινήσεων. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1917 γίνεται ἡ ἐπανάστασις τῶν σοβιὲτ καὶ διορίζεται ὑπουργὸς τῆς κοινωνικῆς προνοίας. Εἰς τὴν θέσιν της αὐτὴν παραμένει μέχρι τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1918, μεριμνᾷ διὰ τοὺς ἀναπήρους πολέμου, ἱδρύει ταμεῖα ἀπομάχων, ὀρφανοτροφεῖα, νοσοκομεῖα καὶ ἐργάζεται νυχθημερόν. Συγχρόνως συντάσσει τὸ νομοσχέδιον περὶ τῆς κρατικῆς προστασίας τῆς μητρότητος καὶ τῶν βρεφῶν. Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1918 ἀναχωρεῖ μὲ τὴν ἐπίσημον ἀντιπροσωπείαν τῶν σοβιὲτ διὰ τὴν Σουηδίαν, ἀλλὰ τὸ πλοῖον ναυαγεῖ καὶ οἱ ἐπιβάται του μετὰ κόπου ἀποβιβάζονται εἰς τὴν Φινλανδίαν. Ἐκεῖθεν ἡ Κολλοντάϊ ἐπιστρέφει εἰς τὴν Πετρούπολιν.

Ἡ Ἀλεξάνδρα Κολλοντάϊ ἐργάζεται μὲ νέας διαρκῶς δυνάμεις ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεως τῶν ἐργατριῶν. Κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1918 συγκαλεῖ τὸ πρῶτον συνέδριον ἐργατριῶν καὶ χωρικῶν τῆς Ρωσσίας, εἰς τὸ ὁποῖον λαμβάνουν μέρος 1147 ἀντιπρόσωποι ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς παλαιᾶς αὐτοκρατορίας. Τῷ 1919 ἀρχίζει καὶ πάλιν ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, ἀλλ' ὁ λευκὸς στρατὸς ἡττᾶται κατὰ κράτος καὶ ἡ Ἀλεξάνδρα Κολλοντάϊ παίζει πλέον ἕνα σημαντικὸν ῥόλον εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ κόμματος, πρωτοστατοῦσα εἰς κάθε ριζικὴν μεταρρύθμισιν, ἀφορῶσαν εἰς τὰ ζητήματα τῶν δύο φύλων. Τὸ φθινόπωρον τοῦ 1922 διορίζεται πρῶτος σύμβουλος τῆς ἐν Νορβηγίᾳ ρωσσικῆς πρεσβείας τῶν σοβιὲτ καὶ δὲν ἐκτελεῖ μόνον διπλωματικὰ καθήκοντα, ἀλλὰ καὶ διευθύνει συγχρόνως τὴν ρωσσικὴν ἐμπορικὴν ἀντιπροσωπείαν. Τὴν 15ην Φεβρουαρίου 1924 ἡ Νορβηγία ἀναγνωρίζει ἐπισήμως τὴν σοβιετικὴν Ρωσσίαν καὶ ἡ Ἀλεξάνδρα Κολλοντάϊ ὀνομάζεται «ἐπιτετραμμένη» καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα. Κατ' Αὔγουστον τοῦ 1924 λαμβάνει τὸν διορισμόν της ὡς πρόσεδρος ὑπουργὸς τῶν σοβιετικῶν δημοκρατιῶν τῆς Ρωσσίας, ἐπιδίδει τὰ διαπιστευτήριά της εἰς τὸν βασιλέα τῆς Νορβηγίας καὶ συνάπτει τὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Νορβηγίας, ἡ ὁποία ἐπεκυρώθη ἐν Μόσχᾳ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1926. Ἤδη φαίνεται ὅτι ἐξεπλήρωσε τὴν ἐν Νορβηγίᾳ ἀποστολήν της καὶ ἡ κυβέρνησις τῶν σοβιὲτ ἀποστέλλει τὴν ἐν λόγῳ γυναῖκα, ἡ ὁποία ἀνεδείχθη καὶ ὡς συγγραφεὺς καὶ ὡς πολιτικὸς καὶ ὡς διπλωμάτις, νὰ ἀναλάβῃ μίαν νέαν ἐξ ἴσου σπουδαίαν καὶ δυσχερῆ θέσιν, τὴν πρεσβείαν τοῦ Μεξικοῦ, ὅπου ὁ πρόεδρος Κάλλες ἀγωνίζεται ἀπεγνωσμένως ἐναντίον τῆς καταθλιπτικῆς κυριαρχίας τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

Ἡ Ἀλεξάνδρα Κολλονταΐ ἐγκαταλείπουσα τὸ πρεσβευτικὸν μέγαρον τῆς Ρωσσίας ἐν Ὄσλο διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν νέαν της θέσιν ἐν Μεξικῷ

Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις αὐτάς, ἡ Ἀλεξάνδρα Κολλοντάϊ, ἡ ὁποία ἀκόμη καὶ σήμερον ἀναπτύσσει μίαν ἀσυνήθη καὶ πράγματι νεανικὴν δραστηριότητα, δὲν εἶνε μόνον μία ἀπὸ τὰς ἰσχυροτέρας καὶ πλέον ἀντιπροσωπευτικὰς φυσιογνωμίας τοῦ ρωσσικοῦ συστήματος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀκαταπόνητος πρόμαχος τῆς διεθνοῦς κινήσεως, ὑπὲρ τῆς χειραφετήσεως τῆς γυναικὸς καὶ μία ἀπὸ τὰς πλέον ἀξιολόγους ἀπογόνους τῆς Εὔας, ποῦ ἐγνώρισεν ἡ ἱστορία τῶν τελευταίων καιρῶν.

ERROIN STRANIK

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΝΤΑΝΓΚΑ

Ὡς γνωστόν, μέσα εἰς τὴν σειρὰν τῶν κρητικῶν ἐπαναστάσεων, εἶνε καὶ ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1889.

Ἡ Κρήτη κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐψήφισε καὶ πάλιν τὴν ἕνωσιν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, οἱ δὲ ἀντάρται καταλαβόντες τὰ Μπουτσουνάρια ἤρχισαν καὶ πάλιν τὰς ἀπειλὰς ἐναντίον τῶν Τούρκων κατακτητῶν.

Εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν ὁ λαὸς ἔπαυσε νὰ πληρώνῃ φόρους, πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς τουρκικῆς διοικήσεως.

Ἐν Ἑλλάδι εὑρίσκετο εἰς τὰ πράγματα ὁ μακαρίτης Τρικούπης, ὁ ὁποῖος, μὴ θεωρῶν τὴν περίστασιν κατάλληλον δι' εὐρυτέραν ἐπαναστατικὴν κίνησιν, ἔδωκε συμβουλὰς μετριοπαθείας πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἐλθόντας ἀντιπροσώπους τῶν Κρητῶν, καὶ μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἀπέστειλεν ὁδηγίας εἰς τὸν τότε ἐν Χανίοις γενικὸν πρόξενον τῆς Ἑλλάδος μακαρίτην Γεννάδην, ὅστις ἦτο εἷς ἐκ τῶν καλυτέρων προξενικῶν μας ὑπαλλήλων καὶ ἀπελάμβανε πολλῶν συμπαθειῶν παρὰ τῶν κατοίκων τῆς μεγαλονήσου, τοὺς ὁποίους πολὺ ἐπηρέαζε. Τὴν μετριοπαθῆ ταύτην στάσιν τοῦ Τρικούπη βλέπουσα ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις, ἀπέστειλεν ἐν Ἀθήναις τὸν περίφημον Γαδβὰν ἐφένδην διὰ νὰ ἔλθῃ οὗτος εἰς μυστικὰς μετὰ τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ διαπραγματεύσεις, πρὸς κατάστολὴν τοῦ ἀνταρτικοῦ κινήματος.

Δυστυχῶς, ἡ τουρκικὴ ἐκείνη ἐνέργεια ὑπῆρξε δολία.

Ἡ Κρήτη κατέθεσε τὰ ὅπλα, ἀλλὰ ἡ Τουρκία δὲν ἐξετέλεσε τὰς ὑποσχέσεις της περὶ καλυτερεύσεως τοῦ ἐν τῇ νήσῳ τυραννικοῦ καθεστῶτος.

Ὁ Τρικούπης μάλιστα ἐρεθισθεὶς ἐξ ἀφορμῆς τῆς τοιαύτης διαγωγῆς, δὲν ἐδίστασε νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ νὰ στιγματίσῃ τὴν εἰς βάρος του γενομένην ἀπάτην. Οἱ δὲ Τοῦρκοι, ἔχοντες πλέον ἀόπλους τοὺς Κρῆτας, προέβησαν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ τραγικοῦ ἐπιλόγου τῆς ἐπαναστάσεως ἐκείνης.

Κατέστησαν δηλαδὴ περισσότερον πιεστικὴν τὴν φορολογίαν τῆς νήσου καὶ ὠργάνωσαν εἰδικοὺς εἰσπράκτορας διὰ νὰ περιφέρωνται ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ πρὸς εἴσπραξιν τῶν φόρων.

Κατ' ἀτυχῆ δὲ σύμπτωσιν σχεδὸν ταυτοχρόνως ἐνέσκηψε καὶ ἡ ἐπιδημία τοῦ δαγκείου ἐν τῇ μεγαλονήσῳ!

Ὁ δάγκειος δὲν ἦτο τότε θανατηφόρος, ἀλλὰ ἦτο ἀρκετὰ ὀχληρός, ἔχων ὅλα τὰ σημερινὰ συμπτώματα.

Οἱ ἀτυχεῖς χωρικοὶ τῆς Κρήτης ὑφίσταντο ταυτοχρόνως καὶ τὰς δύο τῆς νήσου πληγάς.

Ἀλλὰ ὁ εἰσπράκτωρ ὑπῆρξεν ἀντιπαθέστερος τῆς ἐπιδημίας!

Ἐπλησίαζε τὸ χωριὸ μὲ μίαν πέτσινη τσάντα κρεμασμένη ἀπὸ τὸ λαιμὸ καὶ ἐντὸς αὐτῆς εἶχε ὅλα τὰ ἐφόδια τῆς ἐργασίας του: κατάστιχα, διπλότυπα, σφραγίδες κλπ.

Μόλις οἱ χωρικοὶ τὸν ἔβλεπον, τὸν ἐσχέτιζαν μὲ τὴν ἐπιδημίαν, καὶ τὸ ἄγγελμα ὅτι ὁ ἀπεχθὴς αὐτὸς τύπος πλησιάζει πρὸς τὸ χωριὸ ἐγίνετο διὰ τῆς ἑξῆς φράσεως:

—Παιδιά, ἔρχεται ἡ ντάγκα!!

Καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἡ λέξις «ντάγκα» κατέστη συνώνυμος μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ εἰσπράκτορος, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ ἐμφανισθῇ ἐν Κρήτῃ μαζὶ μὲ τὴν ἐπιδημίαν τοῦ δαγκείου!

ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

HOTEL MODERNE
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ—PLACE DE LA RÉPUBLIQUE
Τελείως ἀνακαινισθὲν τῷ 1927.—Μεγαλυτέρα δυνατὴ ἄνεσις.—Τιμαὶ λογικαί.—Δωμάτια ἀπὸ 30 φράγκα καὶ ἄνω συμπεριλαμβανομένων τῶν φόρων. Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις «HOTELDERNE» Paris.
Πληροφορίαι παρὰ τοῖς κ. κ. Ζωγράφῳ Βακῇ καὶ Σια
Ὁδὸς Ἀθηνᾶς 51 Ἀθῆναι

ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΜΠΑΞΕΡ (BARKSHIRE)
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1872
ΟΔΟΣ ΜΙΧΑΗΛ ΝΟΜΙΚΟΥ 16, (ΠΑΡΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ) ΛΥΣΣΙΑΤΡΕΙΟΝ
Μέγα Οἰκοτροφεῖον μὲ ἐσωτερικοὺς Ἄγγλους καθηγητάς.
ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ: 1ον) Τριτάξιον ἀνωτάτην Ἀγγλικὴν Σχολὴν καὶ Τριτάξιον Ἐμπορικὴν Ἀγγλικὴν Σχολὴν διὰ μεγαλυτέρους μαθητάς.—2ον) Τετρατάξιον ἀνωτάτην Ἀγγλικὴν Σχολὴν διὰ μικροτέρους μαθητάς.—3ον) Τετρατάξιον Μέσην Ἐμπορικὴν Σχολήν.—4ον) Δημοτικὸν Σχολεῖον, Ἑλληνικὸν καὶ Γυμνάσιον.—5ον) Τμήματα διαφόρων Λογιστικῶν, Οἰκονομικῶν, Μαθηματικῶν καὶ λοιπῶν μαθημάτων Ἀγγλιστὶ καὶ Γαλλιστί. Εἰς τὸ Δημοτικὸν καὶ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον γίνονται δεκταὶ καὶ μαθήτριαι. Ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου. Τῷ αἰτοῦντι ἀποστέλλεται κανονισμὸς τῆς Σχολῆς.

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ 9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΩΝ
Β.ς ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1928

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Γαλλικῆς, Ἑλληνικῆς λογιστικῆς, ἀλληλογραφίας COURS διάφορα. Προγυμνάσεις διὰ Γαλλ. Ἀκαδημ. Μεταφράσεις παντὸς εἴδους. Στοὰ Φέξη ἀρ. 87 παρὰ καθηγητρίας ἀνεγνωρισμένης φήμης διπλωματούχου ἀνωτάτης Παρισινῆς Σχολῆς. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. Ἀναλαμβάνεται ἐπίσης ἡ Γαλλικὴ ἀλληλογραφία. Φέξη 87.

SANTÉINE
MONTAGU
PARIS
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΟΣ
ΕΝΕΡΓΕΙ ΗΠΙΩΣ ΑΣΦΑΛΩΣ ΑΝΕΥ ΚΟΛΙΚΩΝ ΕΝΟΧΛΗΣΕΩΝ
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι:
ΖΩΓΡΑΦΟΣ-ΒΑΚΗΣ & Σ^Α
51 Ὁδὸς Ἀθηνᾶς 51

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΥΠΕΓΡΑΦΗ ΧΘΕΣ Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ

15 ΕΚΑΤ. ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ὑπεγράφη χθὲς σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γ. Μαρῆ καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Ἀχιλ. Παπαδάτου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ι. Δροσοπούλου, περὶ διαθέσεως ποσοῦ 15.000.000 δραχμῶν εἰς ὁμολογίας, λαμβανομένας ἐκ τοῦ ὅλου τῶν ἐκδοθεισῶν ἢ ἐκδοθησομένων ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὁμολογιῶν ἀποζημιώσεως δικαιούχων ἀστῶν ἀνταλλαξίμων, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου Κοινωφελῶν καὶ Κοινοτικῶν περιουσιῶν. Ἡ σχετικὴ σύμβασις ἔχει οὕτω:

Ἄρθρον 1ον. — Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διατάγματος «περὶ συστάσεως Ταμείου ἀνταλλαξίμων Κοινοτικῶν καὶ Κοινωφελῶν περιουσιῶν» ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταθέσῃ εἰς τὰ Ταμεῖα τίτλων αὐτῆς, καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ταμείου ἀνταλλαξίμων Κοινοτικῶν καὶ Κοινωφελῶν περιουσιῶν, ποσὸν δραχμῶν 15.000.000 εἰς ὁμολογίας ἐκ τοῦ ἐκδοθέντος δυνάμει τῆς ἀπὸ 21—4—28 Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης δανείου 2.500.000.000 8 ο)ο 1928 πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν δικαιούχων τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρῴου.

Ἄρθρον 2ον. — Τὰς ὁμολογίας ταύτας δὲν δύναται νὰ ἐκποιήσῃ τὸ ἀνωτέρω Ταμεῖον ἐπὶ μίαν τριετίαν, ἀπὸ τῆς εἰς τὰ Ταμεῖα Τίτλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καταθέσεώς των, θέλουσι δὲ αὗται παραμείνει κατατεθειμέναι παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ τοκομερίδια τῶν ἀνωτέρω ὁμολογιῶν εἰσπράττονται κατὰ τὴν λῆξιν των παρὰ τοῦ Ταμείου ἀνταλλαξίμων κοινοτικῶν καὶ κοινωφελῶν περιουσιῶν διαχειριζόμενα ὡς ἡ λοιπὴ αὐτοῦ περιουσία. Ἐφ' ὅσον δὲ δὲν διατίθενται, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11—11—27 Ν. Δ. κεφαλοποιοῦνται, κατατιθέμεναι παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος μὲ τόκον τῶν ἐν ὄψει καταθέσεων.

Ἄρθρον 3ον. — Διὰ τὴν μετὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω καθοριζομένην τριετίαν, ἐκποίησιν τῶν περὶ ὧν ἡ παροῦσα σύμβασις, ὁμολογιῶν, δὲν θέλει ἀπαιτηθῇ ἰδιαιτέρα μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης συμφωνία, τῆς ἐκποιήσεως γενομένης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 ἄρθρ. 8 τοῦ ἀπὸ 11—11—27 Ν. Δ.

Ἄρθρον 4ον. — Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τῶν 15.000.000 δραχμῶν, εἰς ὁμολογίας, θέλει ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως ἀφαιρεθῇ (παρακρατηθῇ) ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἢ θέλει καταβληθῇ εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Ταμείου κοινοτικῶν καὶ κοινωφελῶν περιουσιῶν ἐκ τῶν καταβληθησομένων ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ἀνταλλαγείσας Ἑλληνικὰς Κοινότητας, δι' ἐγκαταλειφθεῖσαν ἐν Τουρκίᾳ περιουσίαν των, κατ' ἀναλογίαν τοῦ ποσοστοῦ ὅπερ ἑκάστη δικαιοῦται πρὸς τὸ ποσὸν τῶν 15.000.000.

Ἄρθρον 5ον. — Τὸ ποσὸν τῶν 15.000.000 ἀφαιρεθήσεται ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου τῶν 2.500.000.000 8 ο)ο 1928 περιοριζομένου τοῦ ποσοῦ πληρωμῆς τῶν δικαιούχων συμπληρωματικοῦ μητρῴου εἰς 2.485.000.000 δρχ. κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο τροποποιουμένης τῆς ἀπὸ 21—4—28 μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος σχετικῆς συμβάσεως».

—Αἱ ἐπισκευαὶ τῶν προσφυγικῶν κατοικιῶν

Εἰς τὸ προσεχὲς συμβούλιον στεγάσεως τὸ ὁποῖον θὰ συγκροτηθῇ μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας κ. Χατζηγιάννη θὰ συζητηθῇ τὸ ζήτημα τῶν ἐπισκευῶν τῶν κατοικιῶν τῶν προσφυγικῶν κοινοτήτων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας.

ΑΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως περὶ διαθέσεως 15.000.000 δραχμῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Κοινωφελῶν καὶ Κοινοτικῶν περιουσιῶν τῶν τέως ἐν Τουρκίᾳ τοιούτων θὰ συνέλθῃ τὸ συμβούλιον αὐτοῦ διὰ νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἔναρξιν τῶν διαφόρων ἔργων εἰς τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμούς.

Ὡς γνωστὸν αἱ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου θὰ λαμβάνωνται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεων τοῦ μικτοῦ συμβουλίου τῶν προσφυγικῶν κοινοτήτων.

—Ἡ συμπλήρωσις τοῦ γνωμοδοτικοῦ

Πληροφορούμεθα ὅτι μεταξὺ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ληφθοῦν διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀνταλλαγῆς εἶνε καὶ ἡ συμπλήρωσις τοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου αὐτῆς.

Ἡ συμπλήρωσις θὰ γίνῃ κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν ταχυτέραν διεκπεραίωσιν τῶν διαφόρων ζητημάτων τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων.

—Ὑπουργικαὶ συνεργασίαι

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Μαρῆ διὰ τὰς πιστώσεις τὰς διατεθησομένας πρὸς στέγασιν τῶν προσφύγων τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως προσφύγων.

Ἐπίσης μετὰ τοῦ κ. Μαρῆ συνειργάσθη χθὲς ὁ ὑφυπουργὸς τῆς ἀνταλλαγῆς κ. Παπαδάτος διὰ διάφορα ζητήματα τῶν δύο ὑπουργείων.

Η ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ

Ποῖαι Κοινότητες θὰ πληρωθοῦν Δευτέραν, Τρίτην καὶ Τετάρτην Πέμπτην, Παρασκευὴν καὶ Σάββατον

Συνεχιζομένης τῆς πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ Συμπληρωματικοῦ μητρῴου ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τῶν ἐν Ἀθήναις Συνεργείων αὐτῆς τῶν λειτουργούντων ἐν τῷ κτιρίῳ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου 146 (Β' Πάτωμα) καὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ Ὑποκαταστήματός της.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος γνωστοποιεῖ τὰ ἀκόλουθα:

Τὴν Δευτέραν, Τρίτην καὶ Τετάρτην 3ην, 4ην καὶ 5ην Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους θὰ καταβληθῶσιν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν δικαιούχων, τῶν καταγομένων ἀπὸ τὰς κάτωθι κοινότητας:

Ἀριθ. Μητρ.		Ἐπαρχίας
369	Καραμπουνάρ	Ἠλιουπόλεως
462	Καλολύμνου	Νικομηδείας
278	Καλλιπόλεως	Καλλιπόλεως-Μαδύτου
247	Καρβάλης	Ἰκονίου
423	Κιρκαγάτς-Κελεμπού	Ἐφέσου
713	Κυδωνιῶν	Κυδωνιῶν καὶ Μοσχονησίων
726	Κάτω Χαρτοκόπ	Ροδοπόλεως
500	Κρήνης	Κρήνης

Οἱ δικαιοῦχοι θὰ πληρώνωνται τὴν ἀποζημίωσίν των εἰς μετρητὰ καὶ ὁμολογίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκτιμητικῶν ἀποφάσεων τῶν ὑπευθύνων δηλώσεων καὶ ἑνὸς πιστοποιητικοῦ ταυτότητος μὲ τὴν φωτογραφίαν των ἐκδιδομένου ὑπὸ ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προσφυγικῆς Ὀργανώσεως ἢ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ ὅπερ θὰ φέρῃ βεβαίωσιν τῆς Ἀστυνομίας περὶ τῆς ταὐτότητος τοῦ δικαιούχου καὶ τῆς μονίμου διαμονῆς του.

(Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος)

NΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑΣ

Μὲ τὸν κλονισμὸν τὸν ὁποῖον ἐπέφερεν ὁ δάγκειος εἰς ὅλας τὰς ἰδιωτικὰς καὶ κρατικὰς ὑπηρεσίας, ἐκηδεύθη ὁ Δελαπόρτας ἀθορύβως καὶ σεμνοπρεπῶς καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ Τεμένους καὶ αὐτὸς τῆς ἐπιστήμης εἰς ὃ ἐπὶ τόσα μακρὰ ἔτη τόσον ἐμόχθησε καὶ ἐδίδαξε καὶ ἐξ οὗ τελευταίως ἐκανονίσθη νὰ γίνωνται αἱ ἐκφοραὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐπομένως οὐδὲ ἡ συρροὴ ἐκείνη τῶν διανοουμένων καὶ τῶν φοιτητῶν παρετηρήθη, οὐδὲ καὶ τῶν περιέργων ἀκόμη, οἵτινες ἀθρόως παρηκολούθησαν τὰς τελευταίας πομπώδεις ἐκφοράς, οὐδὲ καὶ λόγοι ἐξεφωνήθησαν — συνέπεσε οἱ πλεῖστοι καθηγηταὶ ἢ νὰ ἀσθενοῦν ἢ νὰ ἀπουσιάζουν.

Ἀληθῶς θὰ ἐνόμιζέ τις, ὅτι μὲ τὰς τελευταίας θελήσεις τοῦ ἀποφεύγοντος καθ' ὅλον τὸν βίον του τὰς ἐπιδείξεις, ὡσεὶ συνεφώνησαν καὶ αἱ περιστάσεις, ὥστε ἡ ἐκφορὰ τῆς σοροῦ του νὰ γίνῃ μετ' ἁπλότητος, χριστιανικῆς ὅπως ἦτο ἁπλοῦς καὶ χριστιανικὸς καὶ ὁ βίος τοῦ Δελαπόρτα.

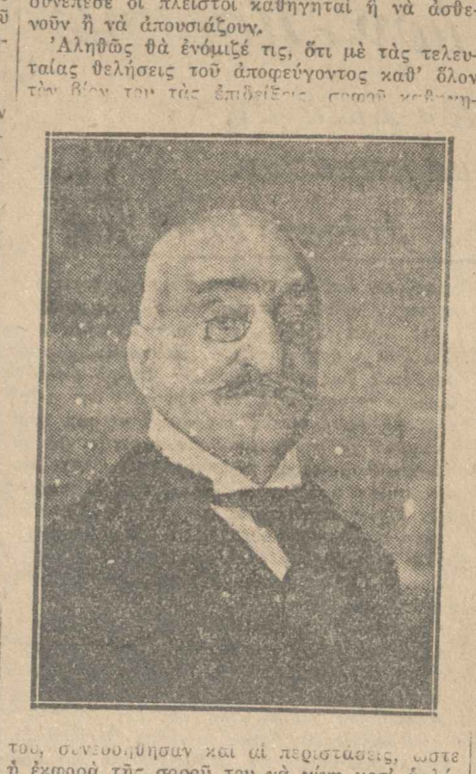

Ἀλλ' ἐὰν ὁ Δελαπόρτας ἐκηδεύθη — κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του ἄλλως τε — ἀθορύβως, ὁ βίος του ὅμως βίος σοφοῦ, βίος ἐναρέτου καὶ φιλανθρώπου πολίτου καὶ ἐπιστήμονος, αὐτομάτως ἀναπαριστάνεται ὁλόκληρος ἐνώπιόν μας, μετὰ τὸν ἀδόκητον θάνατόν του—διότι παρ' ὅλην τὴν ἡλικίαν του τῶν ὀγδοήκοντα δύο ἐτῶν, ἠδύνατο νὰ ζήσῃ πολλὰ ἀκόμη ἔτη ὁ χρήσιμος αὐτὸς ἄνθρωπος, καὶ ἀφιλοκερδὴς ἰατρός, ὁ τύπος οὗτος τῶν παλαιῶν ἰατροφιλοσόφων, ὅστις παρεῖχε πολλάκις καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ φάρμακα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς.

Ἡ εἰς τὴν ἐξώθυραν τῆς οἰκίας του ἁπλουστάτη πινακὶς εἰς ἣν ἀνεγράφετο μόνον τὸ ὄνομά του ἄνευ οὐδενὸς τίτλου ἐπιστημονικοῦ —καὶ εἶχε τόσους πολλούς—καὶ ἡ λέξις ἰατρός, ἡ ἰδία ἀπὸ πεντηκονταετίας, ἀπεικόνιζε πιστότατα τὸν χαρακτῆρα του, ἀλλὰ καὶ ἦτο σημεῖον ἀλάθητον καὶ τῆς μεγάλης ἀξίας του καὶ τῆς ἀφιλοχρηματίας του.

Πράγματι δὲ ὁ Δελαπόρτας ὄχι μόνον ἀφιλοκερδῶς ἐθεράπευε τοὺς πάσχοντας πτωχοὺς εἰς τὴν οἰκίαν του, εἰς τὴν ὀφθαλμολογικὴν κλινικὴν τοῦ Πανεπιστημίου τὴν ὁποίαν ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐπιτυχῶς διηύθυνε—οὐδέποτε συνέστησεν ἰδίαν κλινικήν — ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς πλουσίους ἀκόμη ἐζήτει μετριωτάτας ἀμοιβάς, χωρὶς βεβαίως μὲ αὐτὸ νὰ φοβῆται ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ μειωθῇ ἡ φήμη του, καὶ ἀπέφευγεν ὡς οἱ ἰατροὶ τοῦ χαρακτῆρός του καὶ τοῦ καιροῦ του νὰ ἀνοίγῃ δουλειὲς κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον.

Κάποτε μία γνωστὴ καὶ πλουσία δέσποινα τῶν Ἀθηνῶν τὸν ἐπεσκέφθη διὰ νὰ τὸν συμβουλευθῇ καὶ τοῦ παρεπονέθη ὅτι δὲν βλέπει καλῶς, ὁ Δελαπόρτας ὁ ὁποῖος παρετήρησεν ὅτι οὐδεμίαν πραγματικὴν πάθησιν εἶχε τὴν ἐρωτᾷ: «Πόσων χρόνων εἶσαι, κυρά μου;» Ἐβδομῆντα, τοῦ ἀπαντᾷ. Καὶ τότε μὲ τὸ κεφαλληνιακὸν χιοῦμορ ὁ Δελαπόρτας τῆς λέγει: Καὶ θέλεις νὰ βλέπῃς σὰν νειά; Πήγαινε στὸ καλό σου, κυρά μου, γιατὶ ἐγὼ δὲν κάνω τέτοιες δουλειές.»

Ἀλλ' ἀκριβῶς ἡ ἀφιλοχρηματία καὶ μετριοφροσύνη αὐτὴ τοῦ Δελαπόρτα — ὡς συμβαίνει προκειμένου περὶ τῶν πραγματικῶν σοφῶν — ηὔξησε τὴν φήμην του, καὶ εἰς τὸν ἁπλούστατον, ὡς ὁ ἴδιος οἶκον του, εἰς τὴν ὁδὸν Ἐδουάρδου Λῶ, προσέτρεχον πρὸς τὸν Δελαπόρταν μέχρι τέλους σχεδὸν τοῦ βίου του διὰ νὰ τὸν συμβουλευθοῦν καὶ νὰ θεραπευθοῦν οἱ πάσχοντες πάσης τάξεως καὶ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας καὶ ἀπὸ τὸν ἔξω Ἑλληνισμὸν ἀκόμη ἐκεῖ δὲ προσήρχετο διὰ νὰ συμβουλευθῇ τὸν Δελαπόρταν, ἂν καὶ συνεβουλεύετο συχνότατα καὶ τοὺς κορυφαίους τῆς Εὐρώπης ἐπιστήμονας ἡ ἀείμνηστος Βασίλισσα Ὄλγα τῆς ὁποίας οἱ ὀφθαλμοὶ ὡς γνωστὸν ἔπασχον τελευταίως, ὄχι δὲ τόσον ἀπὸ τὰ δάκρυα ἐκ τῶν δραματικῶν περιπετειῶν τοῦ οἴκου της διότι ἡ φιλάνθρωπος ἐκείνη Βασίλισσα μετὰ χριστιανικῆς καρτερίας ἔπασχε τὰς ἰδίας δυστυχίας, ἀλλὰ διὰ τὰς δυστυχίας τῶν ἀνθρώπων διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν ὁποίων ἐδαπάνησε ὅλην την περιουσίαν της καὶ διέθεσε ὅλας τὰς ὥρας τῆς ζωῆς της.

Τοιουτοτρόπως λοιπὸν ἀπεικονίζεται ὁ Δελαπόρτας καὶ παραδειγματίζει τοὺς συγχρόνους καὶ τοὺς μεταγενεστέρους διὰ τοῦ ἐναρέτου βίου του ὡς ἀνθρώπου καὶ ὡς ἰατροῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργον του ὡς ἐπιστήμονος θὰ παραμείνῃ ἀθάνατον, διότι ὄχι μόνον αἱ σοφαὶ διδαχαί του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον κατήρτισαν σειρὰς ὁλοκλήρους ἱκανῶν ἰατρῶν καὶ ἐπιστημόνων ἀλλὰ καὶ διότι καὶ τὰ πολλὰ συγγράμματά του, ἡ λυδία αὐτὴ λίθος εἰς ἣν δοκιμάζεται ἡ πραγματικὴ ἀξία καὶ ἡ εὐρύτης τῆς μορφώσεως καὶ τῶν γνώσεων παντὸς ἐπιστήμονος, καὶ ἰδίως τὸ ὀγκῶδες καὶ μνημειῶδες ἔργον του περὶ τῆς ὀφθαλμολογίας, θὰ διακηρύσσουν πάντοτε μετ' ἀναμφισβητήτου κύρους τὴν μεγάλην ἐπιστημονικὴν τοῦ Δελαπόρτα ἀξίαν.

Βιογραφικαὶ σημειώσεις.— Ὁ Νικόλαος Δελαπόρτας, Κεφαλλὴν εὐπατρίδης, ἐγεννήθη ἐν Ἀργοστολίῳ τὸ 1846· νεώτατος ἐστάλη εἰς Ἰταλίαν καὶ Βιέννην πρὸς σπουδὴν τῆς ἰατρικῆς καὶ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῶν Πανεπιστημίων τῆς Νεαπόλεως καὶ Πίζης. Μετὰ μακρὰς μελέτας καὶ ἐργασίαν ἐπεδόθη εἰς τὴν ὀφθαλμολογίαν καὶ κατελθὼν εἰς Κεφαλληνίαν καὶ κατόπιν εἰς Ἀθήνας δὲν ἤργησε νὰ διακριθῇ καὶ νὰ ἀναδειχθῇ. Τὸ 1897 διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ ἐπὶ μακρὰ ἔτη διηύθυνε τὴν ὀφθαλμολογικὴν κλινικὴν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ διεκρίθη ὡς διδάσκαλος, ὡς ἰατρὸς καὶ ὡς συγγραφεύς. Κατέλιπε ἕνα μόνον υἱόν, τὸν κ. Σπῦρον Δελλαπόρταν, ἀντάξιον αὐτοῦ εἰς αἰσθήματα καὶ φιλανθρωπίαν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΜΕΙΟΔΟΣΙΑΣ

Ὁ «ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΩΝ ΧΑΝΙΩΝ» προκηρύσσει δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν 60 καταστημάτων του ἐν Χανίοις, συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς σχετικῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων κλπ. σχετικῶν τῆς μελέτης κατατεθειμένων ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Τεχνικῷ Ἐπιμελητηρίῳ καὶ ἐν Χανίοις παρὰ τῷ Συνεταιρισμῷ.

Τὸ ὅλον ἔργον προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς ὀκτὼ ἑκατομμύρια (8.000.000), ἡ δὲ ἐγγύησις ὡρίσθη εἰς δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐν Χανίοις, ὁδὸς Μπεττόλο 32, τὴν 24ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἔνθα γενήσονται δεκταὶ προσφοραὶ ἐργολάβων κατόχων διπλώματος 4ης τάξεως.

Ἐν Χανίοις τῇ 24 Αὐγούστου 1928.

Ὁ Πρόεδρος: Ἰωσ. Μπυράκις. Ὁ Γραμματεύς: Δημ. Τενεζάκης.

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ διακηρύττει, ὅτι δέχεται ἐνσφραγίστους προσφορὰς διὰ τὴν ἐνοικίασιν καταστημάτων ἐπὶ τῆς προσόψεως τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἐν τῷ ἀνεγειρομένῳ μεγάρῳ τοῦ Ταμείου, Σταδίου 2 (τέως γηπέδῳ Β. Σταύλων).

Ὅροι καὶ πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τῇ Διευθύνσει Κτημάτων τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ (Σταδίου 18α) καθ' ἑκάστην 12—1 μ. μ.

Ὁ Διευθυντὴς
ΕΜΜ. ΛΟΥΤΡΑΡΗΣ
Ἀντισυνταγματάρχης Ἐπιμελητείας

ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
"GENERAL"

Η ΑΝΤΟΧΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΖΗΤΗΣΙΝ

Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι:
ΕΛΛ. ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ Α. Ε.
7 ὁδὸς Σατωβριάνδου 7 ΑΘΗΝΑΙ

«ΦΑΜΑ»

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ «Ο ΦΑΡΟΣ» Κ. ΤΣΙΤΟΥΡΗΣ
Ν. ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ Δ. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ Α. ΧΑΡΑΡΑΣ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

ΤΑΞΕΙΔΕΥΕΤΕ ΤΟΥΣ ΜΗΝΑΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΝ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΝ ΚΑΙ ΟΚΤΩΒΡΙΟΝ;;;

Μὴν περιμένετε τὴν τελευταίαν στιγμὴν νὰ ἐξασφαλίσητε τὰς καμπίνας σας. Μὴν λησμονῆτε ὅτι ὅλοι οἱ ἐξ Ἀμερικῆς παραθερίζοντες ἐπιστρέφουν τοὺς μῆνας αὐτοὺς ὁμαδικῶς.

Ὁ «ΦΑΡΟΣ» ἔχει ἐξασφαλίσει ἀπὸ τώρα διὰ τοὺς μῆνας αὐτοὺς τὰς καλυτέρας καμπίνας εἰς τὰ κάτωθι ἀναχωροῦντα ὑπερωκεάνεια. Ζητήσατε πληροφορίας ἀπὸ τώρα καθὼς καὶ διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ μεταναστευτικοῦ νόμου.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

13 Σεπτ. «Πρ. Οὐΐλσων» Πάτραι-Νέα Ὑόρκη
17 » «ΒΥΡΩΝ» Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη
25 » «Ἀσία» Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη
15 Ὀκτ. «Ἔδισων» Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη
21 » «Ἀλέξια» Πειραιεὺς — Ν. Ὑόρκη

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΜΕΣΩ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

Διὰ Νότιον Ἀμερικήν, Κοῦβαν Αὐστραλίαν, Μεξικόν

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο ΦΑΡΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ Πλ. Ὁμονοίας 5.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Μέγαρον Γιαννουλάτου.
ΠΑΤΡΑΙ Πλατεία Τριῶν Συμμάχων.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Ἐγνατίας - Συγγροῦ
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 59 Washington Street

Ἀντιπρόσωποι καὶ ἀνταποκριταὶ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

Τηλέφωνον Ἀθηνῶν 8—68 Νέον

Α. ΡΕΛΙΑΣ & Ε. ΧΑΝΔΑΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ-ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
Ἀκαδημίας 92 (Πλατεῖα Κάνιγγος)

ΤΡΕΠΑΡΣΟΛ
(ΔΙΣΚΙΑ ΧΑΠΙΑ)

Εἰδικὸν Γαλλικὸν φάρμακον κατὰ τῆς ΣΥΦΙΛΙΔΟΣ. Ἐγκεκριμένον παρὰ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Φαρμ. Σχολῆς Πανεπιστημίου Παρισίων. Ἀντιπρόσωποι Υἱοὶ Κ. Φωτιάδη καὶ Σία Πειραιεύς. Ἐπιστημονικαὶ ὁδηγίαι δίδονται δωρεὰν παρὰ τῷ συφιλιδολόγῳ κ. Φωτίῳ Μοσχούλᾳ, Σωκράτους 36 Ἀθῆναι, καθὼς καὶ εἰς τὸ Ἰατρεῖον ὁδοῦ Χαριλάου Τρικούπη 14.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΟΥΛΕΝ

Ἡ Ἑταιρεία Γιοῦλεν καὶ Σία, ἐντολοδόχος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, γνωστοποιεῖ ὅτι τὴν 9ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10 π.μ. θέλει δεχθῇ εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις (ὁδὸς Φιλελλήνων 27) γραφεῖα αὐτῆς ἐνσφραγίστους προσφοράς, διὰ τὴν προμήθειαν 5000 τόννων περίπου χυτοσιδηρῶν σωλήνων καὶ ἐξαρτημάτων. Αἱ σχετικαὶ ἔγγραφαι καὶ τύπος προσφορᾶς παρέχονται τοῖς ἐνδιαφερομένοις.

Σημειωτέον ὅτι μόνον σοβαρῶν καὶ ἱκανῶν προσώπων, ἐντεταλμένων ἀντιπροσώπων ἐργοστασίων, τὰ ὁποῖα κατασκευάζουσι τὸ εἶδος τοῦτο θέλουσιν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν αἱ προσφοραί.

Διὰ τὴν Ἑταιρείαν Γιοῦλεν καὶ Σία
Ὁ Γεν. Διευθυντής

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Π. Γ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ
δέχεται καθ' ἑκάστην 9—11 καὶ 3—5 ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 28 καὶ ἐν ταῖς κλινικαῖς ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ ὁδὸς Πατησίων, ἀπὸ 11-12 καὶ 5-6.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Τὰ ἐπαγγελματικὰ ζητήματα τῶν Καλαμῶν

ΚΑΛΑΜΑΙ, (Ταχ. ἀντ)σις).— Συνῆλθον ἐνταῦθα τὰ μέλη τῆς ὁμοσπονδίας ἐπαγγελματιῶν εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτῶν ἵνα συζητήσωσιν ἐπὶ τῶν ἀναγραφομένων θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἤτοι:

1ον) Ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ προεδρείου κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος.

2ον) Ἐκλογῆς τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀρχομένης τῆς συνεδριάσεως ἀναγινώσκονται καὶ μετά τινας παρατηρήσεις ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά. Λαμβάνων εἶτα τὸν λόγον ὁ κ. γενικὸς πρόεδρος ἀπὸ χειρογράφου εἰσέρχεται εἰς τὸ θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ἀναγινώσκει τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθὲν ἀνακοινωθὲν καὶ αἰτεῖ ὅπως ἡ γενικὴ συνέλευσις σὺν τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐγκρίνῃ καὶ τὸ ἀνακοινωθέν.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δημιουργεῖται θύελλα διαμαρτυριῶν καὶ ζητοῦν πλεῖστοι τὸν λόγον. Ἀποκατασταθείσης τῆς ἡσυχίας ἐγγράφονται ὅπως ὁμιλήσωσι οἱ κ.κ. Α. Μπαρούτας, Κ. Ἀγοραστός, Δ. Μαλιχόβας καὶ Κ. Ταμπασούλης. Λαμβάνων τὸν λόγον ὁ κ. Μπαρούτας πρόεδρος Ἡνωμ. Συντεχνιῶν κατακρίνει τὴν διοίκησιν «διὰ τὴν ἀδράνειαν ἣν ἐπεδείξατο διὰ τὸ ζήτημα τῆς Κυριακῆς ἀργίας, ἀρκεσθεῖσαν εἰς ἓν ἔγγραφον τῆς 7ης Νοεμβρίου 1927 πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐπανελθοῦσαν ἐπ' αὐτοῦ κατόπιν προτάσεώς του κατὰ Μάϊον 1928 ὅπως ἐμφαίνεται εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ Δ.Σ. τὰ ὑπ' ἀρ. 46 καὶ 48 ἐπιτευχθέντος τοῦ τοιούτου ἀνοίγματος κατόπιν διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ, κατόπιν προσωπικῶν μέσῳ πολιτευομένων μεσολαβήσεώς του.»

Ὁ κ. Ἀγοραστός, ἀντιπρόσωπος συλλόγου παντοπωλῶν ἀναφερόμενος ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ λέγει ὅτι ἐκτὸς τοῦ ζητήματος τοῦ δημαρχιακοῦ μεγάρου τοῦ ὁποίου ἡ ἔκβασις ὑπῆρξε ἐπιτυχὴς καὶ σύμφωνος μὲ τὰς ἀπόψεις μας τὰ ὑπόλοιπα ζητήματα τὰ κατ' ἐξοχὴν γενικῆς ἐπαγγελματικῆς φύσεως τὰ καὶ οὐσιωδέστερα παρηγκωνίσθησαν, κατὰ τρόπον μάλιστα ἀποκαρδιωτικὸν παρὰ τοῦ προεδρείου, οὗτινος πάντοτε ἔλλειπε ἡ προσήκουσα πρωτοβουλία. Μόνον δὲ ἐξ ἀντιθέτου τὰ ζητήματα προσωπικὰ κατελάμβαναν ἑκάστοτε τὰς ἡμερησίας διατάξεις καὶ μόνον διὰ ταῦτα ἐπεδεικνύετο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ προεδρείου. Συμπεραίνων καταλήγει ὅτι τὸ προεδρεῖον ὅ,τι εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ἐπέδειξε καὶ ὅτι ἐφεξῆς πρέπει ἡ ἐπαγγελματικὴ τάξις νὰ ἴδῃ μίαν καλυτέραν αὔριον. Πρέπει ἡ προσοχὴ πάντων νὰ στραφῇ διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέων προσώπων ἱκανῶν καὶ ὑγιῶν στοιχείων τῶν ὁποίων οἱ ὦμοι νὰ εἶνε ἀρκετὰ ἰσχυροὶ ὅπως κρατήσωσι τὸ βάρος τῶν ὑποχρεώσεων.

Ὁ κ. Φωκίων Μαλιχόβας, πρόεδρος τῶν κουρέων λέγει:

«Δὲν θὰ σᾶς ἀπασχολήσω, κύριοι, ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς Διοικήσεως, διότι ταῦτα καλῶς ἢ κακῶς ἐγένοντο. Ὅ,τι εἶχε νὰ ἀποδώσῃ ἡ Διοίκησις τὸ ἀπέδωσεν, ἀλλὰ θὰ σᾶς ἀπασχολήσω μὲ τὸ ἀνακοινωθέν. Ἡ γενικὴ συνέλευσις δὲν δύναται νὰ φέρῃ τὸ βάρος τῶν εὐθυνῶν ἑνὸς ἀνακοινωθέντος ἀπολύτως προσωπικοῦ καὶ ἐκτὸς τῶν ἀναγραφομένων θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀλλὰ νὰ ψηφίσῃ τὸν ἀπολογισμὸν καὶ ἀφήσῃ κατὰ μέρος τὸ ἀνακοινωθὲν διὰ τὸ ὁποῖον νὰ φέρῃ τὴν εὐθύνην ὁ κ. γενικὸς πρόεδρος, ὅστις ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Δ.Σ. τὸ ἐξέδωσε. Διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐγκρίνουσα τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦτο ἡ γενικὴ συνέλευσις εἶνε ὡσὰν νὰ ἐγκρίνῃ τὰς ὕβρεις αἵτινες ἐξετοξεύθησαν ἐναντίον ἡμῶν ὡς κομματαρχῶν, πλουσίων, διασκεδαζόντων κλπ. καὶ τότε θὰ φέρουν τὴν εὐθύνην τῆς διαλύσεως τῆς Ὁμοσπονδίας ἐκεῖνοι, οἵτινες θὰ ἐγκρίνουν διὰ τῆς ψήφου των τὸ δημοσίευμα. Ἀκολούθως ἀναφέρει ἱστορικῶς διὰ τίνα λόγον ὑπεβλήθη ὑπόμνημα πρὸς τὸν κ. Νομάρχην ἐκ μέρους αὐτοῦ καὶ ἄλλων συναδέλφων καθὼς καὶ τὴν λαβοῦσαν χώραν σύσκεψιν.

Κατόπιν λέγει ὅτι ἡ πρᾶξις αὐτὴ τοῦ κ. Προέδρου ἀντέκειτο πρὸς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς προηγουμένης ἡμέρας ὑπὸ τῆς γεν. συνελεύσεως, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν σύσκεψιν λέγει ὅτι ἐκ προθέσεως δὲν ἐκλήθησαν ὅλοι οἱ πρόεδροι ἀλλὰ ἐλάχιστοι καὶ οὗτοι τὴν τελευταίαν στιγμὴν καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παρευρεθῶσιν ὅλοι. Κατὰ τὴν μετάβασίν του δὲ παρὰ τῷ νομαρχιακῷ καταστήματι εὗρε παρὰ τῷ κ. Νομάρχῃ τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, ὅστις καταλλήλως κατετόπιζε τὸν κ. νομάρχην καὶ ἐν συμπεράσματι διέκρινε προκατάληψιν τόσον τοῦ κ. εἰσηγητοῦ τῆς Νομαρχίας ὅσον καὶ τοῦ κ. Νομάρχου.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δημιουργεῖται θόρυβος καὶ διαμαρτυρίαι.

Ὁ κ. Χατζηγιάννης ἀντιπρόσωπος τῶν λαχανοπωλῶν λέγει ὅτι ἐφόσον ὁ κ. Νομάρχης ἀπετάθη εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Κυριακῆς ἀργίας καὶ ἐζήτησε τὴν γνώμην αὐτῆς, ἡ δὲ Ὁμοσπονδία ἐξέδωκεν ἀπόφασιν, δὲν ἔπρεπεν οἱ προαναφερθέντες κ.κ. Πρόεδροι νὰ εἶνε ἀντιμέτωποι τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ὑποβάλλοντες ὑπόμνημα εἰς τὸν κ. Νομάρχην καὶ ἐπιδιώκοντες δι' αὐτοῦ τὸ κλείσιμον ὅλων τῶν καταστημάτων.

Ὁ κ. Μαλιχόβας δίδων ἐξηγήσεις λέγει ὅτι δὲν ζητοῦν τὸ κλείσιμον ὅλων τῶν καταστημάτων, διότι ὅλα δὲν ὑπάγονται εἰς τὸν νόμον τῆς ὁλοκληρωτικῆς Κυριακῆς ἀργίας, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνα τῶν ὁποίων αἱ γενικαὶ αὐτῶν συνελεύσεις ἀπεφάσισαν τὴν ἐφαρμογὴν ταύτης.

Ὁ κ. Κ. Ταμπασούλης πρόεδρος παντοπωλῶν λέγει ὅτι τόσον ἐκ τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ τῶν ἀγορεύσεων τῶν συναδέλφων, ὅσον καὶ ἐκ τῆς τοῦ σύνεγγυς παρακολουθήσεως τῆς δράσεως τῆς Διοικήσεως καταφαίνεται ὅτι αὕτη ἐπέδειξεν ἀδιαφορίαν πρὸς τὰ μεγάλα ζητήματα, ὡς τὸ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῆς Ὁμοσπονδίας, τῆς ταξικῆς ὀργανώσεως αὐτῆς καὶ τῆς ἱδρύσεως περιφερειακοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὸ ὁποῖον μεγάλως ἤθελε συμβάλει εἰς τὴν ἐν γένει ἐμφάνισιν τῆς Ὁμοσπονδίας. Ἡ διοίκησις ἀπέδειξε, λέγει, ἔλλειψιν δημιουργικοῦ πνεύματος καὶ κλασικὴν ἀνικανότητα.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ διὰ τὸ ἐκδοθὲν ἀνακοινωθὲν ἐπαφίεται εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν συνείδησιν τῶν μελῶν τῆς γενικῆς συνελεύσεως ὁ κ. Γενικὸς Πρόεδρος καὶ προσθέτει ὅτι αἰσθανθεὶς τὴν παράνομον πρᾶξιν ζητεῖ νὰ καλυφθῇ ὑπὸ τὸν μανδύαν τῆς γενικῆς συνελεύσεως.

Ἡ ἔγκρισις δὲ αὐτῆς θὰ ἀπετέλει αἶσχος διὰ τὸν ὀργανισμὸν τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ὁ κ. Α. Χατζηκρανιώτης (πρόεδρος ἀνθρακεμπόρων), ὁμιλῶν μὲ πνεῦμα ἀλληλεγγύης, συνιστᾷ ὅπως ριφθῇ λήθη εἰς τὸ παρελθόν. Δὲν θέλει νὰ κατακρίνῃ ἢ ἐπαινέσῃ κανένα, προτείνει ὅμως ὅπως θεωρηθοῦν τὰ ζητήματα ταῦτα λήξαντα μὲ τὴν ἀναγραφὴν εἰς τὰ πρακτικὰ ὡς μὴ δημοσιευθέντα τὰ σημεῖα ἐκεῖνα τοῦ ἀνακοινωθέντος τὰ θίγοντα προσωπικὰ ζητήματα.

Ὁ κ. Γενικὸς Πρόεδρος προτείνει, παρὰ τὰς ἐπεμβάσεις πολλῶν, ὅπως χωρισθῇ τὸ ζήτημα, ὅπως συμπεριληφθῇ καὶ τὸ ἀνακοινωθὲν εἰς τὸν ἀπολογισμὸν καὶ ἐγκριθῇ παρὰ τῆς Γεν. συνελεύσεως, δηλῶν κατηγορηματικῶς ὅτι ἄλλως θέλει παραιτηθῇ.

Γενομένης πρὸς τοῦτο μυστικῆς ψηφοφορίας ψηφίζουν ἐν ὅλῳ 30, συμπεριλαμβανομένων καὶ 3 τοῦ Προεδρείου.

Κατὰ τὴν διαλογὴν εὑρέθησαν 15 ὑπὲρ τῆς ἐγκρίσεως καὶ 15 κατ' αὐτῆς. Παρουσιασθείσης οὕτω ἰσοψηφίας ἐπικαλεῖται ὁ κ. γενικὸς πρόεδρος τὴν δευτέραν ψῆφον, ἥτις ὡς ἐκ τοῦ νόμου τῷ χορηγεῖται καὶ ὁ ἀπολογισμὸς ψηφίζεται.

Μετὰ ταῦτα ἐκλέγεται τριμελὴς ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Μουλούλη, Θωμαΐδου καὶ Βλαχοπούλου καὶ μὴ ὑπάρχοντος ἑτέρου θέματος ἐλύθη ἡ συνεδρία.

Ζητήματα ἄξια προσοχῆς

ΛΑΡΙΣΣΑ. (Ταχυδρομικὴ ἀνταπόκρισις).— Ὅπως εἰς τὰς περισσοτέρας ἐπαρχίας οὕτω καὶ ἐδῶ συμβαίνει ἓν καταφανὲς ἄτοπον μὲ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, τὸ ἑξῆς: οἱ ἐπὶ κεφαλῆς ὡρισμένων πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν κατακρατοῦν ἀπὸ τὰ ἐνοικιαζόμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου κτίρια τὰ κυριώτερα δωμάτια, ἐγκαθιστοῦν εἰς αὐτὰ τὰς οἰκογενείας των καὶ διαθέτουν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τὰ περισσεύματα. Καὶ οἱ ὑπάλληλοι ἀντὶ νὰ ἐργάζωνται εἰς ὑποφερτὰ γραφεῖα διὰ νὰ ἔχουν στοιχειώδεις ὅρους ὑγιεινῆς καὶ ν' ἀποδίδουν καὶ περισσότερον εἰς ἐργασίαν, συνωθοῦνται εἰς τὰ ἀνήλια καὶ σκοτεινὰ μικροδιαμερίσματα τοῦ ὑπολοίπου τῆς οἰκίας, τῆς ὁποίας τὸ κυριώτερον μέρος ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, κατέχει ὁ προϊστάμενος καὶ οἰκοδεσπότης. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπασχοληθοῦν τὰ ἁρμόδια δι' ἑκάστην ὑπηρεσίαν ὑπουργεῖα, ἐὰν ἐνδιαφέρωνται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν των καὶ τοὺς ὑπαλλήλους των.

Ἕτερον ζήτημα ἀφορῶν εἰδικῶς αὐτοὺς τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους ἐνταῦθα, ἴσως καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, εἶνε τὸ ζήτημα τῶν ὡρῶν ἐργασίας. Ἐνῷ οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἄλλων γραφείων ἐργάζονται 7—7 1)2 ὥρας ἡμερησίως ἔνιοι μάλιστα ἀναπαύονται τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς θερινῆς περιόδου, οἱ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι ἐργάζονται ἐπὶ ὀκτάωρον καὶ πλέον. Διατὶ τάχα; Μήπως εἶνε ἀντοχῆς ἀνωτέρας τῶν ἄλλων ἢ ἀμείβονται περισσότερον; Οὔτε τὸ ἓν συμβαίνει, οὔτε τὸ ἄλλο. Ἐπομένως;

Κίνδυνος διὰ τὴν σταφίδα

ΧΑΝΙΑ. (Ταχ. ἀντ)σις).— Ὁ σταφιδοπαραγωγικὸς κόσμος τῆς πόλεως μας εὑρίσκεται ἐν ἐξεγέρσει, καθ' ὅσον ἐπετράπη ἡ πώλησις ποτάσσης διὰ τὴν ξήρανσιν τοῦ σταφιδοκάρπου, ἥτις εἶχε θεωρηθῇ ὡς ἀκατάλληλος ὑπὸ τοῦ χημικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ ὑπουργείου. Οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ θὰ ἤθελον νὰ πληροφορηθοῦν ἐπισήμως ἐὰν ἀληθεύῃ ἡ εἴδησις καὶ πῶς ἐπετράπη ἐὰν ἐπετράπη, ἡ πώλησις κατόπιν τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ χημικοῦ ἐργαστηρίου. Διότι ἐὰν πράγματι ἀληθεύῃ οἱ ἁρμόδιοι ὑπέχουν σοβαράν, σοβαρωτάτην εὐθύνην.

Ὁ δάγκειος εἰς τὴν Κρήτην

ΧΑΝΙΑ. (Ταχ. ἀντ)σις).— Ὁ δάγκειος ἐννοῶν φαίνεται νὰ μὴ ἀφήσῃ ἀπρόσβλητον οὐδεμίαν γωνίαν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, μᾶς ἐπεσκέφθη αἰσίως ἀπό τινων ἡμερῶν σημειῶν ἀρκετὰ κρούσματα εἰς ὁλόκληρον τὴν Κρήτην. Αἱ ἀρχαὶ φοβούμεναι ἐπέκτασιν τῆς ἐπιδημίας ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν μέτρα. Σήμερον ἐγένετο σύσκεψις μετὰ τὴν ὁποίαν ἐξεδόθη ἡ κάτωθι ἀνακοίνωσις τῆς Γεν. Διοικήσεως:

«Προσκληθέντες ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης συνῆλθον σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς οἱ: Ἀνώτερος διοικητὴς Χωροφυλακῆς Κρήτης, νομίατρος Χανίων, ἀρχίατρος τῆς μεραρχίας Κρήτης, δήμαρχος Χανίων, διοικητὴς Χωροφυλακῆς Χανίων, ὁ κ. Ψυλλάκης καὶ ὁ κ. Μαλεβυζιώτης ἐκ μέρους τῆς Γενικῆς Διοικήσεως καὶ συνεσκέφθησαν περὶ τῶν μέτρων ἅτινα δέον νὰ ληφθῶσι πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἐν τῇ πόλει μας ἐμφανισθέντος δαγκείου πυρετοῦ. Κατὰ ταύτην ἀπεφασίσθη ὅπως ληφθῶσιν ἐντονα καὶ δραστήρια μέτρα καταπολεμήσεως τοῦ φορέως τῆς νόσου, τῶν κωνώπων καὶ τῶν ἑστιῶν ἀναπτύξεως τούτων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ καταρτίσῃ ἓξ συνεργεῖα (τῆς πόλεως διαιρεθείσης εἰς ἓξ τομεῖς), σκοπὸς τῶν ὁποίων θὰ εἶνε, τῇ βοηθείᾳ καὶ τῆς Ἀστυνομίας, ἡ καταστροφὴ ὑδατοσυλλογῶν καὶ λοιπῶν ἑστιῶν κωνώπων διὰ ψεκασμοῦ διὰ πετρελαίου. Ὡσαύτως ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ θὰ διπλασιάσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν κάρρων καὶ τῶν ἐργατῶν καθαριότητος οὕτως ὥστε νὰ μὴ παρατηροῦνται ἑστίαι ἀκαθαρσιῶν καὶ μολυσματικαὶ τοιαῦται. Αἱ ὑπόνομοι καὶ ὀχετοὶ θὰ κλεισθῶσι καὶ θὰ ῥίπτεται ἐντὸς αὐτῶν τακτικῶς γαλάκτωμα ἀσβέστου καὶ πετρελαίου ἀκαθάρτου. Πλὴν τῶν γενικῶν τούτων μέτρων τὰ ὁποῖα θὰ εἶνε ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τῆς ὑγειονομικῆς καὶ ἀστυϊατρικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τῶν ὁποίων θὰ ἀνατεθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἕκαστος τῶν πολιτῶν δέον νὰ φροντίζῃ ὅπως διατηρῇ καθαρὰ τὰ πεζοδρόμια, τὰς αὐλάς, κήπους καὶ οἰκίας του ἐν γένει, κάμνων χρῆσιν τακτικῶς ἀφθόνου γαλακτώματος ἀσβέστου. Ἐάν τις τῶν πολιτῶν παρατηρῇ χώρους ἀκαθαρσιῶν ἢ μολυσματικὰς ἑστίας, δέον πάραυτα νὰ τὸ καταγγέλλῃ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα, ὅπερ θὰ ἐπιλαμβάνεται τῶν σχετικῶν μέτρων. Οἱ ἰατροὶ ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώνωσιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τὰ κρούσματα τὰ ὁποῖα ἐπισκέπτονται πρὸς παρακολούθησιν τῆς ἐξελίξεως καὶ ἐξαπλώσεως τῆς νόσου.»

Αὐτὰ εἶνε τὰ πρῶτα μέτρα λαμβανόμενα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν Ἀθήναις ληφθέντων τοιούτων. Ἀλλ' ἀκριβῶς τὸ παράδειγμα τῶν Ἀθηνῶν εἶνε ἀρκετὸν διὰ νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα δὲν θὰ ἀρκέσουν διὰ νὰ περιστείλουν τὸ κακόν, διὰ νὰ περιορίσουν τὴν ἐπιδημίαν ἀπὸ τοῦ νὰ λάβῃ τὰς διαστάσεις τὰς ὁποίας ἔλαβεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον φαίνεται μᾶλλον ἐπεῖγον καὶ ἐπιβαλλόμενον εἶνε νὰ γίνουν ἰατρικαὶ συστάσεις ἁπλαῖ καὶ σαφεῖς, ὥστε νὰ τὰς ἀντιλαμβάνεται εὐκόλως τὸ κοινόν. Ἴσως μάλιστα θὰ ἔπρεπε νὰ δοκιμασθοῦν τὰ διάφορα πρακτικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ φάρμακα τὰ προτεινόμενα κατὰ τοῦ δαγκείου καὶ νὰ δοθῇ μία ὑπεύθυνος γνώμη διὰ τὴν χρῆσίν των παρὰ τοῦ κοινοῦ. Αὐτὸ θὰ συντελέσῃ ἀσφαλῶς περισσότερον εἰς τὴν καταστολὴν τῆς ἐπιδημίας ἐκστρατείαν, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ἐμποδίσουν ἐν τέλει αἱ ἐξαπλωθῇ τὰ ἀσθενώματα τῶν ὁδῶν καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.)

κ. Κλεάνθην Τσ. Δομοκόν.— Ἐζητήθη ἡ ἔγκρισις τοῦ Γεν. Λογιστηρίου. Ἐὰν δοθῇ θὰ δημοσιευθῇ ἀμέσως τὸ διάταγμα τῆς προσλήψεώς σας.

κ. Γ. Παναγιωτόπουλον, Περιβολάκια.— Αἱ ἐξετάσεις ἄρχονται ἀκριβῶς τὴν 15 Σεπτεμβρίου. Τὰ ἐξεταστέα μαθήματα εἶνε: ἔκθεσις ἰδεῶν, ἀνάγνωσις καὶ ἀνάλυσις νεοελληνικοῦ κειμένου.

κ. Δ.Γ.Δ. Χίον.— Δὲν ἐδημοσιεύθησαν ἀκόμη διότι ἐζητήθη ἡ ἔγκρισις τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, μόλις δοθῇ θὰ δημοσιευθοῦν.

κ. Δ. Ἀναστασιάδην, Σπάρτην.— Ἀποστέλλομεν σχετικὴν βεβαίωσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου.

κ. Στέφ. Δρίτσαν. Κόρινθον.— Ἐξεδόθη διαταγὴ καταταγῆς εἰς τὸ σχολεῖον χωροφυλακῆς ὅπου καὶ πρέπει νὰ παρουσιασθῆτε. Ἡ ἀναβολὴ τῆς προσκλήσεως τῶν κληρωτῶν τῆς κλάσεως 1928 δὲν ἰσχύει διὰ τὸ σῶμα τοῦτο.

κ. Κ. Μ. Ἱστιαίαν.— Εἰς τοὺς πρώτους πίνακας οἱ ὁποῖοι κατηρτίσθησαν δὲν συμπεριλαμβάνεσθε.

κ. Κ.Λ.Κ. Οἰχαλίαν.— Ἡ ὑπόθεσίς σας ἐκκρεμεῖ εἰσέτι. Παρεκλήθη ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία καὶ ἐνεργήσῃ σχετικῶς.

κ. Α. Δ. Ἀράχωβαν.— Γνωρίσατέ μας ποῦ ὑπηρετεῖτε καὶ μὲ ποῖον βαθμόν.

κ. Α. Μποσελίδην, Καλάμας.— Ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν προπαρασκευαστικὴν σχολὴν ΤΤΤ προεκηρύχθη διὰ τὴν 20 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. Διὰ νὰ λάβετε μέρος πρέπει νὰ ὑποβάλητε 1) αἴτησιν ἐπὶ χαρτοσήμου μετὰ τῆς φωτογραφίας σας. 2) Ἀπόσπασμα μητρῴου ἀρρένων ἐξ οὗ νὰ προκύπτῃ ὅτι ἄγετε ἡλικίαν ἀπὸ 16—23 ἐτῶν. 3) Ἀπόσπασμα ποινικοῦ μητρῴου ὅτι δὲν κατεδικάσθητε καὶ ἀπολυτήριον γυμνασίου. Ἐξεταστέα μαθήματα: ἔκθεσις ἰδεῶν, μαθηματικά, (ἄλγεβρα καὶ γεωμετρία), φυσική, γεωγραφία καὶ γαλλικὰ καθ' ὑπαγόρευσιν.

κ. Ν. Χ'' Ἰωακεὶμ. Ρέθυμνον.— Δὶς σᾶς ἐδώσαμεν τὴν ἀπάντησιν, ὅτι ἡ Χρύσα καὶ ἡ Ὀλυμπία κατεχωρήθησαν εἰς τὸ Α' μητρῷον Ὀδεμισίου, ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 288—289. Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας καὶ ἀποστείλατε καὶ γραμματόσημα διὰ νὰ σᾶς πέμψωμεν τὰ δικαιολογητικά των.

κ. Κ. Κουντουργιάννην, Τρίπολιν.— Κατεχωρήθητε εἰς τὴν Οἰνόην διότι αὐτὴν ἀναφέρετε ὡς τόπον καταγωγῆς εἰς τὴν ὑπεύθυνον δήλωσιν σας.

κ. Ὄλγαν Τριανταφυλλίδου, Καλάμας.— Ἡ δήλωσις σας δὲν ἐξεδικάσθη διότι εἶνε ἐκπρόθεσμος.

κ. Στ. Χ'' Μπεκιάρην, Ρέθυμνον.— Ἀποστέλλομεν τὴν δήλωσίν σας μετὰ σχετικῆς ἀπαντήσεως τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας.

κ. Δημ. Νιαναμπᾶ, Δαμιαν.— Ἀποστέλλομεν τὰ δικαιολογητικά σας.

κ. Εὐτ. Φρίμπα. Ρέθυμνον.— Εἰς τὴν ἐπιστολὴν σας δὲν ἀναφέρονται τὰ στοιχεῖα ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεώς σας. Γράψατέ μας πότε ἐπληρώσατε τὸ πρὸς τὸν ἐποικισμὸν χρέος σας.

κ. Ἀλ. Μαρουλάκην, Ἐνταῦθα.— Δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ τέτοια ἐξαίρεσις.

κ. Ἑλένην Καρασάββα, Ἀγρίνιον.— Ἡ ὑπεύθυνος δήλωσις σας κατετέθη πρὸς σχηματισμὸν φακέλλου. Ἐπειδὴ εἰς τὸ ἁρμόδιον συνεργεῖον ὑπάρχουν τρεῖς ἔνορκοι βεβαιώσεις ἀλληλοσυγκρουόμεναι, ἄλλης μὲ τρεῖς κληρονόμους Πεχλιβάνογλου καὶ ἄλλης μὲ ἕνα μόνον, πρέπει ν' ἀποταθῆτε δι' αἰτήσεώς σας εἰς τὴν δευτεροβάθμιον ἐπιτροπήν, ἁρμοδίαν νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος.

κ. Θ. Κοχλιαρίδην, Λιγούδισταν.— Ἀποστέλλομεν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον τῆς ὑπευθύνου δηλώσεως σας μὲ τὴν πληροφορίαν ὅτι θὰ καταχωρηθῆτε εἰς τὸ πρῶτον συνταχθησόμενον μητρῷον.

κ. Σοφίαν Πασάογλου, Βόλον.— Ἀποστέλλομεν τὰ δικαιολογητικά σας μὲ τὴν πληροφορίαν ὅτι ἡ 192 δήλωσις, ἀνήκουσα εἰς τὸν ἀποθανόντα Χαράλαμπον Πασάογλου ἐξεδικάσθη μετὰ τῆς ἄλλης δηλώσεως ἐπ' ὀνόματι τῶν κληρονόμων του. Συνεπῶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπ' ὀνόματι του ἀποσταλεῖσα ὑπεύθυνος δήλωσις.

Γυμνασιόπαιδα Γύθειον. Εἶνε τώρα ἀργά, διότι αἱ ἐξετάσεις ἐτελείωσαν πρὸ ἡμερῶν.

ΛΥΚΕΙΟΝ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Περιλαμβάνον Δημοτικὸν Σχολεῖον, Ἑλληνικὸν καὶ Γυμνάσιον μεθ' οἰκοτροφείου.

Πλατεία Παγκρατίου (ἔναντι Ἄλσους). Ἐγγραφαὶ καὶ δηλώσεις ἄρχονται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου. Σπανία οἰκογενειακὴ καὶ ἠθικὴ ἐπίβλεψις τῶν οἰκοτρόφων προκαλέσασα εὐχαριστίας ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος.

Διαφημ. «NADIA»

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΔΑΓΚΕΙΟΥ
VITAGON
„SANITAS"
Μοναδικὸν τονωτικὸν διὰ τοὺς ἀναρρωνύοντας ἐκ τοῦ Δαγκείου Πυρετοῦ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ
Συφιλιδολόγος—δερματολόγος
Ἐπιμελητὴς τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρ. Συγγροῦ, ὁδὸς Σαριπόλου (πάροδος ὁδοῦ Ἡρακλείου, βορεία πλευρὰ Ἀρχ. Μουσείου
Ὧραι ἐπισκέψεων: 7—10 π.μ., 4 8 1)2—μ.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 2 Σεπτεμβρίου
ὥρα» 6 π. μ. Ἀργολικῶν, «
Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγίους
δήσιον.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΜΑΣΣΑ
(ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ)
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡ

Τὸ νεότευκτον πετρελαιοκίνητον
"ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ„
τὴν 8ην Σεπτεμβρίου 2 μ. μ.
Τὸ θαλαμηγὸν
"ΑΝΔΡΟΣ„
τὴν 22αν Σεπτεμβρίου Σάββατον
ΣΗΜ. Ἅμα τῇ ἀφίξει
εἰς Μασσαλίαν, οἱ κ.κ. ἐπιβ
θέμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς Π
ται νὰ προμηθεύωνται τὰ σιδ
εἰσιτήρια ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου
ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ὑπηρε
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα
πληροφορίας ἀπευθυντέον
Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1
εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδ
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατ. Καραϊσκ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

Ὁ ὑπερωκεάνειος κολοσσὸς
"ΒΥΡΩΝ„
ἀναχωρεῖ τὴν 9ην Σεπτεμβρίου
5 μ.μ. κατευθεῖαν διὰ ΓΙΑΦΦ
ΤΟΝ.
Δέχεται ἐπιβάτας καὶ ἐμπορ
Διὰ πλείονας πληροφορίας
Ἐν Ἀθήναις Ἀπελλοῦ 1
Ἐν Πειραιεῖ πλατεία Καραϊ
2—27 καὶ εἰς ὅλα τὰ Γραφεῖα

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΕΥΚΑΙΡΙΑ. Πωλοῦνται
τὴν ὀκᾶν πρὸς 7.60 εἰς τὸ Χαρ
Κριάλη, ὁδὸς Σοφοκλέους 1,

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ὅλες ἡ Ἀθην
ρίδες παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς
λεῖον Πέτρου Κριάλη Σοφο
Πάππου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ
τῆς ὁδοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς
ἠλεκτρικὸν φῶς, ἀεριόφως
δη. Πληροφορίαι εἰς τὸ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ Γκαρὰζ
τικὰ αὐτοκίνητα (ὁμοῦ ἢ χωρι
στον) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησ
Πληροφορίαι παρὰ τῷ
Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου
καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ
τῆς Λεωφ. Κηφισσίας

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ
ου ἀρ. 7 τριώροφος
μένη ἐξ 21 δωματίων,
πτεμβρίου. Πληροφορίαι
μέρισμα Θεολόγου ἢ
2, ὧραι 2—4 π.μ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη
κτιστος καὶ ἐστρωμένη
λῆλος δι' ἔπιπλα ἢ δι' ἄλλας
σεως ἐμπόρευμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Ἰωακεὶμ ἀντ. μηνιαῖον
λιάδων (3.000) δραχμῶν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ
Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου,
καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ
τῆς Λεωφ. Κηφισσίας

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέγα
τὸ Κολωνάκι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
ωακεὶμ κατάλληλον δι' Ἐδωδ
Γαλακτοπωλεῖον. Πληροφορίαι
κηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ
11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην
ροφῇ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ.
κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν
διὰ γραφεῖον ἔχον ἰδιαιτέραν
Στοᾷ Πεσμαζόγλου, ἀντὶ
τος δραχμῶν χιλίων διακοσίων
Πληροφορίαι παρὰ τῷ
Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου,
ἑκάστην.

ΑΝΤΙ 3000 δραχμῶν ἐνοικ
δροφος (Φυλῆς 167 τέρμα
πέντε πολὺ μεγάλα δωμάτια
κέ, ἠλεκτρικόν, γκάζ,
λαι αὐλαί, πεῦκα 3,
δωρ, πλυσταριό, κοτέτσι κλπ.
δικαίωμα ὑπενοικιάσεως.
τοπίως.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δωμάτια
ον. Β. Κούντς Θησέως 9,
τρώνη).

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ἐπειγόντως
γολαβία Σήραγγος Ἀθηνῶν
ριακοῦ.

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙ

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ
ει διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατασκ
ποθέτησιν κουφωμάτων ἐν τῷ
κτιρίῳ Σταδίου 2 «Γήπεδον
λων».
Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται
τῶν ἐργοστασίων κατασκευῆς
τὴν 15ην Σεπτεμβρίου 1928
τον καὶ ὥραν 11—12 ἐνώπιον
Ἐπιτροπῆς τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου
Δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸν
δραχμαὶ 100.000 εἰς μετρητὰ
Ἐθνικῶν Δανείων, τούτων
μὲ τὴν τιμὴν τοῦ Χρηματιστηρίου
τεραίας τοῦ διαγωνισμοῦ
ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν
συμφωνιῶν ἀναγνωρισμένων
Τῶν ὅρων συμφωνιῶν
νωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι
—1 π. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ
μείου Στρατοῦ (Σταδίου 18α)
Τὰ σχετικὰ σχεδιαγράμματα
χορηγοῦνται τοῖς βουλομένοις
βολῇ τοῦ σχετικοῦ ἀντιτίμου
τόν).
Ὁ Δι
ΕΜ. ΛΟΥ

E. ZEPF' SCHES INSTITUT,
Εἰδικὴ Ἐμπορικὴ Σχολ
tuart μετ' Οἰκοτροφ
ἱδρυθεῖσα τῷ 19
Ἀποστέλλει δωρεὰν
παντὰ αἰτοῦντ

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝ ΜΟΝΟΝ ΤΟ ΕΝ ΠΕΜΠΤΟΝ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ ΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΓΕΝΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ.—ΜΙΑ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΠΟΛΛΩΝ ΑΙΩΝΩΝ.—ΑΠΟ ΤΑ ΖΩΑ ΕΩΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ.—Ο ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΠΕΡΙΚΛΕΙΕΙ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑΣ ΔΥΝΑΜΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΝ Δρα ΤΙΛΝΕΫ

Εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον τῆς ἐπιστημονικῆς προόδου, τὴν ὁποίαν ἐπετέλεσεν ὁ ἄνθρωπος, εἶνε δύσκολον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ ἀνθρώπινος ἐγκέφαλος θὰ ἀναπτυχθῇ πολὺ πέραν τῆς σημερινῆς του καταστάσεως. Καὶ ὅμως οἱ ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι ἀφιερώνουν τὴν ἐνεργητικότητά των εἰς τὴν μελέτην τοῦ ἐγκεφάλου, εὗρον ὅτι ὁ ἄνθρωπος μακρὰν ἀπέχει τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ἐγκεφάλου μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῆς ἱκανότητός του. Ὁ σὲρ Ἄρθουρ Κήθ, ὁ διάσημος Ἄγγλος ἀνθρωπολόγος, πιστεύει ὅτι μέχρι τοῦδε ὁ ἄνθρωπος ἐχρησιμοποίησε μόνον τὰ 50 ο)ο τοῦ ἐγκεφάλου του. Ὁ δόκτωρ Φρειδερῖκος Τίλνεϋ, καθηγητὴς τῆς νευρολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κολομβίας, πιστεύει ὅτι ἔχομεν νὰ τραβήξωμεν πολὺ περισσότερον ἀκόμη δρόμον ἕως ὅτου ἀναπτύξωμεν πλήρως τὰς δυναμικότητας τοῦ ἐγκεφάλου. Εἰς τὸ σημερινὸν στάδιον τῆς προόδου μας, λέγει, χρησιμοποιοῦμεν μόλις τὸ ἓν πέμπτον αὐτοῦ.

—Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ποὺ ὁ πρῶτος γνωστὸς ἄνθρωπος, Πιθηκάνθρωπος ὁ ὄρθιος, ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του, πρὸ 500,000 ἢ 1.000.000 περίπου ἐτῶν, ἕως σήμερον, ὁ ἐγκέφαλος τοῦ ἀνθρώπου ηὔξησεν εἰς ὄγκον καὶ ἀπέκτησε μεγαλυτέραν ἐκλέπτυνσιν εἰς τὰς μορφολογικὰς λεπτομερείας του—εἶπεν ὁ δόκτωρ Τίλνεϋ εἰς συνομιλίαν μας. «Μὲ τὴν πρὸς τὰ ἄνω προχώρησιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὁ ἐγκέφαλος εἰδικεύθη περισσότερον.»

Ἡ ἱστορία τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρωπίνου ἐγκεφάλου ἤγαγε τὸν δόκτορα Τίλνεϋ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ ἐγκέφαλος τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου δὲν εἶνε τελειωμένον προϊὸν· τοὐναντίον πιστεύει ὅτι ἀποτελεῖ κάποιαν μεταβατικὴν φάσιν τῆς ἐξελίξεως πρὸς τὴν πλήρη ἀνάπτυξίν του.

ΜΙΑ ΜΑΚΡΟΤΑΤΗ ΣΕΙΡΑ ΠΡΟΓΟΝΩΝ

Ὅταν ὁ δρ Τίλνεϋ ὁμιλῇ περὶ ἐξελίξεως τοῦ ἐγκεφάλου δὲν ἀρχίζει ἀπὸ τὰ ἀνθρωποειδῆ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀνατρέχει μέχρι τῶν πρώτων ἐκδηλώσεων τῆς ὀργανικῆς ὕλης. Τὸ νὰ θεωρῶμεν οἱονδήποτε ἐκ τῶν ὑπαρχόντων πιθήκων ὡς τὸν πιθανὸν πρόγονον τοῦ ἀνθρώπου, εἶνε, κατ' αὐτόν, «ἀνακόλουθος καὶ ἀτελὴς ἄποψις τῆς καταστάσεως.»

Αἱ ἔρευναί του τὸν ὡδήγησαν πρὸς τὰ ὀπίσω, πολὺ πέραν τῶν πιθήκων, διὰ μέσου τῶν αἰώνων οἵτινες εἶδαν ἐμφανιζόμενα καὶ ἐξαφανιζόμενα μίαν μακρὰν σειρὰν θηλαστικῶν πέραν καὶ τῶν κατωτέρων σπονδυλωτῶν τῶν ὁποίων αἱ σκιώδεις μορφαὶ ἐκινοῦντο μέσα εἰς τὴν ὁμίχλην ἑνὸς ἀνατέλλοντος κόσμου. Τονίζει ὅτι τόνον διὰ τῆς ἐξετάσεως τῆς μακρᾶς αὐτῆς προγονικῆς γραμμῆς ὑπὸ τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας ἐκδηλώσεις του, ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ μία ἀληθὴς διάγνωσις τῆς ἐξελικτικῆς ἐργασίας.

Ἀπὸ τῶν φοιτητικῶν του ἡμερῶν ὁ δρ Τίλνεϋ παρεσύρθη ἀπὸ τὴν γοητείαν τοῦ ἀνθρωπίνου ἐγκεφάλου καὶ ἀφιέρωσεν ἔτη εἰς τὴν μελέτην του. Τόσον εἰς τὸ ἰδικόν του ἐργαστήριον, ὅσον καὶ εἰς τὰ ἐργαστήρια τοῦ Ἀμερικανικοῦ Μουσείου Φυσικῆς Ἱστορίας, ἀνεζήτησε τὰ μυστικά του καὶ τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν του πρόκειται νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τρία βιβλία, τὸ πρῶτον τῶν ὁποίων «Ὁ Ἐγκέφαλος ἀπὸ τοῦ Πιθήκου μέχρι τοῦ Ἀνθρώπου», ἐδημοσιεύθη τελευταίως. Τὸ δεύτερον βιβλίον, τὸ ὁποῖον συγγράφει τώρα, θὰ ἔχῃ ὡς τίτλον: «Ἡ Ἐξέλιξις τοῦ Ἐγκεφάλου ἀπὸ τῶν Θηλαστικῶν μέχρι τοῦ Ἀνθρώπου», καὶ τὸ τελευταῖον, πραγματευόμενον περὶ τῶν παλαιοτάτων φάσεων τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐγκεφάλου, πρόκειται νὰ τιτλοφορηθῇ: «Ὁ Ἐγκέφαλος ἀπὸ τοῦ Ἰχθύος μέχρι τοῦ Ἀνθρώπου».

—Πῶς ἐγεννήθη ὁ ἐγκέφαλος; ἠρωτήσαμεν τὸν δόκτορα Τίλνεϋ.

—Ἄς κάμωμεν μίαν μεγαλούτσικην ἀνασκόπησιν, ἤρχισεν.

«Ἡ ζωὴ εἶχεν ἁπλῆν ἀπαρχήν. Ἐξεκίνησεν ἁπλῆ καὶ κατήντησε πολυσύνθετος.

»Ἡ πρωτογενὴς μορφὴ τῆς ζωῆς τῶν ζῴων ἦτο τὸ πρωτόζωον, ὅπως ἡ μονοκύτταρος ἀμοιβή. Πολλαὶ νέαι πιθανότητες ἠνοίχθησαν πρὸ τῶν ἀμοιβοειδῶν ζῴων—μικροσκοπικῶν ζωαρίων, τὰ ὁποῖα περιέκλειον μέσα των τὴν σπίθαν τῆς ζωῆς. Αὐτὰ ηὔξανον ἀριθμητικῶς διὰ τοῦ διχασμοῦ τῶν κυττάρων. Τὰ οὕτω πως σχηματιζόμενα ὄντα σιγὰ-σιγὰ εἱλκύσθησαν ἀμοιβαίως. Ἀπετέλεσαν ὁμάδας· τὸ ἄτομον κατέστη τμῆμα τῆς κοινωνίας.

ΠΩΣ ΗΡΧΙΣΕΝ Η ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΙΣ

»Ἡ κοινωνία ἐνεφάνισε τὰ ἰδικά της προβλήματα. Μερικὰ κύτταρα ἦσαν ἐξωτερικά, ἄλλα ἐσωτερικά. Τὰ εὑρισκόμενα πρὸς τὰ ἔξω ἤρχοντο εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ φῶς καὶ τὸν ἀέρα καὶ τὸ νερό· τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐπροστατεύοντο περισσότερον ἀπὸ τὰ στοιχεῖα. Εὔκολον εἶνε νὰ ἐννοήσῃ τις ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν (ἡ ὁποία ἐβράδυνε πράγματι νὰ ἔλθῃ) ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ χώραν ἡ διαφοροποίησις τῶν ὀργάνων.

»Ἡ τελικὴ λειτουργία πάσης ζωῆς εἶνε ἡ ἀναπαραγωγή. Ἡ λειτουργία τῆς ἀναπαραγωγῆς διηυκολύνθη ὅταν μερικὰ κύτταρα ἐξ ὅλης τῆς μάζης ἀνέλαβον τὴν εὐθύνην. Ἔτσι αὐτὰ τὰ φυλογονικὰ κύτταρα, ὅταν ἐγεννῶντο, ἦσαν εἰδικῶς ἐπιφορτισμένα μὲ τὸ ἔργον τῆς ἀναπαραγωγῆς.

»Καὶ τώρα προβάλλει τὸ ἐρώτημα: Διατί ἡ κληρονομικότης ἀπεδείχθη τόσον ἀσταθὴς πρὸς ἑαυτήν. Διατὶ δὲν παρῆγε πάντοτε τὸ ἴδιον εἶδος ἀπογόνων; Ἀλλὰ ἡ κληρονομικότης εἶνε μία μόνον ἐκ τῶν δυνάμεων, αἵτινες ἐπενεργοῦν ἐπὶ τῆς ζωῆς! Ἡ ὀργανικὴ ὕλη ὀφείλει νὰ ζῇ συμφώνως πρὸς τὸ περιβάλλον της. Ἡ παραλλαγὴ καὶ ἡ ποικιλία εἶνε ἔμφυτοι εἰς πάντα ζῶντα ὀργανισμόν. Ὅσον δὲ ἡ ζωὴ καθίστατο περισσότερον πολυσύνθετος, οἱ ζωντανοὶ ὀργανισμοὶ ὤφειλαν νὰ προσαρμόζωνται διὰ νὰ ἀντιμετωπίζουν καταλλήλως τὸ περιβάλλον των.

«Μὲ τὴν μεταβολὴν τῆς πρωτοζωϊκῆς εἰς μεταζωϊκὴν ζωήν, ἐσχηματίσθησαν ὀργανικὰ συστήματα, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ εἶχαν πολλὰ γνωρίσματα τῶν παλαιῶν προγόνων των. Σιγὰ σιγὰ ἐγεννήθησαν οἱ σκελετοί, οἱ μῦς, αἱ καρδίαι καὶ τὰ γεννητικὰ ὄργανα καὶ προσετέθησαν εἰς τὸ κληρονομικὸν κληροδότημα. Μολονότι ὑπέκειντο εἰς παραλλαγὴν καὶ προσαρμογὴν πρὸς τὸ περιβάλλον, τὰ ὄργανα αὐτὰ ἀπετέλουν ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ ὅλου. Ἐπιδρῶσα ἐπὶ τῶν τόσων αὐτῶν μερῶν, ἡ πρὸς τὰ ἐμπρὸς πορεία τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐξελίξεως ἔφερεν εἰς φῶς νέα γένη, νέας οἰκογενείας, νέας συνομοταξίας καὶ νέας τάξεις.

»Συνεχῶς ἐξελισσόμενα, ἔφθασαν εἰς τὴν ἀσπόνδυλον ζωήν, ἀποκτήσαντα πλέον εὐπροσαρμόστους μορφάς, ἕως ὅτου ἔφθασαν ἢ μᾶλλον παρήγαγον τὰ σπονδυλωτά!

»Τέλος ἐνεφανίσθησαν τὰ πολλὰ διαφορετικὰ εἴδη θηλαστικῶν, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐξέλιπον ἤδη πρὸ πολλοῦ καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μᾶς εἶνε γνώριμα. Ἐν ᾧ διετήρουν μίαν οὐσιαστικὴν ὁμοιότητα τόσον ἐσωτερικῶς, ὅσον καὶ ἐξωτερικῶς, ὁ περὶ ὑπάρξεως ἀγὼν ἐπέφερε μίαν συνεχῆ προσαρμογὴν πρὸς τὸ περιβάλλον των. Ἡ βαθυτέρα μεταβολὴ τῆς ὑποστάσεως των ἐπῆλθεν εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Ὁ ἐγκέφαλος περισσότερον ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ὄργανα ἐσάθυνε αὐτὰς τὰς προσαρμοστικὰς τροποποιήσεις τῆς ζωῆς.

ΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ

»Ἀκόμη καὶ τὸ κατώτερον τῶν σπονδυλωτῶν, τὸ ψάρι, παρουσίασε μεταβολὴν τοῦ ἐγκεφάλου, συνέπειαν τῶν πολλῶν ἐπιρροῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας ἔζη· καὶ πίσω ἀπὸ αὐτὸ ἦτο ἡ ἀκαταγώνιστος ἐκείνη ὁρμή, ἡ ὁποία προώθει τὸν κόσμον τῶν σπονδυλωτῶν διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

»Δὲν πιστεύω ὅτι τοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁπωσδήποτε ὡς μοιραῖος προορισμός. Καὶ ἐδῶ πάλιν, ὅπως εἰς τὰ ἄστρα, ὅλη ἡ ἀνόργανος καὶ ἡ ὀργανικὴ ὕλη εἶνε ἀποτέλεσμα ἀναριθμήτων τυχαίων περιστάσεων μὲ σχεδὸν ἀτελευτήτους δυνατότητας συνδυασμῶν.»

Τοῦτο ἤγαγε τὸν δόκτορα Τίλνεϋ εἰς τὸ τρίτον τῆς σειρᾶς τῶν βιβλίων του περὶ τοῦ ἐγκεφάλου. Ἠσχολήθη μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀμφιβίων, ὅπως ὅταν μερικὰ ψάρια, ἴσως διότι ἔμειναν χωμένα εἰς τὴν λάσπην, ὅταν τὰ νερὰ ἀπεχώρησαν, παρεσκευάσθησαν νὰ ζήσουν τόσον εἰς τὴν ξηράν, ὅσον καὶ εἰς τὸ νερό. Αἱ αἰσθήσεις τῆς ὁράσεως καὶ τῆς ὀσφρήσεως προσημόσθησαν πρὸς διεγέρσεις ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ οἱ πνεύμονες ἔμαθαν νὰ εἰσπνέουν ἀέρα. Ἀλλὰ τὰ ψυχρόαιμα αὐτὰ ζῷα ἔπεσαν εὔκολα θύματα τῶν κατακλυσμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐσάρωσαν τὴν γῆν καὶ ἔθεσαν τέλος εἰς τὴν μεσοζωϊκὴν περίοδον.

—Τὸ κυριώτερον εἶνε—ἀνεφώνησεν ὁ δρ Τίλνεϋ—ὅτι δὲν εἶχαν ἐπαρκῆ ἐγκεφαλικὴν ἱκανότητα διὰ νὰ ζήσουν. Παρετηρήσατέ ποτέ—ἠρώτησε—πόσον μικρὰ εἶνε τὰ κεφάλια τῶν γιγαντιαίων δεινοσαύρων ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ὑπόλοιπον σῶμά των; Δὲν εἶχαν προοδευτικοὺς ἐγκεφάλους!»

Μὲ τὴν πάροδον τῶν αἰώνων, ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ σκηνῆς τὰ θηλαστικά, θερμόαιμα καὶ προικισμένα μὲ νέας δυνάμεις ἀντιστάσεως. Ἡ φύσις ἐδημιούργησεν ἀφθονίαν μορφῶν. Πρὸ ἑξήντα ἕως ἑκατὸν ἑκατομμυρίων ἐτῶν, λέγει ὁ κ. Τίλνεϋ, ἡ γῆ ἔβριθε παραδόξων πλασμάτων. Αἱ κεφαλαὶ μερικῶν ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἐστεμμέναι μὲ πέντε ἢ ἓξ κέρατα. Τὰ παράξενα αὐτὰ ζῷα ἦσαν καὶ σαρκοφάγα καὶ φυτοφάγα· ἦσαν κεκαλυμμένα ὑπὸ τριχώματος· εἶχαν τέσσαρα διαμερίσματα εἰς τὰς καρδίας των καὶ ἐθήλαζον τὰ νεογνά των. Μερικὰ ἐξ αὐτῶν ἦσαν οἱ πρόγονοι τῶν συγχρόνων λεόντων, τῶν ὑαινῶν, τῶν φωκῶν καὶ πολλῶν ἄλλων θηλαστικῶν γνωστῶν εἰς ἡμᾶς. Ἐξ αὐτῶν ἐξέλιπον ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δὲν ἠμποροῦσαν πλέον νὰ διεξαγάγουν τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα. Λείψανα τῶν εὑρέθησαν εἰς τὴν Ἔρημον Γκόμπι, τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀφρικήν.

Η ΦΥΣΙΣ ΖΗΤΕΙ ΝΕΑΣ ΜΟΡΦΑΣ

—Πάλιν—εἶπεν ὁ κ. Τίλνεϋ, συνεχίζων τὴν ἱστορίαν τῆς ἐξελίξεως—ἡ φύσις ἐδημιούργει τὴν μίαν μορφὴν μετὰ τὴν ἄλλην, ἑκάστη δὲ τούτων ἀπέκτα ἰδίους τρόπους καὶ προσαρμογὴν πρὸς τὸ περιβάλλον. Τὰ θηλαστικά, μὴ ἀρκούμενα πλέον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, ἀπέκτησαν πτέρυγας. Ἄλλα ἐπῆγαν κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ μαλακοῦ ἐδάφους. Μεταξὺ τῶν προοδευτικωτέρων θηλαστικῶν ἀπαντῶσι δύο ὁμάδες, τὰ σαρκοφόρα ἢ ἁρπακτικὰ ζῷα καὶ τὰ φυτοφάγα. Τὰ τελευταῖα ταῦτα μοχθοῦν ὅλην τὴν ἡμέραν διὰ νὰ εὕρουν τὴν τροφήν των εἰς τοὺς κάμπους· τὰ πρῶτα καταβροχθίζουν ἄλλα ζῷα καὶ εὑρίσκουν τὴν τροφήν των ἑτοίμην ἤδη, οὕτως εἰπεῖν.»

Εἰς τὸ δεύτερον ἔργον του: «Ἡ Ἐξέλιξις τοῦ Ἐγκεφάλου ἀπὸ τῶν Θηλαστικῶν μέχρι τοῦ Ἀνθρώπου», ὁ δρ Τίλνεϋ θὰ μελετήσῃ τὴν συμπεριφορὰν τῶν θηλαστικῶν. Θὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῶν ἕξεων καὶ ἀγελαίων καὶ ἀποδημητικῶν ζῴων, ὅπως ὁ ἵππος, ἡ ἔλαφος, ὁ βοῦς καὶ ἡ κάμηλος, τὰ ὁποῖα προτιμοῦν νὰ ζοῦν καθ' ὁμάδας καὶ δὲν ἔχουν ἁρπακτικὰ ἔνστικτα πλὴν τοῦ ἐνστίκτου τοῦ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνος καὶ ἴσως τοῦ ἐνστίκτου τῆς εὑρέσεως τῆς τροφῆς των. Θὰ ὁμιλήσῃ ἐπίσης περὶ τῶν σαρκοβόρων, τὰ ὁποῖα εἶνε ὡπλισμένα δι' ἐπίθεσιν.

Τὰ θηλαστικὰ ἔχουν ὡρισμένα πλεονεκτήματα ἔναντι τῶν πτηνῶν, τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν ἰχθύων καὶ κάμνουν εὑρεῖαν χρῆσιν αὐτῶν. Δεικνύουν μεγαλυτέραν ἀποφασιστικότητα· ἔχουν ἕνα ὁλόκληρον σύστημα ἐσκεμμένης δράσεως καὶ δεικνύουν περισσοτέραν καὶ καλυτέραν κρίσιν διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τροφῆς καὶ εἰς τὴν αὐτοσυντήρησιν. Ὁ σπουδαιότερος λόγος, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Τίλνεϋ, διὰ τὸν ὁποῖον τὰ θηλαστικὰ ἀνῆλθον εἰς τόσον ὑψηλὸν ἐπίπεδον εἶνε ὅτι ἐθήλαζον τὰ νεογνά των.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ θηλάσματος τὸ νεαρὸν θηλαστικὸν παραμένει πλησίον τῆς μητρὸς ἢ τῶν γονέων του καὶ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους του ἠμπορεῖ, καθὼς μεγαλώνει, νὰ διδαχθῇ—νὰ παρασκευασθῇ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ζωῆς. Ἡ περίοδος αὐτὴ εἶνε ἐκείνη, καθ' ἣν ὁ ἐγκέφαλος ὡριμάζει σύμφωνα μὲ τὸν ἰδιαίτερον τύπον ἐνεργητικότητος τῶν θηλαστικῶν, ὁ ὁποῖος παρουσιάζει ἀδιαφιλονείκητα πλεονεκτήματα ἔναντι τοῦ παλαιοῦ τύπου τῆς κινητικῆς ἐνεργητικότητος τοῦ ἰδιάζοντος εἰς τὰ πρωτόγονα ζῷα ὅπως τὰ πτηνά, τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ ψάρια.

Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς κινητικῆς εἰδικεύσεως, ἡ ὁποία καθοδηγεῖ τὰ θηλαστικά, καὶ ἐκείνων αἵτινες ὁδηγοῦν τὰ πρωτόγονα ζῷα εἶνε ὅτι τὰ ἀνώτερα ζῷα εἶνε ἱκανὰ νὰ ἐνεργοῦν ἐσκεμμένως, νὰ ἀντλοῦν διδάγματα ἐκ τῆς πείρας, ἐν ᾧ αἱ πράξεις τῶν κατωτέρων ζῴων εἶνε περισσότερον αὐθόρμητοι καὶ ἀνακλαστικαί. Τὸ χάρισμα τῶν ἀνωτέρων ζῴων καλεῖται νεοκίνησις.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

—Τὸ γεγονὸς εἶνε—εἶπεν ὁ δόκτωρ Τίλνεϋ—ὅτι ἡ νεοκίνησις δὲν ἦτο καὶ τόσον χρήσιμος εἰς τὰ ζῷα, ἕως ὅτου μιὰ ὡρισμένη ὁμὰς ἠναγκάσθη νὰ ἀναρριχᾶται εἰς τὰ δένδρα καὶ νὰ ζῇ κρυμμένη ἀνάμεσα εἰς τὰ φυλλώματα των.

»Καὶ τὸ τί συνέβη;

»Οἱ ὄνυχές των μετεβλήθησαν εἰς γαμψὰ ἄκρα. Σπουδαιότατον πρᾶγμα. Τώρα ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἀνακαλύψουν τοὺς πραγματικοὺς θησαυροὺς τοῦ ἐγκεφάλου, ὁ ὁποῖος, ὅπως εἴδομεν, δὲν ἦτο καὶ τόσον χρήσιμος μέχρι τῆς εὑρέσεως τοῦ νέου κλειδιοῦ διὰ τὸ ἄνοιγμά του. Τὰ νύχια εἰς τὸ τέλος ἔγιναν χέρια καὶ τὰ χέρια ἦσαν ἀκριβῶς τὰ κλειδιὰ ποὺ ἄνοιξαν τὸν ἐγκέφαλον.

»Τὰ ἄλλα ζῷα ἀνεζήτησαν τὴν προστασίαν εἰς τὸ κολύμβημα, τὴν πτῆσιν, τὸν δρόμον. Τὰ πιθηκοειδῆ τὸν εὗρον εἰς τὴν καταφυγὴν εἰς τὰ δένδρα. Ὅταν ὅμως ηὔξησε τὸ βάρος των, μερικὰ ἐξ αὐτῶν κατῆλθον πλησιέστερον πρὸς τὸ ἔδαφος. Καὶ ἔλαβον ὀρθίαν στάσιν. Τότε ἠλευθερώθησαν τὰ χέρια των! Καὶ τὰ ἔστρεψαν πρὸς νέους καὶ δημιουργικοὺς σκοπούς.

»Μετ' ὀλίγον βλέπομεν ὅτι τὰ χέρια ἦσαν οἱ πρωτεργάται τῆς ἀνθρωπίνης ὁμιλίας. Μία χειρονομία ἦτο ἕνα σύμβολον, ἀλλὰ αἱ χειρονομίαι ἦσαν δύσκολοι, ὅταν τὰ χέρια ἐχρειάζοντο δι' ἄλλας ἐργασίας. Ἀντ' αὐτῶν ἐχρησιμοποιήθησαν ἦχοι, ὥστε τὰ χέρια νὰ ἐλευθερωθοῦν. Μὲ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ὁμιλίας, ὁ ἀνθρώπινος τύπος ἐμπῆκε γιὰ καλὰ εἰς τὸν δρόμον του πρὸς τὰ μακρυνὰ τέρματα τῆς ἀνθρωπότητος.»

Ἡ ἐπισκόπησις τῆς σταθερᾶς προόδου τοῦ ἀνθρώπου ἄγει τὸν δόκτορα Τίλνεϋ νὰ θέσῃ τὸ ἐρώτημα:

—Ὑπάρχει εἰσέτι δυνατότης περαιτέρω ἐξελίξεως, ὁμοίας πρὸς ἐκείνην ἥτις παρετηρήθη ἀπὸ τῶν πρωτογόνων ζῴων μέχρι τοῦ ἀνθρώπου· ὑπάρχει καμμία λανθάνουσα δύναμις εἰς τὸν ἀνθρώπινον ἐγκέφαλον διὰ τὴν ἐκδήλωσιν δυναμικοτήτων καὶ εὐεργετικῆς προόδου ποὺ οὔτε ὑποπτευόμεθα σήμερον;»

VIRGINIA POPE

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΡΥΘΡΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ

Η ΚΟΣΜΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΜΑΣΤΙΞ: ΟΙ "ΘΥΡΟΘΡΑΥΣΤΑΙ„

Εἴχομεν γράψει πρὸ ἡμερῶν περὶ τῆς κοσμικῆς ζωῆς τῆς Ἐρυθρᾶς Μόσχας, περὶ τῶν σκανδαλωδῶν διασκεδάσεων τῶν σημερινῶν δεσποτῶν τῆς Ρωσσίας καὶ τοῦ περιβάλλοντός των, τῶν καλλιτεχνίδων ἐρωμένων των καὶ τῶν νέων «ἀστέρων» τῆς νέας ἀριστοκρατίας — διασκεδάσεων, αἱ ὁποῖαι προεκάλεσαν τὴν λαϊκὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ Τύπου στηλίτευσιν τῶν ἐρυθρῶν τσαρίσκων διὰ τὴν ἔκλυσίν των καὶ ἀποδεικνύουν ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἄλλαξαν εἰς τὴν Μόσχαν, ὄχι ὅμως καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς «ὑψηλῆς ζωῆς» της.

Δεδομένου, ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ ζωὴ τῆς νέας Ρωσσίας μᾶς εἶνε ὁλότελα σχεδὸν ἄγνωστος, δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ συνεχίσωμεν τὴν περιγραφὴν μερικῶν πλευρῶν τῆς κοσμικῆς ζωῆς τῆς Μόσχας, ἐπὶ τῇ βάσει μπολσεβικικῶν πάντοτε ντοκουμέντων, τὰ ὁποῖα μᾶς παρέχει ὁ Ρῶσσος λόγιος κ. Λούμπωφ.

«Οἱ ἀπρόσκλητοι...προσκεκλημένοι μας εἶνε παντοῦ, εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, εἰς τὰς συνοικίας, ἀκόμη καὶ εἰς τὰ ἐξοχικὰ σπίτια, ἡ πόρτες ἔξαφνα ἀνοίγουν ὀρθάνοιχτες καὶ συμμορίαι ἀπροσκλήτων ξένων ἐμφανίζονται εἰς τὸ κατώφλιον».

Εἰσβολὴ ἀπροσκλήτων...οἰκογενειακῶς
(Γελοιογραφία τοῦ Ρώσσου καλλιτέχνου Ροστώφ)

Αὐτὰ εἶνε πιστὴ μετάφρασις ἐκ τῆς σοβιετικῆς ἐφημερίδος «Προβολεύς».

Ἡ μπολσεβικικὴ οἰκοδέσποινα— συνεχίζει ὁ κ. Λούμπωφ — ἡ ὁποία ὑφίσταται αὐτὰς τὰς εἰσβολὰς τῶν «θυροθραυστῶν» (ἡ λέξις ἐδημιουργήθη ἐσχάτως εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου παρετηρήθησαν ὅμοια συμπτώματα) μὲ ἀποσβολωμένον ὕφος, ὀφείλει νὰ ὑποστῇ τὸ μαρτύριόν της μὲ ὑπομονήν. Ὁ ἀπρόσκλητος ξένος εἶνε μαζί της πάντοτε — καὶ ὄχι μόνος, ἀλλὰ κατὰ πλήθη. Διότι εἶναι καὶ αὐτὸς «σύντροφος» ἐγκαινιαστὴς μιᾶς ἐπωφελοῦς συνηθείας, ἡ ὁποία γοργῶς καθίσταται ὁμαδικὸν κίνημα. Καὶ πρὸ τοῦ κινήματος αὐτοῦ πόρτα κλειστὴ δὲν βαστᾷ. Οἱ θυροθραῦσται τῆς Μόσχας εἶναι ὑπέρτατοι κύριοι.

Εἰσχωροῦν παντοῦ, ἀφίνοντες ὄπισθέν των ἴχνη χάους καὶ συγχύσεως. Εἰς κάθε δεξίωσιν πρέπει νὰ εὑρεθοῦν, συχνάκις ὑπερβαίνοντες εἰς ἀριθμὸν τοὺς ἀγαθῆς πίστεως προσκεκλημένους. Αὐτοὶ δεσπόζουν τῆς καταστάσεως μὲ ἀξέστους τρόπους καὶ ἀφόρητον συμπεριφοράν, ἀνατρέποντες ὅλας τὰς ἑτοιμασίας δι' ὁμαδικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς «Ζαμπούσκα» — τῆς περιφήμου ρωσσικῆς συλλογῆς ὀρεκτικῶν σάντουϊτς, τοῦ θεσπεσιωτέρου ἐλαφροῦ φαγητοῦ ποῦ ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον.

Ἐνῷ ὁ θυροθραύστης τοῦ Λονδίνου πάντοτε κερδίζει ἐπαξίως τὸ σουπέ του καὶ συντελεῖ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς βραδυᾶς χορεύων ἀκαταπαύστως καὶ συμπεριφερόμενος ἱπποτικῶς, ὁ ἐν Μόσχᾳ συνάδελφός του ἐκτρέπεται μέχρι προσβολῶν πρὸς τὴν οἰκοδέσποινάν του καὶ τοὺς προσκεκλημένους της. Δὲν εἶναι καὶ αὐτὸς «Κομσομοέτς», μέλος τῆς Κομμουνιστικῆς νεολαίας, καὶ ἐπίδοξος ἄρχων τοῦ Σοβιετικοῦ Κράτους;

Εἰς τὸ Λονδῖνον, πάλιν, ἡ οἰκοδέσποινα εἶναι πάντοτε εἰς θέσιν νὰ ἐκδιώξῃ καὶ νὰ καταγγείλῃ τοὺς νέους τζαμπατζῆδες, ἀλλὰ ἡ κυρία τῆς Μόσχας θὰ διέπραττεν ἀνοησίαν ἀκολουθοῦσα τὸ παράδειγμά της.

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΩΝ ΑΠΡΟΣΚΛΗΤΩΝ

Τῆς ἔρχεται, βεβαίως, ὁ πειρασμὸς νὰ παρακαλέσῃ τοὺς ἀπροσκλήτους νὰ φύγουν, ἀλλὰ τοῦτο θὰ συνεπῆγε τὸν κίνδυνον νὰ προσβάλῃ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς Γκεπέου, τῆς Σοβιετικῆς μυστικῆς πολιτικῆς ἀστυνομίας, οἱ ὁποῖοι «ἐπιβλέπουν» ὅλας τὰς μεγάλας διασκεδάσεις καὶ προσέρχονται εἰς αὐτὰς πολυάριθμοι.

Ἀφ' ἑτέρου, θὰ ἤθελε νὰ κάμῃ τὸ σαλόνι της ἀποκλειστικόν, εἰσάγουσα μόνον προσκεκλημένους ξένους, ἀλλὰ ἡ τόλμη καὶ ἡ ἀποκλειστικότης αὐτὴ θὰ τὴν καθίστα ἀμέσως ὕποπτον «συνωμοσίας κατὰ τῆς Σοβιετικῆς ἐξουσίας», ὁπότε αἱ συνέπειαι θὰ ἦσαν ἐξ ἴσου σοβαραί.

Μαζεύει λοιπὸν τοὺς ὤμους της καὶ ἀναγκάζεται νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ Μόσχα μεταβάλλεται γοργῶς εἰς Παράδεισον Ἀπροσκλήτων.

Ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ ἔγκειται φυσικὰ εἰς τὴν πατροπαράδοτον γενναιοδωρίαν τῆς Ρωσσικῆς φιλοξενίας. Ἡ πόρτες τῶν Ρώσσων εἶνε πάντοτε ἀνοικτές· τὰ σαμοβάρια των πάντοτε κοχλάζουν.

Ἀλλὰ σήμερον, ὑπὸ τὸ νέον καθεστώς, ὑπάρχουν πλήθη τεμπέληδων καὶ συχνὰ πεινασμένων συντρόφων, ὁ μόνος σκοπὸς τῆς ζωῆς τῶν ὁποίων εἶνε νὰ εὑρίσκουν ἀνέξοδον τροφὴν καὶ ἄνεσιν, ὅπου αὗται ἠμποροῦν νὰ εὑρεθοῦν.

Ἐκμεταλλεύονται τὴν ἡμιεπίσημον ἰδιότητά των —ὅλα τὰ μέλη τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας εἶνε ἐπίσημοι ἐν σπέρματι — καὶ τὴν κομμουνιστικὴν ἀντίληψιν περὶ ἰσότητος, διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς ἐπιθυμίας των μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν μικρότερον κόπον. Κ' ἔτσι ἡ κατάστασις παύει νὰ εἶναι κωμικὴ καὶ καταντᾷ ἀφόρητος.

Πράγματι, ἡ διαρκὴς ἐνόχλησις τοῦ ἀπροσκλήτου ἐπισκέπτου ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τὴν «κοινωνίαν» τῆς Μόσχας καὶ τὸ σκάνδαλον διαλαλεῖται φανερὰ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Σοβιετικοῦ Τύπου. Ἐδημοσιεύθησαν ἄρθρα ἐπιτιθέμενα κατὰ τῶν θυροθραυστῶν εἰς ὕφος βιαιότατον.

Ἔτσι ἕνας ἀρθρογράφος, εἰς τὸν «Προβολέα», μίαν ἀπὸ τὰς καλυτέρας μπολσεβικικὰς «κοσμικὰς» ἐφημερίδας, παραπονεῖται πικρῶς διὰ τὰς ἀκαταπαύστους αὐτὰς «εἰσβολάς».

«Μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἀπροσκλήτους ἐπισκέπτας μας — γράφει — ἰδίως ἂν ἔρχωνται μόνοι, ἠμπορεῖ νὰ τοὺς ἀνεχθῇ κανείς, ἀλλὰ φυλαχθῆτε ἀπὸ τὸν ἀπρόσκλητον ἐπισκέπτην, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁδηγός.

Οὐδέποτε ἔρχεται μόνος· ὅταν ἀποφασίσῃ νὰ ἐπισκεφθῇ κάποιον, βγαίνει εἰς τὸν δρόμον διὰ νὰ εὕρῃ συντρόφους καὶ ὅταν τοὺς εὕρῃ —ἑπτὰ-ὀκτὼ ἄτομα — ἀρχίζει ἡ εἰσβολή.

Ὁ ὁδηγὸς αὐτὸς ἠμπορεῖ νὰ γνωρίζῃ, ἠμπορεῖ καὶ νὰ μὴ γνωρίζῃ τοὺς οἰκοδεσπότας· ἀλλὰ καὶ ἂν τοὺς γνωρίζῃ, οὐδέποτε παρουσιάζει τοὺς συντρόφους του.

Ἀφ' ἑτέρου, ἐν ᾧ οἱ οἰκοδεσπόται ἀγνοοῦν τὰ ὀνόματα τῶν ἀπροσδοκήτων ἐπισκεπτῶν των, οἱ ὁποῖοι καταβροχθίζουν ἐν φαιδρότητι ὅλην τὴν ὑπάρχουσαν τροφὴν καὶ τὰ ποτά, ἀνακαλύπτουν βραδύτερον ὅτι οἱ ἐπισκέπται αὐτοὶ συνειθίζουν νὰ πολλαπλασιάζωνται.

Ἅπαξ εἰσαχθοῦν εἰς ἕνα φιλόξενον σπίτι ὑπὸ τοῦ ὁδηγοῦ, ἐκτελοῦν χρέη ὁδηγοῦ εἰς τοὺς ἄλλους φίλους των καὶ ἔτσι φέρνουν ἀκόμη περισσοτέρους ξένους μαζί των.

Ὁ μάγος ὁδηγός, ὅπως οἱ μάγοι τῶν Ἀραβικῶν παραμυθιῶν, ἀφ' οὗ ἅπαξ καλέσῃ τὰ πνεύματα ἐκ τοῦ βυθοῦ, ἀδυνατεῖ νὰ τὰ κάμῃ νὰ γυρίσουν εἰς τὰς ἑστίας των. Καὶ ἔτσι τὸ φιλόξενον σπίτι ἐπιβαρύνεται μὲ τὰς ἀπαιτήσεις ἑκατοντάδων ἀνεπιθυμήτων καὶ ἀπροσκλήτων ἀνθρώπων».

Καὶ ὁ Ρῶσσος συγγραφεὺς μᾶς βεβαιοῖ, ἐξ ἰδίας πείρας, ὅτι ἡ ἀνωτέρω περιγραφὴ οὐδὲ κατὰ κεραίαν ὑπερβάλλει.

«ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ ΤΗΝ ΜΟΝΑΞΙΑΝ»

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν τῶν μπολσεβίκων θυροθραυστῶν, ἡ περιγραφὴ συνεχίζει:

«Εἰς τὸν ὑλιστικὸν κόσμον μας, ὁ ἀπρόσκλητος ἐπισκέπτης εἶναι ἄπληστος. Διαλέγει τὰ θύματά του ὠθούμενος ὑπὸ λόγων καθαρῶς ὑλιστικῶν, ὅπως ἕνα τηλέφωνον ποῦ ἠμπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ, ἕνα καλοεφωδιασμένον κελλάρι εἰς τοῦ ὁποίου τὸ ἄδειασμα ἠμπορεῖ νὰ συμβάλῃ, φωταέριον, ἠλεκτρικὸν φῶς καὶ λουτρόν. Πρὸ πάντων, μυρίζεται θαυμάσια τὴν ὡμορφὴν σύζυγον, τὰς ὡραίας ὑπηρετρίας καὶ τὰς ἑλκυστικὰς θείας».

Τύπος «ἀπροσκλήτου» παρεισάκτου

Ἡ τελευταία αὐτὴ φράσις εἶναι σημαντική. Φαίνεται ὅτι οἱ θυροθραῦσται τῆς Μόσχας ἀποτελοῦν αὐτόχρημα κοινωνικὴν πληγήν. Εἶναι γεννημένοι κορτάκηδες καὶ πολλοὶ οἰκοδεσπόται ἢ οἰκοδέσποιναι τῆς ἐρυθρᾶς πόλεως καταφέρονται σφοδρῶς ἐναντίον τῶν ἀνεπιθυμήτων ἐπισκεπτῶν, οἱ ὁποῖοι φλερτάρουν εἴτε μὲ..τὸν σύζυγον, εἴτε μὲ τὴν σύζυγον, παραπλανοῦν συγγενῆ θηλυκὰ καὶ γενικῶς «ἀφήνουν ὀπίσω των μίαν ἀτμοσφαῖραν μίσους καὶ φθόνου». Καὶ ἡ καταφορὰ των εἶναι πλήρως δικαιολογημένη.

Εἰς τὰ «Δικαστήρια Διατροφῆς» τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας εἶναι συχνόταται αἱ δίκαι, εἰς τὰς ὁποίας κατηγοροῦμενοι εἶναι καὶ ἀποδεικνύονται ἔνοχοι νέοι, οἱ ὁποῖοι εἰσήλασαν ἀπρόσκλητοι εἰς τὰ σπίτια. Ἐννοεῖται ὅτι εἶνε ματαία κάθε ἀπόπειρα ἐξαναγκασμοῦ των, ὅπως παράσχουν ἔστω καὶ τὸ παραμικρὸν ποσὸν διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ παιδιοῦ των.

Ἕνας τέτοιος νέος ἐνεφανίσθη τελευταίως εἰς τὰ δικαστήρια τῆς Μόσχας ὡς κατηγορούμενος δι' 22 οἰκογενειακῆς φύσεως ὑποθέσεις. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ἀπεδείχθη ὅτι ἡ γυναῖκα ἀνῆκεν εἰς τὰ σπίτια, εἰς τὰ ὁποῖα εἶχεν εἰσβάλει ὁ κατηγορούμενος καὶ οἱ φίλοι του ὡς εἰρηνικοὶ ἐπισκέπται, μολονότι ἀπρόσκλητοι.

Ἀλλ' ἀκόμη καὶ εἰς τὰ σπίτια, ὅπου αἱ γυναῖκες δὲν εἶναι ἰδιαιτέρως ἑλκυστικαί, ὁ ἀπρόσκλητος Δὸν Ζουὰν κατορθώνει νὰ «εἰσαγάγῃ μίαν ἀτμοσφαῖραν ἔρωτος», παίρνων μαζί του καὶ τὴν «φίλην» του.

Εἰς τοιαύτας περιστάσεις δίδεται εἰς τὴν οἰκοδέσποιναν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι τὸ δωμάτιόν της θὰ ἦτο πολὺ προτιμότερον ἀπὸ τὴν συντροφιάν της. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι παρμένα ἀπὸ ἐπισήμους ἐκθέσεις, ὑποβληθείσας ὑπὸ εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν εἰς τὸ «Κοινωνιολογικὸν Τμῆμα».

Ἐκ τῶν οὕτω πως συλλεγεισῶν πληροφοριῶν φαίνεται ὅτι οἱ ἄγαμοι τῆς Μόσχας εἶνε οἱ φοβερώτεροι δρᾶσται. «Φοβοῦνται τὴν μοναξιάν»— ὅπως εἶπε κάποιος — καὶ ἔτσι ὅταν «τοὺς κυριεύσῃ ἡ ἐπιθυμία νὰ συμμερισθοῦν τὰς σκέψεις των μὲ ἄλλους» ξεκινοῦν καὶ εἰσβάλλουν εἰς τὴν πρώτην συγκέντρωσιν ἢ δεξίωσιν ποῦ θὰ βροῦν ἐμπρός των.

Ἰδού, συμπληρωματικῶς, πῶς ἕνας μπολσεβῖκος συγγραφεὺς περιγράφει ἕνα τυπικὸν καὶ παντοῦ ἀπαντῶντα ἄγαμον:

«Συναναστρέφεται τοὺς μεγάλους τόσον ἀδιαλείπτως, ὥστε γίνεται ἔν τινι μέτρῳ μεγάλος καὶ ὁ ἴδιος. Ἐπὶ ἔτη τώρα παρευρίσκεται ἀπρόσκλητος εἰς ὅλα τὰ συμπόσια, εἰς ὅλας τὰς κοσμικὰς συγκεντρώσεις, εἰς ὅλους τοὺς ἑορτασμοὺς ἐπετείων, εἰς ὅλας τὰς φιλικὰς συγκεντρώσεις καὶ γενικῶς, εἰς πᾶσαν ψυχαγωγίαν ἥτις ὑπάρχει εἰς τὴν πόλιν μας. Φωτίζει κορτάρων τὰς μεγάλας κυρίας μας, συνομιλῶν μὲ τοὺς μεγάλους ἄνδρας μας καὶ ὅπως εἶνε πάντοτε ἐκεῖ θὰ παραμείνῃ ἐσαεὶ ὁ ἀπρόσκλητος ἐπισκέπτης».

Καὶ ὑπάρχουν ἑκατοντάδες, ἂν ὄχι χιλιάδες, τοιούτων ἀγάμων εἰς τὴν Μόσχαν.

ΚΩΜΙΚΟΤΡΑΓΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ

Κατὰ κανόνα οἱ οἰκοδεσπόται καὶ αἱ οἰκοδέσποιναι ἀναστενάζουν ἁπλῶς καὶ δέχονται καρτερικῶς τὸ μοιραῖον, ἐφ' ὅσον οἱ ἀπρόσκλητοι ἐπισκέπται τοὐλάχιστον συναισθάνονται νὰ ἀποχωρήσουν τοὐλάχιστον κατὰ τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας. Ἀλλὰ ἡ ὑπομονή των ἐξαντλεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐπὶ μακρὸν ἐγκαθισταμένων εἰς τὴν οἰκίαν των.

Ἕνας κάτοικος τῆς Μόσχας παρεπονέθη τελευταίως εἰς τὸ δικαστήριον ὅτι μία συμμορία ἀπροσκλήτων «Κομσομόλτζυ», ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, εἶχαν εἰσβάλει στὸ σπιτάκι των καὶ ἔμεναν ἀκόμη ἐκεῖ μετὰ παραμονὴν μιᾶς ὁλοκλήρου ἑβδομάδος. Ὁ ἀτυχὴς ἔκλαιε καθὼς διηγεῖτο τὴν ἱστορίαν εἰς τὸν δικαστήν, διότι φαίνεται ὅτι οἱ εἰσβολεῖς εἶχαν κατορθώσει νὰ πείσουν τὶς κόρες του νὰ ξεπουλήσουν ὅ,τι εἶχαν καὶ δὲν εἶχαν εἰς τὸ σπίτι διὰ νὰ ἀγοράσουν τρόφιμα, ποτὰ καὶ σιγαρέττα.

Καὶ εἶνε πλῆθος ἡ τέτοιες ἱστορίες περὶ τῶν ἀναιδῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῶν διαβοήτων ἄθλων τῶν ἀπροσκλήτων τῆς Μόσχας. Μίαν ἐξ αὐτῶν, ἀρκετὰ φαιδράν, ἀξίζει νὰ ἀναφέρωμεν.

Φαίνεται ὅτι μίαν νύκτα τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ὡρίσθη τὸ σπίτι ἑνὸς «εὐκαταστάτου» δημοσίου λειτουργοῦ ὡς ἀντικειμενικὸς σκοπὸς μιᾶς «ἐπισκέψεως» δύο ὁμάδων εἰσβολέων, χωρὶς νὰ ἔχουν συνεννοηθῇ μεταξύ των καὶ χωρὶς τὰ μέλη οὐδετέρας ἐξ αὐτῶν νὰ γνωρίζουν ὅτι ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἡ οἰκογένειά του εἶχαν πάει εἰς τὴν Κριμαίαν γιὰ τὸ καλοκαίρι.

Ἡ πρώτη συμμορία ἔφθασεν ἐνωρίς, καί, τὰ μέλη της, μὴ τυχόντα ἀπαντήσεως εἰς τὰ κουδουνίσματά των, διέρρηξαν τὴν θύραν καὶ ἐγκατεστάθησαν σὰν στὸ σπίτι των, ἀναμένοντα τὴν ἄφιξιν τῶν οἰκοδεσποτῶν. Ἡ δευτέρα συντροφιὰ ἔφθασεν ἀργότερα καὶ τὰ μέλη της ἐξελήφθησαν ὑπὸ τῶν πρώτων εἰσβολέων ὡς οἱ οἰκοδεσπόται καὶ φίλοι των, ἐν ᾧ οἱ δεύτεροι ἐθεώρησαν τοὺς πρώτους ὡς τοὺς νομίμους κατόχους. Κατόπιν ἡ δύο παρέες ἡνώθησαν καὶ ἄρχισαν τὸ γλέντι.

Μόνον ἡ ἐπέμβασις τῆς ἀστυνομίας, συνεπεία παραπόνων τῶν γειτόνων, ἀπεκάλυψε τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ ἡ δύο συντροφιὲς ἦσαν παρείσακτοι! Ἀλλὰ ἡ ἱστορία δὲν τελειώνει ἐδῶ.

Ἀποστερηθέντες τῆς ψυχαγωγίας των, οἱ ἀρχηγοὶ ἀμφοτέρων τῶν ὁμάδων συνεκρότησαν σύσκεψιν καὶ ἀπεφάσισαν νὰ «ἐπισκεφθοῦν» καὶ ἕνα δεύτερον σπίτι, χωρὶς νὰ νοιάζωνται ἂν ἡ ὥρα ἦτο τρίτη πρωϊνή!

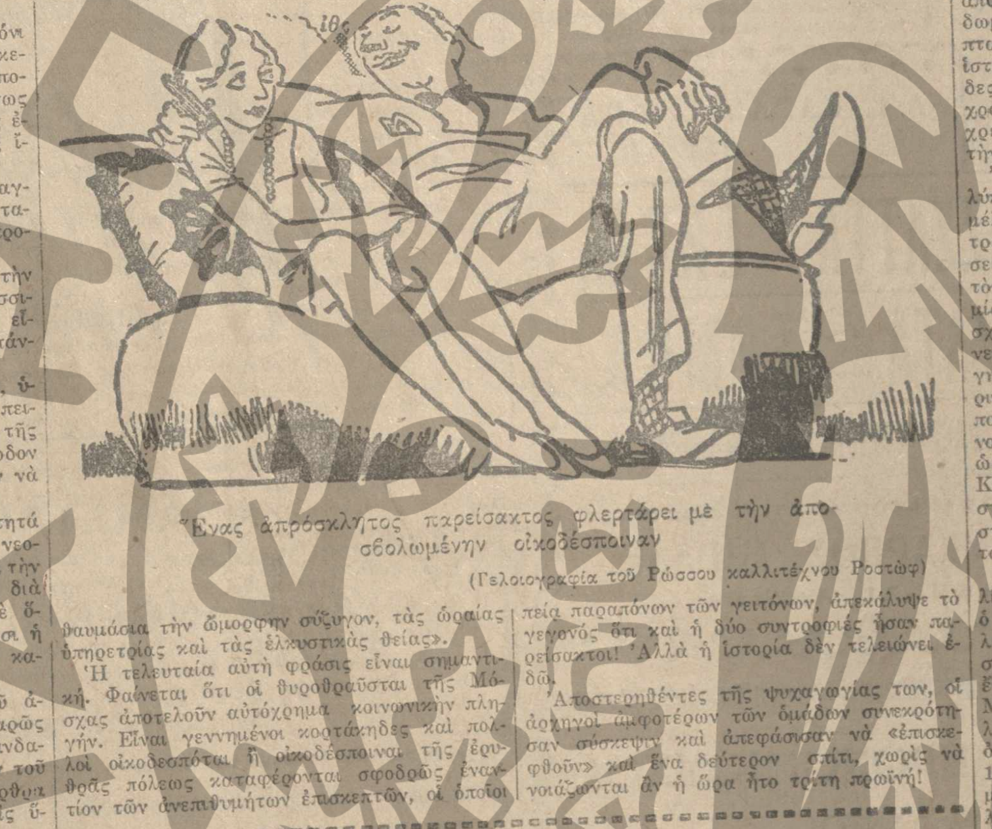

Ἕνας ἀπρόσκλητος παρείσακτος φλερτάρει μὲ τὴν ἀποσβολωμένην οἰκοδέσποιναν
(Γελοιογραφία τοῦ Ρώσσου καλλιτέχνου Ροστώφ)

Η ΔΙΤΟΜΟΣ ΑΝΑΤΟΜΙΚΗ
ΤΟΥ κ. Ν. Π. ΜΙΧΑΛΑΚΕΑ ΜΕ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ

Ἐπειδὴ ἡ Ἀνατομικὴ τοῦ κ. Ν. Π. Μιχαλακέα εἶναι ἔργον τοιαύτης ἐπιστημονικῆς ἀξίας, ὥστε ἀσφαλῶς θὰ εἶναι πολύτιμον ἀπόκτημα δι' ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἰατροὺς τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοὺς φοιτητὰς δὲ τῆς Ἰατρικῆς ἀπαραίτητος, ἐὰν δὲν θέλουν νὰ ματαιοπονῶσιν, ἀπεφασίσαμεν νὰ καταστήσωμεν ταύτην προσιτὴν τοῖς πᾶσιν καὶ λόγῳ τῆς τιμῆς αὐτῆς καὶ τῆς εὐκολίας περὶ τὴν πληρωμήν. Θὰ ἀποστέλλωνται ΑΜΕΣΩΣ καὶ οἱ δύο τόμοι εἰς πάντα ἀποστέλλοντα δρχ. 50 ὡς πρώτην δόσιν καὶ δρχ. 25 μηνιαίως μέχρις ἐξοφλήσεως. Τιμὴ καὶ τῶν δύο τόμων μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου δρχ. 450. Διεύθ. κ. Ν. Π. Μιχαλακέαν, Μεταξᾶ 18 Ἀθήνας.

Ο "ΓΑΤΟΣ„
Σώθηκε ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ Δαγκείου καὶ κυκλοφορεῖ σήμερον. Ἄς τὸν ἀγοράσουν ὅσοι θέλουν νὰ ξεσκάσουν μὲ τὶς γελοιογραφίες καὶ τὰ διηγηματάκια του.

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Ο ΤΙΓΡΙΣ, Ο ΠΑΤΗΡ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

«ΕΙΤΕ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΤΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΤΟΥ ΕΙΤΕ ΕΞΥΜΝΕΙΤΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΣΤΩΝ ΤΟΥ, ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΜΙΣΗ ΘΑΥΜΑΣΜΟΥΣ, ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑΝ»

ΜΑΧΗΤΗΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ ΚΑΙ ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ

ΜΙΑ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΑΚΑΤΑΒΛΗΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ

Μακρὰν τῆς πολιτικῆς, ὁ Γεώργιος Κλεμανσὼ ζῇ ἥσυχα σ' ἕνα σπιτάκι κοντὰ στὴν θάλασσαν, ἀσχολούμενος μὲ τὴν φιλοσοφίαν μᾶλλον παρὰ μὲ τὴν πολιτικήν.

Φαίνεται σὰν μακρυνὴ κραυγὴ ἀπὸ τὸν καιρὸν—πρὸ δεκατεσσάρων χρόνων, ποὺ ἡ Γαλλία εὑρέθη βυθισμένη εἰς ἕνα παγκόσμιον πόλεμον—καὶ ὅμως ὅλη ἡ Γαλλία, ὅταν ἀναπολῇ τὴν τρομερὰν ἐκείνην σύρραξιν, ἐνθυμεῖται τὸν «Τίγρη», ὁ ὁποῖος ἔμελλε νὰ καταστῇ ὁ πολεμικὸς πρωθυπουργός της, ἔμελλε νὰ ἀγαπηθῇ, νὰ ἐμπνεύσῃ φόβον, νὰ ἐξυμνηθῇ καὶ νὰ μισηθῇ, ἀλλ' ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο τέλος νὰ γνωσθῇ ὑπὸ ὅλων τῶν «ποναλύ» τῆς Γαλλίας ὡς «ὁ Πατὴρ τῆς Νίκης».

Ἡ ἥρεμος θεωρητικὴ ζωή του τώρα εὑρίσκεται εἰς ἀκόμη ζωηροτέραν ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς, πρὸ δέκα περίπου ἐτῶν, οἱ Γερμανοὶ διέσπασαν τὴν γραμμὴν εἰς τὸ Σεμὲν ντὲ Νταμ καὶ διέβησαν τὸν Μάρνην, φθάσαντες μέχρι τοῦ Σατὼ-Τιερρύ, μόλις σαράντα μίλια ἀπὸ τὸ Παρίσι. Τότε μία λυσσῶσα ἀντιπολίτευσις τὸν ἐκάλεσε νὰ παραιτηθῇ, ἐζήτησεν ὅπως «ὁ Πατὴρ τῆς Νίκης» ἐγκαταλείψῃ τὴν ἡγεσίαν τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ὁ Κλεμανσὼ ἀπήντησε:

«Πρέπει νὰ ξέρῃ κανεὶς τί θέλει ὅταν τὸ θέλῃ, πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ τὸ εἰπῇ καί, ἀφ' οὗ τὸ εἰπῇ, ἀρκετὸν θάρρος γιὰ νὰ τὸ κάμῃ. Ἐγὼ θὰ μείνω ἕως ὅτου τελειώσῃ ὁ πόλεμος.»

Ὅλη ἡ Γαλλία ἐνθυμεῖται τὴν καταιγίδα ἐναντίον τῆς ἡγεσίας του κατὰ τὸν πόλεμον.

Ὁ Κλεμανσὼ ἀγορεύων εἰς τὴν Βουλήν: «Ἡ Γαλλία...θὰ εἶναι πάντοτε ὁ στρατιώτης τοῦ Ἰδανικοῦ»

Τότε μόλις εἶχεν ἀποκρούσει τὰς προτάσεις εἰρήνης τῆς Αὐστρίας. Ἕνας ἐξωργισμένος σοσιαλιστὴς ἠγέρθη εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐκραύγασε: «Ποῖοι εἶνε οἱ πολεμικοὶ σκοποί σας;» Πηγαινοερχόμενος ἐπάνω εἰς τὸ βῆμα σὰν γέρο-θαλασσόλυκος διασχίζων τὴν γέφυραν τοῦ πλοίου του ἐν ὥρᾳ τρομερᾶς τρικυμίας, ὁ γέρων κυβερνήτης ἐπερίμενε νὰ κοπάσῃ ὁ θόρυβος. Καὶ τότε:

—Ἡ Νίκη! ἐβροντοφώνησε πρὸς τοὺς βασανιστάς του.

Καὶ 500 βουλευταὶ ἠγέρθησαν καὶ τὸν ἐπευφήμησαν. Αὐτὴ ἡ μόνη λέξις εἶχε κερδίσει τὸν ἀγῶνα.

* * *

Τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν, ἥτις ἔμελλε νὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν ἡγεσίαν του διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, ἥτις ἔμελλε νὰ τὸν καταστήσῃ πρωθυπουργὸν τῆς Γαλλίας, ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, ἱκανὸν διευθυντὴν ἐφημερίδος, ἐπιβλητικὸν ῥήτορα, ὀξυδερκῆ πολιτικόν, λαμπρὸν κυβερνήτην, μίαν ἀπὸ τὰς πειὸ ἐξέχουσας μορφὰς τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου—ὁ Γεώργιος Κλεμανσὼ τὴν ὀφείλει εἰς τὴν Ἀμερικήν. Τοῦτο ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος ὁ Τίγρης.

Τῷ 1866 ὁ μέλλων πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας, νεαρὸς τότε, εἰκοσιπενταετὴς ἰατρός, ἔφθασεν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ὅπου ἐξησφάλισε κάποιαν θέσιν ὡς βιβλιοθηκάριος. Περὶ τῆς περιόδου ἐκείνης τῆς ζωῆς του, ὁ Κλεμανσὼ ἔχει γράψει:

«Ἦτο ἡ εὐτυχεστέρα ἐποχὴ ποὺ ἐγνώρισα, ἡ μόνη πραγματικῶς εὐτυχής. Ἡ βιβλιοθήκη ἦτο προικισμένη μὲ τὰ καλύτερα βιβλία παντὸς εἴδους. Ἦτο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔρημος. Ἐγὼ ἔκαμα ἐπίταξιν. Κλεισμένος, μακρὰν ἀπὸ τὴν τύρβην τῶν δρόμων, εἰς ἕνα μικρὸν δωμάτιον ἀπρόσιτον εἰς τοὺς ὀλίγους ἐπισκέπτας ποὺ ἤρχοντο, ἐδιάβασα τοὺς καλυτέρους ἱστορικοὺς καὶ φιλοσόφους. Ἡμέραι, ἑβδομάδες ἐπερνοῦσαν. Τὸ πρᾶγμα διήρκεσε δυὸ χρόνια. Ὁ νοῦς μου ἀπέκτησεν ἐκεῖ ὅ,τι ἐχρειάζετο· ἐκεῖ ἡ διάνοιά μου συνεπλήρωσε τὴν συγκρότησίν της. Ἦτο εὐδαιμονία.»

Ἀλλὰ ἡ πεῖνα, ἡ ὁποία ἐξαναγκάζει τὸν λύκον νὰ βγῇ ἀπὸ τὰ δάση, ἔβγαλε καὶ τὸν μέλλοντα Τίγρη ἀπὸ τὸ φιλολογικόν του ἄντρον. Τὰ πατρικὰ ἐπιδόματα εἶχαν σταματήσει καὶ ὁ νέος ἦτο ἠναγκασμένος νὰ κερδίσῃ τὸν ἄρτον του. Ἐζήτησε λοιπὸν καὶ ἐπέτυχε μίαν θέσιν καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς εἰς ἕνα σχολεῖον θηλέων, εἰς τὸ Στάμφορντ τῆς Κοννεκτικούτης. Τέλειος ἱππεὺς ὁ Γάλλος καθηγητὴς προθύμως συνώδευε τὰς νεαρὰς Ἀμερικανίδας εἰς τοὺς καθημερινοὺς των ἐφίππους περιπάτους. Ρωμαντικοὶ καὶ εὐτυχισμένοι περίπατοι, γοητευτικαὶ ἐκδρομαὶ εἰς τὴν ὡραίαν ὕπαιθρον τῆς Κοννεκτικούτης· ἐκεῖ ὁ Κλεμανσὼ συνήντησε τὴν τύχην του. Ἐμνηστεύθη τὴν μὶς Μ. ὀρ Πλοῦμμερ, τῆς Βοστώνης. Εἶνε ἡ μητέρα τῶν τριῶν παιδιῶν του.

Ὁ νεαρὸς ἰατρὸς ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ 1869. Ἓν ἔτος βραδύτερον ἐπῆλθεν ὁ πόλεμος, ἡ πεῖνα, αἱ φρικαλεότητες τῆς πολιορκίας, τὰς ὁποίας συντόμως ἐπηκολούθησεν ἡ τραγῳδία τῆς Κομμούνας. Ἡ ἰατρικὴ ἔχασεν ἕνα πιστόν, ἀλλ' ὡς Δήμαρχος τῆς Μονμάρτης, ὁ Κλεμανσὼ ἐνεκαινίασε μίαν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν, ἡ ὁποία, ἐκτὸς μιᾶς ὀλιγοετοῦς διακοπῆς, ἀπὸ τοῦ 1893 μέχρι τοῦ 1902, διήρκεσεν ἐπὶ ἥμισυ αἰῶνα. Ἀρχίσασα μ' ἕνα μεγάλον πόλεμον, ἔληξε μὲ τὸν μεγαλύτερον πόλεμον ὅλων τῶν αἰώνων.

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς πολιτικῆς δράσεως τοῦ Κλεμανσὼ κατηναλώθη εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν. Εἶνε γνωστὸς ὡς ὁ κρημνιστὴς τῶν κυβερνήσεων. Θεωρεῖται ὑπόλογος διὰ τὴν πτῶσιν περισσοτέρων πρωθυπουργῶν ἀπὸ οἱονδήποτε ἄλλον ζῶντα πολιτικόν. Μόλις 1906 ἔγινε πρωθυπουργὸς ὁ ἴδιος. «Εἶμαι γερὰ πρωτάρα», εἶπεν, ἀναλαμβάνων τὴν πρωθυπουργίαν εἰς ἡλικίαν ἑξήντα πέντε ἐτῶν.»

* * *

Ὁ Κλεμανσὼ εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς παραστατικωτέρους ῥήτορας τῆς Γαλλίας. Ὡς δημοσιογράφος τείνει πρὸς τὴν πολυλογίαν, ἐκτρέπεται εἰς μακροὺς συλλογισμούς. Ἀξιοσημείωτος διανοητής, διακεκριμένος στυλίστας, ἕνα ἐλάττωμα ἔχει: γράφει πάντοτε μίαν στήλην παραπάνω. Ὅταν ὅμως ὁμιλῇ, ξεύρει νὰ μὴν ὑπερβῇ τὸ μέτρον. Ἐξαιρέσει ὀλίγων ἐκ τῶν μεγάλων του καταστρεπτικῶν ἀγορεύσεων, αἱ ὁποῖαι ἐκρήμνισαν κυβερνήσεις ἢ ἔστειλαν πολιτικοὺς ἀντιπάλους εἰς τὴν φυλακὴν ἢ ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, εἶνε πάντοτε λακωνικός. Εἰς ὀλίγας δηκτικάς, σαρκαστικὰς φράσεις, ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα κτυποῦν τὸν ἀντίπαλον εἰς κάποιο τρωτὸν σημεῖον, ὁ ῥήτωρ αὐτός, ὁ ὁποῖος ἀκούει ἀτάραχος τοὺς μακροτέρους λόγους, ἀπαντᾷ μὲ μίαν ὁρμητικότητα, ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνει πάντοτε τὸν στόχον. Ἀποτελοῦν περίεργον ἀντίθεσιν, αἱ ἀκριβολόγοι, τελεσιδικαί, ἄγριαι αὗται λέξεις, ἐκστομιζόμεναι μὲ τόνον οἰκεῖον, σχεδὸν κοινοτοπικόν. Ὁ Τίγρης δὲν κάμνει χειρονομίας, φαίνεται νὰ χαϊδεύῃ τὸ βῆμα σὰν ἀγαπημένο σκυλάκι, ἡ ῥητορική του δρᾶσις εἶνε ὁρατὴ μόνον ἀπὸ τὴν φωτιὰν ποῦ φωτίζει τὸ γεροντικὸν Μογγολικόν του πρόσωπον. Ἡ ῥητορική του εἶνε ἐξ ἴσου ἀπομεμακρυσμένη τῆς κλασσικῆς καὶ τῆς ρωμαντικῆς εὐγλωττίας. Ἀναλύων αὐτήν, εὑρίσκει κανεὶς μίαν στενὴν ὁμοιότητα πρὸς τὴν ἰμπρεσσιονιστικὴν τέχνην. Ἀπὸ ἕνα νεκρὸν ἔγγραφον δημιουργεῖ ἕνα ζωντανὸν πρᾶγμα. Οὐδέποτε δραματοποιῶν τὸ θέμα του, ἀπέχει πάσης στομφώδους προφητείας. Σκοπός του εἶνε νὰ κατερειπώσῃ τοὺς ἀντιπάλους του, ὄχι νὰ τοὺς πείσῃ. Τὸ νὰ ἔχῃ κανεὶς δίκαιον, ὀλίγην ἔχει σημασίαν· ὁ σκοπὸς εἶνε νὰ εἶνε ὁ δυνατώτερος.

Μπορεῖ νὰ διαφωνῆτε πρὸς τὰς πολιτικὰς ἰδέας τοῦ Κλεμανσώ, ἀλλὰ εἴτε τὰς συμμερίζεσθε, εἴτε τὰς ἀποδοκιμάζετε, ἡ θαυμαστῶς ἐκπληκτικὴ προσωπικότης τοῦ ἀνδρὸς ἐνδιαφέρει ἐξ ἴσου φίλους καὶ ἐχθρούς.

Ἕνας μονότονος γερουσιαστὴς ἀνέπτυσσε κάποιαν ξηρὰν θέσιν. Ὡμίλει ἐπὶ δύο ὥρας. Ἀνυπόμονος, στριφογυρίζων εἰς τὸ κάθισμά του, ὁ Κλεμανσὼ εἶχεν ἀπόσχει τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰς πολλὰς διακοπάς, ἕως ὅτου μερικοὶ φίλοι τοῦ φλυάρου ῥήτορος, ἀντιληφθέντες τοῦτον σφάλλοντα, τὸν συνεβούλευσαν:

«Ζητήσατε ὀλιγόλεπτον διακοπὴν ξεκουρασθῆτε λιγάκι.»

«Εὐχαριστῶ—ἄφρισεν ὁ ῥήτωρ—δὲν εἶμαι κουρασμένος, δὲν ἔχω ἀνάγκην ἀναπαύσεως.»

«Ναί, ἀλλὰ ἔχομεν ἡμεῖς», ἐβρυχήθη ὁ Κλεμανσώ.

Ἀπὸ σωματικῆς ἀπόψεως ὁ Κλεμανσὼ εἶνε ἐμφανῶς Μογγολικοῦ τύπου. Φαίνεται σὰν νὰ ἐγεννήθη φαλακρός· δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν φαντασθῇ μὲ μαλλιὰ ἐπάνω εἰς ἐκεῖνο τὸ βραχὺ κρανίον, τὸ ὁποῖον φαίνεται σκληρὸν σὰν βαλανίδια. Προεξέχουσαι μηλαί, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ δέρμα εἶνε τεντωμένον σὰν κίτρινη περγαμηνή, πυκνὰ φρείδια τὰ ὁποῖα σχεδὸν κρύβουν δυὸ μαῦρα μάτια ποῦ ποτὲ δὲν δειλιάζουν καὶ τὰ ὁποῖα, ὅταν εἶνε θυμωμένος—περιστατικὸν συχνότατον—ἀστραποβολοῦν σὰν διαμάντια μέσα στὸ σκοτάδι· ἕνα κιτρινωπόν, ἀκτένιστον μουστάκι, τὸ ὁποῖον πέφτει στὶς ἄκρες ἑνὸς εἰρωνικοῦ, σαρκαστικοῦ—σκληροῦ, λέγουν οἱ ἀντίπαλοί του —στόματος, τὰ χαρακτηριστικὰ παρουσιάζουν ὄψιν δυνάμεως καὶ ἀμειλίκτου ἐνεργητικότητος.

Βραχύσωμος, γεροφτειαγμένος ἄνθρωπος, μὲ τὸ στῆθος χωμένον βαθειά, εὐρεῖς ὤμους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ξεπετιῶνται μυώδη, σιδερένια χέρια, δίδει τὴν ἐντύπωσιν τῆς στερεότητος, τῆς εὐκινησίας, τῆς ὑγείας. Εἰς ἡλικίαν ὀγδοήκοντα ἑπτὰ ἐτῶν περιπατεῖ μ' ἕνα βῆμα γοργόν, ἀνάλαφρον, ποῦ προκαλεῖ τὸν φθόνον τῶν σαραντάρηδων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Εἰρήνης, ὁ Τίγρης, ἐπιθυμῶν μίαν ἡμέραν νὰ προβῇ ἐπειγόντως εἰς ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων μὲ μίαν ἀπὸ τὰς ἀνωτάτας προσωπικότητας τῆς Ἀμερικανικῆς ἀντιπροσωπείας, ἀνέβη γοργῶς εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα τοῦ ξενοδοχείου Κριγιόν, χωρὶς νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς ἀναγγελίας του.

Μὲ βῆμα ταχὺ καὶ ἐλαφρὸν ὁ γέρος ἔφθασε μπροστὰ σ' ἕνα στρατιώτη ὕψους ἓξ ποδῶν, ἐκτελοῦντα χρέη σκοποῦ εἰς τὴν θύραν. Ὁ στρατιώτης ἠρνήθη νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ τὴν εἴσοδον.

«Μὰ εἶμαι ὁ Κλεμανσώ, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας», εἶπεν ὁ Τίγρης, μὲ τὴν καλλιτέραν ἀγγλικὴν προφοράν του, ἀλλὰ καὶ μὲ κάποιαν ἀνυπομονησίαν:

«Αὐτὰ νὰ τὰ περνᾶτε ἀλλοῦ», ἀπήντησεν ὁ σκοπός, ὄχι ἀγενῶς ἀλλ' ἀκλονήτως.

Καὶ ὁ πρόεδρος τῆς συνδιασκέψεως τῆς εἰρήνης ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ ἰσόγειον, ὅπου ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας τὸν συνώδευσε μέχρι τοῦ διαμερίσματος τῶν Ἀμερικανῶν ἀντιπροσώπων.

—Δὲν ἀνεγνώρισες τὸν κ. Κλεμανσώ, τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Γαλλίας, βρὲ κοθώνι;» ἠρώτησεν ὁ λοχαγὸς μὲ τὸν εὐγενικὸν ἐκεῖνον τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον οἱ ἀξιωματικοὶ ἀπηυθύνοντο πρὸς τοὺς στρατιώτας διαρκοῦντος τοῦ πολέμου καὶ ὀλίγα μετὰ τὸν πόλεμον.

—Ποῦ νὰ τὸ φαντασθῶ—ἀπήντησεν ὁ στρατιώτης· μοῦ ἔλεγαν πῶς ὁ κ. Κλεμανσὼ ἦτο ἑβδομῆντα ἑπτὰ χρόνων.»

Ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ λέγεται ὅτι εἶπε περὶ αὐτοῦ:

«Τί ὑπέροχος, ἐκπληκτικὸς καὶ τρομερὸς γέρος! Κάθε φορὰν ποῦ τὸν συναντῶ εἶναι κατὰ ἕνα χρόνον νεώτερος καὶ ἔχει ἕνα δόντι παραπάνω.» Μερικοὶ λέγουν ὅτι ὁ Βρεττανὸς πρωθυπουργὸς εἶπεν: «ἕνα νύχι παραπάνω.»

* * *

Τὸ θάρρος τοῦ Κλεμανσὼ ἔχει καταντήσει παροιμιῶδες. Τίποτε δὲν τὸν τρομάζει.

Κάτοχος δριμείας γλώσσης καὶ χειριστὴς ταχυτέρας πέννας, πολλάκις ὑπεστήριξε μὲ γυμνασμένο σπαθὶ ἢ σταθερὸν πιστόλι ἐπίθετα, τὰ ὁποῖα οἱ πρὸς οὓς ἀπηυθύνοντο ἐθεώρουν ὡς δυσφημιστικά. Ἡ φήμη του ὡς μονομάχου τὸν κατατάσσει μεταξὺ τῶν πρώτων ἐν Γαλλίᾳ. Διαρκούσης τῆς σταδιοδρομίας του, ἰδίως ὅταν ἦτο δημοσιογράφος, διεξήγαγε πολλὰς μονομαχίας, ἐκ τῶν ὁποίων οὐδεμία ἦτο εἰκονική. Ἐκτυπήθη μὲ τὸν διευθυντὴν ἐφημερίδος Πὼλ Φουσέ, μὲ τὸν στρατηγὸν Πουσσέργκ, μὲ τὸν βουλευτὴν Μωρέλ, μὲ τὸν ἀποθανόντα πρόεδρον Πὼλ Ντεσανέλ, μὲ τὸν κόμητα Ἰωσὴφ ντὲ Σιμαὶ καί, τέλος, μὲ τὸν μεγάλον πατριώτην Πὼλ Ντερουλέντ. Εἰς οὐδεμίαν ἐκ τῶν συναντήσεων τούτων ἡττήθη καὶ αἷμα ἐχύθη εἰς ὅλας.

Ἀλλὰ κυρίως εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν καὶ εἰς τὰ χαρακώματα τοῦ τελευταίου πολέμου, ὁ γέρων κυβερνήτης ἐπέδειξε τὴν μεγαλειτέραν περιφρόνησιν πρὸς τὸν κίνδυνον.

Ἀλλὰ εἴτε ἀντεμετώπιζε τὸ ξίφος ἢ τὸ πιστόλι τοῦ ἀντιπάλου του ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς ἢ ὑφίστατο τὸν τρομερὸν βομβαρδισμὸν τῶν γερμανικῶν πυροβόλων, ὁ Κλεμανσὼ διετήρει πάντοτε τὴν κυνικήν σαρκαστικήν στάσιν του.

Εἰς μίαν ἐκ τῶν μονομαχιῶν του, καθ' ἣν ὁ ἀντίπαλός του, ἀναισχύντως τραπεὶς εἰς φυγὴν πρὸ μιᾶς ὁρμητικῆς ἐπιθέσεως τοῦ Κλεμανσώ, εἶχεν ἤδη ὑποχωρήσει πλέον τῶν πενῆντα ὑάρδων, σταματήσας, ἐχαμήλωσε τὸ ξίφος του καὶ εἶχεν εἰρωνικῶς:

«Λυπούμαι ποῦ μᾶς ἀφίνετε τόσον γρήγορα.»

Πρὸ τοῦ Βερντὲν, τὸν Μάϊον τοῦ 1916, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου ἐπέμενον νὰ φορέσῃ χαλύβδινον κράνος. Ἐκεῖνος ἠρνήθη.

«Ὄχι. Τὰ χαλύβδινα κράνη εἶνε προνόμιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ἐγὼ θὰ μείνω πιστὸς στὴν ρεπουμπλίκα μου.»

Ὁ Πουανκαρὲ ἦτο τότε Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ κατὰ τὰς ἐπισκέψεις του εἰς τὸ μέτωπον, φρονιμώτατα ἠκολούθει τὴν συμβουλὴν τῶν ἀξιωματικῶν διὰ τὰ κράνη. Ἐκλεγεὶς παρὰ τὴν πεισματωδεστάτην ἀντίδρασιν τοῦ Κλεμανσὼ καὶ νικήσας τὸν ὑποψήφιον τοῦ Τίγρεως, ὁ Πουανκαρὲ ὑπῆρξε πάντοτε ὁ στόχος τοῦ πρωθυπουργοῦ. Μόνον ἐπάνω εἰς τὴν ἀνακωχὴν συνεφιλιώθησαν.

Πάλιν εἰς τὸ Βερντὲν, τῷ 1917, ἐν ᾧ οἱ ὀβίδες ἐσφύριζαν καὶ ἔσκαζαν ὁλόγυρα, ὁ ἀξιωματικὸς ὁ συνοδεύων τὸν πρωθυπουργὸν τὸν παρεκάλεσε νὰ πέσῃ πρηνὴς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δι' ὀλίγα λεπτά, ἕως ὅτου περάσῃ ἡ καταιγίς. Ὁ Κλεμανσώ, δείχνων τοὺς φαντάρους ἐκεῖ κοντὰ καὶ ἐγερθεὶς ὀλόρθος, ἠρώτησε:

—Τί θὰ ἔλεγαν αὐτοί;

—Μὰ ὑπάρχει φόβος νὰ σκοτωθῆτε, ἐπέμεινεν ὁ ἀξιωματικός.

—Θὰ ἦτο αὐτοκτονία ἴσως—ἀπήντησεν ὁ Κλεμανσὼ μ' ἕνα θλιβερὸν μειδίαμα, ἀλλ' αὐτοκτονία ἐξ ἔρωτος—ἐξ ἔρωτος πρὸς τὴν Γαλλίαν».

* * *

Ἡ στάσις τοῦ Κλεμανσὼ κατὰ τὴν συνδιάσκεψιν τῆς εἰρήνης ἐπεκρίθη αὐστηρῶς ὑπὸ πολλῶν συμπατριωτῶν του, οἱ ὁποῖοι τὸν κατηγόρησαν ὅτι ἐσυνέχιζε, εἰς τὰς διαπραγματεύσεις εἰρήνης μὲ τοὺς συμμάχους τῆς Γαλλίας, τὰς ἰδίας μεθόδους ποὺ εἶχεν ἐφαρμόσει διεξάγων τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Γερμανῶν.

Οἱ ὑποστηρικταί του ἦσαν πεπεισμένοι ὅτι ἔκαμε πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ τὴν Γαλλίαν, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, καὶ ὅτι ἠγωνίσθη διὰ τὴν πατρίδα του εἰς τὴν τράπεζαν τῆς εἰρήνης μὲ τὸ ἴδιον θάρρος, ῥώμην καὶ ἐνεργητικότητα, ποῦ ἐπέδειξεν ἐνθαρρύνων τοὺς «πουαλὺ» ἐπὶ τῶν πεδίων μάχης.

Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς τοῦ κατηγόρουν οἱ ἀντίπαλοι τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν. Δὲν ἦτο πλέον καιρὸς γι' κτυπήματα, ἀλλὰ γιὰ χάδια, δὲν ἐπρόκειτο πλέον περὶ γκρεμίσματος, ἀλλὰ περὶ κτισίματος, ἔλεγαν.

Καλοπροαίρετοι, ἀναμφιβόλως, ἄνθρωποι εἶχαν περιγράψει τὸν Γάλλον πρωθυπουργὸν εἰς τὸν Πρόεδρον Οὐΐλσων ὡς πραγματικὸν Τίγρην, ἄγριον καὶ κτηνώδη, τὸν ὁποῖον δυσκόλως θὰ ἀντιμετώπιζεν. Ἰδίως ἐτονίζετο ἡ ἀντίθεσίς του πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

Μετὰ τὴν πρώτην συνάντησίν του μὲ τὸν Κλεμανσώ, ὁ Πρόεδρος Οὐΐλσων, ὁ ὁποῖος εἶχε μείνει καταγοητευμένος ἀπὸ τὴν εὐφυΐαν τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ, λέγεται ὅτι εἶπε:

—Εἶνε Τίγρης ποῦ φαίνεται πειὸ εὐκολοημέρωτος παρ' ὅ,τι φαντάζονται οἱ περισσότεροι συμπατριῶταί του.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγκαστικῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ τῆς πολιτικῆς, διότι οἱ ἐκλογεῖς τῆς περιφερείας τοῦ Βὰρ ἠρνήθησαν νὰ τὸν ξαναστείλουν εἰς τὴν Γερουσίαν, τῷ 1893, ὁ Κλεμανσὼ ἐρρίφθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν. Ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πὼλ Ντερουλέντ, ἡ ἀντιπολίτευσις διεξήγαγε κατὰ τοῦ Κλεμανσὼ μίαν ἀπὸ τὰς πεισματωδεστέρας προσωπικὰς ἐπιθέσεις ποὺ ἀναφέρουν τὰ πολιτικὰ χρονικὰ οἱασδήποτε χώρας. Κατηγορεῖτο ἀπροκαλύπτως ὡς πληρωμένος πράκτωρ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, αἱ δὲ ἐκλογικαὶ συγκεντρώσεις του εἰς τὴν Τουλ[illegible] ἔβριθον χαφιέδων μεταφερθέντων ἐκ Παρισίων, οἱ ὁποῖοι ἐχαιρέτιζον κάθε ἀπόπειράν του νὰ ὁμιλήσῃ μὲ σκωπτικὰς ἐπιφωνήσεις: «Μίλα Ἐγγλέζικα», «Ἄχ, γές», «Προδότη».

Ὁ Κλεμανσὼ ἀντεπετέθη μὲ τὸ χαρακτηριστικόν του θάρρος. Ἕνα ἐκ τῶν κατηγόρων του ἐδίωξε δικαστικῶς καὶ τὸν ἔστειλεν εἰς τὴν φυλακὴν ἐπὶ πλαστογραφίᾳ ἐγγράφων ἀποσκοπούντων νὰ δείξουν ὅτι εἶχε λάβει χρήματα παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Ἑνὸς ἄλλου διεπέρασε τὸν βραχίονα εἰς μονομαχίαν. Πάντως, ἡττήθη.

Ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν δημοσιογραφίαν εἰς ἡλικίαν καθ' ἣν οἱ περισσότεροι δημοσιογράφοι σκέπτονται νὰ ἀποσυρθοῦν—ἦτο ἡλικίας πεντήκοντα δύο ἐτῶν—ὁ Κλεμανσὼ μετ' ὀλίγον κατέστη εἷς τῶν κορυφαίων δημοσιογράφων τῆς Γαλλίας.

Εἰς τὴν «Αὐγήν», τῆς ὁποίας ἦτο τὸ ὁδηγητικὸν πνεῦμα καὶ ὁ οὐσιαστικὸς διευθυντής, ἔγραψε σειρὰν πολυκρότων ἄρθρων, ζητῶν τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης Ντρεϋφούς.

Μεταξὺ τοῦ 1893 καὶ τοῦ 1902—ἔτους καθ' ὃ ἐστάλη πάλιν εἰς τὴν Γερουσίαν—ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἔμελλε νὰ ἀναγραφῇ εἰς τὴν Ἱστορίαν ὡς «ὁ Πατὴρ τῆς Νίκης» ἀπέδειξεν ὅτι ἦτο ἱκανὸς συγγραφεύς.

Τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου ἐδημοσίευσε σειρὰν λίαν ἐνδιαφερόντων ἔργων: τὴν «Κοινωνικὴν Σύρραξιν», τὸν «Μεγάλον Πᾶνα», «Στὸ Ῥεῦμα τῶν Ἡμερῶν», «Στὶς Ἐνέδρες τῆς Ζωῆς» καὶ ἄλλα. Ὡς δραματουργός, ἔγ[illegible]ε καὶ ἀνεβίβασεν εἰς τὴν σκηνὴν τὸν «[illegible]λον τῆς Εὐτυχίας». [illegible] πραγματικὴ ἀξία τῶν λογοτεχνικῶν του [illegible] ἐπροκάλεσε πολλάκις τὴν μνείαν του [illegible] τὴν πρότασίν του ὡς ὑποψηφίου διὰ τὴν [illegible]αλλικὴν Ἀκαδημίαν. Ὁ ἴδιος ἠρνήθη πάντοτε νὰ ὑποβάλῃ ὑποψηφιότητα.

Μετὰ τὴν ἀνακωχὴν οἱ φίλοι του, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας του, ἐξεβίασαν τὴν ἐκλογήν του ὡς ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσαράκοντα. Ἠρνήθη νὰ γίνῃ ἐπισήμως δεκτὸς καὶ οὐδεμίαν ἐκ τῶν συνεδριάσεων παρηκολούθησε.

* * *

Δημοσιογράφος ὁ ἴδιος, ὁ Κλεμανσὼ πάντοτε συμπεριεφέρθη πρὸς τοὺς δημοσιογράφους μὲ ἁπλῆν καὶ ὠμὴν ἐμπιστοσύνην.

«Εἶνε σωστὸς αὐτὸς ὁ κατάλογος μου τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως;» ἠρώτησεν ἕνας ρεπόρτερ τὸν πρωθυπουργόν, ὅταν ἐσχημάτιζε τὴν κυβέρνησίν του τῷ 1917.

«Ἴσως πολὺ ἀκριβέστερος ἀπὸ τὸν ἰδικόν μου—ἀπήντησε—διότι ἐγὼ δὲν ἔχω φτειάξει κατάλογον οὔτε μετὰ εἰκοσιτέσσερες ὥρες».

Ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ μετώπου, σκονισμένος, κουρασμένος καὶ πεινασμένος, διαρκούσης τῆς μεγάλης γερμανικῆς ἐπιθέσεως τοῦ Μαΐου 1918, μὲ τοὺς Γερμανοὺς νοτίως τοῦ Σατὼ Τιερρύ, ὁ Κλεμανσὼ εὕρισκε ποῦ καὶ ποῦ καιρὸν νὰ δέχεται τοὺς ἀνταποκριτάς.

«Ξεύρετε ὅτι δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς εἰπῶ ψέματα—συνεβούλευε πρὶν ἀρχίσῃ νὰ ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἐρωτήσεις μας ἕνα σκυθρωπὸν ἀπόγευμα—ὥστε, ὅταν καταλαβαίνετε ὅτι μία ἐρώτησις εἶνε λεπτὴ καὶ ὑπάρχει φόβος νὰ μὴ κάμω ψεύτην ἂν ἀπαντήσω, παρακαλῶ νὰ μὴ τὴν διατυπώνετε».

Κατόπιν, εἰς τόνον ἀπείρου θλίψεως, ἀλλὰ μὲ ἀδάμαστον τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἐλπίδα εἰς τὴν τελικὴν νίκην, ἐπροχώρει καὶ μᾶς ἔλεγε ποίαν ἀκριβῶς σημασίαν εἶχεν ἡ γερμανικὴ προέλασις. Μὲ ἁπλότητα καὶ χωρὶς στόμφον περιέγραφε τὴν τρομακτικῶς σοβαρὰν κατάστασιν. Ἦτο τραγικός.

«Νὰ γυρίσωμεν ἀργότερα ἀπόψε, κύριε Πρόεδρε;» ἠρώτησε ἕνας νεαρὸς ρεπόρτερ. Ἠμπορεῖ νὰ ἔχετε πειὸ εὐχάριστα νέα νὰ μᾶς εἰπῆτε».

«Ὄχι—ἀπήντησεν ὁ Κλεμανσώ· καλύτερα θὰ κάνετε νὰ πᾶτε ἀπόψε στὶς φιληνάδας σας. Φιλῆστέ την ἐκ μέρους μου».

Καὶ αὐτὸ εἰς ἕνα τόνον καλόβολης ἀστειολογίας, χωρὶς μεταβατικότητα ἀπὸ τὴν σοβαρότητα μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς εἶχεν ὁμιλήσει περὶ τῆς κρισίμου καταστάσεως.

Αὐτὸ τὸ ἀστεῖον ἐκαθάρισε τὴν ἀτμόσφαιραν. Ἐφεύγαμεν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν μὲ τὴν καρδιὰ σφιγμένη καὶ ἀπαισιόδοξοι ἀλλὰ ὅλοι ἐγελούσαμε μὲ τὸ πάθημα τοῦ νεαροῦ δημοσιογράφου καὶ ᾐσθανόμεθα ὅτι ὑπῆρχεν ἀκόμη ἐλπίς—ὁ Τίγρης ἀστειεύετο.

«Ἡ Γαλλία ἐσώθη τρεῖς φορὰς διαρκούσης τοῦ πολέμου· τρία μεγάλα γαλλικὰ ὀνόματα θὰ μείνουν ἐσαεὶ εἰς τὴν ἱστορίαν: ὁ Μάρνης, τὸ Βερντὲν καὶ ὁ Κλεμανσώ», μοῦ ἔλεγε τελευταίως ἐξέχον μέλος τοῦ Γαλλικοῦ Κοινοβουλίου.

—Καὶ ὁ Φώς; τὸν ἠρώτησα.

—Δὲν θὰ εἴχαμεν ἀνάγκην οὔτε τοῦ Φώς, οὔτε ἄλλου Γάλλου στρατιωτικοῦ ἀρχηγοῦ τῷ 1918, ἂν ὁ Κλεμανσὼ δὲν ἀνελάμβανε τὴν ἀρχὴν τῷ 1917· ὁ πόλεμος θὰ εἶχε τελειώσει μὲ τοὺς Γερμανοὺς στὸ Παρίσι, ἀπήντησεν ὁ βουλευτής.

Αὐτὴ εἶνε μία ἔνδειξις τῆς δημοτικότητος τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος τώρα πλησιάζει τὰ ἐνενήκοντα καὶ εἶνε ἀκόμη ἕτοιμος νὰ ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς Γαλλίας.

Ἀλλὰ εἴτε κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν πολυαρίθμων ἐχθρῶν του, ὅτι ἐπέβαλε μίαν δικτατορίαν Ναπολεοντείου θρασύτητος εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀφήσασα [illegible] τῆς ἐξ ἴσου καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα, εἴτε χαιρετιζόμενος ὑπὸ τῶν πολὺ περισσοτέρων θαυμαστῶν του ὡς ὁ «Σωτὴρ τῆς Γαλλίας» καὶ ὁ «Πατὴρ τῆς Νίκης», προκαλεῖ συζητήσεις, μίση, θαυμασμούς· δὲν ἀφίνει κανένα ἀδιάφορον.

THEODORE THOMAS

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΩΝΣΤ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΥ
ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ 16—ΤΗΛ. 3-02

ΛΟΥΪ ΝΤΥΜΥΡ

Ὁ Θεὸς σώζοι τὸν Τσάρον!

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ὁ θυμός του ἐξέσπασε στὴ συγκεχυμένη συζήτησι ποὺ ὅλο κι' ἐζωντάνευεν.

Ἀνέπτυξεν ἰδέες φιλελεύθερες, ἀλλὰ μετριοπαθεῖς, ἐπετέθη κατὰ τῶν ἀντιδραστικῶν ποὺ θεωροῦσαν ὑπερβολικὰ εὐρωπαϊκὲς τὶς μεταρρυθμίσεις τοῦ Μεγάλου Πέτρου, ἐπετέθη κατὰ τῶν οὐτοπιστῶν ποὺ, χωρὶς νὰ νοιώθουν τὴν ψυχὴ τοῦ Ρωσσικοῦ Λαοῦ, παρασύρονται ἀπὸ τὰ διάφορα ῥεύματα τῆς Δύσεως. Εἶπε πὼς ἡ Ρωσσία μὲ τὸ ἀπολυταρχικόν της καθεστώς, ἦταν ἡ πιὸ δημοκρατικὴ χώρα τοῦ κόσμου.

— Μπορεῖ, εἶπεν ὁ ἰδιαίτερος σύμβουλος. Μόνον ποὺ, σ' ἐμᾶς, ἡ ἐπανάστασις ἔγινεν ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπον, ὄχι ἀπὸ τὸν λαόν. Συνεπῶς ὅσον ἀξίζει ὁ ἄνθρωπος ποὺ εἶνε ἐπὶ κεφαλῆς ὅλων, ὁ μονάρχης, ἄλλο τόσον ἀξίζει ἡ κυβέρνησις, ἡ διοίκησις, τὸ καθεστώς. Ἐπὶ Πέτρου τοῦ Μεγάλου, ἐπὶ Αἰκατερίνης τῆς Μεγάλης, τὰ πράγματα ἐπήγαιναν τέλεια. Ἐπὶ Παύλου τοῦ 1ου, ἐπὶ Νικολάου τοῦ 1ου, λιγώτερο καλά.

— Καὶ ἐπὶ Νικολάου τοῦ 2ου;

— Ἐπὶ Νικολάου τοῦ 2ου;... Μὰ δὲν θὰ μὲ κάμετε φίλοι μου, νὰ εἰπῶ πράγματα...

— Ἐμπρός, ἐμπρός, μιλῆστε! ἀκούσθηκαν σὲ πέντε διαφορετικοὺς τόνους ἡ φωνὲς τῶν προσώπων τῶν καθισμένων γύρω ἀπὸ τὸ τραπέζι τοῦ τσαϊοῦ, ὑποστηριζόμενες ἀπὸ ἕνα ῥοχαλητὸ τοῦ πρίγκηπος Ὀσσίνιν.

— Ἔστω. Μεταξύ μας, δὲν εἶνε ἔτσι;

— Μεταξύ μας, ἐννοεῖται, εἶπεν ὁ Διαπούνωφ.

— Ἐντελῶς μεταξύ μας, ἐπεβεβαίωσεν ὁ Πρόνσκυ.

— Ἔ λοιπόν, καλοί μου φίλοι, ἄρχισεν ἀποφασισμένος καὶ ἀνάβοντας ἕνα σιγαρέττον ὁ ἰδιαίτερος σύμβουλος, συνέβη ὥστε, μὲ τὸ πέρασμα τοῦ καιροῦ καὶ τῶν ἡγεμόνων, τὸ καθεστὼς ποὺ ἐγκαθίδρυσεν ὁ Πέτρος ὁ Μεγάλος νὰ διαφθαρῇ. Οἱ πιὸ ἄξιοι δὲν φθάνουν πιά, ὅπως στὸν καιρό του, στὰ πιὸ ὑψηλὰ ἀξιώματα καὶ στὶς ἀνώτερες λειτουργίες τοῦ κράτους. Ἡ μηχανορραφία σιγά-σιγά ἐξετόπισε τὴν ἀξίαν ἡ εὔνοια τὴν ἰδιοφυΐα. Καὶ σήμερα... πῶς νὰ ἐκφρασθῶ... νὰ ἐκφρασθῶ δηλαδὴ μὲ λόγια εὐπρεπῆ;... σήμερα, ἐπικρατεῖ ἀταξία, σπατάλη, διαφθορὰ πλήρης, ἀπόλυτος, ὁ θρίαμβος τῆς ἀνικανότητος καὶ τῆς ῥαδιουργίας... Ἂν βγάλωμε τὸν Σαζόνωφ καὶ τὸν Κριβοσεΐν, ἀκόμη καὶ τὸν Μπάρκ, ἂν θέλετε, ποιοὺς βλέπομε στὰ πράγματα; Ἡ ἀρχὴ ἔχει ἀνατεθῇ στὰ γεροντικὰ χέρια ἑνὸς ἀμαύλου Γκορεμύκιν. Βλέπομε θρονιασμένον στὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἕναν ἐπικίνδυνον ἀχρεῖον σὰν τὸν Μακλακώφ, τῆς Δικαιοσύνης ἕνα γελοῖον σὰν τὸν Χτσεγκλοβίτωφ, στὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἕναν παλιάνθρωπο σὰν τὸν Σάμπλερ...

— Ἄ! μὰ τὰ παραλέτε, ἀγαπητέ μου! ἄρχισε νὰ θυμώνῃ ὁ Πρόνσκυ.

— Πέτρο, Πέτροβιτς, σταματῆστε! ξεφώνησε σαστισμένη ἡ πριγκήπισσα.

— Ἐμπρός! ἐφώναξεν ἡ Νάδια σχεδὸν ἔξαλλος.

— Στὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ξανάρχισε δυνατώτερα ὁ Πέτρος Πέτροβιτς, στὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, τὸ τόσον σημαντικὸν ὑπουργεῖον, ἔχομεν ἕνα ἄβουλον σὰν τὸν Σουκομλίνωφ...

— Πῶς τὸν εἴπατε;...

— Ἄβουλον, γιὰ νὰ μὴν πῶ περισσότερα. Τί θέλετε νὰ σκεφθῇ ὁ κόσμος γιὰ ἕνα τέτοιον ἀρχηγὸ καὶ ποιὰ ἐμπιστοσύνη μπορεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ, ὅταν τὸν βλέπουν περικυκλωμένον ἀπὸ ἕνα σύννεφο ἀνθρώπων ἀνικάνων, ἀτόμων ὑπόπτων, λωποδυτῶν καὶ ἀπατεώνων σὰν τὸν πρίγκηπα Ἀνδρονίκωφ...

— Ὁ πρίγκηψ Ἀνδρονίκωφ εἶνε φίλος μου, ἀνεπήδησεν ὁ Πρόνσκυ, καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψω...

— Ἄ! ὁ πρίγκηψ Ἀνδρονίκωφ εἶνε φίλος σας; Δὲν σᾶς συγχαίρω... Ἂς εἶνε, πάει αὐτός, δὲν θέλω νὰ ἐπιμείνω... Ἔλεγα λοιπόν, πὼς ὅταν βλέπῃ κανεὶς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν νὰ ἔχῃ ὡς καλύτερη παρέα του ἕναν Αὐστριακὸ κατάσκοπο, σὰν αὐτὸν τὸν Ἑβραῖο τὸν Ἀλτσίλλερ...

— Κύριε Πετρώφ ἐξέσπασε πάλιν ὁ Πρόνσκυ, κόκκινος ἀπὸ θυμό. Ὁ κ. Ἀλτσίλλερ εἶνε φίλος μου καὶ δὲν θά...

— Μπᾶ! ὅλοι λοιπὸν αὐτοὶ εἶνε φίλοι σας; Καὶ ὁ Μιασσογέδωφ, ὁ περίφημος ἀντισυνταγματάρχης Μιασσογέδωφ, Γερμανὸς πράκτωρ μαρκαρισμένος, ὁ ὁποῖος...

— Σᾶς ἀπαγορεύω νὰ μιλᾶτε ἔτσι γιά...

— Φίλος σας κι' αὐτός;

— Μάλιστα. Καί, παρὰ τὰς συκοφαντίας ποὺ ἔχουν διαδοθῇ εἰς βάρος του, δὲν τὸν ἀπαρνοῦμαι. Γερμανὸς πράκτωρ, ὁ ἀντισυνταγματάρχης Μιασσογέδωφ!... Τί συκοφαντία!... Ἄλλως τε ὅλα ὅσα λέτε εἶνε ἀβάσιμα. Ὁ ἀντισυνταγματάρχης εἶνε ἐν ἀποστρατείᾳ. Δὲν εἶνε πιὰ στὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

— Ὑπηρέτησεν ὅμως ἐκεῖ πολλὰ χρόνια καὶ μέχρι πρὸ διετίας, ἂν δὲν ἀπατῶμαι. Τοῦ εἶχεν ἀνατεθῇ μία ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες διευθύνσεις. Ὁ κατάσκοπος αὐτὸς ἦταν ἀρχηγὸς τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀντικατασκοπείας καὶ ἐπέβλεπεν ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατεύματος. Πῶς σᾶς φαίνεται;... Ὁ ἀχρεῖος εἶνε ἐν ἀποστρατείᾳ, μοῦ λέτε; Εἶμαι βεβαιότατος πὼς ὁ Σουκομλίνωφ θὰ πάῃ νὰ τὸν ζητήσῃ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν. Ὑπάρχει μεταξύ των δὲν ξέρω ποιὸς δεσμὸς ἢ ποιὰ συνενοχὴ ποὺ τοὺς συνδέει τόσον στερεὰ ὅσον δυὸ κακούργους ποὺ τοὺς δένει τὸ μυστικὸν ἑνὸς πτώματος.

— Ποῦ θέλετε νὰ καταλήξετε, Πέτρο Πέτροβιτς, ἐβρυχήθη ὁ Πρόνσκυ τοῦ ὁποίου ἡ μανία ηὔξανεν, ἐνῷ ἡ πριγκήπισσα καὶ ἡ στρατηγίνα δὲν ἤξευραν πιὰ ἂν ἔπρεπε νὰ γελάσουν ἢ νὰ ζομάξουν πρὸ τῆς τροπῆς ποὺ ἔπαιρνεν ἡ κουβέντα.

— Σὲ τίποτε ποὺ νὰ σᾶς εἶνε προσωπικῶς δυσάρεστον, Γιοῦρι Φιλίπποβιτς. Ἀλλὰ δὲν θὰ μ' ἐμποδίσετε νὰ εἰπῶ ὅ,τι σκέπτομαι.

— Μάλιστα, κύριε, θὰ σᾶς ἐμποδίσω, θά...

Χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ ἀναμιχθῇ ὁ Διαπούνωφ δὲν μποροῦσε νὰ μὴ συμφωνῇ μέσα του μὲ τὰ αὐστηρὰ λόγια τοῦ Πέτρου Πέτροβιτς, ποὺ ἄρχισε νὰ τοῦ γίνεται ἔξαφνα πολὺ συμπαθής.

— Θεωρῶ τὸν στρατηγὸν Σουκομλίνωφ, ἐξακολουθοῦσεν ὁ ἰδιαίτερος σύμβουλος ἀτάραχος, γιὰ τὴν ἀνικανότητά του, τὴν ἀδιαφορία του γιὰ τὸ κοινὸ καλό, τὴν ἀλαζονεία του, τὸ μῖσος του πρὸς κάθε τι ἀνώτερόν του, τὸν θεωρῶ πρόσωπον πολὺ ἐπικίνδυνον καὶ τὸ ὁποῖον θὰ μποροῦσε νὰ ἀποβῇ ὀλέθριον ἄν, Θεὸς φυλάξῃ, ἐπήρχοντο σοβαρὰ γεγονότα. Ἡ ἀδυναμία του ἔναντι τοῦ περιβάλλοντός του, τὸ πιὸ βλαβερὸν στοιχεῖον τοῦ ὁποίου δὲν ἀνέφερα...

— Ποιὸς εἶνε; ἐγαύγισεν ὁ λοχαγός.

— Ἡ γυναῖκα του: ἡ κυρὰ στρατηγίνα, ἡ Αἰκατερίνη Βικτώροβνα Σουκομλίνοβα. Ἄ! τὴν αἰσχρή!... Διαβολικὰ ὡμορφη, τριάντα χρόνια μικρότερη ἀπ' τὸν γέρο παραλυμένο τὸν ἄνδρα της ποὺ τὸν κρατεῖ ἀπὸ ὅλες τὶς κλωστὲς ἑνὸς γεροντικοῦ πάθους...

— Γεροντακοῦ! Καλὲ τί τσαμπουνᾶτε;...

Ὁ στρατηγὸς εἶνε ἑξήντα ἓξ χρόνων.

— Ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη ἡλικία γιὰ τοὺς ἄνδρες.

Αὐτὴν τὴν φορὰ ἡ πριγκήπισσα δὲν ἐδίστασε πιὰ καὶ τὰ γέλοια της ἐξέσπασαν. Ἀμέσως ὅμως ἐπῆρε μίαν ἔκφρασι φοβισμένη:

— Σᾶς παρακαλῶ, Πέτρο Πέτροβιτς, ξεχνᾶτε πὼς ὑπάρχει ἐδῶ μία νέα κόρη.

— Δὲν τὸ ξεχνῶ ἀγαπητή φίλη. Πῶς φαντασθήκατε ὅτι τὸ ξέχασα; ἀπήντησε μὲ λεπτότητα ὁ ἰδιαίτερος σύμβουλος. Ἀλλὰ σκέπτομαι πὼς μία νέα μπορεῖ νὰ ἀκούσῃ τὰ πάντα.

— Ναί, ναί, ἐφώναξεν ἡ Νάδια καταγοητευμένη. Μία νέα Ρωσσίς ἠμπορεῖ καὶ ὀφείλει νὰ ἀκούῃ τὰ πάντα. Ἐξακολουθῆστε, ἀγαπητὲ Πέτρο Πέτροβιτς.

— Τὸν παίζει, σᾶς λέω, στὰ δάχτυλά της σὰν φασουλῆ. Στὸ Κίεβον, ὅπου τὴν συναντᾷ μικρορώσσα μετρίας οἰκογενείας, παντρεμμένη μὲ τὸν μικρουεργὴ Μπούτοβιτς, τὴν ἐρωτεύεται σὰν ἀνθυπολοχαγός. Κυριευμένη ἀπὸ φιλοδοξία, διαβλέπουσα τοὺς λαμπροὺς ὁρίζοντας ποὺ τῆς ἀνοίγει αὐτὴ ἡ ἀνέλπιστη περιπέτεια, ἡ διαβολεμμένη ἐπαρχιώτισσα παίζει μὲ μαεστρία τὸ παιγνίδι της, ἐξωθεῖ τὴ μηχανορραφία εἰς τὰ ἄκρα, ξετρελλαίνει τὸν μπαμπόγερο, ὁ ὁποῖος, ἂν καὶ χῆρος γιὰ δεύτερη φορά, ἀποφασίζει νὰ συνάψῃ μὲ τὴν πλανεύτρα Οὐκρανὴ τρίτον γάμον. Ἄ! δὲν ἦταν ἄβουλος ἐκεῖνον τὸν καιρό, ὁ μέλλων ὑπουργός μας, ἦταν ὅμως βρωμάνθρωπος...

— Δὲν ὑποφέρεσθε!

— Ἔπρεπε νὰ ξεφορτωθοῦν τὸν σύζυγο μ' ἕνα καλὸ διαζύγιο. Ἡ δουλειὰ ἦταν δύσκολη: Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Κιέβου τὴν ἤθελε τὴ γυναῖκα του. Ἡ στρατηγικὴ τοῦ στρατηγοῦ ἐδέησε νὰ ἀναπτυχθῇ ὅλη. Ἐκφοβισμὸς δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐξαγορὰ παπάδων, παραποίησις ἐγγράφων, ὅλα ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν γιὰ νὰ ὑπερνικηθῇ τὸ ἀκατάβλητον ἐμπόδιον τῶν νόμων. Καὶ ὕστερα ἀπὸ τόσες γενναῖες προσπάθειες, ὁ ἥρως μπόρεσε ἐπὶ τέλους νὰ στήσῃ τὴ σημαία του ἐπάνω εἰς τὸ διαφιλονεικούμενον ὀχύρωμα. Ἡ Μπούτοβιτς ἦταν δική του!...

— Ἢ θὰ πάψετε ἀμέσως αὐτὸ τὸ ἠλίθιο κουτσομπολιό ἤ...

— Ἀπὸ τότε, τί βρωμοδουλειές, κύριοι! Ἡ κυρὰ στρατηγίνα, ἔγινε σὲ λίγο κυρία ὑπουργίνα τῶν Στρατιωτικῶν, κι' ἐμπῆκε στὸ χορὸ γιὰ καλά! Τῆς χρειάζονται τουαλέττες, κοσμήματα, ἕνας προϋπολογισμὸς μεγάλης δουκίσσης γιὰ νὰ στολίσῃ τὴν ὀμορφιά της μὲ μιὰν ἀστραφτερὴ πολυτέλεια. Προσελκύει, σὰν φάρος, ὅλα τὰ βλαβερὰ ἔντομα ποὺ μποροῦνε νὰ τῆς πᾶνε χρυσάφι. Ὁ πιστὸς φίλος τοῦ Κιέβου, ὁ Ἑβραῖος Ἀλτσίλλερ, ὁ ὁποῖος ἠκολούθησε τὸ ζεῦγος στὴν Πετρούπολι τῆς παρέχει ἀφειδῶς αὐστριακὸν χρῆμα. Ἔπειτα ἐμφανίζεται ὁ Μιασσογέδωφ μὲ τὴν Ἑβραία ἐρωμένη του. Ὅλος ὁ ἀνθὸς τῶν λαθρεμπόρων, τῶν καταχραστῶν, τῶν ἐκβιαστῶν, τῶν ἀχρείων καὶ τῶν βρυκολάκων. Ἡ Αὐτῆς Ἐξοχότης ἡ κυρία ὑπουργίνα εἶνε ἀχόρταγη. Θέλει νὰ κάμῃ καὶ αὐτὴν τὴν Αὐτοκράτειρα νὰ κιτρινίσῃ ἀπὸ ζήλεια...

— Τὴν Αὐτοκράτειρα! Ἀκοῦτε, κυρίες μου, βρίζει τὴν Αὐτοκράτειρα!...

(Ἀκολουθεῖ)

CARLO ERBA S. A.
MILANO
Α. Ε. ΚΑΡΛΟ ΕΡΜΠΑ
ΜΙΛΑΝΟ
MAGNESIA JONIZZATTA "ERBA"
ΜΑΓΝΗΣΙΑ ΙΟΝΙΖΑΤΑ "ΕΡΜΠΑ"
ΚΑΘΑΡΤΙΚΟΝ, ΕΥΓΕΥΣΤΟΝ, ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεμπορεῖα καὶ Φαρμακεῖα
Ἀντιπρόσωπος: ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ΜΙΡΑΛΕ
ΑΘΗΝΑΙ, Ἀπελλοῦ 1

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ
ΕΛΑΣΤΙΚΟ-Υ-ΦΑΝΤΟΙ
ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ
ΙΑΤΡΟΥ ΠΡΟΜΠΟΝΑ
ΕΙΝΕ ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΘΕΡΑΠΕΥΟΥΝ ΤΗΝ ΚΗΛΗΝ
ΑΝΕΥ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΑΚΩΣ
ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 5—ΑΘΗΝΑΙ

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
„ΑΝΑΤΟΛΗ„
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Γ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΒΕΡΩΦ 21—ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 48
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ, ΠΛΗΡΗΣ ΤΕΤΡΑΤΑΞΙΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΟΜΟΤΑΓΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ.
ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΤΜΗΜΑΤΑ: Γλωσσῶν, Ἐμπορίου, Ἐσπεράντο, Μουσικῆς, Ζωγραφικῆς.
ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΟΜΑΔΕΣ Λογιστικῆς τριμηνιαῖαι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Ι. Διαμαντίδου καθηγητοῦ Ἐμπορικῶν.
Ἐπιτελεῖον συνεργατῶν ἐκ 44 καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἐκ τῶν εἰδικωτέρων ἐν ἑκάστῳ κλάδῳ.
Ἐποπτικὰ καὶ λοιπὰ διδακτικὰ μέσα συμφωνότατα πρὸς τὰς νεωτέρας ἀπαιτήσεις τῆς παιδαγωγικῆς.
Αἱ ξέναι γλῶσσαι ἀπὸ τῶν κατωτάτων τάξεων.
ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ δεχόμενον τροφίμους μόνον μέχρι 25 ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν αὐτῆς τῆς Διευθύνσεως, συνδιαιτωμένης.
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΧΟΛΗΣ „ΑΝΑΤΟΛΗ„
Ἐν ΚΟΛΩΝῼ ὁδὸς Ἰωαννίνων 47
ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ—ΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ—ΣΧΟΛΑΡΧΕΙΟΝ
Οἴκημα πληροῦν ὅλους τοὺς ὅρους ὑγιεινῆς. Προσωπικὸν πάντοτε ἐκλεκτόν.
Ἐγγραφαὶ εἰς ὅλα τὰ τμήματα ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου.
Μαθήματα ἀπὸ τῆς 25 ἰδίου.
(Ἐκ τῆς Γεν. Διευθύνσεως)

3
Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΜΠΡΟΣ ΣΤΑ ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΣΑΣ
Ὡπλισμένα, βουΐζοντα καὶ τσιμπῶντα, τὰ κουνούπια γεννιῶνται σὲ μιὰ σταλιὰ νερὸ ποὺ λιμνάζει εἴτε ἀπὸ ὀχετούς, εἴτε ἀπὸ ῥέμματα.
Φέρνοντας τὸν πυρετὸ παραμονεύουσι τὸν ὕπνο σας γιὰ νὰ σᾶς χτυπήσουν στὰ σίγουρα. Φράξετε τὸν δρόμο στὴν ἀρρώστεια!
Τρομπάρετε FLIT
Σὲ λίγα λεπτὰ τὸ FLIT σκοτώνει ὅλα τὰ βρωμερὰ καὶ ἐπικίνδυνα ἔντομα: μυῖγες, κοργιούς, κουνούπια, ψύλλους, κατσαρίδες κ.λ.π. Καταστρέφει τ' αὐγά τους καὶ τὰ ξετρυπώνει ἀπ' τὶς χαραμάδες ποὺ χώνονται.
Τὸ FLIT καταστρέφει τὸ σκῶρο καὶ τὰ αὐγά του, μὰ δὲν πειράζει καθόλου τὰ ροῦχα.
Εἶνε τὸ πειὸ τέλειο ἐντομοκτόνο, μὲ μυρουδιὰ εὐχάριστη καὶ ἀκίνδυνη. Οἰκονομικὸ γιατὶ 100 ο)ο εἶνε ἡ δύναμί του, καὶ ἡ τιμή του μικρή, τὸ μεταχειρίζεται ὅλος ὁ κόσμος ἀνεξαιρέτως.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΖΩΓΡΑΦΟΣ-ΒΑΚΗΣ & Σια
Ὁδὸς Ἀθηνᾶς 51—ΑΘΗΝΑΙ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΠΟΥΡΗΣ
1868
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΑΝΑΜΕΤΑΛΛΩΣΙΣ
Ἡ ἐξάντλησις τοῦ ὀργανισμοῦ ἀπὸ τὸν ΔΑΓΚΕΙΟΝ ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν τῶν [illegible] Ἀζώτου, [illegible] Φωσφόρου, Ἀρσενικοῦ κλπ. [illegible]
CYTOMANGANOL CORBIERE
[illegible]
Φαρμακεῖον Κ. ΔΕΜΟΥ (Ὁμόνοια)

ΣΩΚΡ. ΛΟΥ·Ι·ΖΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ—ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
[illegible]
Δέχεται 9 π.μ.—1 1)2 [illegible]
58 ὁδὸς Σωκράτους 58 (Ὁμόνοια)

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
[illegible] Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Σίνωνος 2 Ὁμόνοια.

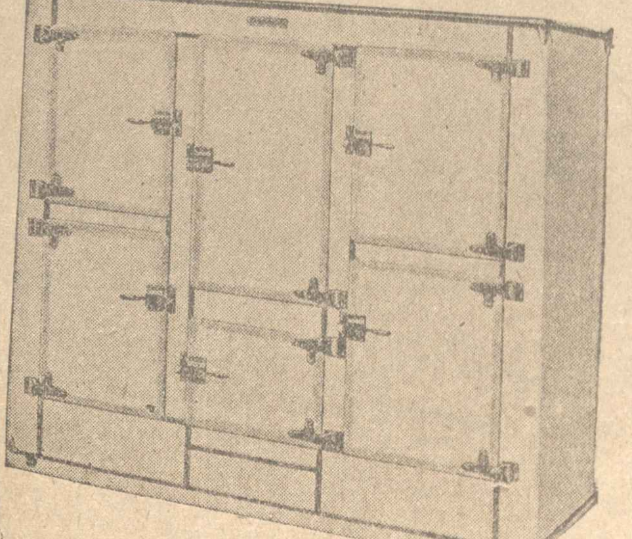

Ο ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΗΛΙΑΣ Ι. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΛΑΜΑΙ ΟΔΟΣ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ ΤΗΛΕΦ. (139)
ἀσχολούμενος μὲ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν τῶν εἰδῶν τοῦ γενικοῦ ἐμπορίου Ὑφασμάτων, Ἀποικιακῶν, Ψιλικῶν, Σιδηρικῶν, Ναυτιλιακῶν, Δερμάτων, Φαρμακευτικῶν κλπ. ὡς καὶ ἐγχωρίων προϊόντων, ΖΗΤΕΙ νὰ ἀναλάβῃ διαφόρους ἀντιπροσωπείας Οἴκων καὶ Ἐργοστασίων Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ. Δίδει Références τραπεζιτικὰς

Flyosan
SAFE INSECTICIDE
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΩΝ
Τὸ ἀσφαλέστερον μέσον διὰ νὰ προφυλαχθῆτε ἀπὸ τὸν Δάγγειον εἶνε ἀναμφισβητήτως ἡ χρῆσις τοῦ ἐντομοκτόνου
ΦΛΑΪΟΖΑΝ
Ἐγγυώμεθα ῥητῶς ὅτι εἶνε καμωμένον ἀπὸ οὐσίας ἀπολύτως ἀβλαβεῖς. Ἔχει τὴν πλέον εὐχάριστον ὀσμὴν καὶ δὲν φέρει ζάλην.
Τὰ ἱδρύματα τοῦ Ἐρ. Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀμερ. Περιθάλψεως συνιστοῦν καὶ χρησιμοποιοῦν ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τοῦ 1924 μόνον ΦΛΑΪΟΖΑΝ.
Ζητεῖτε ἀπὸ τὸν φαρμακοποιόν σας καὶ ἐπιμένετε νὰ σᾶς δώσῃ
ΦΛΑ·Ι·ΟΖΑΝ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
R. A. WHEELER & Co
Μιλτιάδου 9 Ἀθῆναι

ΣΧΟΛΗ ΜΕΓΑΡΕΩΣ-ΧΑΤΖΗΪΩΑΝΝΟΥ
ΜΕΤ' ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ
Πλῆρες Δημοτικὸν Σχολεῖον.—Πρακτικὸν Γυμνάσιον (τὸ μόνον ἰδιωτικὸν ἐν Ἑλλάδι).—Ἐμπορικὴ Σχολὴ (ὁμοταγὴς ταῖς δημοσίαις).—Γαλλικά, Ἀγγλικά.
ΕΓΓΡΑΦΑΙ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 9—12 π. μ.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ὁδὸς Πατησίων 132 (στάσις Ἰθάκης)

Η ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΙΠΠΙΚΟΥ
Προκηρύσσει, ὅτι τὴν ἐνάτην (9) Σεπτεμβρίου 1928 ἐνεργηθήσεται δημόσιος πλειοδοτικὸς [illegible]
Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Αὐγούστου 1928
Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς
ΚΑΦΕΖΙΔΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ
Ἐπίλαρχος

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ
[illegible] πλειοδοτικὸν [illegible] δικαίωμα τῆς [illegible] ἀγγελτηρίων [illegible] τοῦ ξυλίνου [illegible] τέως Β. Στα[illegible] ἐνεργηθήσεται [illegible] ἡμέραν Πέμπτην [illegible] δύσεως Κτημάτων [illegible] 18α) ἐνώπιον τῆς [illegible]
Πληροφορίαι παρέχονται [illegible] Κτημάτων τοῦ Ταμείου [illegible]
Ἀθῆναι 30 Αὐγούστου 1928
Ὁ Διευθυντὴς
ΕΜΜ. ΛΟΥΤΡΑΡΗΣ
Ἀντισυνταγματάρχης Ἐπιμελητείας

Die Technische Stadt
Jahresschau Dresden
„Η ΠΟΛΙΣ
ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ"
ΕΤΗΣΙΑ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ ΔΡΕΣΔΗ
ΜΑΙΟΣ—ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1928
Ἠλεκτρισμὸς—Φωταέριον
Ὑδραυλικὴ—Ἀρχιτεκτονικὴ—Φωτισμὸς—Θέρμανσις
Παραγωγὴ—Συγκοινωνία—Εἰδικὴ [illegible]σεολογία
[illegible] πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, πρώτων βοηθειῶν, ὑγιεινῆς κλπ.
Η ΠΛΕΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Πληροφορίας παρέχει
Ὁ ἐντεταλμένος ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος
Α. Α. ΤΣΙΦΛΑΚΟΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΟΔΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗ 20222 ΤΗΛ. ΝΕΟΝ 44

KELVINATOR
ΑΥΤΟΜΑΤΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ
ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΧΡΗΣΙΝ
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ διαρκὴς παρακαταθήκη
Α. Ε. ΗΛΕΚΤΡΟΝ
14 Ὁδὸς Ἐδουάρδου Λὼ Ἀθῆναι

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΙ ΦΟΡΟΥΣ ΠΛΗΡΩΝΕΙ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Πρωΐας»

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 970 τῆς 27ης Αὐγούστου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος σας καὶ εἰς τὴν στήλην «εἰς τὸ περιθώριον τῶν γεγονότων» καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Δὲν μᾶς τὸ λέγει» ἐρωτᾶτε τὴν «Ἑστίαν» διατὶ δὲν σᾶς λέγει τί φόρους πληρώνει ὁ κ. Βενιζέλος, αὐτὴ δὲ σᾶς παραπέμπει εἰς τὴν οἰκον. ἐφορίαν Χανίων.

Ἐπειδὴ ἐσχάτως καὶ ἄλλαι ὁμόφρονες ἐφημερίδες πολλάκις προεκάλεσαν τὸν κ. Βενιζέλον διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀλλὰ ἀποφεύγει νὰ ἀπαντήσῃ, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε, ἐξιστορῶν, νὰ σᾶς δώσω ἐγὼ μερικὰς πληροφορίας.

Λοιπόν: Ὅτε πρὸ 2—3 μηνῶν εὑρίσκετο ἐνταῦθα ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ ἐμπορικὸς καὶ ἐπαγγελματικὸς κόσμος, δυσανασχετῶν κατὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ὡς φορολογοῦντος τούτους μὲ ὑπερβολικὰ ποσά, ἐπροκάλεσε συνεδρίασιν ἐν τῷ Δημαρχιακῷ Μεγάρῳ πρὸς διαμαρτυρίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Εἰς τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην προσῆλθεν ἀπρόσκλητος ὁ κ. Βενιζέλος, ὅστις, λαβὼν τὸν λόγον, ἐκάκισε τοὺς συνεδριάζοντας, εἰπὼν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀρνοῦνται φόρους.

Τότε εἷς τῶν ἐμπόρων ἐν τῷ θυμῷ του εἶπεν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον: «ἐμεῖς δὲν ἔχουμε τὴν σακκούλα σου» (ἐννοῶν πολλὰ χρήματα σὰν ἐσένα) «ἄλλως τε ἐμεῖς πληρώνουμε τόσους φόρους, ἐνῷ ἐσὺ μὲ τὰ ἑκατομμύριά σου δὲν πληρώνεις τίποτε.»

Μὴ ἀναμένων τοιαύτην ἀπάντησιν καὶ χολωθεὶς ἀπεχώρησεν ἀμέσως τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Βενιζέλος. Τὴν ἑπομένην μετέβη αὐτοπροσώπως εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐφορίαν Χανίων πρὸς διακανονισμὸν τοῦ φόρου του καταθέσας σχετικὴν δήλωσιν.

Ἡ οἰκονομικὴ ἐφορία ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων τοῦ ἐκανόνισε φόρον περὶ τὰς 150 χιλιάδας δραχμῶν. Ἀλλ' οὗτος ὅταν καὶ πάλιν τὴν μεθεπομένην μετέβη καὶ τοῦ ἀνεκοινώθη τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἤρχισε νὰ διαμαρτύρεται καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος χαριζόμενος ἢ καὶ φοβηθεὶς τὸν ἠρώτησε: «Τί ποσὸν νομίζετε κ. Πρόεδρε, ὅτι πρέπει νὰ πληρώσετε;» Καὶ οὕτω ὁ κ. Βενιζέλος ἐκανόνισε τὸν φόρον του εἰς 5 χιλιάδας δραχμάς.

Αὐτὸς εἶνε ὁ φόρος τὸν ὁποῖον ἐπλήρωσεν ὁ κ. Βενιζέλος.

Αὐτὰ διὰ τὴν «Ἑστίαν».

Δέξασθε κλπ.

Τακτικὸς ἀναγνώστης σας

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Κύριε Διευθυντά,

Εὐαρεστηθῆτε, παρακαλῶ, νὰ ὑπενθυμίσητε εἰς τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν ὅ,τι ὑπεσχέθη καὶ δὲν ἐξετέλεσεν ἡ προκάτοχος, δηλ. τὴν παροχὴν προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων χορηγήσεως συντάξεων εἰς ὅσα θύματα πολέμου δὲν ἠδυνήθησαν ἕνεκα ἀγνοίας ἢ ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς των λόγων νὰ κάμουν ἐγκαίρως τὰ νόμιμα διαβήματά των εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς καὶ τοῖς παραχωρηθῇ τὸ βοήθημα αὐτό, τοιουτοτρόπως ἔλθῃ τὸ Κράτος ἀρωγὸν εἰς ὄντα ἅτινα ὅ,τι πολυτιμότερον εἶχον τὸ ἔδωσαν εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος.

Διατελοῦμεν μὲ τὰς πολλάς μας εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνης

Θύματα πολέμου

Ἀθῆναι 30 Αὐγούστου 1928

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ἀξιότιμε Κε Διευθυντά,

Εἶνε ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀντισυνταγματικῶς διέλυσε τὴν τελευταίαν Βουλήν. Ἐπὶ τούτου δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἑρμηνείας τῶν σχετικῶν διατάξεων· πρόκειται ἁπλῶς ζήτημα ἀναγνώσεως αὐτῶν.

Τὸ ἄρθρον 79 τοῦ Συντάγματος ὁρίζει, ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δύναται νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλήν, πρὶν λήξῃ ἡ περίοδος αὐτῆς, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Γερουσίας. Τὸ ψήφισμα τῆς 27 Ἰανουαρίου 1927 ὁρίζει, ὅτι μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας, αἱ συμφώνως τῷ Συντάγματι ἀνήκουσαι αὐτῇ λειτουργίαι ἀσκοῦνται ὑπὸ μόνης τῆς Βουλῆς. Μὴ γινομένης ὅθεν ἐξαιρέσεως ἀντισυνταγματικῶς ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διέλυσε τὴν Βουλὴν ἄνευ συμφώνου γνώμης ταύτης.

Εἶνε ἐπίσης ἐκτὸς πάσης σοβαρᾶς ἀμφισβητήσεως, ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀντισυνταγματικῶς κατήργησε τὸ ὑφιστάμενον ἐκλογικὸν δίκαιον τῆς ἀναλογικῆς ψηφοφορίας καὶ διὰ διατάγματος εἰσήγαγε τὸ πλειοψηφικὸν μετὰ τῆς στενῆς περιφερείας. Τὸ νομοθετεῖν, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νέου Συντάγματος ἀνήκει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δὲν εἶνε παράγων τῆς νομοθετικῆς λειτουργίας, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 75 καθ' ὑποχρέωσιν ἐκδίδει καὶ δημοσιεύει τοὺς ψηφισθέντας ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας νόμους, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 76 ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, ὧν οὐδέποτε δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐνέργειαν. Ἄκυρον ὅθεν κατὰ βάσιν εἶνε τὸ εἰσαγαγὸν τὸ νέον ἐκλογικὸν σύστημα προεδρικὸν διάταγμα. Παρετηρήθη δὲ ὀρθῶς, ὅτι, ἂν ἦτο ἄκυρον τὸ νομοθετικὸν διάταγμα τῆς ἀναλογικῆς, θὰ ἴσχυε πάντως τὸ πρὸ αὐτοῦ ἐκλογικὸν δίκαιον, δὲν ἠδύνατο ὅμως διὰ προεδρικοῦ διατάγματος νὰ εἰσαχθῇ νέον τοιοῦτον. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συμφώνους ἐξεδήλωσαν γνώμας οὐ μόνον οἱ κ. κ. Τσαλδάρης καὶ Καφαντάρης, ἀλλὰ καὶ ὁ κ. Παπαναστασίου. Ἐπιστημονικώτατα δὲ ἐπραγματεύθη τὸ ζήτημα κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁ καθηγητὴς τῆς νομικῆς σχολῆς κ. Θ. Πετμεζᾶς.

Ἀληθῶς πρὸ τοῦ νέου Συντάγματος ἦσαν ἐν μεγάλῃ χρήσει τὰ λεγόμενα ἀναγκαστικὰ διατάγματα περιέχοντα κανόνας δικαίου ἢ καταργοῦντα ἢ τροποποιοῦντα τυπικοὺς νόμους. Τὸ νέον ὅμως Σύνταγμα ἀπηγόρευσε ῥητῶς πλέον τὴν ἔκδοσιν τοιούτων διαταγμάτων. Πράγματι τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καθώρισε λεπτομερῶς τὰς προϋποθέσεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ἔκδοσιν νομοθετικῶν διαταγμάτων, ἀλλ' αἱ προϋποθέσεις αὐται ἔλειπον παντελῶς ἐν προκειμένῳ. Παρεμφερὴς πρὸς τὴν ἀνωτέρω συνταγματικὴν διάταξιν, ἥτις ἐσκόπει τὴν κατάργησιν λόγῳ τῆς γενομένης ἐν τῷ παρελθόντι καταχρήσεως τῆς ἐκδόσεως νομοθετικῶν διαταγμάτων, ἦτο τὸ ἄρθρον 63 τοῦ ἄλλοτε Πρωσσικοῦ Συντάγματος. Ὁ καθηγητὴς δὲ Ν. Ν. Σαρίπολος ἀποκρούων τὴν θεωρίαν τῆς ἐκδόσεως ἀναγκαστικῶν διαταγμάτων καὶ ὑπὸ τὸ κράτος ἔτι τοῦ παλαιοῦ Συντάγματος ἔγραφεν ἐν σελ. 155 τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου τῆς Γ' ἐκδόσεως τὰ ἑξῆς βαρυσήμαντα: «Τοιαύτη θεωρία οὐδεμίαν ἔχει θέσιν ἐν τῇ συγχρόνῳ Πολιτείᾳ, ἥτις εἶνε Πολιτεία δικαίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἰδίως ἡ διοίκησις ἔχει ἀκριβῶς καθωρισμένα ὑπὸ τοῦ νόμου καθήκοντα, ἅτινα ὀφείλει συμφώνως πρὸς τὸν νόμον δέον νὰ ἀσκῇ, [illegible] ἡ δυναμένη νὰ ἐνεργῇ ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σκοπιμότητος, ὡς ἐν ἀπολύτῳ «ἀστυνομικῷ κράτει», ἀλλὰ δεσμευομένη ὑπὸ τοῦ δικαίου». Παραδόξως ὅμως, ἐνῷ καὶ αὐτὸς ὁ κ. Τσαλδάρης ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐδήλωσεν, ὅτι [illegible] πρόκειται περὶ νομίμων ἐκλογῶν, ἀλλὰ περὶ προσπαθείας τοῦ ὑπ' αὐτὸν κόμματος [illegible] ὡς ἀναχαιτίσῃ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων τῆς ὑπὸ προσχήματα ἐκλογικῆς νίκης καταλήψεως τῆς ἀρχῆς, ἐν τοσούτῳ οὐδεμία δικαστικὴ ἐνέργεια ἐγένετο πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἀντιλήψεων αὐτῶν. Καὶ ὅμως ἀπεδείχθη ὅτι αἱ ἐνεργηθεῖσαι ἐκλογαὶ εἶνε κατὰ βάσιν παράνομοι καὶ ἄκυροι. Δὲν ἔχει σημασίαν ἂν ὁ κατασκευάσας τὸ ἔκνομον ἐκλογικὸν σύστημα, ἐθριάμβευσε δι' αὐτοῦ. Τοῦτο ἐπεδίωκεν.

Ἀλλ' οἱ κανόνες τοῦ δικαίου τίθενται καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ Σύνταγμα, οὐχὶ δὲ διὰ τῶν οὕτω παρασκευασθεισῶν λαϊκῶν ἐκδηλώσεων, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ κυρώσωσι τὸ δικαστικῶς ἄκυρον. Ἔννομον δὲ ἔχει συμφέρον πᾶς ἐκλογεὺς νὰ παρεμβῇ κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν πρωτοδικείων ἀνακήρυξιν τῶν βουλευτῶν καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν μὴ ἀνακήρυξιν τούτων. Πραγματικὸν δὲ συμφέρον μέγα ἔχει ἡ ἀντιπολίτευσις, καθ' ὅσον διὰ τοῦ νομίμου ἐκλογικοῦ συστήματος θὰ ἠρίθμει περίπου 100 βουλευτάς. Καὶ ναὶ μὲν ὑπὸ τῶν πλείστων πρωτοδικείων ἐγένετο ἡ ἀνακήρυξις, ὑπολείπεται ὅμως εἰς τοῦτο τὸ πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν, τὸ δὲ ζήτημα δύναται παρεμπιπτόντως νὰ ἀχθῇ καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐκλογοδικείου. Ἀληθῶς κατὰ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Συντάγματος γενομένην ἐπίσημον ἑρμηνευτικὴν δήλωσιν «τὰ δικαστήρια ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ ἐφαρμόζουν νόμον, οὗτινος τὸ περιεχόμενον ἀντίκειται πρὸς τὸ Σύνταγμα». Ἡ πρᾶξις τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ ἀριθμητικῶς ὑπερτερήσαντος ὑποψηφίου εἶνε διοικητικὴ κατ' οὐσίαν πρᾶξις ὑπὸ τύπον δικαστικῆς ἀποφάσεως καὰ τὰ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ διδασκόμενα, ἀποτελεῖ δὲ πρᾶξιν τῆς λεγομένης ἑκουσίας δικαιοδοσίας (Σαριπόλου, ἔνθ' ἀνωτέρω σελ. 19). Διδάσκεται περαιτέρω, ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἐξουσίαν τῶν δικαστηρίων πρὸς ἐξέτασιν τῶν πράξεων τῆς νομοθετικῆς καὶ ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἑκουσίας δικαιοδοσίας τὰ καὶ ἐπὶ τῆς ἀμφισβητουμένης κρατοῦντα (Εὐκλείδου, Πολ. Δικ. § 41 σημ. 5). Εἶνε δὲ ἐπίσης ἀναμφισβήτητον ὅτι τὰς περιπτώσεις τῆς ἑκουσίας δικαιοδοσίας ὁρίζει μόνον ὁ νόμος, νόμος δῆλα δὴ συνταγματικός, τὸ δὲ δικαστήριον ἐν ἐλλείψει τοιαύτης περιπτώσεως ἀποκρούει αὐτεπαγγέλτως, ὡς διδάσκει ὁ Σπ. Εὐκλείδης, τὴν εἰς αὐτὸ προσφυγὴν (§ 41, ἔνθ' ἀνωτέρω). Ταῦτα καὶ νομολογιακῶς ἐπεκράτησαν. Ἐφ' ὅσον ἄρα ἐδείχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ παρανόμως διελύθη, ὅτι τὸ ἐκλογικὸν σύστημα παρανόμως ἐπεβλήθη καὶ ἐφηρμόσθη, τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν καὶ τὸ Ἐκλογοδικεῖον ὀφείλουσι, βασανίζοντα τὴν ἰδίαν ἁρμοδιότητα καὶ σύνθεσιν τὸ μὲν πρῶτον νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀνακήρυξιν τῶν βουλευτῶν, μὴ ὑπαρχούσης νομίμου περιπτώσεως, τὸ δὲ δεύτερον ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐκδίκασιν τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν, μὴ ὑπαρχούσης περιπτώσεως συνθέσεως αὐτοῦ.

Τὸ πρόσφατον παρελθὸν ἀπέδειξε πολλάκις, ὅτι τὰ δικαστήρια ἐν Ἑλλάδι ἐπετέλεσαν τὸ καθῆκον αὐτῶν. Δὲν δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες δικασταὶ ἀντὶ τοῦ γλίσχρου μισθοῦ τῶν δραχμῶν 4.500 κατὰ μῆνα θὰ πωλήσωσι τὴν δικαστικὴν αὐτῶν συνείδησιν εἰς τοὺς ἑκάστοτε κατέχοντας τὴν ἀρχήν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ δικαστικαὶ ἐνέργειαι κατὰ τῶν ἐκνόμων ἐκλογῶν εἶνε ἐπιβεβλημέναι, ἀποτελοῦσαι καθῆκον, ἵνα μὴ μείνῃ ἀδιαμαρτύρητος ἡ ἀντίληψις ὅτι δύναται πᾶς τις ἐν Ἑλλάδι μεταβάλλων κατὰ βούλησιν τὸ ἐκλογικὸν σύστημα καὶ ἐπιτυγχάνων δι' αὐτοῦ νὰ καυχᾶται ἀνενοχλήτως, ὅτι θὰ ἀποκαταστήσῃ τὸ δίκαιον ἐν αὐτῇ.

Θεόδ. Κώης

Δικηγόρος

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΤΕΛΙΚΩΣ Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΩΝ

Καταρτισθὲν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπογράφεται διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου καθορίζεται ὅτι ἡ τακτικὴ ἐτησία ἀναθεώρησις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τοῦ Ἰανουαρίου 1928 θὰ ἐνεργηθῇ κατ' ἐξαίρεσιν ἀπὸ τοῦδε. Συμφώνως πρὸς τὸ διάταγμα ἡ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεων πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος καὶ λήγει τὴν 15 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ.

Ὅπου ἰσχύουν αἱ διατάξεις περὶ ἐκλογικῶν βιβλιαρίων ἡ νέα ἀναθεώρησις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων θὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ἐπιτροπῶν αἱ ὁποῖαι εἶχον συσταθῇ τὴν 10 Ἰουλίου 1928.

Ἐν εἰδικῷ ἄρθρῳ τοῦ καταρτισθέντος διατάγματος καθορίζεται ὅτι ὅπου οἱ κατάλογοι κατηρτίσθησαν κατὰ συνοικισμοὺς ἢ ἐνορίας οἱ ἐκλογεῖς ὀφείλουν νὰ προσάγουν πιστοποιητικὸν τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας ἢ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν τοῦ συνοικισμοῦ ὅτι ἐξακολουθοῦν διαμένοντες εἰς τὸν ἴδιον συνοικισμὸν ἢ ἐνορίαν.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ γνωσταὶ διατάξεις ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων.

ΑΙΦΝΗΔΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΧΑΣΙΣΟΠΟΤΕΙΟΝ

Ὑπὸ ὀργάνων τοῦ τμήματος ἠθῶν συνελήφθη χθὲς τὴν ἑσπέραν κατόπιν ἐπισταμένης παρακολουθήσεως ὁ Τάκης Παπαδόπουλος, διάσημος χασισοπότης διατηρῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολωνοῦ καὶ Κορδάτου χασισοποτεῖον.

Ἡ σύλληψίς του ἐγένετο, ἀφοῦ προέβαλλεν εἰς τὰ συλλαβόντα αὐτὸν ὄργανα ἀντίστασιν, ἐντὸς ἑνὸς δωματίου χρησιμοποιουμένου ὡς χασισοποτείου.

Ἐντὸς τοῦ δωματίου εὑρίσκοντο κατὰ τὴν ὥραν τῆς αἰφνιδιαστικῆς εἰσόδου τῶν ἀστυνομικῶν περὶ τοὺς 10 χασισοπόται, οἵτινες ἐπωφελούμενοι τοῦ σκότους ἐδραπέτευσαν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΝΟΜΗΝ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ

Κύριε Διευθυντά

Ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Φ. Κοσμίδου, Ζωσιμαδῶν 13, τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ ὑμετέρῳ φύλλῳ τῆς 29 τρέχοντος, ἔχομεν τὴν τιμὴν ν' ἀπαντήσωμεν ὡς ἑξῆς:

Ὁ κ. Κοσμίδης παραπονεῖται ὅτι οἱ ἐργάται μας προσῆλθον πρὸς διακοπὴν τοῦ διαρρέοντος σωλῆνος κατὰ τὴν ὥραν τῆς διανομῆς τοῦ ὕδατος, τοῦτο ὅμως ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι πολλάκις εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξακριβωθῇ διαρροή τις εἰμὴ μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διανομῆς τοῦ ὕδατος. Ἀφ' ἑτέρου, ὡς γνωστόν, ἑκάστη ἰδιωτικὴ ἐγκατάστασις ἀνήκει τῷ ἰδιοκτήτῃ τοῦ οἰκήματος καὶ εἶνε ὑπὸ τὸν ἔλεγχον μόνον τῆς Ἑταιρείας δι' ὅ,τι δύναται νὰ βλάψῃ τὴν καλὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑδρεύσεως καὶ τὴν ποιότητα τοῦ ὕδατος. Εἴμεθα συνεπῶς ὑποχρεωμένοι νὰ διακόψωμεν τὸν διαρρέοντα ἰδιωτικὸν σωλῆνα, ἡ δαπάνη ἐπισκευῆς τοῦ ὁποίου βαρύνει τὸν ἰδιοκτήτην τῆς οἰκίας.

Πρὸς τούτοις ὁ κ. Κοσμίδης ἀναφέρει ἀορίστως περὶ τοῦ τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι καὶ βιαιοπραγεῖν τῆς ἑταιρείας.

Εἰς ἀπάντησιν γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ὁ ἡμέτερος τεχνίτης, ὅστις ἐστάλη διὰ τὴν ἀποκοπὴν μᾶς ἀναφέρει ὅτι ἐξυβρίσθη καθ' ἣν ὥραν ἐξετέλει τὸ καθῆκόν του ὑπὸ τοῦ κ. Κοσμίδου, ὅστις ἁρπάσας αὐτὸν ἀπὸ τὸν τράχηλον ἠπείλησε νὰ τὸν φονεύσῃ.

Ταῦτα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας. Τονίζομεν δὲ καὶ αὖθις ὅτι ὑπάρχει καλῶς διωργανωμένη ὑπηρεσία παραπόνων εἰς τὰ γραφεῖά μας ὅπου πᾶς πελάτης δύναται ν' ἀποταθῇ πρὸς ταχεῖαν διευθέτησιν τῶν διαφορῶν του μετὰ τῆς ἑταιρείας χωρὶς νὰ χειροδικῇ κατὰ τῶν ὑπαλλήλων οἵτινες ἁπλῶς πράττουν τὸ καθῆκόν των.

Διατελοῦμεν μετὰ πάσης τιμῆς

Ὁ ἀντιπρόεδρος γενικὸς διευθυντὴς τῆς ἀνωνύμου ἑλληνικῆς ἑταιρείας Ὑδάτων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων

Ὁ σύμβουλος διευθυντὴς καὶ ἀ,α.

(Ὑπογραφαὶ δυσανάγνωστοι)

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Ο ΔΑΓΚΕΙΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΑΦΙΚΕΤΟ ΧΘΕΣ Ο ΣΤΑΛΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε. ΕΙΔΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ κ. ΜΑΚΕΝΖΙ

ΝΕΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ

Τὴν 11ην π.μ. χθὲς προερχόμενος ἐκ Θεσσαλονίκης ἀφίκετο ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ τὴν παρακολούθησιν τοῦ δαγγείου Ἄγγλος ἰατρὸς κ. Μάκενζι.

Τὸν κ. Μάκενζι ὑπεδέχθη ὁ τμηματάρχης λοιμωδῶν νόσων τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κ. Κατσογιάννης, ὁ ὁποῖος καὶ ὡδήγησε τὸν κ. Μάκενζι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, ὅπου οὗτος συνηντήθη μὲ τὸν ὑφυπουργὸν κ. Δοξιάδην καὶ συνειργάσθη μετ' αὐτοῦ.

Ὁ κ. ὑφυπουργὸς ἐξέθεσεν εἰς τὸν κ. Μάκενζι τὰ τῆς πορείας καὶ ἐξελίξεως τοῦ δαγγείου καὶ συνέστησεν ἐν τέλει εἰς αὐτὸν ὅπως τὸ ἀπόγευμα ἐπισκεφθῇ μετὰ τοῦ κ. Κατσογιάννη τὰ διάφορα νοσοκομεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχουν πληρωθῇ ἀπὸ δαγγειοπλήκτους.

Τὸ ἀπόγευμα πράγματι ὁ κ. Μάκενζι μετὰ τοῦ κ. Κατσογιάννη ἐπεσκέφθησαν τὰ διάφορα νοσοκομεῖα.

Ὁ κ. Μάκενζι κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας», ὅπου θὰ παραμείνῃ ὡς ξένος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Θὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα «ἐπί τινας ἡμέρας», ὡς ἐδήλωσεν εἰς τὸν κ. Δοξιάδην, διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ μελέτην τῆς ἐπιδημίας.

Ὁ κ. Μάκενζι, ἤδη 40ετὴς περίπου τὴν ἡλικίαν, ἦτο ὑγειονομικὸς ἀξιωματικός, ὑπηρετήσας εἰς τὸν στρατὸν τῆς Μεσοποταμίας. Ἐκεῖ δὲ ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρακολουθήσῃ τὸν δάγγειον καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν συστηματικὴν καὶ ἀποτελεσματικήν του καταπολέμησιν.

Ὁ κ. Μάκενζι, ὁμιλῶν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐφαρμοσθέντων τότε παρ' αὐτοῦ μέτρων εἰς Μεσοποταμίαν, ἐτόνισεν ὅτι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῶν συνετέλεσε κυρίως τὸ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ὁδηγιῶν παρὰ τοῦ στρατεύματος, ὅπου ἐξετελεῖτο πιστῶς καὶ πειθαρχικῶς ὅ,τιδήποτε διέτασσε.

Ἀφ' ἑτέρου, εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν διὰ τὴν μορφὴν τῆς νόσου ἐνταῦθα, ἀπέφυγε νὰ ἐκφέρῃ γνώμην ἐφ' ὅσον εἰσέτι δὲν παρηκολούθησε τὴν ἐπιδημίαν.

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ἡ Δημαρχία ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι συνεχίζεται ἡ κατ' αὔξουσαν κλίμακα ὕφεσις τοῦ δαγγείου. Ἡ ὕφεσις ὅμως δὲν φαίνεται νὰ εἶνε τόση ὅση παριστάνεται δι' εὐνοήτους λόγους παρὰ τῶν ἀρχῶν. Ἐκτὸς ἂν ὕφεσις θεωρεῖται ἡ βαθμιαία ἀνάρρωσις τῶν προσβληθέντων ἤδη ἐκ τῆς νόσου.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ μέτρα προνοίας καὶ παροχῆς βοηθείας εἰς τοὺς ἀπόρους ἀσθενεῖς ἐξακολουθοῦν, εἶναι ὅμως ταῦτα σχεδὸν ὄχι ἄξια λόγου.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΩΝΑΣ

Τὴν πρωΐαν χθὲς τὸ Δημαρχεῖον ἀπέστειλεν ἔγγραφον πρὸς τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς κ. Δοξιάδην, διὰ τοῦ ὁποίου παρακαλεῖ αὐτὸν ὅπως μεσολαβήσῃ παρὰ τῷ συναδέλφῳ του ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ νὰ ληφθοῦν διάφορα μέτρα εἰς τοὺς στρατῶνας, οὕτως ὥστε νὰ παύσουν οἱ στρατιῶται νὰ μολύνουν τοὺς πέριξ τῶν στρατώνων χώρους.

ΛΑΪΚΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Κατόπιν συνεργασίας τοῦ κ. Δοξιάδη μετὰ τῶν κ.κ. Βλαβιανοῦ καὶ Παπαμάρκου, ἀνεκοινώθη ὅτι ἀπεφασίσθη ὅπως ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία λαϊκῶν φαρμακείων, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ καταφεύγουν οἱ ἄποροι ἀσθενεῖς καὶ θὰ λαμβάνουν τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν θεραπείαν των φάρμακα.

Τὰ ἐν λόγῳ φαρμακεῖα θὰ λειτουργοῦν δι' ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου Προνοίας, ἐπειδὴ ὅμως ἡ πίστωσις ἥτις δίδεται διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν εἶνε μικρὰ καὶ διὰ νὰ μὴ γίνῃ σπατάλη φαρμάκων, ὁ κ. Δοξιάδης ἔδωσεν ἐντολήν, ὅπως εἰς ἕκαστον ἰατρὸν τῶν τομέων δοθῇ ποσότης φαρμάκων, ὡρισμένης ἀξίας, δι' ἕνα ἕκαστον μῆνα.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΥΝΟΙΚΙΑΣ

Ὁ κ. Δοξιάδης μετὰ τοῦ ἀρχιάτρου τοῦ Δήμου κ. Παπαμάρκου ἤρχισαν ἀπὸ χθὲς ἐπιθεώρησιν τῶν διαφόρων τομέων ἵνα ἀντιληφθοῦν καὶ ἐξ ἰδίων τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν αὐτῶν καὶ λάβουν τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως.

Εἰς τὸν Δῆμον ὑπεβλήθησαν πλεῖστα παράπονα περὶ ἐπικρατούσης ἀκαθαρσίας εἰς τὰς λαϊκὰς συνοικίας, ἐδόθη δὲ ἐντολὴ εἰς τὰ διάφορα συνεργεῖα ὅπως καταβάλουν ἰδιαιτέραν προσοχὴν διὰ τὴν καθαριότητα τῶν λαϊκῶν συνοικιῶν.

Λόγῳ ἀσθενείας πολλῶν ἰατρῶν τοῦ Δήμου ἐκ δαγγείου παρατηρεῖται ἀνωμαλία εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἀπόρων δαγγειοπαθῶν.

ΤΑ ΑΚΑΛΥΠΤΑ ΡΕΥΜΑΤΑ

Ὁ ὑφυπουργὸς κ. Δοξιάδης, ὁ ἀρχίατρος τοῦ Δήμου κ. Παπαμάρκου καὶ ὁ ἰατρὸς κ. Σαρόγλου ἐπεσκέφθησαν τὸ ἀπόγευμα τὰς ἐξόδους τοῦ Πολυγώνου καὶ κυρίως τὸ ῥεῦμα Κασταλίας τὸ ὁποῖον ἔχει μεταβληθῇ εἰς τελματώδη ἔκτασιν. Ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως ὁ κ. ὑφυπουργὸς διεπίστωσε τὴν βλαβερωτάτην ἐπιρροὴν τοῦ ῥεύματος Πολυγώνου καὶ Κασταλίας διὰ τοὺς κατοίκους τῶν πέριξ. Ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐξουδετέρωσις τῶν ἐκ τῶν ῥευμάτων αὐτῶν βλαβῶν θὰ ἀποτελέσῃ ἓν ἀπὸ τὰ κύρια μόνιμα σημεῖα τῆς ἐξυγιάνσεως τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. ὑφυπουργὸς μετὰ τοῦ κ. Παπαμάρκου θὰ συνεχίσουν τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ τῶν λοιπῶν τομέων τῆς πόλεως ἵνα διαπιστώσουν τὰς ὑγιεινὰς ἐλλείψεις αὐτῶν.

Η ΒΡΟΧΗ ΕΒΛΑΨΕ

Ὁ κ. Παπαμάρκου ἐρωτηθεὶς σχετικῶς μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς χθεσινῆς βροχῆς ἀνεκοίνωσεν ὅτι αὐτὴ ὑπῆρξε μᾶλλον βλαπτικὴ καθ' ὅσον ὄχι μόνον ἡ ἀτμόσφαιρα δὲν ἐψύγη ὁπότε καὶ θὰ ἐπήρχετο ἐλάττωσις τῶν κωνώπων ἀλλὰ ἐσχηματίσθησαν τέλματα ἅτινα ὑποβοηθοῦν τὴν διάδοσιν τῆς νόσου.

ΤΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Βλαβιανὸς καλέσας χθὲς τὸ ἀπόγευμα τοὺς κ.κ. τομεάρχας ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς ἐντολὴν ὅπως μόνον εἰς τοὺς ἀποδεδειγμένους ἀπόρους ἀσθενεῖς παρέχονται γάλα καὶ λεμόνια. Ἀκολούθως ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου συνειργάσθη μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ Δήμου κ. Ῥοδοκανάκη, σχετικῶς μὲ τὴν ἐξαχθεῖσαν ποσότητα λεμονίων καὶ γάλακτος ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ Δήμου.

Μέχρι τῆς στιγμῆς, κατὰ γενομένας ἀνακοινώσεις, ὁ Δῆμος διένειμεν εἰς τοὺς ἀπόρους δαγκειοπαθεῖς 37.500 κυτία γάλακτος καὶ 122.500 λεμόνια.

Ἡ Ἕνωσις ΤΤΤ δι' ἐγγράφου της πρὸς τὸ τμῆμα Ὑγιεινῆς τοῦ Δήμου γνωστοποιεῖ ὅτι 79 τῶν μελῶν της προσεβλήθησαν ἀπὸ τὸν δάγκειον καὶ παρακαλεῖ, ὅπως ἀποσταλοῦν ἰατροὶ τοῦ Δήμου πρὸς ἐπίσκεψίν των.

Ὁ κ. Βλαβιανὸς εἰδοποίησε τοὺς ἰατροὺς τοῦ Δήμου, ὅπως παράσχουν ἰατρικὴν περίθαλψιν εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἀσθενεῖς.

Ὁ κ. Μάκενζι (ὁ τελευταῖος δεξιά)

ΠΡΟΣΕΒΛΗΘΗΣΑΝ ΤΑ 85 0)0 ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς ὑγιεινῆς κ. Κουρμούζης ἤρχισεν συγκεντρώνων τὰ ἰδιαίτερα δελτία σχετικῶς μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν δαγκειοπαθῶν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε συγκεντρωθέντων δελτίων καταφαίνεται ὅτι οἱ προσβληθέντες ἐκ δαγκείου εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὰ περίχωρα ἀνέρχονται εἰς 400.000.

Ἐὰν εἰς τοὺς ἀνωτέρω προστεθοῦν 75.000 οἵτινες ἠσθένησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ οἱ μὴ καταγραφέντες εἰσέτι ἔχομεν τὰ 85 ο)ο τοῦ πληθυσμοῦ προσβληθέντα ἐκ τῆς ἐπιδημίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

Ἡ ἐπιδημία τοῦ δαγκείου ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σημειώνει αἰσθητὴν ὕφεσιν εἰς τὸν στρατόν. Εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσαγομένων πρὸς νοσηλείαν ἀσθενῶν ὁπλιτῶν καὶ ἀξιωματικῶν εἶνε πολὺ ἐλάχιστος ἐν σχέσει μὲ τὸν πρὸ 10ημέρου [illegible] μειωθέντα καθ' ἑκάστην τοιοῦτον.

ΤΑ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΑ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Ὁ κ. Χρηστομάνος ἀνεκοίνωσεν ὅτι εὑρίσκει δίκαιον τὸ αἴτημα τῶν σιδηροδρομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐζήτησαν ὅπως μὴ κρατῶνται ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν περίοδον τῆς ἐπιδημίας τοῦ δαγκείου, τὰ τέσσαρα ἡμερομίσθια ἡμερῶν ἀσθενείας, ὡς ὁρίζει σχετικὸν νομοθετικὸν διάταγμα, ἐκδοθὲν ἐπὶ ὑπουργίας τοῦ κ. Βαλαλᾶ.

Τὸ ὑπουργεῖον θὰ συστήσῃ ἤδη ὑπ' εὐθύνην του εἰς τὰς ἑταιρείας νὰ πληρώνουν εἰς τοὺς ἀσθενοῦντας ὑπαλλήλους ὅλα τὰ ἡμερομίσθια, θὰ νομιμοποιήσῃ δὲ τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν ἐκ τῶν ὑστέρων, περιλαμβάνων αὐτὴν εἰς τὸν κανονισμὸν τὸν ὁποῖον θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν σχετικὴν διάταξιν.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗΝΩ

ΤΗΝΟΣ, 31 Αὐγούστου. (Τηλ.) — Ἐτελέσθη σήμερον τὴν πρωΐαν πάνδημος παράκλησις εἰς τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας κατὰ τοῦ δαγκείου. Ὁ λαὸς γονυπετὴς ἐδεήθη πρὸ τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος ὑπὲρ τῆς ἀναρρώσεως τῶν πασχόντων καὶ ὑπὲρ καταπαύσεως τῆς ἐπιδημίας, ἡ ὁποία μαστίζει ὁλόκληρον τὸ ἔθνος.

(Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Εὐαγγελιστρίας)

ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΟΝΙΜΟΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς κ. Δοξιάδης, ἐπισκεφθεὶς περὶ τὴν μεσημβρίαν χθὲς τὸν κ. Βενιζέλον εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, ἔλαβε τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ διὰ τὴν ἔκδοσιν νομοθ. διατάγματος, προβλέποντος περὶ μέτρων κατὰ τῶν μὴ συμμορφουμένων πρὸς τὰς διατάξεις περὶ καθαριότητος καὶ τῶν συντελούντων διὰ τῆς στάσεώς των εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ δαγκείου.

Τὸ σχέδιον τοῦ διατάγματος, καταρτισθὲν ἤδη ὑπὸ τοῦ κ. Δοξιάδου, θὰ ἐπεξεργασθῇ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὴν νομοτεχνικὴν διαρρύθμισίν του.

Διὰ τοῦ διατάγματος παρέχεται τὸ δικαίωμα τῆς τιμωρίας — τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἤσκει ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ — ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν κ. Δοξιάδην. Οὕτως ὁ κ. Δοξιάδης θὰ ἔχῃ δικαιοδοσίαν νὰ τιμωρῇ ὁ ἴδιος πάντα ἐπ' αὐτοφώρῳ συλλαμβανόμενον παραβαίνοντα τὰς σχετικὰς διατάξεις.

Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ διὰ τοῦ διατάγματος ὁρίζονται εἰς πρόστιμον μέχρι 10.000 δραχμῶν, μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ κυρίως μὲ ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος μέχρις ἑνὸς ἔτους.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Κατὰ τὴν συνεργασίαν του μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὁ κ. Δοξιάδης ἔλαβε τὴν ἔγκρισιν τοῦ κ. Βενιζέλου διὰ νὰ ἱδρυθῇ ἐπιστημονικὸν γραφεῖον στατιστικῆς ἀφοῦ ἐξευρεθῇ ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος.

Ἐπίσης ἔλαβε τὴν ἔγκρισιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὅπως μορφωθῇ καταλλήλως ὑγειονομικὸν προσωπικὸν δι' ἀποστολῆς κατ' ἀρχὰς 5—6 ἰατρῶν εἰς Εὐρώπην δι' εἰδικὰς σπουδάς.

Ἐκ παραλλήλου θὰ γίνουν ἐνέργειαι διὰ νὰ περιληφθοῦν καὶ Ἕλληνες εἰς τὸ σχετικὸν κληροδότημα σπουδῆς νέων ἰατρῶν τοῦ Ἰνστιτούτου Ροκφέλλερ ἐκ τοῦ ὁποίου ἔχουν ἀποκλεισθῇ μέχρι τοῦδε οἱ Ἕλληνες ἐπιστήμονες.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΥΨΙΝ ΤΩΝ ΡΕΥΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὴν ἰδίαν συνεργασίαν μὲ τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς ἀνέφερεν εἰς αὐτόν, ὅτι περιοδεύσας διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως, καὶ ἰδίως τὰς μεταξὺ Πολυγώνου καὶ Κυψέλης συνοικίας, διεπίστωσε, ὅτι ἡ παρουσία ἀκαλύπτων ῥευμάτων, πλήρων ἀπὸ τρομερὰς ἀκαθαρσίας, δημιουργεῖ κατάστασιν ἐξαιρετικῶς ἐπικίνδυνον ἀπὸ ὑγειονομικῆς ἀπόψεως.

Ὁ κ. Δοξιάδης ἐτόνισεν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, ὅτι ἐφόσον αἱ νοσογόνοι αὗται ἑστίαι, ἐξακολουθοῦν νὰ ὑφίστανται, οὐδεμία ἀποτελεσματικὴ ἐνέργεια ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑγείας τῆς πόλεως καὶ ὅτι ἀντιθέτως θὰ ὑφίστανται διαρκῶς κίνδυνοι ἐμφανίσεως χειροτέρων ἐπιδημιῶν.

Εἰσηγήθη ἀκολούθως εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν, ὅτι εἶνε ἀπόλυτος ἡ ἀνάγκη νὰ ἀρχίσουν ἀμέσως τὰ ἀπαιτούμενα ἔργα, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ τὸ κράτος ἔχει καθῆκον νὰ βοηθήσῃ τὸν Δῆμον Ἀθηναίων.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συμφωνῶν πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἀπόψεις τοῦ κ. Δοξιάδη μελετᾷ σοβαρῶς τὸ ζήτημα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀπαραιτήτων ἔργων ἐξυγιάνσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς παροχῆς πρὸς τοῦτο τῆς κρατικῆς χρηματικῆς βοηθείας.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ Δημαρχία τῶν Ἀθηνῶν, ἔχει τὴν ἀντίληψιν ὅτι τὸ Κράτος θὰ ἔπρεπε νὰ βοηθήσῃ τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηνῶν διὰ τῆς αὐξήσεως εἰς 28 τῶν 18 ἑκατομμυρίων, ποὺ τοῦ δίδει σήμερον, ἔναντι τοῦ εἰσπραττομένου ὑπὸ τοῦ Κράτους δημοτικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐμπορευμάτων.

Ἐκ τῶν δέκα αὐτῶν ἑκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα θὰ προσετίθεντο εἰς τὸν ἐτήσιον δημοτικὸν προϋπολογισμὸν ἡ Δημαρχία θὰ ἐχρησιμοποίει τὰ τρία διὰ τὴν μόνιμον διατήρησιν τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων. Τὰ ὑπόλοιπα ἑπτὰ θὰ διετίθεντο, ὡς τοκοχρεωλύσιον, διὰ τὴν σύναψιν δανείου μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι καίτοι ἀναγνωρίζων τὸ δίκαιον τῆς ἀντιλήψεως, κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ αὐξηθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων δὲν δύναται νὰ προβῇ σήμερον εἰς προσθήκην ἐξόδου δέκα ἑκατομμυρίων εἰς τὸν ἐφετεινὸν προϋπολογισμόν. Τὸ ζήτημα ὅμως τῆς ἐνισχύσεως τοῦ Δήμου θὰ ἐξετασθῇ ὁμοῦ μετ' ἄλλων οἰκονομικῶν ζητημάτων, αἱ ἀποφάσεις δὲ αἱ ὁποῖαι θὰ ληφθοῦν σχετικῶς θὰ ἐπιβαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἐπειδὴ ἡ κυβέρνησις ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀνάγκην ὅπως ἀρχίσουν ἀμέσως τὰ ἔργα ἐξυγιάνσεως, εἶνε πρόθυμος νὰ βοηθήσῃ δι' ἑνὸς ἀμέσου δανείου τὸν Δῆμον. Θὰ ἠδύνατο δηλαδὴ τὸ Κράτος, νὰ δανείσῃ εἰς τὸν Δῆμον ποσὸν 40 περίπου ἑκατομμυρίων, ὅσα θὰ ἐχρειάζοντο διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπειγόντων ἔργων.

Εἰς τὸ Κράτος θὰ ἐπεστρέφετο τὸ δανεισθὲν ποσὸν ἐκ τοῦ μεγάλου δανείου, τὸ ὁποῖον θὰ συνάψῃ προσεχῶς ὁ Δῆμος.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟΡΟΥΣ

Ὁ Δῆμος ἐξέδωκε τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Εἰδοποιοῦνται ἅπαντες οἱ ἄποροι δαγκειοπαθεῖς οἱ ἔχοντες ἀνάγκην περιθάλψεως ὅπως εἰδοποιοῦν τοὺς κάτωθι ἰατροὺς τοῦ Δήμου οἵτινες καὶ θὰ τοὺς ἐπισκεπτωνται ἐντελῶς δωρεάν.

1) Δογιάννης Πρωτογένους 11. 1ος τομεύς. 2) Οἰκονομίδης Ἀλ. Ἀνδρέου 6. 2ος τομεύς. 3) Πολυμενάκος ὁδὸς Εὐμένους 3ος τομεύς. 4) Σαμαρόπουλος Γιατράκου 16 4ος τομεύς. 5) Μπεοδεσλῆς Μενάνδρου 50α 5ος τομεύς. 6) Τσίλερ Ἀραγώβης 23, 6ος τομεύς. 7) Λαζαρίδης Τζώρτζη 12, 9ος τομεύς. 8) Δελαβίνιας Γαμβέτα 8ος τομεύς. 9) Σαρόγλου Πατησίων 74 9ος καὶ Β προσφυγικὸς τομεύς. 10) Σιτόπουλος (Συνοικισμὸς Κυπριάδου) 11ος τομεύς. 11) Στεργίου Δήμου Β' προσφ. τομεύς. 12) Τσόχας Ἀχαρνῶν Β' προσφ. τομεύς. 13) Σιδερᾶς Δ' προσφ. τομεύς. 14) Μοσχούλας Πειραιῶς 8 6ος τομεύς. 15) Λάμπρου Ἀλβανίας 33 Α' προσφ. τομεύς. 16) Πατρικόπουλος Πάρνηθος 49 7ος τομεύς. 17) Ἀχτίδης Τζώρτζη 12 7ος τομεύς. 18) Θ. Παπούσης Βερανζέρου 32 12 καὶ 4ος προσφυγ. τομεύς. 19) Παπαδόπουλος Βύρωνος 24 1ος προσφ. τομεύς. 20) Στεργιάδης Νηλέως 18 3ος προσφ. τομεύς. 21) Πολυκράτης Χαλκοκονδύλη 8 Ε' προσφ. τομεύς. 22) Μανδαλάκης Ἁγ. Κωνσταντίνου 20 Α' προσφ. τομεύς. 23) Θεοδωρίδης (προσφ. νοσοκομεῖον) Α' τομεύς. 24 Κουβής Δήμου Α' προσφ. τομεύς. 25) Μπάζας Δήμου Α' προσφ. τομεύς.

Ὡσαύτως εἰδοποιοῦνται οἱ ἄποροι ἀσθενεῖς, οἱ ἔχοντες ἀνάγκην γάλακτος καὶ λεμονίων, ὅπως ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς κ.κ. τομεάρχας, οἵτινες ἑδρεύουσιν ὡς ἑξῆς:

1ος τομεὺς κ. Χατζημιχάλης, Σωκράτους 29, 2ος τομεὺς κ. Χατζημιχάλης, Σωκράτους 29, 3ος τομεὺς κ. Ἀντωνιάδης, Προφ. Ἠλίας 10—12 καὶ 5—7 μ. μ., 4ος τομεὺς κ. Θεοτόκης, Ἁγίου Γεωργίου Β' Νεκροταφεῖον, 5ος τομεὺς κ. Πλατῆς, Κουμουνδούρου 13, 6ος τομεὺς κ. Σκιαδᾶς εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα, 7ος τομεὺς κ. Παπαγεωργίου, Ἅγιος Κωνσταντῖνος Παλαιός, 8ος τομεὺς κ. Πλατῆς, Κουμουνδούρου 13, 9ος τομεὺς κ. Βεντούρης, Πανεπιστημίου 71, 10ος τομεὺς κ. Κριεζῆς, Ἀριστείδου 10, 11ος τομεὺς κ. Χατζηκοκολάκης, οἰκίαν του Γαλάτσι, 12ος τομεὺς Πρ. κ. Κιρκίνης, Ἁγ. Λουκᾶς 91, Α' προσφυγικὸς τομεὺς κ. Ἀθανασιάδης, ἀστυν. τμῆμα Βύρωνος, Β' προσφ. τομεὺς κ. Τσόχας, ἀστυν. τμῆμα. Γ' προσφ. τομεὺς κ. Ἀμηρᾶς, ἀστυν. τμῆμα. Δ' προσφ. τομεὺς κ. Κιρκίνης, ἀστυνομ. τμῆμα. Ε' προσφ. τομεὺς κ. Πολυκράτης, ἀστυνομ. τμῆμα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΟΥ ΔΑΓΚΕΙΟΥ

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας Ἀθηνῶν κ. Ν. Μακρίδης ἀνεκοίνωσε σχετικῶς μὲ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ δαγκείου τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἐπιδημία τοῦ δαγκείου ἐξελίσσεται εἰς τὸ τέρμα της. Μετ' ὀλίγον ὁ δάγκειος θὰ ἐκλείψῃ. Τοῦτο δὲ λόγῳ τῆς προσβολῆς τῶν περισσοτέρων κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν. Διότι εἶνε γεγονὸς ὅτι θὰ προσβληθοῦν ὅλοι. Δὲν θὰ διαφύγῃ κανείς. Ἴσως μόνον νὰ μὴ προσβάλῃ ὁ δάγκειος ἐκείνους τοὺς ὁποίους προσέβαλε πέρυσι τὸ φθινόπωρον. Δὲν εἶνε ὅμως ἀληθὲς τὸ λεγόμενον ὅτι σημειοῦνται ὑποτροπαὶ τῆς νόσου.

»Ἡ γνώμη τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας εἶνε ὅτι ὁ δάγκειος δὲν σημειώνει ὑποτροπὴν εἰς τὸ αὐτὸ ἄτομον, καθόσον ὁ παθὼν ἅπαξ ἀποκτᾷ διά τινα καιρὸν ἀνοσίαν. Ἐὰν ὑπάρχουν περιστατικὰ τὰ ὁποῖα ἐχαρακτηρίσθησαν ἢ χαρακτηρίζονται ὡς δευτέρα προσβολὴ τοῦ δαγκείου δὲν πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὡς δευτέρα προσβολή, ἀλλ' ὡς ἐκδήλωσις περιπλοκῆς ἢ νόσου τινὸς ἐπελθούσης κατὰ τὴν ἀνάρρωσιν ἐκ τοῦ δαγκείου, λόγῳ μὴ ἐπαρκοῦς προφυλάξεως.

»Δὲν πρέπει νὰ συγχέεται πρὸς τὸν δάγκειον ὁ τριήμερος πυρετός, ὁ ὁποῖος ἔχει προσβάλει πλείστους καὶ ὁ ὁποῖος ὀφείλεται εἰς τὴν σκνίπαν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Φλεβοτόμος Παπατάτσι». Εἶνε λίαν παρεμφερὴς πρὸς τὸν δάγκειον καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξηγεῖται ὅτι πλεῖστοι τὸν παρεξηγοῦν καὶ τὸν χαρακτηρίζουν ὡς δάγκειον. Εἰσβάλλει ἀποτόμως, ἔχει ἐνίοτε ἐξάνθημα, συνοδεύεται μὲ πόνους εἰς τὰς ἀρθρώσεις καὶ εἶνε σταθερὸς ἀπὸ βραδυσφυγμίαν, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ὁ δάγκειος, ἀφίνων μάλιστα καὶ αὐτὸς ἀρκετὴν ὑπερκόπωσιν.

»Εἰς τοὺς πάσχοντας ἀπὸ τὸν πυρετὸν αὐτὸν ἔτυχε νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ μέθοδος τῶν ἐβρασμένων λεμονίων καὶ παρετηρήθη ταχεῖα βελτίωσις, καθόσον ὁ πυρετὸς δὲν διαρκεῖ πέραν τῶν τριῶν ἡμερῶν.

»Ἐπειδὴ ἡ νόσος εἶνε τελείως ἄσχετος πρὸς τὸν δάγκειον, ὁ παθὼν τριήμερον δύναται νὰ προσβληθῇ ἀπὸ δάγκειον καὶ ἀντιστρόφως ὁ δαγκειόπληκτος προσβάλλεται καὶ ἀπὸ τριήμερον.

»Ὁ τριήμερος πυρετὸς ὑπῆρχε πάντοτε. Δὲν ἐδίδετο ὅμως ἐξαιρετικὴ σημασία, διότι δὲν ἔχει βαρείας ἐπιπλοκάς.»

ΑΛΛΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΝΕΣΕΩΝ 606

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις νοσοκομείου προσφύγων κ. Ἀπόστολος Ὀρφανίδης ἀνεκοίνωσε τὰ πορίσματα τῆς ἐν τῷ Νοσοκομείῳ γενομένης ἐπιστημονικῆς ἐργασίας ἐπὶ τῶν δαγκειοπλήκτων καὶ συγκεκριμένως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς νόσου καὶ τὴν θεραπείαν αὐτῆς.

«Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ἡμῶν, εἶπεν ὁ κ. Ὀρφανίδης, εἰσήχθησαν δύο ἀσθενεῖς τὴν 15 Ἰουλίου παρουσιάζοντες σαφῆ φαινόμενα δαγκείου. Τὴν ἑπομένην τρίτον καὶ τέταρτον περιστατικὸν παρουσιασθὲν μᾶς προανήγγειλε τὴν ἔκρηξιν ἐπιδημίας δαγκείου, ἡ ὁποία ὡς ἐκ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐμφανίσεώς της δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ λάβῃ χαρακτῆρα πανδημίας, ὅπως ἄλλως τε συνέβη τοῦτο εἰς πλείστας ἄλλας χώρας ποῦ ἐνέσκηψε τοιαύτη ἐπιδημία καὶ τῆς ὁποίας ἡ πρόληψις τῆς πανδημικῆς μορφῆς ἀπέβη λίαν δυσχερής. Γνωστοῦ ὄντος ὅτι οἱ φορεῖς τοῦ δαγκείου εἶνε οἱ κώνωπες, καὶ μάλιστα ὡρισμένον εἶδος τούτων (στεγόμυια ἡ ταινιωτή), ἡ προσοχή μας ἐστράφη ἀμέσως εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν κωνώπων, εὑρισκομένων καὶ ἀναπτυσσομένων ἐντὸς τοῦ ἱδρύματος καὶ ἔξωθεν τούτου εἰς διαφόρους ὀχετούς, ἐφαρμόσαντες τὸ μέτρον τῆς ἀπολυμάνσεως διὰ θείου. Ἐν τούτοις δὲν διεφύγαμεν τὸν κίνδυνον τῆς μεταδόσεως τῆς νόσου εἰς ὅλον περίπου τὸ προσωπικὸν ἡμῶν, διότι καθ' ἑκάστην ἐδεχόμεθα δαγκειοπλήκτους ἀσθενεῖς, ἡ δὲ ἀνάπτυξις καὶ ὁ πολλαπλασιασμὸς εἰς τὴν περιφέρειαν ἡμῶν ἦτο τοιαύτη ὥστε κατέστη ἀδύνατος ἡ προφύλαξις τοῦ ἱδρύματος ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν τούτων.

»Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τὸ πλεῖστον τοῦ προσωπικοῦ ἡμῶν προσεβλήθη ὑπὸ τῆς νόσου ὑπὸ διαφόρους εἰς ἕκαστον μορφὰς ἀπὸ ἀπόψεως εἰσβολῆς καὶ πορείας τῆς νόσου, ὡς καὶ μὲ διαφόρους ἐπιπλοκάς. Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τὸ νοσοκομεῖον ἡμῶν εὑρέθη πλῆρες δαγκειοπλήκτων.

»Ὅ,τι ἰδιαιτέρως ἐφείλκυσε τὴν προσοχήν μας εἶνε ὅτι ἀσθενεῖς προσβληθέντες κατὰ τὴν πρὸ δεκαμήνου μικρὰν ἐπιδημίαν ἔπαθον ἐκ νέου κατὰ τὴν πανδημίαν ταύτην μὲ βαρείας μάλιστα ἐκδηλώσεις τῆς νόσου· καὶ τὸ σπουδαιότερον ὅτι ἄτομα ἀσθενήσαντα κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς περιόδου τῆς ἐπιδημίας ταύτης ὑπὸ δαγκείου, τουτέστι περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἀναρρώσαντα τελείως καὶ ἐν πλήρει ὑγείᾳ εὑρισκόμενα προσεβλήθησαν διὰ δευτέραν φορὰν ἐν διαστήματι 35 ἡμερῶν μὲ πλήρη τὰ φαινόμενα τῆς νόσου, μὲ ἠπιωτέραν ὅμως μορφὴν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔντασιν καὶ τὴν διάρκειαν αὐτῆς.

»Ἡ θεραπευτικὴ ἀγωγή, ἥτις ἐφηρμόσθη παρ' ἡμῖν ὑπῆρξε κατ' ἀρχὰς μὲν συμπτωματική, προϊούσης δὲ τῆς ἐξελίξεως τῆς ἐπιδημίας μετεχειρίσθημεν εἰς τὸ δεύτερον στάδιον τὰς ἐνδοφλεβίους ἐνέσεις 606 εἰς κατωτάτας δόσεις (0,15 ἑκ.), δόσις ἐντελῶς ἀκίνδυνος καὶ εἰς τοὺς μᾶλλον ἐξηντλημένους ὀργανισμούς, ἐπαναλαμβανομένας δὲ ἐν ἀνάγκῃ μετὰ 48ωρον.

»Οἱ ὑποβληθέντες εἰς τὴν διὰ Νεοσαλβαρσὰν θεραπείαν παρουσίασαν ἐντὸς τοῦ πρώτου εἰκοσιτετραώρου βαθμιαίαν πτῶσιν τοῦ πυρετοῦ, ἀπὸ 40 μέχρι 37,8, ἐλάττωσιν τῆς ἐντόνου κεφαλαλγίας καὶ τῶν σφοδρῶν πόνων κατὰ τὰς ἀρθρώσεις, βελτίωσιν δὲ σημαντικὴν τῆς κλινικῆς εἰκόνος τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τέλος παντελῆ ἔλλειψιν οἱασδήποτε ἐπιπλοκῆς.

Τινὲς τῶν ἀσθενῶν τούτων τὴν τετάρτην ἡμέραν τῆς νόσου ἠγέρθησαν τῆς κλίνης ὑγιῶς ἔχοντες, πλὴν ἐλαφρᾶς κοπώσεως, δι' ἣν παρεπονοῦντο.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰς τοὺς ὑποβληθέντας εἰς τὴν διὰ τοῦ 606 θεραπείαν οὐδὲν ἕτερον φάρμακον ἐχορηγήθη, πλὴν μιᾶς ἀνδρεναλίνης, γενομένης πρὸ τῆς ἐνέσεως τοῦ Νεοσαλβαρσάν.

Τὰ πορίσματα τὰ ὁποῖα συνάγομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκ τῆς ἐπιδημίας ταύτης εἶνε τὰ ἑξῆς:

1) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μετάδοσιν τῆς νόσου, ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι δὲν ἀρκεῖ μόνον ὁ Δῆμος καὶ τὸ Κράτος, διὰ τῶν αὐστηρῶν μέτρων, ἅτινα ἔλαβον, ἵνα ἡ ἐπιδημία κατασταλῇ, ἀλλὰ καὶ πᾶς πολίτης, καὶ ἰδίως ἕκαστος οἰκογενειάρχης, ὀφείλει ν' ἀναλάβῃ τὴν καταδίωξιν τῶν κωνώπων καὶ τῆς ἀναπαραγωγῆς τούτων ἐντὸς τῆς οἰκίας του, καὶ ἰδίως ἐντὸς τῶν ἀποχωρητηρίων, πλυντηρίων καὶ μαγειρείων, ἀποφεύγων ὁπωσδήποτε τὴν ὕπαρξιν λιμναζόντων ὑδάτων, καθόσον πρέπει νὰ κατανοηθῇ καλῶς παρὰ πάντων ὅτι ὁ κύριος φορεὺς τῆς νόσου, ἡ στεγόμυια ἡ ταινιωτή, εἶνε κώνωψ οἰκιακός, ἀναπτυσσόμενος ἐντὸς τῶν οἰκιῶν μας, εὑρίσκων πρόσφορον ἔδαφος ἐν τοῖς πλυντηρίοις, ὅπου εὑρίσκονται λιμνάζοντα ὕδατα.

2) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνοσίαν, ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἐφ' ὅσον δύο ἀδελφαὶ τοῦ προσωπικοῦ ἡμῶν προσεβλήθησαν δὶς ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιδημίᾳ, ἀποκλειομένης τῆς ὑποτροπῆς, ὅτι αὕτη εἶνε μᾶλλον θεωρητική, μὴ ἀποδειχθεῖσα διὰ γεγονότων.

3) Ἡ ἀκολουθηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν διὰ μικρῶν δόσεων Νεοσαλβαρσὰν θεραπευτικὴ ἀγωγὴ εἶνε τόσον ἀκίνδυνος, ὥστε, ἐὰν εὐρέως ἐφαρμοσθῇ καὶ συγκεντρωθῶσιν αἱ παρατηρήσεις ἑνὸς ἑκάστου τῶν κ. κ. συναδέλφων, νομίζομεν ὅτι θέλει ἐξευρεθῇ ἔδαφος σταθερὸν διὰ τὴν καθόλου θεραπείαν τῆς νόσου ταύτης, ἡ ὁποία τοσοῦτον συνεκλόνισε τὴν χώραν μας καὶ ἥτις τείνει δυστυχῶς νὰ λάβῃ ἐνδημικὴν μορφήν.»

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΟΣ

Τὴν 6ην μ.μ. χθὲς ηὐτοκτόνησεν ἐντὸς τοῦ παρὰ τὴν συνοικίαν Λεύκας ζυθεστιατορίου Εὐδαίμονος ὁ χωροφύλαξ τῆς διαχειρίσεως ὑλικοῦ χωροφυλακῆς Πειραιῶς Εὐάγγελος Φουσιέρης βληθεὶς διὰ σφαίρας περιστρόφου εἰς τὸ στόμα. Ἡ σφαῖρα ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κροτάφου.

Εἰς τὰ θυλάκια τοῦ αὐτόχειρος εὑρέθησαν 325 δραχμαὶ καὶ μία ἐπιστολὴ ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν μνηστήν του Πηγὴν Ζαργάνη, διὰ τῆς ὁποίας ἀνακοινοῖ ὅτι αὐτοκτονεῖ διότι δὲν ἠδύνατο νὰ θεραπευθῇ ἡ χείρ του ἡ ὁποία εἶχε θραυσθῇ πρὸ πολλοῦ, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἐγχειρήσεις ποῦ εἶχεν ὑποστῇ.

Λέγεται ὅτι τὸν εἶχεν ἐγκαταλείψῃ ἡ ἀνωτέρω μνηστή του καὶ ὅτι εἰς τὴν αὐτοκτονίαν τὸν ὤθησαν καὶ λόγοι ἐρωτικοί.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατόπιν προτάσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν προεκλήθη διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου τίθεται εἰς διαθεσιμότητα αὐτεπαγγέλτως ὁ ἀρχιφροντιστὴς τοῦ Π. Ναυτικοῦ κ. Α. Πυργιοβολόπουλος.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν δι' ἐγκυκλίου του συνιστᾷ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς ὅπως, ὁσάκις σημειοῦνται ἐπιδημίαι, σπεύδουν νὰ ἐμβολιάζωνται διὰ τῶν γνωστῶν ὀρῶν. Ἡ διαταγὴ ἀφορᾷ τοὺς ἀξιωματικοὺς ἐκείνους οἵτινες, εἰς βάρος τῆς ὑγείας των, ἀρνοῦνται νὰ ὑποβληθοῦν εἰς ἐμβολιασμόν, ὅταν παρίσταται ἀνάγκη.

— Εἰς τὴν σήραγγα Ὁμονοίας κατεπλακώθη ὑπὸ ὄγκου χώματος ὁ ἐργάτης Α. Μαδέλης τραυματισθεὶς σοβαρῶς εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα. Ὁ παθὼν μετεφέρθη εἰς τὴν Πολυκλινικήν.

— Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐνῷ ὁ Χ. Μυλωνᾶς διευθυντὴς τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κύμης 10 ξυλουργικοῦ ἐργοστασίου κατεγίνετο εἰς τὴν κατασκευὴν κορνιζῶν περιεπλάκη ἡ ἀριστερὰ χείρ του εἰς ἓν ἠλεκτροκίνητον μηχάνημα καὶ τοῦ ἀπεκόπησαν οἱ δύο δάκτυλοι. Ὁ παθὼν μετεφέρθη εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον.

— Ὁ 8ετὴς παῖς Ε. Παπαδόπουλος ἐπιχειρήσας νὰ ὑπερπηδήσῃ χάριν παιδιᾶς εἰς τὸν συνοικισμὸν Παλαιῶν Σφαγείων μίαν πυρὰν ἔπεσεν ἐντὸς αὐτῆς καὶ ὑπέστη σοβαρὰ ἐγκαύματα εἰς τὸν ἀριστερὸν πόδα. Μετεφέρθη εἰς τὴν Πολυκλινικήν.

— Εἰς τὸν κῆπον τῆς ἐν Κηφισιᾷ ἐπαύλεως τῆς κυρίας Ἑλένης Σκουζὲ ἐξερράγη πυρκαϊὰ ἡ ὁποία κατεσβέσθη ἀφοῦ ἀπετέφρωσε ξηρὰ χόρτα ἑνὸς στρέμματος.

— Ἀπὸ ἕνα αὐτοκίνητον τῆς Πάουερ ἔπεσε χθές, ἐπιχειρήσασα νὰ κατέλθῃ ἐν κινήσει, μία 18ετὴς νεᾶνις ἀγνώστου ὀνοματεπωνύμου τραυματισθεῖσα σοβαρώτατα εἰς τὴν κεφαλήν. Ἡ τραυματισθεῖσα ἐν ἀφασίᾳ μετεφέρθη εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον.

Δ. Γ. ΖΑΡΑΦΩΝΙΤΗΣ Ἰατρὸς συφιλιδολόγος, δερματολόγος, τ. βοηθὸς τῶν Δερματολογικῶν κλινικῶν Πανεπιστημίων Βιέννης, Λειψίας. Σατωβριάνδου 52 α 9—1, 4—8.

ΔΡΑΓΑΤΣΕΙΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ. Ἀπὸ 25ετίας λειτουργοῦν δέχεται μαθητὰς καὶ μαθητρίας τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου, Ἑλληνικοῦ καὶ Γυμνασίου, ἐξωτερικούς, ἡμιτροφίμους καὶ ἐσωτερικούς. Οἰκοτροφεῖον οἰκογενειακόν. Ἐπίβλεψις πατρική. Διευθυντὴς ΙΑΚ. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ. Αἱ ἐγγραφαὶ ἤρχισαν. Ζητήσατε κανονισμόν, Φιλελλήνων 14. Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου ἑσπερινὰ μαθήματα Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς κλπ. εἰς τμήματα διὰ σπουδαστάς, ὑπαλλήλους κλπ.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΕΛΗΦΘΗ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Γενεύης ὅτι ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐπελήφθη σήμερον τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τῆς λειτουργίας της. Ἡ ἐπιτροπὴν ἤκουσε τὴν μεσημβρίαν τὸν κ. Βαρβαρέσσον, τεχνικὸν σύμβουλον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὅστις ἀνέπτυξεν ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐκδοτικῆς εἶναι ἱκανοποιητικαὶ καὶ ὅτι εἶναι ἐξαίρετοι αἱ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως σχέσεις της.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως κ. Ἔντυ παραστὰς καὶ αὐτὸς κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Βαρβαρέσσου ἀνάπτυξιν τῆς ἐκθέσεως, ὑπέβαλε καὶ αὐτὸς ἰδίαν ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς παρίστατο καὶ ὁ παρὰ τῇ Ἐκδοτικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος σύμβουλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν κ. Φίνλεσον.

Ἡ τριμηνιαία ἔκθεσις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος ὑποβληθεῖσα ὁμοῦ μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν Δημοσιονομικὴν ὑποεπιτροπὴν θὰ συζητηθῇ τὴν προσεχῆ Δευτέραν. Ὁ ἀντιπροσωπεύων τὴν Ἑλλάδα κ. Μαντζαβῖνος, ἐλπίζει ὅτι θὰ ἐγκριθῇ ὁ προϋπολογισμὸς καθόσον ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε μελετῶν τῆς ἐκθέσεως ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἱκανοποιημένη.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ "ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ,,

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Γενεύης ἐγνώσθη ἐκεῖ ὅτι τὰ γερμανικὰ ναυπηγεῖα «Βουλκὰν» ὑπέβαλον πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν προτάσεις πρὸς συμβιβασμὸν διὰ τὸ ζήτημα τοῦ θωρηκτοῦ «Σαλαμίς». Ὑπὸ τῶν γερμανικῶν ἐργοστασίων προτείνεται ὁ συνδυασμὸς τοῦ ζητήματος μὲ τὰς ὑπὸ τῆς Γερμανίας ὀφειλομένας πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀποζημιώσεις.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Τὰ ἐκ Γενεύης τηλεγραφήματα ἀναφέρουν ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἀπηύθυνεν ἐγκύκλιον πρὸς ὅλας τὰς μετασχούσας τῆς σχετικῆς συζητήσεως Δυνάμεις, δηλῶν, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ συγκληθῇ εὐθὺς ἀμέσως ἡ ἐπιτροπὴ ὅπως ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας της.

Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Συμφώνου Κέλλογκ καὶ τὴν ἐκ μέρους πολλῶν κρατῶν δηλωθεῖσαν ἤδη ἀπόφασιν προσχωρήσεως εἰς αὐτό, ἐδημιουργήθη τάσις ἀνασυζητήσεως τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἔκδηλος ἤδη μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐν Γενεύῃ ἀντιπροσωπειῶν.

ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Γενεύης τὸ συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν συνεζήτησε τὸ ζήτημα τῆς συγκλήσεως διεθνοῦς συνδιασκέψεως πρὸς προστασίαν τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας.

Ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς φὸν Σοῦμπερτ συνδιελέχθη ἐν Γενεύῃ διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Λιθουανίας Βαλδεμάρα, δὲν ἐγνώσθη δὲ τὸ θέμα τῆς συνομιλίας ταύτης.

Ο ΑΧΜΕΤ ΖΩΓΟΥ

ΑΝΕΚΗΡΥΧΘΗ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Η ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

ΡΩΜΗ, 1. (Τηλεγραφικῶς). — Ἀγγέλλεται ἐκ Τιράνων ὅτι τὴν 11ην π. μ. σήμερον συνῆλθεν ἡ Ἐθνοσυνέλευσις εἰς πανηγυρικὴν συνεδρίασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐψήφισε τὴν τροποποίησιν τοῦ Συντάγματος περὶ πολιτεύματος, καθιερουμένης εἰς τὸ μέλλον τῆς μοναρχίας ἐν Ἀλβανίᾳ.

Μετὰ ταῦτα οἱ Ἀλβανοὶ βουλευταὶ ἐψήφισαν ὁμοφώνως τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου εἰς μονάρχην, ἀποδώσαντες εἰς αὐτὸν τὸν τίτλον Ἀχμὲτ Ζώγου ὁ Α'.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως Παντελῆς Βαγγέλης ἐξῆρεν ἀκολούθως τὴν σημασίαν τῆς πράξεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ἐκάλεσε τοὺς πατέρας τοῦ Ἔθνους ὅπως μεταβοῦν ἐν σώματι εἰς τὸ προεδρικὸν μέγαρον καὶ ἀνακοινώσουν εἰς τὸν Ἀχμὲτ Ζώγου τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως.

Πράγματι σύσσωμοι οἱ βουλευταὶ μετέβησαν ἀκολουθούμενοι ὑπὸ πλήθους κόσμου εἰς τὸ προεδρικὸν μέγαρον, ὅπου ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἀναγγελία.

Ὁ νέος μονάρχης ἐξεδήλωσε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὴν Συνέλευσιν καὶ ἐτόνισεν ὅτι εἶνε πεπεισμένος, ὅτι ὑπὸ τὸ νέον πολίτευμα ἡ χώρα θὰ βαδίσῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἱστορικῶν της παραδόσεων μὲ περισσοτέρας ἐλπίδας ἐπιτυχίας.

Προπορευομένης εἶτα σημαντικῆς δυνάμεως στρατοῦ κα διὰ μέσου παρατάξεως στρατιωτικῆς, τοῦ λαοῦ ἐπευφημοῦντος ζωηρῶς, ὁ Ἀχμὲτ Ζώγου κατηυθύνθη εἰς τὴν Βουλὴν συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν βουλευτῶν.

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων, καταλλήλως διακεκοσμημένην καὶ ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τῶν βουλευτῶν ὁ Ἀχμὲτ Ζώγου ἔδωκε τὸν ὅρκον εἰς τὸ νέον Σύνταγμα ἐνῷ ὁ στρατὸς παρουσίαζεν ὅπλα.

Ἡ συνεδρίασις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐλύθη μετὰ τοῦτο.

Εἰς ἅπασαν τὴν πόλιν μέχρι βαθείας νυκτὸς ἐξηκολούθησαν αἱ διαδηλώσεις. Καθ' ἃ δὲ ἀγγέλλεται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἀλβανίας ἐξακολουθοῦν νὰ πανηγυρίζουν τὰ πλήθη.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ ἑορτάζεται ὡς ἐθνικὴ ἐπέτειος τῆς Ἀλβανίας.

Ἐκ τῶν πρώτων ἔσπευσαν νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ βιβλίον τῶν συγχαρητηρίων ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας. Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ὅλα τὰ καταστήματα εἶναι στολισμένα μὲ ἀλβανικὰς καὶ ταυτοχρόνως μὲ ἰταλικὰς σημαίας.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

Καταρτισθὲν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπεβλήθη εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν προκειμένου νὰ εἰσαχθῇ ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ σχέδιον νόμου περὶ ἀναθέσεως τῆς ἀσφαλείας τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν, Κερκύρας καὶ Θεσσαλονίκης εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἡ Ἀστυνομία Πόλεων θὰ ἐγκατασταθῇ ἂν κριθῇ ὅτι ἡ δύναμίς της ἐπαρκεῖ πρὸς τοῦτο.

Ὁ κ. Ζαβιτσιάνος πρωτοῦ εἰσαγάγῃ τὸ νομοσχέδιον εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ συνεννοηθῇ σχετικῶς μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου θὰ θέσῃ τὸ καταρτισθὲν νομοσχέδιον καὶ τὰς ἰδικάς του ἀπόψεις, συμπιπτούσας πρὸς τὰς ἀπόψεις τῆς ὑπηρεσίας.

Ὡς ἀλλαχοῦ γράφομεν, ὑφίσταται διαφορὰ ἀντιλήψεων μεταξὺ τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, συνεπείᾳ δὲ ταύτης εἶνε λίαν ἐνδεχομένη ἡ τροποποίησις τοῦ καταρτισθέντος ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν σχεδίου νόμου εἰς ὡρισμένα αὐτοῦ σημεῖα.

ΔΙΑΦΩΝΟΥΝ

ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν συνεκεντρώθησαν χθὲς καὶ ἀντήλλαξαν τὰς σκέψεις των ἐπὶ τῆς ἐνδεχομένης λύσεως τοῦ ἀστυνομικοῦ ζητήματος οἱ κ.κ. Κατσώνας συν)ρχης πρώην ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς, Κατσιγιαννάκης συν)ρχης προϊστάμενος τῆς Διευθύνσεως Χωροφυλακῆς παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν, Παπανικολάου καὶ Νάσκος διευθυνταὶ τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.

Οἱ συσκεφθέντες ἔκρινον ὅτι ἐφ' ὅσον γίνεται πάλιν συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ ζητήματος, σκόπιμον θὰ ἦτο νὰ ὑποβάλουν εἰς τὴν κυβέρνησιν ὑπόμνημα εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐκθέτουν τὰς ἐν προκειμένῳ ἀπόψεις των. Εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦτο θὰ τονίζουν ὅτι δὲν ἔχει κανένα λόγον ἡ ἐκ νέου ἀνακίνησις τοῦ ζητήματος, θὰ παρακαλοῦν δὲ νὰ μὴ θελήσῃ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ κυβέρνησις νὰ στερήσουν τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς μιᾶς ὑπηρεσίας ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς ὁποίας τόσας κατήγαγεν ἐπιτυχίας ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν συνεκροτήθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Τσαλδάρη σύσκεψις εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον ἀρκετοὶ πολιτευταὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὡς καὶ οἱ ἐνταῦθα παρευρισκόμενοι βουλευταὶ αὐτοῦ.

Ἡ σύσκεψις, ὡς ἀνεκοινώθη, ἀφεώρα εἰς ἐντελῶς ἐσωτερικὰ ζητήματα τοῦ κόμματος. Ὁ κ. Τσαλδάρης ἀναχωρεῖ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μεθαύριον Τρίτην, θὰ ἐπανέλθῃ δὲ ἐνταῦθα περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνός.

Εἶνε ἀμφίβολον ἂν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ εὑρίσκεται ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

ΑΙ ΕΙΣΗΤΗΡΙΟΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

Ἀνεκοινώθη ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἀναβληθοῦν λόγῳ τῆς ἐπιδημίας τοῦ δαγκείου αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις διὰ τὸ σχολεῖον Εὐελπίδων. Τὸ ὑπουργεῖον συνέστησεν εἰς τὰς ἐξεταστικὰς ἐπιτροπὰς ὅπως κρίνουν μὲ ἐπιείκειαν τὴν ἀθλητικὴν ἐπίδοσιν τῶν ὑποψηφίων.

ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΑΡΜΕΝΙΩΝ

Χθὲς τὴν νύκτα συνεπλάκησαν εἰς τὸν συνοικισμὸν Δουργούτη οἱ Ἀρμένιοι πρόσφυγες Ταρκὶζ Μαρτυροσιὰν καὶ Κερκὶζ Ἀντζιμιὰν μὲ ἕνα ἄλλον ὁμόφυλόν των δι' ἄγνωστον αἰτίαν. Ὁ χωροφύλαξ τοῦ συνοικισμοῦ Γ. Θεοφιλόπουλος ἐπεμβὰς ὅπως τοὺς διαχωρίσῃ ἐδέχθη ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τῶν συμπλακέντων βοηθουμένων καὶ ὑπὸ ἄλλων Ἀρμενίων καὶ ἠναγκάσθη νὰ πυροβολήσῃ κατ' αὐτῶν ἅπαξ διὰ τοῦ περιστρόφου του. Εἷς τῶν Ἀρμενίων ἔρριψεν ἄλλον ἕνα πυροβολισμόν. Ἡ μία τῶν ριφθεισῶν σφαιρῶν εὗρε τὸν Ταρκὶζ Μαρτυροσιὰν καὶ τὸν ἐτραυμάτισεν εἰς τὸν ἀριστερὸν πόδα. Ὁ τραυματισθεὶς μετεφέρθη εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΑ ΣΥΖΗΤΗΘΕΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ κ. κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ

Η ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ, Η ΔΙΩΞΙΣ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπισκεφθεὶς χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ζαβιτσιάνον εἰς τὸ ἐν Κηφισιᾳ ξενοδοχεῖόν του, παρέμεινε συνεργαζόμενος μετ' αὐτοῦ ἐπὶ μακρόν.

Κατὰ τὴν συνεργασίαν ταύτην ἀντηλλάγησαν σκέψεις ἐπὶ τῶν διαφόρων γενικῶν ζημάτων τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐν οἷς καὶ περὶ τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως. Κατὰ τὰς παρασχεθείσας πληροφορίας, ἡ σχετικὴ ἐργασία συντελεῖται ἤδη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, θὰ συνεχισθῇ δὲ ἐντονώτερα ἀπὸ τῆς ἑβδομάδος ταύτης, τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου ἀναλαμβάνοντος ἀπὸ αὔριον, τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου του. Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας, ἡ αὐτοδιοίκησις θὰ ἐφαρμοσθῇ τμηματικῶς. Διάθεσις τοῦ κ. ὑπουργοῦ εἶνε ὅπως αὕτη ἐφαρμοσθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς εὐρεῖαν κλίμακα. Τοῦτο ὅμως ἐξαρτᾶται κυρίως ἐκ τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καί, συναφῶς, τῶν ἀποφάσεων τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν σχετικὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ κ. Ζαβιτσιάνος πρόκειται νὰ συνεργασθῇ ἐπανειλημμένως μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀποτελοῦντος — ὡς ἀνεκοινώθη — ἑνὸς ἐκ τῶν κεφαλαιωδῶν σημείων τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος.

Η ΔΙΩΞΙΣ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ

Κατὰ τὰς ἀνακοινωθείσας πληροφορίας, εἰς τὴν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ συνεργασίαν του ὁ κ. Ζαβιτσιάνος ἀνέφερεν εἰς αὐτὸν ἰδιαιτέρως τὰ διαταχθέντα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου μέτρα διὰ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν δίωξιν τῆς ληστείας, ἀπεφασίσθησαν δὲ καὶ ἄλλα τινά, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὅμως δὲν πρόκειται ν' ἀνακοινωθῇ τι, κατὰ ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, πρὶν ἢ ταῦτα τεθοῦν εἰς ἐφαρμογήν.

Ἐν τῷ μεταξύ, κατὰ τὰς ἰδίας πάντοτε πληροφορίας, συντελοῦνται διάφοροι μετακινήσεις ἀποσπασμάτων εἰς ὡρισμένα ἐπίκαιρα σημεῖα, συγχρόνως δὲ γίνεται ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἀνδρῶν τῆς χωροφυλακῆς εἰς τὰς ληστοκρατουμένας περιφερείας δι' ἄλλων ἐμπείρων καὶ ἐξησκημένων εἰς τὴν δίωξιν τῶν ληστῶν.

Γενικώτερον, καθ' ἃ ἀνεκοινώθη, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν προβαίνει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν ὑποδείξεων τοῦ ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς, ἐν συνεννοήσει μετ' αὐτοῦ, κατὰ τὸ μέτρον πάντοτε τοῦ δυνατοῦ.

ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεργασίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μετὰ τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου συνεζητήθη καὶ τὸ ἀστυνομικὸν ζήτημα. Ἐγνώσθη σχετικῶς ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἰσηγεῖται λύσιν ριζικὴν τοῦ ζητήματος, τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν φαίνεται πρόθυμος ν' ἀποδεχθῇ ἀμέσως ὁ κ. Βενιζέλος, μὴ θέλων νὰ προκαλέσῃ τὴν ὁμαδικὴν ἐξέγερσιν τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς μεταξὺ τοῦ ὁποίου συγκαταριθμοῦνται, ὡς γνωστόν, πολλοὶ Κρῆτες.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ ζήτημα τοῦτο θ' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρων συζητήσεων ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ. Πρὶν ἢ ὅμως φθάσῃ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, θεωρεῖται λίαν πιθανὸν ὅτι θὰ παραπεμφθῇ πρὸς ἐξέτασιν εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐντελλομένην νὰ μελετήσῃ τοῦτο ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, καὶ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν. Τὴν γνώμην ταύτην εἰσηγήθη πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον εἷς τῶν ὑπουργῶν, ἐγένετο δὲ κατ' ἀρχὴν δεκτὴ παρ' αὐτοῦ. Ἂν ἡ πληροφορία εἶνε ἀκριβής, ἐνισχύει τὴν προηγουμένην περὶ διαφορετικῶν ἐν προκειμένῳ ἀπόψεων μεταξὺ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΤΟΥ ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Η ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ.-ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Ἡ διὰ χθὲς προαγγελθεῖσα σύσκεψις τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Μαρῆ, Ζαβιτσιάνου καὶ Γόντικα διὰ τὸ περὶ Γερουσίας νομοσχέδιον ἀνεβλήθη διὰ σήμερον τὸ ἀπόγευμα, θὰ πραγματοποιηθῇ δὲ εἰς τὴν Κηφισιάν.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐν Κηφισιᾷ συνεργασίαν του μετὰ τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκθέσῃ πρὸς αὐτὸν τὰς ἀντιλήψεις του ὡς πρὸς τὴν συγκρότησιν τοῦ δευτέρου νομοθετικοῦ σώματος.

Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις ταύτας ὑπάρχει ἡ εὐχέρεια, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ 59 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ὅπως οἱ 90 ἐκ τῶν 120 γερουσιαστῶν ἐκλεγοῦν ἀμέσως ὑπὸ τοῦ λαοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ 30 ἀργότερον ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας εἰς κοινὴν αὐτῶν συνεδρίασιν. Ἐγράφη σχετικῶς χθὲς ὅτι ἐν ἧ περιπτώσει ὁ τρόπος οὗτος ὄντος ἀποδειχθῇ ἀλυσιτελής, θὰ προτιμηθῇ ἴσως διὰ τὸ μέλλον ἡ ἄμεσος ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀνάδειξις ὅλου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γερουσιαστῶν. Δέον ἐν τούτοις νὰ σημειωθῇ ὅτι τοῦτο ἀντίκειται πρὸς τὸ Σύνταγμα, καθορίζον κεχωρισμένως τὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀμέσως καὶ ἐμμέσως ἐκλεγομένων.

Ἄλλως τε, κατὰ νυκτερινὴν ὑπουργικὴν ἀνακοίνωσιν, ἡ ἀναφερομένη ἄποψις δὲν ἀποτελεῖ καὶ ἀπόφασιν τῆς κυβερνήσεως, ὡς ἐγράφη, δεδομένου ὅτι τόσον τὸ σημεῖον τοῦτο ὅσον καὶ τὰ ἄλλα θὰ καθορισθοῦν κατὰ τὴν σημερινὴν σύσκεψιν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν τριῶν ὑπουργῶν, θὰ ἀχθοῦν δὲ καὶ ἐνώπιον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀντιπροσώπευσιν τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων εἰς τὴν πρώτην Γερουσίαν, ὁ τρόπος ταύτης θὰ καθορισθῇ διὰ διατάγματος. Εἰς τὸ διάταγμα θὰ ὁρισθοῦν σαφῶς αἱ ὀργανώσεις αἱ ὁποῖαι θὰ ὑποδείξουν γερουσιαστάς, μεταξὺ δὲ τούτων καὶ ὁ κλῆρος, λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὴν Βουλήν.

Ὡς ἐκλογικὸν σύστημα, καθ' ἃ ἐν καιρῷ ἀνεγράψαμεν, θὰ ὁρισθῇ τὸ πλειοψηφικόν. Ὡς περιφέρεια δὲ ὁ νομός, πλὴν τοῦ νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας, ἐκ τοῦ ὁποίου κρατεῖ ἡ γνώμη ὅπως ἀποσπασθοῦν οἱ δῆμοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἵνα ἀποτελέσουν ἰδίαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν.

Καθ' ἃς ἔχομεν ἀσφαλεῖς πληροφορίας, ἡ γενικωτέρα τάσις τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς Γερουσίας εἶνε ὅπως ἑρμηνεύσῃ καὶ ἐφαρμόσῃ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα ἀπολύτως τὰ κομματικὰ αὐτῆς συμφέροντα, χωρὶς ὅμως ἐκ τούτου καὶ νὰ ἀποκλεισθῇ παντελῶς ἡ ἀντιπολίτευσις ἀπὸ τὸ δεύτερον νομοθετικὸν σῶμα. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον συζητεῖται ἀκόμη μεταξὺ τῶν κυβερνητικῶν κύκλων ἡ ἄποψις περὶ καταρτισμοῦ μὴ πλήρων συνδυασμῶν οὕτως ὥστε νὰ περιληφθοῦν εἰς αὐτοὺς καὶ ἀντιπολιτευόμενοι. Ἐγράφη δὲ σχετικῶς χθὲς εἰς ἑσπερινὴν κυβερνητικὴν ἐφημερίδα ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο ζήτημα θὰ κανονίσῃ ἐν καιρῷ προσωπικῶς ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἀναλόγως τῶν δημιουργηθησομένων κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν πολιτικῶν συνθηκῶν. Ἡ πληροφορία αὕτη ἔρχεται εἰς ἐπίρρωσιν τοῦ φόβου τὸν ὁποῖον ἐκδηλοῦν ὡρισμένοι ἀκραιφνεῖς βενιζελικοὶ κύκλοι ὅτι ὁ λαός, δώσας τὴν πλειοψηφίαν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον πρὸς σχηματισμὸν ἰσχυρᾶς κυβερνήσεως, δὲν ἔχει κανένα λόγον νὰ τοῦ δώσῃ καὶ πλειοψηφίαν εἰς τὴν Γερουσίαν, ἡ ὁποία ἄλλως τε δὲν ἔχει ὡς Σῶμα πολιτικὸν χαρακτῆρα.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἀνεκοινώθη χθὲς ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως ὑποβεβλημένον εἰς τὴν διαλυθεῖσαν Βουλὴν σχετικὸν σχέδιον δὲν πρόκειται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

Τὴν προεδρίαν τοῦ Συμβουλίου, ὡς ἐν καιρῷ ἀνέγραψεν ἡ «Πρωΐα», θὰ παρακληθῇ ν' ἀναλάβῃ ὁ κ. Κ. Ρακτιβάν.

ΑΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΝ ΔΙΩΞΙΝ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης κατήρτισε τὸ νομοσχέδιον περὶ διώξεως τῆς ληστείας, τὸ ὁποῖον ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν της.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἡ ἁρμοδιότης τῶν ἀνακριτῶν καὶ ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων κανονίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 29—35 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ ἰδιαζούσης καὶ ἐξαιρετικῆς δικαιοδοσίας κανόνων τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ παντὸς ἄλλου Νόμου.

Διὰ τοῦ βουλεύματος τῆς παραπομπῆς δύναται νὰ διαταχθῇ ὁ χωρισμὸς ὡς πρός τινα ἢ τινὰς τῶν κατηγορουμένων, παραπεμπομένων ἐνώπιον τοῦ δι' αὐτοὺς ἁρμοδίου ἐκ τῆς ἰδιότητός των δικαστηρίου.

Ὡρίμου καταστάσης τῆς ἀνακρίσεως ὡς πρός τινα ἢ πρός τινας τῶν συγκατηγορουμένων ἐνεργοῦνται τὰ ἐν ἄρθροις 161 καὶ 206 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡρισμένα, σχηματιζομένης νέας δικογραφίας δι' ἀντιγράφων.

Διὰ τὴν κατὰ τῶν ἀδικημάτων τούτων ἀνάκρισιν, δύναται ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης νὰ διορίζῃ ἐν ἑκάστῃ περιφερείᾳ Πρωτοδικείου καὶ εἰδικοὺς ἀνακριτὰς ἐκ τῶν ἀντεισαγγελέων Πρωτοδικῶν καὶ ἐμμίσθων δικαστικῶν παρέδρων, ἐξ ὅλων τῶν ἀνὰ τοῖς δικαστηρίοις διωρισμένων, οἵτινες ἀσκοῦν τὰ ἀνακριτικὰ καθήκοντα παρ' οἱαδήποτε περιφερείᾳ παραγγελθῶσι ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μετ' ἀπόσπασιν τούτων ἐν τῇ Εἰδικῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστικοῦ συμβουλίου, δυναμένη νὰ παραταθῇ καὶ πλέον τῶν ἓξ μηνῶν. Οἱ οὕτω ἀποσπώμενοι λαμβάνουν ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδοχῶν των.

Οἱ ἀνακριταί, τακτικοὶ ἢ εἰδικοί, δύνανται ἐκτὸς τῆς ἕδρας νὰ ἐνεργοῦν ἀνακριτικὰς πράξεις καὶ αὐτεπαγγέλτως καὶ ἄνευ τῆς συμπράξεως ἄλλων κατὰ τὸ ἄρθρον 72 καὶ 183 Ποιν. Δικ. προσώπων, νὰ ἐκδίδουν ἐντάλματα συλλήψεως ἢ κατασχετήρια ἄνευ προηγουμένης κλητεύσεως.

Ὁ ἀνακριτὴς δύναται νὰ καλῇ τὴν εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἐνεργεῖ, χωροφυλακὴν καὶ στρατιωτικὴν δύναμιν, ὅπως τῷ παράσχῃ πᾶσαν βοήθειαν, καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι ἤθελε διαταχθῇ, ἄνευ τῆς τηρήσεως διατυπώσεως τινὸς ἢ ἱεραρχικῆς παρεμβάσεως προϊσταμένης ἀρχῆς.

Ἐὰν ὁ ἀνακριτὴς κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν ἐκτὸς τῆς ἕδρας μετάβασιν πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων πράττει τοῦτο, μὴ τηρουμένων τῶν σχετικῶν Ποιν. Δικον. διατυπώσεων.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων ἀνάκρισις περατοῦται διὰ τῆς ἀπολογίας τοῦ διωκομένου ἢ διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 190 Ποινικῆς Δικονομίας κλήσεως κοινοποιουμένης καὶ διὰ τοὺς ἀπόντας ἢ ἀγνώστου διαμονῆς. Ἡ πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμία εἶνε πενθήμερος ἄνευ ἐπεκτάσεως.

Ἡ ἐκδίκασις γίνεται κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ πλημμελημάτων ἢ κακουργημάτων διατάξεις, μὴ ἀπαιτουμένων τῶν κατὰ τὰ σχετικὰ ἄρθρα τῆς Ποιν. Δικον. διατυπώσεων προθεσμιῶν, πλὴν τῆς κλήσεως τοῦ κατηγορουμένου πρὸς ἐκδίκασιν.

Πᾶσα πρὸς τοὺς κατηγορουμένους κοινοποίησις γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1228, οὐδεμιᾶς παρεχομένης ἄλλης προθεσμίας ἐπεκτάσεως πλὴν τῶν νομίμων.

Δύναται ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν νὰ εἰσαγάγῃ ἐν παντὶ σταδίῳ τῆς ἀνακρίσεως τὰ κακουργήματα δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, ἐὰν προέκυψαν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις, συμφωνήσῃ δὲ πρὸς τοῦτο καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν Ἐφετῶν.

Αἱ περὶ φυγοδικίας ποιναὶ διπλασιάζονται κατὰ τὸ ἀνώτατον ὅριον, αἱ δὲ προβλεπόμεναι ἀμοιβαὶ ὀκταπλασιάζονται.

Ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως ὅτι διὰ τὴν ζωοκλοπὴν δὲν λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδὲν μέτρον, προκειμένου συντόμως νὰ καταρτισθῇ εἰδικὸν νομοσχέδιον θεσπίζον μεγάλας ποινάς.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΛΗΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΩΝ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΑΘΡΟΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΛΗΣΤΟΤΡΟΦΩΝ.-ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Κομοτινῆς ὅτι διμελὴς συμμορία ἐπιτεθεῖσα ἐναντίον Σαρακατσαναίων τοῦ Δογὰν Χισὰρ ἐφόνευσε τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν τὸν δὲ ἕτερον ἀπήγαγεν εἰς τὸ Βουλγαρικὸν ἔδαφος.

Ἕτερον τηλεγράφημα ἀναφέρει ὅτι ὁ δεκανεὺς Τίντας καὶ ὁ στρατιώτης Σκαφατάκης ἀποτελέσαντες συμμορίαν ἐπετέθησαν τὴν 3ην πρωϊνὴν κατὰ τοῦ περιπτέρου τοῦ εὑρισκομένου πλησίον τοῦ συντάγματος τοῦ περιβολικοῦ τῆς Κομοτινῆς φονεύσαντες τὸν κοιμώμενον ἐντὸς αὐτοῦ ἰδιοκτήτην Καβουράκην καὶ τραυματίσαντες θανασίμως τὸν ἀδελφόν του Ἀνδρέαν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΛΗΣΤΩΝ ΠΡΟΣ ΠΡΟΚΡΙΤΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ ληστοσυμμορία τοῦ Γκατσαβέλη ἐμφανισθεῖσα εἰς τὴν θέσιν Νιτροῦζι τῶν Γρεβενῶν ἀπέστειλε διὰ τοῦ ποιμένος Καραΐνη ἐπιστολὴν πρὸς τὸν πρόκριτον τοῦ Τσοτιλίου κ. Ζησιμόπουλον ζητοῦσα παρ' αὐτοῦ 50.000 δραχμῶν, τσαρούχια καὶ φυσίγγια.

Σχετικῶς μὲ τὴν αἰχμαλωσίαν τῆς κυρίας Νικολέσκο, διεπιστώθη ὅτι πρόκειται περὶ πραγματικῆς ληστείας, τῶν ληστῶν ὁδηγηθέντων ὑπὸ κλητῆρος τοῦ ρουμανικοῦ γυμνασίου ἀπολυθέντος τῆς ὑπηρεσίας.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Λειψίστης ὅτι ἤρχισαν ἀθρόαι συλλήψεις ληστοτρόφων τῆς περιφερείας Αὐγερινοῦ καὶ Καρατζολίου. Συνελήφθησαν μέχρι τῆς στιγμῆς πλέον τῶν πεντήκοντα, οἵτινες μετεφέρθησαν εἰς Κοζάνην. Εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν ἀποστέλλονται κατὰ δεκάδας ὑποθάλπται ληστῶν ἐκ τῆς περιφερείας τῶν Γρεβενῶν.

Ὁ δικηγορικὸς σύλλογος Κοζάνης ἀπεφάσισεν ὅπως οὐδεὶς δικηγόρος ἀναλάβῃ τὴν ὑπεράσπισιν ληστῶν ἢ ληστοτρόφων.

Ὁ διοικητὴς χωροφυλακῆς Μακεδονίας ἐζήτησεν ὅπως ἀποσταλῇ σημαντικὴ δύναμις ἀξιωματικῶν καὶ χωροφυλάκων καθόσον τὰ ἀποσπάσματα ἀδυνατοῦν νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῆς ληστείας.

Ὁ συνταγματάρχης κ. Ἀντωνιάδης μετὰ πέντε ὑπαλλήλων καὶ ἰσχυρᾶς δυνάμεως μετέβη εἰς Κοζάνην ὅπου ἐλπίζεται νὰ ὑποδειχθοῦν τὰ κρησφύγετα τῶν ληστῶν.

Ἐνταῦθα συνελήφθη ὁ ληστὴς Καλαντζόγλου μέλος τῆς συμμορίας Σαληγκουρτζῆ.

Η ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ

Ὑπεγράφη διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου τίθεται ἐν ἰσχύϊ ὁ νέος ὀργανισμὸς τῆς σχολῆς τῶν Ναυτικῶν Δοκίμων, μαχίμων καὶ μηχανικῶν, ὁ ἐκπονηθεὶς ὑπὸ τῆς καταρτισθείσης ἐπιτροπῆς.

Η ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΙΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἡ Γενικὴ Διοίκησις Μακεδονίας ἀπέστειλεν ἔγγραφον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τοῦ ὁποίου παρακαλεῖ ὅπως παραμείνουν τὰ στρατιωτικὰ συνεργεῖα ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τῆς καταμετρήσεως τῶν γαιῶν.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΣΥΝΕΝΟΧΩΝ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἰωαννίνων μερικοὶ ἐκ τῶν συλληφθέντων ὑπὸ τῶν ἀποσπασμάτων ἀποδεικνύεται ὅτι εἶνε συνεργοὶ εἰς τὴν τελευταίαν ληστείαν τῶν κ.κ. Μελᾶ καὶ Μυλωνᾶ.

Ἡ χωροφυλακὴ διὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ Χελωνᾶ ἀνεκάλυψε χρήματα ἐκ τῆς ληστείας εἰς χεῖρας ληστοτρόφου τσέλιγκα, ὁμολογήσαντος εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν κ. Καλεύραν ὅτι ἔλαβε ταῦτα παρὰ τῶν Κουμπαίων.

ΟΙ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τὸ Ἐφετεῖον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου προσήχθησαν χθὲς ὅπως δικασθοῦν οἱ συλληφθέντες εἰς τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν προχθὲς παρὰ τὸν Βοτανικὸν ρολίναν παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν αὐτῆς κρίναν ὅτι ἀντικανονικῶς ἤχθη αὕτη πρὸ αὐτοῦ ὡς αὐτόφωρον ἀδίκημα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐξεδηλώθη ζωηρὰ ἀγοραστικὴ κίνησις ἐφ' ὅλων σχεδὸν τῶν ἀξιῶν. Σημαντικὴν ἀνατίμησιν ἐσημείωσαν αἱ μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης, βελτιωθεῖσαι κατὰ 1800 μονάδας. Ἐκ τῶν ὑπολοίπων τραπεζιτικῶν ἀξιῶν αἱ μετοχαὶ Ἐμπορικῆς ἀνετιμήθησαν ἐπαισθητῶς. Βελτίωσιν ἐπίσης ἐσημείωσαν αἱ βιομηχανικαί, ἀτμοπλοϊκαί, οἰκοδομικαὶ καὶ οἰνοποιητικαὶ ἀξίαι.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκανόνισε χθὲς τὰς ἑξῆς τιμὰς ἐξωτερικῶν συναλλαγμάτων: Λίρα Ἀγγλίας 374.25—375, δολλάριον 77.05—77.24, Γενεύης 14.85—14.89, Βρυξελλῶν 2.14.25—2.15.25, λιρέττα 4.04—4.05 1)8, Ἄμστερνταμ 30.91—31, Παρισίων 3.01—3.02.

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 31)8 Κλείσιμον 31)8

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	65.—	5 ο)ο 1914 . . .	
5 ο)ο 1884	65.—	Τράπ. Ἀθηνῶν .	
4 ο)ο 1887	53.—	» Ἀνατολῆς	
4 ο)ο 1889	51.—	Οἴνων	640
5 ο)ο 1890	61.—	Λαυρίου	23
5 ο)ο 1893	60.—	Ἠλεκτρικῆς . . .	
4 ο)ο 1902	62.25	Σ.Π.Α.Π.	220
4 ο)ο 1907	87.—	Σιδ. Θεσσαλίας	331
5 ο)ο 1910	61.50		
5 ο)ο 1914	73.—		
7 ο)ο 1924	103.-		
6 ο)ο 1928	91.—		
Κτηματικῆς	101.-		

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Γόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή		375	—.—	—.—	—.—	0.331	0.245	0.438	0.741	—.—	—.—	250
Στερλίνα	375.		4.8534	25.20	12.105	124.28	92.61	163.68	276.—	34.90	796	925
Δολλάριον	77.24	4.853	—.—	—.—	—.—	24.412	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.89	25.20	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὁλλαν. φρ.	31 —	12.105	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	3.02	124.28	3.794	20.178	—.—	—.—	0.633	1.296	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	4.05	92.63	6.153	27.382	—.—	1.365	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δου. Τσεχ.	2.15	163.68	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.355	276.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.15	34.902	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	3.91	—.—
Λεΐ	0.48	796.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λίρ. Τουρκ.	39.50	925	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 1ης Σεπτεμβρίου 1928

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	4880	ἄτοκον 1885	2.—
5 ο)ο 1884	4880	5 ο)ο 1898	70.—
4 ο)ο 1887	3920	5 ο)ο 1900	70.—
4 ο)ο 1889	3750	1 ο)ο 1906	53.—
5 ο)ο 1890	4725	6 ο)ο 1917	81.—
5 ο)ο 1893	4230	6 ο)ο 1918	82.—
2 1)2 ο)ο 1898	31539	8 ο)ο ΑΒ 1919	81.—
4 ο)ο 1902	4500	» Γ.ΣΤ. 1919	77.75
5 ο)ο 1907	1270	5 ο)ο 1920)π.	202.—
4 ο)ο 1910	4380	)μ.	203.50
5 ο)ο 1914	5700	6 1)2 1)ο 1922	95.—
7 ο)ο 1924	7660	6 ο)ο 1926	88.—
8 ο)ο 1925	8000	8 ο)ο 1926	95.75

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1880	1500	7.— ο)ο 1925	253.50
2.50 ο)ο 1904	75.—	7.— ο)ο 1926	244.—
2.50 ο)ο 1912	73.—	8.— ο)ο 1926	840.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ		ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ		ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ		ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	
Ἐθνικῆς	60700	Ἑρμῆς	250	Οἰνοποιΐας	1065	Ἡρακλῆς	990
Ἀθηνῶν	1065	Καπνοῦ	225.—	Οἴνων	1970	Τιτὰν	1950
Ἀνατολῆς	1105	Ἀπόλλων	250	Καμπᾶ	490	Σέκερης	175
Λαϊκῆς	6000	Βασιλειάδη	109	Ἠσαΐα	186.—	Τέκτων	345
Ἐμπορικῆς	965	Πυριτιδοπ.	2135	Ἕνωσις	320	Ἄτλας	205
Πειραιῶς	330	Λιπασμάτ.	1945	Γεωργ. Βιομ.	385	Ἔργον	496
Βιομηχανίας	710	Χρωματ.	460	. . . . . .		Κέκρωψ	257
Οἰκονομίας	170	Ἄγκυρα	47	ΔΙΑΦΟΡΟΙ		Κύκλωψ	215
Γενικῆς	2000	ΒΙΟ	367	Ἠλεκτρικ.	420	Ἐργοληπτικὴ	324
Κεντρικῆς	383	Παλλὰς	330	Ἑνιαῖος	570	Ὄλυμπος	205
Κοσμ)πούλου	710	Ἀβεζάπ	40	Γίτλ. Ἱδρυτ.	60	ΑΚΤΕ	230
Θεσσαλίας	130	Κιλινδρομ.	125	Ὑπεγγύων	5400	Πρώτη Οἰκοδ.	275
Χίου	670	Ἥλιος	40	Κορίνθου	900	Καφαμπέλη	150
Ἑλ. Ἐμ. Πίστ.	230	Ψυγεῖα Θεσ.	290	Γεν. Ἀποθ.	590	ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ	
Ἀγγλοαμερικ.	70.—	Ἀθηνᾶ	240	. . . . . .		Πειρ. Ἐπιχ.	536
Καραβασίλ.	4800	Παγ. Πατησ.	96	ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.		Ἐριουργίας	484
Σάμου	105	Σάνιτας	57	Ἀλιβερίου	138	Βαρμίου	660
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ		Ἀλεξοπούλ.	340	Ἀνθρακωρ.	31	Ἔρια	169
Κάππαρη	7.50	Κονσέρβαι	200	Ἐπ.) Κοιναὶ	164	Ἑλλ. Ταπητ.	270
Ἀχαϊκῆς	128	Ψυγ. Πειραιῶς	300	) Προν.	208	Χρυσαλλὶς	139
Ἐθνικῆς	660	Ἀνατολὴ	115	Λαυρίου	40.—	Ὑφαντουργ.	100
Παληοῦ	[illegible]	Χημ. Βιομηχ.	130	Ὠρωποῦ	197	ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜ.	
Μιχαληνοῦ	575	Μακρὴ	1320	. . . . . .		Θεσσαλίας	1010
Χιακῆς	362	Ἄλατος	220			ΣΠΑΠ	680
Γιαννουλάτ.	240	. . . . . .				Ἠλεκτρ. Σιδ.	845
Κροκόδειλ.	230	. . . . . .					

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Αἱ ὁμολογίαι τοῦ Δανείου Ἐθνικῆς (Κτηματικῆς Πίστεως) 7 ο)ο 1925 εἶναι ἄνευ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5 τοκομεριδίου πρὸς δρχ. 8.75.

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν Ἀνταλλαξίμων, ἐσημειώθη χθὲς ἐλαφρὰ βελτίωσις. Ἀφοῦ διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 836 καὶ 840 ἔκλεισαν εἰς τὴν τιμὴν αὐτήν, κατὰ 8 μονάδας ἀνωτέραν τῆς προχθεσινῆς.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος 8750, Κτηματικῆς Τραπέζης 1970, Τραπέζης Ἀθηναϊκῆς Πίστεως 65, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 202, Ἱπποδρομίου 270, Δάσκο 124, Ἐλαιουργίας 48.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 1 Σεπτεμβρίου. — Σταφιδαγορὰ σταθερά. Ἐνεργητικὴ Πύργου 4320, 4350, Ἀμαλιάδος 4369, 4420, Πύλου 4150, 41,80, 4200, Ὀλυμπίας 382΄0, Φιλιατρῶν 4410, Πατρῶν 4450. Δελτία ἕτοιμα: 39000. Σεπτέμβριον—Ὀκτώβριον ἤνοιξαν 3890. Κατῆλθον 3865. Ἔκλεισαν 3880.

2α ΕΚΔΟΣ

ΝΕΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΔΙΑΒ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓ

ΜΕΤΕΣΧΕΝ Η ΓΑ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΠΟ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1. (Τοῦ
ποκριτοῦ μας).—'Ἐξ
πηγῆς ἐπιβεβαιοῦται
ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρ
τέσχεν εἰς δεύτερον
τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴ
γαρίαν σχετικῶς μὲ τ
τῶν κομιτατζήδων.
τοῦτο Ἀγγλικὸν διαβ
ναγγέλλει σήμερον
ρησῶς Τηλέγραφος
δένου.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν
κῶν τῆς Βουλγαρίας
ρωφ ἐδήλωσεν εἰς τ
ἔμς» τοῦ Λονδίνου,
ἄλλο Κράτος εἶνε τ
ηλωμένον εἰς τὴν ἰδέ
ρήνης ὅσον ἡ Βουλγ
μάλιστα, εὐχαρίστως
χωρήσῃ εἰς τὸ διεθνὲ
νον.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 1. (Τηλ
πλωματικὸς συνεργάτης
ου Τηλεγράφου» βεβαιοῖ,
Ὄφφις ἀπηύθυνε πρὸς
νέαν διακοίνωσιν, δι' ἧς
λόγον τοῦ ἀγγλογαλλικ
διαβήματος τῆς 10ης Αὐγ
Κατὰ τὰς πληροφορίας
γουελ, ἡ Ἀγγλία εἶχεν
3ην Αὐγούστου, διακοίνω
Ἰταλίαν, προσκαλοῦσα
τάσχῃ τοῦ ἐν Σόφιᾳ διαβή
ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις
γοῦσα τοὺς λόγους, δι'
δὲν ἔπρεπε νὰ συμμετάσχ
γαλλικοῦ διαβήματος.

ΑΝΕΥΡΕΘΗΣΑ

ΛΕΙΨΑΝΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΠ

ΤΟΥ ΑΜΟΥΝΔ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1. (Τοῦ
μας). — Ἐλήφθη
Τρόμσοε ἀγγέλλον ὅτι
εἰς τὸν βόρειον παγωμ
ὑπὸ τοῦ ἁλιευτικοῦ πλοίο
λείψανα ὑδροπλάνου, τὰ
εται ὅτι εἶναι τοῦ
τάμ» τοῦ ὁποίου ἐπέβαιν
σεν καὶ ὁ Γάλλος ἀεροπ
Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις
σως περισσοτέρας πληροφ
ὁποίων διεπιστώθη ὅτι
ρεθέντα λείψανα, ἅτινα
φίδια καὶ τεμάχια
εἰς τὸ ἀεροπλάνον «Λαθ
μπὼ καὶ Ἀμοῦνδσεν,
ὅτι ἀπωλέσθησαν.

ΠΟΣΑ ΚΡΑΤΗ

ΕΔΗΛΩΣΑΝ ΣΥΜΜΕ

ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜ

*ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1 (Ἀ
τὰ τηλεγράφημα ἐξ Οὐασιγ
κοντα ἐννέα Κράτη ἐδήλωσα
μως ὅτι σκοποῦν νὰ ὑπογρ
θήκην τοῦ Κέλλογκ. Ἐπίσημ
σεις περὶ τούτου ἐλήφθησ
ἄλλων χθὲς ἀπὸ τὸ Λουξεμ
Ὁλλανδίαν, τὴν Ἑλβετίαν,
κα τὴν Οὐραγουάην.*

ΚΑΙ Η ΡΩΣΣΙΑ

*ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1 (Τηλεγρ
Ἀγγέλλεται ἐκ Μόσχας ὅτι
δέχθη νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὸ
Σύμφωνον τοῦ Κέλλογκ.*

ΔΙΩΞΙΣ

ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΛΗΣΤΟΣΥ

Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη
γεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὅτι
κων ληστῶν διαπράξασα λ
γαρικὸν ἔδαφος, εἰσῆλθεν
ἔδαφος ἵνα διαφύγῃ τὴν
ωχθεῖσα καὶ πυροβοληθεῖσα
στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος
γνωστον διεύθυνσιν.

ΠΑΥΕΙ ΙΣΧΥΟΥ

Η ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ Σ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Ἐμπορ
μηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου
Σεπτεμβρίου παύει ἰσχύουσα
Ἑλληνογαλλικὴ ἐμπορικὴ σ
ἐὰν συνομολογηθῇ νέα, ἀπὸ τῆς
βρίου θὰ ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν
προελεύσεων τὸ γενικὸν δασμ

Η ΑΝΑΚΗΡΥΞ

ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ Α

Ἡ ἀνακήρυξις τῶν ἐπιτυχ
τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν ἐβραδύ
τοῦ Πρωτοδικείου, διότι ἀκόμη
σαν εἰς αὐτὸ τὰ ἀποτελέσματα
Ἅγιον Ἰωάννην Ρέντην
νης Περιβολίου. Λόγῳ τῆς
ματος αὐτοῦ δὲν ἔγινεν
μοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Πρωτοδ
λικὴ ἄθροισις τῶν ἀποτελεσμ
λογῶν.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΕ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙ

Εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ
χορηγήθη μηνιαία ἀναρρωτ
τήσει του μετὰ τὴν λῆξιν τῆς
ποβάλῃ αἴτησιν ἀποστρατείας
νόμενος ὑπὸ τοῦ ὁποίου
άστημα τῆς ἀπουσίας
ὁ ὑπαρχηγὸς συνταγματάρχ
της.

ΠΑΡΟΧΗ ΔΑΝΕ

ΔΙΑ ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΙΣ Σ

Δημοσιεύεται διάταγμα,
πιτρέπεται εἰς τὸ Ταμεῖον
καὶ Δανείων νὰ παραχωρ
φόρους ἀνωνύμοις ἑταιρ
ἔργων κοινωφελῶν σκοπῶν.

Τὸ ποσὸν τῶν παραχωρ
θὰ κανονίζεται ὑπὸ τοῦ